

ੴ

ਸੁਖਮਣੀ ਸਾਹਿਬ

ਅਧ್ಯਾਤਮਿਕ ਕਠੇਗੇ ਪਯਨ
ਕਨ੍ਹਡ ਅਨੁਵਾਦ

ಸೂಚ್ಯಂಕ

1. ಸುಖಮಣಿ ಸಾಹಿಬ್ -----	1
2. ಅರ್ದಾಸ್-ಪ್ರಾರ್ಥನೆ -----	164
3. ಆತ್ಮದ ಹಾದಿ -----	168
4. ಜರ್ನಿಗಾಗಿ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ -----	170
5. ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ -----	173
6. ಪೇಟದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ -----	177
7. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ನಮ್ರತೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಸಾರ -----	179

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher

© Sikhbookclub.com

Chino, Ca 91710

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਃ ੫ ॥

ਗੌਰੀ ਸੁਖਮਣੀ ਮਾਃ 5 ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਦ੍ਗੁਰੂਵੀਨ ਕ੍ਰੋਧੇਯਿੰਦ ਸਿਗੁਵ ਦੇਵਰੁ ਫੁਝਰੇ

ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

ਨਾਨੁ ਆਦਿ ਗੁਰੁਗੁਰੂਗੇ ਨਮਸਕਰਿਸੁਤ੍ਰੇਨੇ

ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

ਮੋਦਲ ਯੁਗਗੁਰੂ ਗੁਰੁਗੁਰੂਗੇ ਨਾਨੁ ਨਮਸਕਰਿਸੁਤ੍ਰੇਨੇ

ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

ਨਾਨੁ ਸਦ੍ਗੁਰੂਵੀਨ ਨਮਸਕਰਿਸੁਤ੍ਰੇਨੇ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ ॥੧॥

ਨਾਨੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁਦੇਵਾ ਜੀ ਅਵਰੀਨੇ ਵੰਦਿਸੁਤ੍ਰੇਨੇ. 1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਅ਷ਟਪਦੀ

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਵਨੁ ਪਰਿਸਿ ਮਤੁ ਅਵਰ ਨਾਮਵਨੁ ਜਪਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ
ਸੰਤੋਯਵਨੁ ਪਛੇਯੀਰੀ

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥

ਓ ਦੇਵਦਲੀਰੁਵ ਏਲਾ ਦੁਖ ਮਤੁ ਦੁਮਾਨਗਲਨੁ ਤੋਡੇਦੁਹਾਕੀ

ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਭਰ ਏਕੈ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚਦ ਸ੍ਰੋਸ਼ਿਕਤਰਾਦ ਭਗਵੰਤਨ ਮਹਿਮੇਯਨੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲੀ

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੈ ॥

ਲੋਕੁਵਿਲੁਦਯੁ ਜਨਰੁ ਭਗਵੰਤਨ ਅਨੇਕ ਨਾਮਗਲਨੁ ਜਪਿਸੁਤਾਰੇ

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖਰ ॥

ਵੇਦਗਲੁ, ਪੁਰਾਣਗਲੁ ਮਤੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਕੁਰਗਲਨੁ ਹੋਂਦਿਰੁਵ ਸ੍ਰੋਤੀਗਲੁ

ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ ਆਖਰ ॥

ಇದು ದೇਵਰ ಹೆಸರಿನ ಒಂದು ಅಕ್ಷರದಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ

ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ ॥ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗਨੀ ਨ ਆਵੈ ॥

ಯಾರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ, ರಾಮನ ನಾಮದ ಲೇಷಮಾತ್ರವಾದರೂ ಇರುವುದೋ, ಅವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ਕਾਂਖੀ ਏਕੈ ਦਰਸ ਤੁਹਾਰੇ ॥ਨਾਨਕ ਉਨ ਸੰਗਿ ਮੇਹਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥

ಓ ಪ್ರಭುವೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಯಸುವವರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ, ನನ್ನನ್ನು ಇರಿಸಿ, ನಾನಕನಾದ ನನ್ನನ್ನೂ ಉದ್ಧರಿಸಿ.

ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥

ಸುಖಮಣಿ ಎಂಬುದು ಆನಂದದ ಅಮೃತ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ದೇವರ ಹೆಸರಾಗಿದೆ

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ਼ਾਮ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ಇದರ ವಾಸವು ಭಕ್ਤಜನರ ಮನದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ ॥

ದೇਵರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದರಿಂದ ಜೀਵಿಯು ಗರ್ಭಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਜਮੁ ਨਸੈ ॥

ದೇਵರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವ ಮೂಲಕ ದುಃಖ ಮತ್ತು ಸಾವಿನ ಭಯ ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥

ದೇਵರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದರಿಂದ ದುಃಖ ಹಾಗೂ ಮರಣದ ಭಯವು ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਮਨੁ ਟਰੈ ॥

ದೇਵਰ ਸ್ಮਰಣೆಯಿಂದ ಶತ್ರುಗಳು ದೂਰವಾಗುತ್ತಾರೆ

ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

ದೇਵਰ ਸ್ಮਰਣೆಯಿಂದ ವಿಘ್ನಗಳು ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥

ದೇਵರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮನುಷ್ಯ ಹಗಲಿರುಳು ಜಾಗೃತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥

ದೇਵರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದು ಭಯವು ਨಮ್ಮ ಮೇಲೆ ਪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರುವುದಿಲ್ಲ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥

ದೇਵਰ ਸ್ಮਰਣೆಯಿಂದ ದುಃಖ ಮತ್ತು ಸಂಕಟವು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಾಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਭਗਵಂತਨਨੂੰ ਸ್ಮਰਿਸੁਵುದੇ ਭ੍ਰੇಷ, ਕਾਯਵਾਗਿਦੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੁਚਾ ॥

ਭਗਵಂತਨਨੂੰ ਸ್ಮਰਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਅਨੇਕ ਜੀਵਿਗਲੁ ਊਦ੍ਧਾਰਵਾਗੁਤ੍ਤਵੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

ਦੇਵਰ ਸ੍ਰਰਣੇਯਿੰਦ ਤ੍ਰੁਪੇਯੁ ਨੀਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥

ਦੇਵਰ ਸ੍ਰਰਣੇਯਿੰਦ ਏਲ੍ਲਵ੍ਰੁ ਸ੍ਵਸ਼ਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥

ਭਗਵಂತਨਨੂੰ ਸ್ಮਰਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ (ਯਮਨ) ਸ਼ਾਵਿਨ ਭਯ ਨਿਵਾਰਣੇਯਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥

ਦੇਵਰ ਸ੍ਰਰਣੇਯਿੰਦ ਆਸੇਗਲੁ ਆਢੇਰੁਤ੍ਤਵੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥

ਦੇਵਰ ਸ੍ਰਰਣੇ ਮਾਡੁਵੁਦਰਿੰਦ ਮਨਸ੍ਸਿਨ ਕਲ੍ਮਸ਼ ਦੂਰਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥

ਮਤ੍ਤੁ ਦੇਵਰ ਹੇਸਰਿਨ ਅਮ੍ਰੁਤਵੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲ੍ਲਿ ਨੇਲੇਸੁਤ੍ਤਦੇ

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥

ਪ੍ਰੁਯਯ ਭਗਵಂತ ਤਨ੍ਨੁ ਸੰਤਰ ਅਮ੍ਰੁਤਦਲ੍ਲਿ ਨੇਲੇਸਿਦ੍ਧਾਨੇ

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨਿ ਦਸਨਾ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਨੁ ਗੁਰੁਮੁਖਰ ਦਾਸਰ ਦਾਸਨਾਗਿਦ੍ਧੇਨੇ. 4॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ॥

ਦੇਵਰਨੂੰ ਸ್ಮਰਿਸੁਵਵਰੁ ਮਾਤ੍ਰ ਭ੍ਰਿਮੰਤਰੁ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥

ਦੇਵਰਨੂੰ ਸ್ಮਰਿਸੁਵਵਰੁ ਮਾਤ੍ਰ ਗੌਰਵਾਨ੍ਵਿਤਰੁ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥

ਭਗਵಂತਨਨੂੰ ਸ್ಮਰਿਸੁਵਵਰਨੂੰ ਭਗਵੰਤਨ ਆਸ਼ਾਨਦਲ੍ਲਿ ਸ੍ਵੀਕਰਿਸਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥

ਦੇਵਰਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵਵਰੁ ਲੋਕਦਲਿ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ಧਰਾਗੁਤਾਰੇ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ॥

ਦੇਵਰਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵ ਪੁਰੁਸ਼ਰੁ ਯਾਰਨੁ ਅਵਲੰਬਿਸੁਪੁਦਿਲੁ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥

ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵ ਜੀਵੀਗਲੇ ਸਰਵ ਚਕ੍ਰਵਰ੍ਤੀਗਲੁ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥

ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵ ਜੀਵੀਗਲੁ ਸੰਤੋਸ਼ਦਿੰਦ ਬਦੁਕੁਤਾਰੇ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ਯਾਰੁ ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਤਾਰੋ ਅਵਰੁ ਅਮਰਰਾਗੁਤਾਰੇ

ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥

ਦੇਵਰੁ ਦਯੇ ਤੋਰੁਵ ਜਨਰੁ ਮਾਤ੍ਰ ਦੇਵਰਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਤਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੀ ਰਵਾਲਾ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਨੁ ਭਗਵੰਤਨ ਸੇਵਕਰ ਪਾਦਦ ਧੂਲਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਕੇਲੁਤ੍ਰੇਨੇ. 5॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥

ਯਾਰੁ ਦੇਵਰਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਤਾਰੋ ਅੰਤਹਵਰੁ ਪਰੋਪਕਾਰੀਗਲਾਗੁਤਾਰੇ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵਵਰੀਗਾਗੀ ਨਾਨੁ ਯਾਵਾਗਲੂ ਨਨੁਨੁ ਤ੍ਯਾਗ
ਮਾਡੁਤ੍ਰੇਨੇ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ॥

ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵਵਰ ਮੁਖਵੁ ਬਹਲੁ ਸੁੰਦਰਵਾਗੀਰੁਤ੍ਰਦੇ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥

ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵ ਜੀਵੀਗਲੁ ਤਮੁ ਜੀਵਨਵਨੁ ਸੰਤੋਸ਼ਦਿੰਦ
ਨਡੇਸੁਤਾਰੇ. , ਦੇਵਰਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵਵਰੁ ਤਮੁ ਮਨਸ਼ਨੁ ਗੇਲੁਤਾਰੇ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥

ਦੇਵਰਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਤ੍ਰੁ ਵਿਸ਼ਵਸਦਿੰਦ ਸ੍ਰੀਸੁਵਵਰੁ ਮਨਸ਼ਿਨਲੀ ਗੇਲੁਤਾਰੇ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥

ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵ ਜੀਵੀਗਲੁ ਜੀਵਨ ਮਤ੍ਰੁ ਨਡਵਲੀਕੇਯੁ ਸੁਦ੍ਧਵਾਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥

ਭਗਵੰਤਨਨੂੰ ਸ್ಮਰਿਸੁਵਾਰੁ ਅਨੇਕ ਸੁਖ-ਸੰਤੋਸ਼ਗਲਨੂੰ ਪਡੇਯੁਤਾਰੇ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ ॥

ਦੇਵਰਨੂੰ ਸ್ಮਰਿਸੁਵ ਜੀਵੀਗਲੁ ਦੇਵਰ ਸਮੀਪਦਲੀ ਨੇਲੇਸੁਤਾਰੇ

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ॥

ਸੰਤਰ ਕ੍ਰਪੇਯੀਂਦ ਹਗਲੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਜਾਗ੍ਰਤਰਾਗਿਰੁਤਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰਭੂਵੀਨ ਸ੍ਰਰਣੇਯ ਊਡੁਗੋਰੇਯੁ ਅਦ੍ਯੁਸ਼੍ਟਦਿੰਦ ਮਾਤ੍ਰ
ਦੋਰੇਯੁਤ੍ਰਦੇ. 6॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥

ਭਗਵੰਤਨਨੂੰ ਸ್ಮਰਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਂਲਾ, ਕਾਯਗਲੁ ਪੁਰੁਣਗੋਲ੍ਫੁਤ੍ਰਵੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬਹੁ ਨ ਝੂਰੇ ॥

ਭਗਵੰਤਨਨੂੰ ਸ್ಮਰਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਂਬ੍ਧੁ ਵ੍ਯੁਕ੍ਤਿਯੁ ਂਦਿਗੋ ਚਿੰਤੇਗਲੀਂਗੇ ਮਤ੍ਰ
ਤੋਂਦਰੇਗਲੀਂਗੇ ਂਲੀਯਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਹ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਸ੍ਰਰਣੇਯੀਂਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਦੇਵਰਨੂੰ ਸੁਤਿਸੁਤਾਰੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ਭਗਵੰਤਨਨੂੰ ਸ್ಮਰਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਸੁਲਭਵਾਗਿ ਦੇਵਰਲੀ
ਮਗ੍ਨਾਗੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਨਾਮਵਨੂੰ ਜਪਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਅਵਨੁ ਸ੍ਥਿਰ ਆਸਨਵਨੂੰ
ਹੋਂਦੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਨੁ ॥

ਭਗਵੰਤਨਨੂੰ ਸ್ಮਰਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਵ੍ਯੁਕ੍ਤਿਯੁ ਹ੍ਯੁਦਯਵੁ ਕਮਲਦੰਤੇ
ਪ੍ਰਪੁਲ੍ਲਿਤਵਾਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਹਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਸ੍ਰਰਣੇਯ ਮੂਲਕ ਦ੍ਯੋਵੀਕ ਸ਼ੋਭੇਤ੍ਰਗਲੁ ਅਨੁਰਣੀਸੁਤ੍ਰਵੇ. ,
ਭਗਵੰਤਨਨੂੰ ਸ್ಮਰਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਸਿਗੁਵ ਆਨੰਦਕ੍ਯੋ ਅੰਤ੍ਯ ਅਥਵਾ ਪਰਿਵੇਯੋ
ਭਰੁਵੁਦਿਲ੍ਹ

ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥

ದೇವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದರಿಂದ ಅಪಾರ ಶಾಂತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥

ಭಗವಂತನಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜೀವಿಗಳು ಆತನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਇਆ ॥੭॥

ಓ ನಾನಕ್, ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಭಾಗ್ಯವಂತನು ಮಾತ್ರ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. 7 ॥

ਹਰਿ ಸಿಮਰਨੁ ಕರಿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥

ದೇವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದರಿಂದ ಭಕ್ತರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯರಾಗುತ್ತಾರೆ

ਹਰਿ ಸಿಮਰನಿ ਲಗಿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ॥

ವೇದ ಮೊದಲಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ

ਹਰਿ ಸಿಮਰನಿ ਭਏ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥

ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಮಾನವರು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ದಾನಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨಿ ਨੀਚ ਚਹੁ ಕੁੰਟ ਜਾਤੇ ॥

ದೇವರ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸುವುದರಿಂದ ದೀನರು ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದರು

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨಿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥

ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆಯು ಇಡೀ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥

ಓ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ, ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸದಾ ಸ್ಮರಿಸಿ

ਹਰਿ ಸਿਮਰਨಿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥

ದೇವರು ತನ್ನ ಸ್ಮರಣೆಗಾಗಿ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

ದೇವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ಸ್ವಯಂ ನಿರಂಕಾರರೇ ನೆಲೆಸಿರುತ್ತಾರೆ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಯಾರ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆ ತೋರಿ ಭಗವಂತನು ಸ್ಮರಣೆಯ ಸದ್ಭಾವೆಯನ್ನು

ನೀಡುವನೋ

ਨਾਨਕ ਗੁರਮੁಖಿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨಿ ਪਾਇਆ ॥੮॥੧॥

ಗುರುವಿನ ಮೂಲಕ, ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ದೇವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವ ವರವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. 8॥ 1॥

ಸಲೇಕು ॥

ಪದ್ಯ

ದೀನ ದರದ ದುಖ ತೆಜನಾ ಘಟಿ ಘಟಿ ನಾಥ ಅನಾಥ ॥

ಬಡವರ ನೋವು ಮತ್ತು ದುಃಖವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವ ಕರ್ತರೇ, ಪ್ರತಿ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿರುವ ಭಗವಂತಾ. ಓ ಅನಾಥರ ಪ್ರಭುವೇ

ಸರಣಿ ತುಮಾರಿ ಆਇಓ ನಾನಕ ಕೆ ಪುಟ ಸಾಥ ॥੧॥

ನಾನು ನಿನ್ನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ, ನೀವು ಪ್ರಭು ನನ್ನ (ನಾನಕರ) ಜೋತೆಯಲ್ಲಿರಿ. 1॥

ಅಸತಪದಿ ॥

॥ ಅಷ್ಟಪದಿ

ਜਹ ಮಾತ ಪಿತಾ ಸುತ ಮಿತಿ ನ ಭಾਈ ॥

ಎಲ್ಲಿ ಪೋಷಕರು, ಮಕ್ಕಳು, ಸ್ನೇಹಿತರು ಮತ್ತು ಸಹೋದರರು ಯಾರೂ (ಸಹಾಯಕರು) ಇಲ್ಲವೋ

ಮನ ಊಗಾ ನಾಮು ತೆರೈ ಸಿಗಿ ಸಹಾਈ ॥

ಅಲ್ಲಿ, ಓ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೇ, ದೇವರ ನಾಮವು ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ

ಜಹ ಮಹಾ ಭ಼ਿਆನ ದುತ ಜಮ ದಲೈ ॥

ಎಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರವಾದ ಯಮದೂತನು ನಿನ್ನನ್ನು ತುಳಿಯುತ್ತಾನೆಯೋ

ತಗ ಕೆವಲ ನಾಮು ಸಿಗಿ ತೆರೈ ಛಲೈ ॥

ಭಗವಂತನ ನಾಮ ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ

ಜಹ ಮುಸಕಲ ಹೆವೈ ಅತಿ ಭಾರಿ ॥

ಎಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ತೊಂದರೆ ಇರುತ್ತದೆಯೋ

ಹರಿ ಕೆ ನಾಮು ಖಿನ ಮಾಗಿ ಉಧಾರಿ ॥

ಅಲ್ಲಿ ದೇವರ ನಾಮವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ

ਅਨਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ ॥

ಅನೇಕ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಪಾಪಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ਹਰਿ ਕೆ ನಾಮು ಕೆਟಿ ਪಾਪ ਪರಹರೈ ॥

ಆದರೆ ದೇವರ ನಾಮವು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುತ್ತದೆ

ಗುರಮುಖಿ ನಾಮು ಜਪਹು ಮನ ಮೇರೆ ॥

ಓ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೇ, ಗುರುವಿನ ಸಂಗದಲ್ಲಿ ಇರು ಮತ್ತು ಭಗವಂತನ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸು

ਨಾನಕ ಪಾವರು ಸುಖ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥

ಓ ನಾನಕ್, ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅತೀವ ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುವೆ

ਸਗਲ ಸ੍ਰಿಸ್ತಿ ಕೆ ರಾਜಾ ದੁಖੀਆ ॥

ಮನುಷ್ಯನು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ರಾಜನಾದ ನಂತರವೂ ಅತ್ಯಪ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ

ਹਰਿ ಕಾ ನಾಮು ಜਪਤ ಹೆਇ ಸುಖੀਆ ॥

ಆದರೆ ದೇವರ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಅವನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗುತ್ತಾನೆ

ਲಾಖ ಕರೇಗಿ ಬੰਧੁ ਨ ਪರੈ ॥

ಲಕ್ಷಾಂತರ ಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡರೂ

ਹਰਿ ಕಾ ನಾಮು ಜਪਤ ਨਿਸਤರੈ ॥

ಭಗವಂತನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ

ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ರੰਗ ತਿਖ ਨ ਬੁਝಾವੈ ॥

ಸಂಪತ್ತಿನ ಅಪಾರ ಆನಂದಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ದಾಹವನ್ನು ನೀಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ

ਹਰਿ ಕಾ ನಾಮು ಜਪਤ ಆਘಾವੈ ॥

ದೇವರ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಅವನು ತೃಪ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ

ਜਿਹ ਮਾਰਗಿ ਇਹੁ ਜਾਤ ਇਕੇਲಾ ॥

ಜೀವಿ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಸಾಗುವ ಯಮ ಮಾರ್ಗ

ತਹ ಹਰਿ ನಾಮು ಸੰਗಿ ರੇਤ ಸੁರೇਲಾ ॥

ಅಲ್ಲಿ ದೇವರ ನಾಮವು ಆಪ್ಯಾಯಮಾನವಾಗಿದೆ

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥

ಓ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೇ, ಇಂತಹ ನಾಮವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡು

ਨਾਨਕ ਗੁರਮੁਖਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥

ಓ ನಾನಕ್, ಗುರುವಿನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಗುರುವಿನ ಹೆಸರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದರಿಂದ,
ಒಬ್ಬನು ಪರಮಾನಂದವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. 2॥

ਛੁਟਤ ਨਹੀ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹੀ ॥

ಎಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ತೋಳುಗಳಿದ್ದರೂ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವೋ

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ತਹ ਪಾರਿ ਪರಾਹੀ ॥

ಅಲ್ಲಿ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮೋಕ್ಷ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ

ਅਨಿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ॥

ಎಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಡೆತಡೆಗಳು ಮತ್ತು ವಿಪತ್ತುಗಳು ಬಂದು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು
ನಾಶಮಾಡುತ್ತವೆಯೋ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ಅಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ನಾಮವು ತಕ್ಷಣವೇ ಅವನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ

ਅਨਿਕ ਜੋਨಿ ਜਨਮੈ ਮਰਿ ਜਾਮ ॥

ಹಲವಾರು ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟು ಸಾವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇರುವ ಒಬ್ಬ
ವ್ಯಕ್ತಿಯು

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸ್ವਾਮ ॥

ಭಗವಂತನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ

ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਬਹು ਨ ਧੋਵੈ ॥

ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಮಣ್ಣಾದ ಜೀವಿ ಈ ಕೊಳೆಯನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ತೊಳೆಯಲು
ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਖੋਵੈ ॥

ಆದರೆ ದೇವರ ನಾಮವು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುತ್ತದೆ

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਰੰਗਿ ॥

ಓ ಮನಸ್ಸೇ, ದೇವರ ಈ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸು

ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥

ಓ ನಾನಕ್, ಸಂತರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ದೇವರ ನಾಮ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. 3॥

ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਸਾ ॥

ಮೈಲುಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸಲಾಗದ ಜೀವನದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ

ਹರಿ ಕಾ ನಾಮ ಊਹಾ ಸಿಂಗಿ ತೆಸಾ ॥

ದೇವರ ನಾಮದ ನಿಧಿಯು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ

ਜਿਹ ਪੈಡೆ ಮಹಾ ಅੰਧ ਗੁਬಾರಾ ॥

ಯಾವಮಾರ್ಗವು ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದೆಯೋ

ਹರಿ ಕಾ ನಾಮ ಸಿಂಗಿ ಊਜಿಆರಾ ॥

ಇಲ್ಲಿ ದೇವರ ನಾಮದ ಪ್ರಕಾಶವು ನಿಮಗಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತದೆ

ਜਹಾ ਪੰಥಿ ತೆರಾ ಕೆ ನ ಸಿವಾਨು ॥

ಯಾವ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಯಾರೂ ಪರಿಚಿತರಿಲ್ಲವೋ

ಹರಿ ಕಾ ನಾಮ ತਹ ನಾಲಿ ಪਛಾਨು ॥

ಅಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇರುತ್ತಾರೆ

ਜਹ ਮਹಾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ ॥

ಎಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತ ಶಾಖ ಮತ್ತು ತೀವ್ರ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕು ಇರುತ್ತದೆಯೋ

ತਹ ਹರಿ ਕੇ ನಾಮ ਕੀ ತੁਮ ಊਪರಿ ਛಾಮ ॥

ಅಲ್ಲಿ ದೇವರ ನಾಮವು ನಿನಗೆ ನೆರಳು ನೀಡುತ್ತದೆ

ਜਹಾ ਤ੍ವಿਖಾ ਮਨ ਤੁਝੁ ਆਕਰਖੈ ॥

ಓ ಜೀವಿ, ಎಲ್ಲಿ ಭ್ರಮೆಯ ದಾಹವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಳೆಯುತ್ತದೆಯೋ, ಅಲ್ಲಿ ಓ ನಾನಕ್! ಹರಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅಮೃತದ ಮಳೆಯಾಗುತ್ತದೆ. 4॥

ತਹ ਨಾನਕ ಹರಿ ಹರಿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬರਖੈ ॥੪॥

ಭಗವಾನ್ ನಾನಕ್ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ಅಮೃತ ಮಳೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ೪॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨಿ ਨಾಮੁ ॥

ದೇವರ ನಾಮವು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨಿ ਬਿਸ್ವಾಮੁ ॥

ದೇವರ ನಾಮವು ಸಂತರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ನೀಡುತ್ತದೆ

ਹರಿ ಕಾ ನಾಮ ਦਾਸ ਕੀ ਓਟ ॥

ದೇವರ ನಾಮವು ಅವನ ಸೇವಕನ ಬೆಂಬಲವಾಗಿದೆ

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਦਿੰਦ ਕੋਟੀ ਜੀਵੀਗਲੁ ਪੁਯੋਜਨ ਪਡੇਦਿਵੇ

ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਸੰਤਰੁ ಹಗಲಿರುಳು ಹರಿಯੰਨು ಸੁਤಿಸੁਤਲੇ ಇರುತ್ತಾರೆ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ॥

ਸੰਤਰੁ ಹರಿ ದೇਵਰ ਨਾਮವੰਨು ತಮ್ಮ ಔಷಧಿಯಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ

ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ನਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ದೇವರ ನಾಮವು ದೇವರ ಸೇವಕನ ಸಂಪತ್ತು

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ ਕੀਨੇ ਦਾਨ ॥

ಪರಬ್ರಹ್ಮರು ಅದੰನು ಇವರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ

ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ರੰਗ ਏਕੈ ॥

ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ದೇಹದಿಂದ ಒಬ್ಬ ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವವರು

ਨਾਨਕ ਜਨ ಕੈ ਬਿਰਤਿ ਬಿਬੇਕੈ ॥੫॥

ಓ ನಾನಕ್, ಆ ಸೇವಕರ ಮನೋಭಾವವು ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ. 5॥

ਹਰਿ ಕಾ ನಾಮੁ ਜನ ਕਉ ಮੁಕਤਿ ਜੁಗಾತಿ ॥

ದೇವರ ನಾಮವು ಭಕ್ತನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷದ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ

ਹਰਿ ಕੈ ನಾಮਿ ಜನ ಕਉ ತ್ವಿಪತಿ ಭುಗಾತಿ ॥

ದೇವರ ಭಕ್ತನು ಅವರ ನಾಮದ ಭೋಜನವನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ತೃಪ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ

ਹਰਿ ಕಾ ನಾಮು ಜನ ಕಾ ರುਪ ರੰਗು ॥

ದೇವರ ನಾಮವು ಅವನ ಭಕ್ತನ ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ,
ಮನುಷ್ಯನು ದೇವರ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸುವುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಅಡಚಣೆಯನ್ನು
ಎದುರಿಸುವುದಿಲ್ಲ

ਹਰਿ ನಾಮು ಜਪತ ಕಬ ಪರೈ ನ ತೆಗು ॥

ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿರೋಧವಿಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಎಂದಿಗೂ
ಕೂಗಬಾರದು. ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ

ಹರਿ ಕಾ ನಾಮು ಜನ ಕಿ ವಡಿಆਈ ॥

ದೇವರ ನಾಮವು ಅವನ ಭಕ್ತನ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಖ್ಯಾತಿಯಾಗಿದೆ

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਦਿੰਦ ਆਤਨ ਭਕਤਨੁ ਲੋਕਦਲ੍ਹਿ ਕੀਰਤਿਯਨੁ ਪਡੇਯੁਤਾਨੇ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਭੋਗ ਜੋਗ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਵੁ ਭਕਤਨਿਕੇ ਯੋਗਦ ਸਾਧਨਵਾਗਿਦੇ ਮੁਤ੍ਤੁ ਗ੍ਰਹਸ੍ਥ ਜੀਵਨਦ ਮਾਯੇਯਾਗਿਦੇ.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਵਨੁ ਜਪਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਅਵਨਿਕੇ ਯਾਵੁਦੇ ਨੋਵੁ ਅਧਵਾ ਸੰਕਟਿ ਊਂਟਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਹ.

ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

ਓਭ੍ਧੁ ਦੇਵਰ ਭਕਤਨੁ ਅਵਰ ਨਾਮ ਮਾਤ੍ਰਦ ਸੇਵੇਯਲ੍ਹਿ ਮੁਗ੍ਧਨਾਗਿਰੁਤਾਨੇ

ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਕਤਨੁ ਯਾਵਾਗਲ੍ਹੋ ਭਗਵੰਤ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਨਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਆਰਾਧਿਸੁਤਾਨੇ. 6॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ॥

ਭਗਵਾਨੁ ਹਰਿਯ ਨਾਮਵੁ ਭਕਤਨਿਕੇ ਸੰਪਤ੍ਤਿਨ ਭੰਡਾਰਵਾਗਿਦੇ

ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ ॥

ਭਗਵੰਤਸ੍ਵਥਃ ਤਮ੍ਯੁ ਭਕਤਨਿਕੇ ਹਰਿ ਨਾਮਦ ਰੋਪਦਲ੍ਹਿ ਸੰਪਤ੍ਤਨੁ ਕੋਟ੍ਤਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥

ਹਰਿ ਦੇਵਰ ਨਾਮਵੁ ਅਵਰ ਭਕਤਨਿਕੇ ਪ੍ਰਬਲਵਾਦ ਬੰਬਲਵਾਗਿਦੇ

ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਹਰਿਯ ਮਹਿਮੇਯਿੰਦ ਭਕਤਨਿਕੇ ਬੇਰੇ ਯਾਰੋ ਤੀਲੀਦਿਰੁਵੁਦਿਲ੍ਹ.

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥

ਬੱਝੇਯਲ੍ਹਿ ਦਾਰਦੰਤ ਦੇਵਰ ਭਕਤਨੁ ਹਰਿ ਰਸਦਲ੍ਹਿ ਮੁਗ੍ਧਨਾਗਿਰੁਤਾਨੇ

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿਯਲ੍ਹਿ ਮੁਝੁਗਿ, ਅਵਨੁ ਨਾਮਦ ਸੰਤੋਸ਼ਦਲ੍ਹਿ ਤੇਲੁਤ੍ਤਿਰੁਤਾਨੇ

ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥

ਭਕਤਨੁ ਦਿਨ ਰਾਤ੍ਰਿ ਏਨ੍ਨਦੇ ਭਗਵਾਨੁ ਹਰਿਯ ਨਾਮਵਨੁ ਜਪਿਸੁਤ੍ਤਲੇ ਭਰੁਤਾਨੇ

ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਪੈ ॥

ਹਰਿਯ ਭਕਤਨੁ ਜਗਤੀਨਲੀ ਜਨਪ੍ਰਿਯਨਾਗੁਤਾਨੇ ਮਤੁ ਮਰੇਯਾਗਿਰੁਪੁਦਿਲੁ

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥

ਦੇਵਰ ਮੇਲਿਨ ਭਕਤਿਯੁ ਅਨੇਕਰਿਗੇ ਮੋਛਵਨੁ ਓਦਗਿਸੁਤੁਦੇ

ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ॥੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਦੇਸ਼ੁ ਜਨਰੁ ਭਕਤਰ ਸਹਵਾਸਦਲੀ ਅਸ੍ਤਿਤ੍ਵਦ ਸਾਗਰਵਨੁ
ਦਾਠੁਤਾਰੇ. 7 ॥

ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ॥

ਹਰਿਯ ਹੇਸਰੇ ਕਲ੍ਪਵ੍ਰੱਖ

ਕਾਮਧੇਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

ਭਗਵਾਨ ਹਰਿਯ ਨਾਮਵਨੁ ਸੁਤਿਸੁਵੁਦੇ ਕਾਮਧੇਨੁਅਗਿਦੇ

ਸਭ ਤੇ ਉਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥

ਹਰਿਯ ਕਥੇਯੇ ਭ੍ਰੇਸ਼

ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਵਨੁ ਕੇਭੁਵੁਦਰਿੰਦ ਨੋਵੁ ਮਤੁ ਦੁਖ ਦੂਰਵਾਗੁਤੁਦੇ

ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ ॥

ਨਾਮਦ ਮਹਿਮੇਯੁ ਸੰਤਰ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ ਨੇਲੇਸਿਦੇ

ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥

ਪੁਣਾਤ੍ਰ ਮਹਿਮੇਯਿੰਦ ਏਲਾ ਪਾਪਗਲੋ ਨਾਸਵਾਗੁਤੁਵੇ

ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

ਸੰਤਰ ਸਹਵਾਸਵੁ ਅਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਿੰਦ ਮਾਤ੍ਰ ਦੋਰੇਯੁਤੁਦੇ

ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ਸੰਤਰ ਸੇਵੇਯ ਮੂਲਕ ਨਾਮਵਨੁ ਪਰਿਸਲਾਗੁਤੁਦੇ

ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵਰ ਹੇਸਰਿਗੇ ਸਰਿਸਾਠੀ ਮਤ੍ਰੋਭ੍ਰੁਲੁ

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਪਰੋਪਦ ਵ੍ਧ੍ਯੁ ਮਾਤ੍ਰ ਗੁਰੁਮੁਖ ਨਾਮਵਨੁ ਪਛੇਯੁਤੁਨੇ. 8॥
2॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਪਦ್ಯ .

ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੇਲਿ ॥

ਨਾਨੁ ਅਨੇਕ ਸ੍ਰੋਤੀਗਲੀ, ਅਨੇਕ ਪਰ੍ਥਗਲਨੁ ਨೋਡਿਦੇ ਮੁਤੁ ਅਵੇਲ੍ਲਵਨੁ
ਸੰਪੂਰਨਵਾਗੀ ਹੁਡੁਕਿਦੇ. ਨਾਨੁ ਅਨੇਕ ਭਾਸ਼੍ਰਾਗਲੁ ਮੁਤੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀਗਲਨੁ
(ਨੰਬੀਕੇ, ਆਚਰਣੇਗਲੁ ਮੁਤੁ ਨੀਤੀਭਾਸ਼੍ਰਾਗਲ ਕੁਰਿਤਾਦ ਪਰ੍ਥਗਲੁ) ਨੋਡਿਦੇ.

ਪ੍ਰਸਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ॥੧॥

ਅਨੇਕ ਭਾਸ਼੍ਰਾਗਲਨੁ ਮੁਤੁ ਅਨੇਕ ਸ੍ਰੋਤੀਗਲਨੁ ਨੋਡਿਦੇਨੇ ਮੁਤੁ
ਅਵੇਲ੍ਲਵਨੁ ਕੁਲੰਕਸਵਾਗੀ ਹੁਡੁਕਿਦੇਨੇ ਆਦਰੇ ਅਦੁ ਦੇਵਰ ਹੇਸਰਨੁ
ਸਰਿਗੱਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲੁ. ਓ ਨਾਨਕ ਹਰਿ, ਦੇਵਰ ਨਾਮਵੁ ਅਮੂਲ੍ਯਵਾਗਿਦੇ. 1

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਅ਷੍ਟਪਦੀ

ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥

ਜਪ, ਤਪਸ੍ਯ, ਸਕਲ ਜਾਨਾਨੁ ਮੁਤੁ ਧਿਆਨ

ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ ॥

ਓਰੁ ਭਾਸ਼੍ਰਾਗਲ ਗ੍ਰੰਥ ਮੁਤੁ ਸ੍ਰੋਤੀਗਲ ਵਰਨਾਨੇ

ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧ੍ਰਮ ਕਿਰਿਆ ॥

ਯੋਗਦ ਅਭਿਆਸ ਮੁਤੁ ਧਾਰਮਿਕ ਆਚਰਣੇਗਲਨੁ ਨਿਵਰਿਤਸੁਵਦੁ

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ ॥

ਏਲ੍ਲਵਨੁ ਤ੍ਯਜਿਸੀ ਕਾਡਿਨਲੀ, ਅਲੇਦਾਡੁਵਦੁ

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥

ਅਨੇਕ ਰੀਤੀਯਲੀ, ਕਸ਼੍ਟਪੱਟੁ ਪ੍ਰਯਤੀਸੀ

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥

ਦਾਨ ਹੋਮ ਯਾਗ ਮੁਤੁ ਅਪਾਰ ਦੇਵੀਗੇ ਨੀਡੁਵਦੁ

ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥

ਦੇਹਵਨੁ ਸੰਨ੍ਹੁ ਤੁੰਡੁਗਲਾਗੀ ਕੱਤੁਰਿਸੀ ਬੰਕੀਯਲੀ, ਸੁਡੁਵਦੁ

ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥

ਵਿਵਿਧ ਰੀਤੀਯ ਊਪਵਾਸਗਲੁ ਮੁਤੁ ਨੀਯਮਗਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸੁਵਦੁ

ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰ ॥

ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ರಾಮನ ಹೆಸರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಮವಲ್ಲ.

ਨਾਨਕ ਗੁರਮੁಖಿ ನಾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥੧॥

ಓ ನಾನಕ್, ಗುರುಗಳ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಈ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸಿದರೂ ಸಹ.

ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಭೂಮಿಯ ಒಂಬತ್ತು ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದರೂ, ಅವನು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಬದುಕಬಹುದು

ਮਹਾ ਉਦಾਸੁ ತਪੀਸਰੁ ਥੀਵੈ ॥

ಅವನು ಮಹಾನ್ ನಿರ್ವಾಣ ಮತ್ತು ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿ ಮತ್ತು

ਅਗਨಿ ਮਾਹਿ ਹੋਮਤ ਪਰਾਨ ॥

ಅವನು ದೇಹವನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟುಹಾಕಲಿ

ਕਨਿਕ ਅਸ੍ਹੁ ਹੈਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ॥

ಅವನು ಚಿನ್ನ, ಕುದುರೆ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಲಿ

ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਆਸਨ ॥

ಅವನು ಯೋಗಾಸನದ ರೂಪವಾದ ನಿಯುಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಕಷ್ಟು ಯೋಗಾಸನಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿ

ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ॥

ಅವನು ಜೈನರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಿ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ವಿಧಾನಗಳು ಮತ್ತು ತಪಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿ

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥

ಅವನು ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ತುಂಡುಗಳಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಲಿ

ਤਉ ਭੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥

ಆದರೂ ಅವನ ಅಹಂಕಾರದ ಕಳಂಕ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ದೇವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಸರಿಸಾಟಿ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

ಓ ನಾನಕ್, ಗುರುನಾನಕ್ ಮೂಲಕ ದೇವರ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸುವುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. 2॥

ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥

ਕੰਨਵਰੁ ਤਮ੍ਹੁ ਦੋਹਵਨੁ ਯਾਵੁਦਾਦਰੁ ਯਾਤ੍ਰਾ ਸ੍ਵਯੰਦ੍ਰਿ ਯੋਗਿਨੀ
ਬਯੋਗੁਤ੍ਰਾ

ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ॥

ਓਦਰੁ ਯੋਗੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯੁਨ ਅਹੰਕਾਰੁ ਮਤ੍ਤੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਅਵਨੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯੁਨਿੰਦੁ
ਹੋਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥

ਭਭੁ ਯੋਗਿਨੀ ਹਗਲੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਯੁਦ੍ਧਤ੍ਵੰਨੁ ਅਭਾਸੁ ਮਾਡਿਦਰੁ ਸਹ

ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ॥

ਓਦਰੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯੁਨ ਕੋਲੁ ਅਵਨੁ ਦੋਹਦਿੰਦੁ ਹੋਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥

ਭਭੁ ਯੋਗਿਨੀ ਤਨੁ ਦੋਹਦੁ ਮੈਲੁ ਹੋਯੁਨ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਵੰਨੁ ਹੋਂਦਿਦਰੁ
ਸਹ

ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ ॥

ਯੋਗੁ ਮਾਯੰਯੁ ਦੁਸ਼੍ਟੁ ਦੁਰ੍ਯੋਗੁ ਅਵਨੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯੁਨੁ ਬਿਡੁਵੁਦਿਲੁ

ਜਲਿ ਧੋਵੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ ॥

ਮਨੁਸ਼੍ਯੁਨੁ ਓ ਨਸ਼੍ਵਰੁ ਦੋਹਵੰਨੁ ਨੀਰਿਨਿੰਦੁ ਅਨੇਕੁ ਬਾਰਿ ਸ੍ਵਯੰਦ੍ਰਿਗੋਲਿਸਿਦਰੁ
ਸਹ

ਸੁਧ ਕਹਾ ਹੋਇ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ॥

ਦੋਹਦੁ ਓ ਕਛਾ ਗੋਡੁ ਪਵਿਤ੍ਰਵਾਗੁਵੁਦੈ?

ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਉਚ ॥

ਓ ਨਨੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯੁਨ, ਹਰਿਯੁ ਨਾਮੁਦੁ ਮਹਿਮੰਯੁ ਅਤਿ ਹੋਯੁ

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਪਤਿਤ ਬਹੁ ਮੁਚ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਗਵੰਤਨੁ ਹੋਸਰਿਨਲੀ ਅਨੇਕੁ ਪਾਪਿਗਲੁ ਵਿਮੋਚਨੁਗੋਂਦਿਦਾਰੁ. 3॥

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪੁ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ॥

ਅਤਿਯਾਦੁ ਬੁਧਿਵੰਤਿਕੰਯਿੰਦਾਗਿ, ਮਨੁਸ਼੍ਯੁਨੁ ਸਾਵਿਗੈ ਹੋਦਰੁਤ੍ਵਾਨੈ

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਾ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥

ਏਸ਼੍ਵਰੁ ਪ੍ਰਯੰਤੁ ਮਾਡਿਦਰੁ ਦਾਹਵੁ ਤਨੰਯੁਵੁਦਿਲੁ

ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥

ਨਾਨਾ ਧਾਰਮਿਕ ਪੈਸ਼ਾਕਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲੀਸਿਦਰਾ ਦਾਹਦ ਬੰਕੀ ਤਠੀਸੁਤੀਲ੍ਹ

ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਦਰਗਹ ਨਹੀ ਸਿਝੈ ॥

ਭਠਠ ਲਕ੍ਸ਼ਠਰ ਕ੍ਰਮਗਲ ਮੂਲਕਵੂ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਦੇਵਰ ਦਰਬਾਰਿਨਲ੍ਹਿ
ਸ੍ਵਤੰਤ੍ਰਨਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਹ

ਛੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਉਭ ਪਇਆਲਿ ॥

ਅਵਰੁ ਆਕਾਸ਼ਕ੍ਹੇ ਹੂਦਰੂ ਅਧਵਾ ਪਾਤਾਲਕ੍ਹੇ ਹੂਦਰੂ

ਮੇਹਿ ਬਿਆਪਹਿ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥

ਮੂਹਦਿੰਦਾਗਿ ਭ੍ਰਮਯੁ ਜਾਲਦਲ੍ਹਿ ਸਿਕ੍ਹਿਹਾਕਿਕੂਲ੍ਹਵ ਜਨਰਿਗੇ ਮੁਕ੍ਤਿ
ਭਰੁਵੁਦਿਲ੍ਹ

ਅਵਰ ਕਰਤੂਤਿ ਸਗਲੀ ਜਮੁ ਡਾਨੈ ॥

ਯਮਰਾਜਨੁ ਭਤਰ ਂਲ੍ਹਾ ਦੁਸ਼੍ਯੁਤ੍ਯਗਿਗਾਗਿ ਮਾਨਵਰਨੁ ਸ਼ਿਕ੍ਹਿਸੁਤ੍ਤਾਨੈ

ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥

ਆਦਰੇ ਗੂਵਿੰਦਨ ਸ੍ਰੋਤ੍ਰਗਿਲ੍ਹਦੇ ਮਰਠਵੁ ਕਿੰਚਿਤ੍ਹ ਚਿੰਤਿਸੁਵੁਦਿਲ੍ਹ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਵਨੁ ਜਪਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਂਲ੍ਹਾ ਰਿਤਿਯੁ ਦੁਃਖਗਲੁ ਦੂਰਵਾਗੁਤ੍ਤਵੈ

ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥

ਨਾਨਕ੍ ਅਵਰ ਸਹਜ ਸ੍ਵਭਾਵ ਭਦਨ੍ਨ੍ਹੇ ਹੇਲੁਤ੍ਤਦੇ. 4॥

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਕੇ ਮਾਰੈ ॥

ਭਭ੍ਯੁ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਧਰਮੁ, ਸੰਪਤ੍ਤ੍ਯੁ, ਕਾਮੁ ਮਤ੍ਤ੍ਯੁ ਮੂਊਕ੍ਸ਼ ਂਬ ਨਾਲ੍ਯੁ
ਵਿਸ਼ਯਗਿਗਾਗਿ ਹਾਤੂਰੇਯੁਤ੍ਤਿਦ੍ਵਰੈ

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਰੈ ॥

ਅਵਰੁ ਸੰਤਰ ਸੇਵੇਯਲ੍ਹਿ ਤੂਡਗਭੈਕੁ

ਜੇ ਕੇ ਆਪੁਨਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥

ਭਭ੍ਯੁ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਤਨ੍ਨੁ ਦੁਃਖਵਨੁ ਕੂਨੇਗੂਲਿਸਲੁ ਭਯਸਿਦਰੈ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥

ਅਵਨੁ ਸਦਾ ਤਨ੍ਨੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲ੍ਹਿ ਹਰਿਯੁ ਨਾਮਸ੍ਮਰਣੈ ਮਾਡਭੈਕੁ

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಬಯಸಿದರೆ

ಸಂತರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಈ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತೊರೆಯಬೇಕು

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಜನ್ಮ ಮತ್ತು ಮರಣದ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರೆ

ಅವನು ಸಂತರಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯಬೇಕು

ದೇವರನ್ನು ನೋಡುವ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಾಗಿ

ಓ ನಾನಕ್, ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. 5॥

ಎಲ್ಲಾ ಪುರುಷರಲ್ಲಿ, ಅವನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ

ಯಾರ ಅಹಂಕಾರವು ಸತ್ಸಂಗದಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ

ತನ್ನನ್ನು ವಿನಮ್ರ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ

ಅವನನ್ನು ಅತಿ ಒಳ್ಳೆಯವನೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ

ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸು ಎಲ್ಲರ ಪಾದದ ಧೂಳಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ

ಅವನು ಪ್ರತಿ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೂ ಭಗವಂತ ಹರಿಯ ನಾಮವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾನೆ

ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಅಳಿಸಿಹಾಕುವವನು

ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ॥

ಇಡೀ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಂತೆ ನೋಡುತ್ತಾನೆ

ਸੂਖ ਦੂਖ ਜਨ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಸುಖ ದುಃಖವನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಮನುಷ್ಯನು

ਨಾನਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ನਹੀ ਲೆਖಾ ॥੬॥

ಪಾಪ ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. 6॥

ਨಿರਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ॥

ಓ ಕರ್ತನೇ, ನಿಮ್ಮ ನಾಮವೇ ಬಡವರಿಗೆ ಸಂಪತ್ತು

ਨಿਥಾವੇ ਕਉ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਥਾਉ ॥

ನಿರ್ಗತಿಕರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರೇ ಆಶ್ರಯ

ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ਮਾਨੁ ॥

ಓ ಪ್ರಭುವೇ, ನೀವು ಗೌರವವಿಲ್ಲದವರ ಗೌರವವಾಗಿರುವೆ

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥

ಸಕಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡುವವರು ನೀವು

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥

ಓ ಲೋಕದ ಪ್ರಭುವೇ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೀವೇ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಜೀವಿಗಳನ್ನು ನೀವೇ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ನೀವು ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿರುವಿರಿ

ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ ॥

ಓ ಠಾಕೂರ್, ನೀವೇ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಗತಿ ಮತ್ತು ಮಿತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ

ਆਪਨ ਸੰਗಿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤੇ ॥

ಓ ಪ್ರಭುವೇ, ನಿಮ್ಮ ಬಣ್ಣದಲ್ಲೇ ನೀವು ವರ್ಣರಂಜಿತರಾಗಿರುವಿರಿ

ਤੁਮ੍ಹਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ॥

ಓ ದೇವರೇ, ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನೀವು ಮಾತ್ರ ವರ್ಣಿಸಬಲ್ಲೀರಿ

ਨಾನਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸಿ ਕੋਇ ॥੭॥

ಓ ನಾನಕ್, ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. 7॥

ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ਼੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥

ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಮೋಚ್ಚ ಧರ್ಮವೆಂದರೆ ಅದು

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥

ದೇವರ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು

ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ಮਹਿ ಉತ್ತಮ ਕਿರಿಯಾ ॥

ಎಲ್ಲಾ ಧಾರ್ಮಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಆಚರಣೆಯೆಂದರೆ ಅದು

ಸಾಧಸੰਗಿ ದುರಂತಿ ಮಲ್ಹಿ ಹಿರಿಯಾ ॥

ಸತ್ಸಂಗದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಮೌಢ್ಯದ ಕೊಳೆಯನ್ನು ತೊಳೆಯುವುದು

ਸಗಲ ಉದಮ ಮಹಿ ಉದಮು ಖಲಾ ॥

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಪ್ರಯತ್ನವೆಂದರೆ ಅದು

ਹਰਿ ಕಾ ನಾಮು ಜਪਹು ಜੀਅ ಸದಾ ॥

ಸದಾ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವುದು

ਸಗಲ ಬಾನಿ ಮಹಿ ಅੰਮಿತ ಬಾನಿ ॥

ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷಣಗಳ ನಡುವೆ ಮಾತಿನ ಅಮೃತವೆಂದರೆ ಅದು

ಹರਿ ಕೆ ಜಸ್ತು ಸੁನಿ ರಸನ ಬਖಾನಿ ॥

ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಆಲಿಸಿ ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸುವುದು

ಸಗಲ ಬಾನ ತೆ ಓਹು ಉತ್ತಮ ಬಾಹು ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಆ ಸ್ಥಳವು ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿದೆ

ನಾನಕ ಜಿಹ ਘਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ನಾಮੁ ॥੮॥੩॥

ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ದೇವರ ಹೆಸರು ನೆಲೆಸಿರುವುದು. 8॥ 3॥

ਸਲੋಕು ॥

ಪದ್ಯ .

ਨಿਰಗುನಿಯಾರ್ ਇਆನಿಯಾ ಸೆ ਪੁತ್ರ ಸದಾ ಸಮಾಲಿ ॥

ಓ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ ಮತ್ತು ಮೂರ್ಖ ಜೀವಿ, ಯಾವಾಗಲೂ ದೇವರನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡಿ. ,
, ಓ ನಾನಕ್, ನಿನ್ನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ದೇವರು
ಮಾತ್ರ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ੧.

ਜಿನಿ ಕಿಯಾ ತಿಸು ಚಿತಿ ರਖು ನಾನಕ ನಿಬಹಿ ನಾಲಿ ॥੧॥

ಹೇ ಗುಣವಿಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಮೂರ್ಖ ಜೀವಿಯೇ, ಆ ದೇವರನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ

ਸ੍ਰੀਸਿਕೋ ੁ ਨਾਨਕ, ਨਿನ್ನನ್ನು, ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸಿದਵਰಿಗೆ ਨਿನ್ನ ಹೃਦಯದಲ್ಲಿ ਸ਼ਾਨ ನೀಡು,
ಆ ದೇਵਰੁ ಮಾਤ੍ਰ ਨਿಮ್ಮನ್ನು ಬೆಂಬਲಿಸುತ್ತಾನೆ. 1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਅਘੋਰਪਦੀ

ਰਮਈਆ ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ ॥

ੴ ਮਰਤ੍ਯੁ ਜੀਵਿਯੈ, ਸਰਵਵ੍ਯਾਪੀਯਾਦ ਰਾਮਨ ਗੁਣਗਣਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁ

ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਨੀ ॥

ਨਿನ್ನ ਮੌਲ੍ਯਵੈਨੁ ਮਤ੍ਤੁ ਨੀਨੁ ਹੀਨੇ ਕਾਣੁਵੈ?

ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਸੀਗਾਰਿਆ ॥

ਯਾਰੁ ਨਿನ್ನਨੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸਿਦ੍ਧਾਰੇ ਮਤ੍ਤੁ ਨਿನ್ನਨੁ ਅਲੋਕਰਿਸਿਦ੍ਧਾਰੇ

ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥

ਨਿನ್ನ ਗਰ੍ਭਦ ਬੰਧਿਯਲੀ ਨਿನ್ನਨੁ ਯਾਰੁ ਰਕ੍ਸਿਸਿਦ੍ਧਾਰੇ

ਬਾਰ ਬਿਵਸਥਾ ਤੁਝਹਿ ਪਿਆਰੈ ਦੂਧ ॥

ਨਿನ್ನ ਬਾਲ੍ਯਦਲੀ ਯਾਰੁ ਨਿਨੇ ਹਾਲੁ ਨੀਡਿਦ੍ਧਾਰੇ

ਭਰਿ ਜੋਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੂਧ ॥

ਨਿನ್ನ ਯੌਵਨਦਲੀ ਨਿਨੇ ਅਨੁ, ਸੁਖ ਮਤ੍ਤੁ ਵਿਵੇਕਵਨੁ ਕੋਟ੍ਧਵਰੁ ਯਾਰੁ

ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਉਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨ ॥

ਮਤ੍ਤੁ ਯਾਰੁ, ਨਿਨੇ ਵਧਿਸ਼ਾਦਾਗ, ਸੰਬੰਧਿਕਰੁ ਮਤ੍ਤੁ ਸ਼੍ਰੇਣਿਤਰਨੁ
ਨੀਡਿਦਰੁ

ਮੁਖਿ ਅਪਿਆਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੈਨ ॥

ਕੁਲਿਤਲ੍ਲੈ ਨਿਨੁ ਬਾਯੀਗੇ ਆਹਾਰਵਨੁ ਹਾਕਲੁ- ਨਿਨੁ ਸੇਵੇਗਾਗਿ ਅਵਰਨੁ
ਨੀਡਲਾਗਿਦੇ

ਇਹੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕਛੁ ਨ ਬੁਝੈ ॥

ਓ ਸਦ੍ਗੁਣਵਿਲ੍ਲਦਵਨੁ ਤਨੇ ਮਾਡਿਦ ਊਪਕਾਰਕੇ ਬੇਲੇ ਕੋਡੁਵੁਦਿਲ੍ਲ

ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ ॥੧॥

ੴ ਦੈਵਰੇ, ਨੀਵੁ ਅਵਨਨੁ ਕ੍ਲਮਿਸਿਦਰੇ ਮਾਤ੍ਰ ਅਵਨੁ ਮੋਕ੍ਸ਼ਵਨੁ
ਪਡੇਯਬਹੁਦੁ ਂਦੁ ਨਾਨਕ ਹੇਝੁਤ੍ਤਾਰੇ. 1॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਰ ਉਪਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ ॥

ਓ ਜੀਵਿਯੇ, ਯਾਰ ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ ਨੀਨੁ ਭ੍ਰਮੀਯ ਮੇਲੇ ਸੁਖਵਾਗਿ
ਜੀਵਿਸੁਤੀਯੋ

ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ ਹਸਹਿ ॥

ਮੁਤੁ ਤਨੁ ਮੁਗ, ਸਹੋਦਰ, ਸ੍ਨੇਹਿਤ ਮੁਤੁ ਹੰਡਤੀਯੋਂਦਿਗੇ ਨਗੁਤੁ
ਓਤੀਯੋ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ ॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਨੀਨੁ ਤਪਾਦ ਨੀਰਨੁ ਕੁਡਿਯੁਤੀਯੋ

ਸੁਖਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲਾ ॥

ਮੁਤੁ ਨਿਨਗੇ ਸੰਤੋਘਵਨੁ ਨੀਡੁਵ ਓਹਾਦਕਰਵਾਦ ਗਾਝੀ ਮੁਤੁ
ਅਮੂਲ੍ਯਵਾਦ ਬੰਕਿਯਨੁ ਯਾਰ ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ ਹੋਂਦਿਦੀਰੋ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ ਸਭਿ ਰਸਾ ॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਨੀਵੁ ਏਲਾ ਸੁਖਗਲਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸੁਤੀਰੋ

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ ॥

ਮੁਤੁ ਨੀਵੁ ਏਲਾ ਪਦਾਰਥਗਲ ਜੋਤੰਗੇ ਬਦੁਕੁਤੀਰੋ

ਦੀਨੇ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ ਰਸਨਾ ॥

ਯਾਰੁ ਨਿਨਗੇ ਕ੍ਰੋ, ਕਾਲੁ, ਕੀਵੀ, ਕੰਨੁ, ਨਾਲੀਗੇ ਕੋਟ੍ਵਿਰੁਵਰੋ

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥

ਓ ਜੀਵੀ, ਨੀਨੁ ਅੰਤਹ ਦੋਵਰਨੁ ਮਰੇਤੁ ਓਤਰਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿਸੁਤੀਯ

ਐਸੇ ਦੋਖ ਮੂੜ ਅੰਧ ਬਿਆਪੇ ॥

ਅਜਾਨੀ ਮੂਰਖਨੀਗੇ ਅੰਤਹ ਦੋਘਗਲ ਅਠੰਕੋਂਦਿਰੁਤਵੇ. , , ਓ ਪ੍ਰਭੁਵੇ,
ਦਯਵਿਟ੍ਵੁ ਅਵਨਨੁ ਨੀਵੇ ਰਕ੍ਸਿ ਏਂਦੁ ਨਾਨਕ ਹੋਝੁਤਾਰੇ. 2॥

ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ॥੨॥

ਨਾਨਕ, "ਦੋਵਰੇ, ਅਵਰਨੁ ਰਕ੍ਸਿ" ਏਂਦੁ ਹੋਝੁਤਾਰੇ. ੨॥

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੇ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

ਹੁਟ੍ਵਿਨਿੰਦ ਸਾਯੁਵਵਰੰਗੇ, ਓਦਿਯਿੰਦ ਅੰਤ੍ਰਦਵਰੰਗੇ ਏਲ੍ਰਨੁ ਕਾਪਾਡੁਵ
ਦੋਵਰੁ

ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥

ਓਦਰੇ ਮੂਰਖ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਅਵਰਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿਸੁਵੁਦਿਲ੍

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥

ਯਾਰ ਸੇਵੇਯੂ ਅਵਰਿਗੇ ਒ੰਬਤੁ ਸੰਪਤਨੁ ਗਲਿਸੁਤਦੇਯੋ

ਤਾ ਸਿਉ ਮੂੜਾ ਮਨੁ ਨਹੀ ਲਾਵੈ ॥

ਮੂਰਖ ਜੀਵੀ ਅਵਰਨੁ ਤਨੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ ਭਰਿਸੁਵੁਦਿਲੁ

ਜੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਜ਼ੂਰੇ ॥

ਯਾਵ ਸ੍ਵਾਮੀਯੂ ਸਦਾਕਾਲ ਪ੍ਰਤ੍ਯਕ੍ਸ਼ਵਾਗਿਰੁਵਨੋ

ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨਤ ਦੂਰੇ ॥

ਜ਼ਾਨਵਿਲ੍ਹਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਯੂ ਦੂਰਵਿਰੁਵਰੁ ਏਂਦੁ ਤੀਲੀਯੁਤਾਨੇ

ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥

ਯਾਰ ਸੇਵੇ ਮਤੁ ਭਕ੍ਤੀਯਿੰਦ ਅਵਨੁ ਦੇਵਰ ਆਸ਼ਾਨਦਲੀ ਵ੍ਯਭਵਵਨੁ
ਪਡੇਯੁਤਾਨੇਯੋ

ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰੈ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਨੁ ॥

ਮੂਰਖ ਮਤੁ ਅਜ਼ਾਨੀ ਪੁਰੁਸ਼ਨੁ ਆ ਦੇਵਰਨੁ ਮਰੇਤੁਬਿਡੁਤਾਨੇ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਭੂਲਨਹਾਰੁ ॥

ਮਰ੍ਯ ਜੀਵਿਗਲੁ ਯਾਵਾਗਲੂ ਤਪ੍ਪੁਗਲਨੁ ਮਾਡੁਤਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਅਨੰਤ ਦੇਵਰੁ ਮਾਤ੍ਰ ਰਕ੍ਸ਼ਕਰਾਗਿਦ੍ਵਾਰੇ. 3॥

ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥

ਨਾਮ ਰਤਨਵਨੁ ਤ੍ਯਜਿਸੀ, ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਭ੍ਰਮੇਯ ਰੂਪਦ ਕਵਡੇ ਕਾਸਿਨੋਂਦਿਗੇ
ਸੰਤ੍ਰੋਸ਼ਵਾਗਿਰੁਤਾਨੇ

ਸਾਚੁ ਛੇਡਿ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਮਚੈ ॥

ਅਵਨੁ ਸਤ੍ਯਵਨੁ ਤ੍ਯਜਿਸੁਤਾਨੇ ਮਤੁ ਸੁਲ੍ਭਿਨਲੀ ਸੰਤ੍ਰੋਸ਼ਪਡੁਤਾਨੇ, ਅਵਨੁ
ਤ੍ਯਜਿਸਬੇਕਾਦ ਪ੍ਰਪੰਚਦ ਵਸ੍ਤੁਗਲਨੁ, ਯਾਵਾਗਲੂ ਸ੍ਥਿਰਵੇਂਦੁ ਤੀਲੀਦਿਦ੍ਵਾਨੇ

ਜੇ ਛਡਨਾ ਸੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥

ਅਵਨੁ ਯਾਵਾਗਲੂ ਲੋਕਿਕ ਵਿਸ਼ਯਗਲਨੁ ਸ੍ਥਿਰਵੇਂਦੁ ਪਰਿਗਣੀਸੁਤਾਨੇ.

ਜੇ ਹੋਵਨੁ ਸੇ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨੈ ॥

ਏਨਾਗਬੇਕੋ ਏਂਦੁ ਦੂਰ ਏਂਦੁਕੋਲ੍ਫੁਤਾਨੇ

ਛੇਡਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸ਼ੁਮੁ ਕਰੈ ॥

ਯਾਰਨੁ ਬਿਛੁੜਿ ਹੋਇਗੇਕੋ ਅਵਰਿਗਾਗਿ ਨਰਭੁਤਾਨੈ

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਹਰੈ ॥

ਸਦਾ ਜੋਤਿਗਿਰੁਵ ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਤ੍ਯਜਿਸੁਤਾਨੈ

ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ਉਤਾਰੈ ਧੋਇ ॥ ਗਰਧਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਸਮ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ॥

ਅਵਨੁ ਸ੍ਰੀਗੰਧਦ ਲੇਪਵਨੁ ਤੋਲੀਦੁਹਾਕੁਤਾਨੈ, ਓ ਕਤ੍ਤੈਯੁ ਬੂਦਿਯਨੁ
ਮਾਤ੍ਰ ਪ੍ਰੀਤਿਸੁਤਾਨੈ

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਭਯਾਨਕ ਕਤ੍ਤਲ ਬਾਵੀਗੇ ਬਿਦ੍ਵਿਦ੍ਵਾਨੈ

ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥੪॥

ਓ ਦੇਵਰੇ, ਕਰੁਣੈਯ ਮਨੈਯੇ, ਅਵਰਨੁ ਕਤ੍ਤਲ ਬਾਵੀਯਿੰਦ ਹੋਰਤੰਗੈਯਲੀ
ਏਭੁਦੁ ਨਾਨਕਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨੈ. 4॥

ਕਰਤੂਤਿ ਪਸੂ ਕੀ ਮਾਨਸ ਜਾਤਿ ॥

ਜਾਤਿ ਮਨੁਸ਼੍ਯਰਦ੍ਵੁ ਓਦਰੇ ਕਰਮੁਗਲੁ ਪ੍ਰਾਣੀਗਲ੍ਹਦ੍ਵੁ

ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਹਗਲੀਰੁਲੁ ਜਨਰ ਬਲੀ ਓਡੰਬਰ ਮਾਡੁਤਾ ਭਰੁਤਾਨੈ

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾਇਆ ॥

ਹੋਰਨੋਲੋਟਕੈ ਅਵਨੁ ਧਾਰਮਿਕ ਵੇਸ਼ਵਨੁ ਧਰਿਸੁਤਾਨੈ ਓਦਰੇ ਅਵਨ
ਮਨਸ਼ਿਨਲੀ ਮਾਯੈਯ ਕਲ੍ਹਵਿਦੈ

ਛਪਸਿ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛਪਾਇਆ ॥

ਹ੍ਰਦਯਵੁ ਏਸ਼੍ਵੈ ਮਰੇਮਾਚਲੁ ਪ੍ਰਯਤ੍ਨਿਸਿਦਰੁ ਓਦੁ ਤਨ੍ਨ ਨ੍ਯੋਜਤੈਯਨੁ
ਮਰੇਮਾਡਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲ੍ਹ

ਬਾਹਰਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਸਨਾਨ ॥

ਅਵਨੁ ਧ੍ਯਾਨ ਮਤ੍ਤੁ ਸ਼੍ਯਾਨ ਮਾਡੁਤ੍ਤਿਰੁਵੰਤੈ ਨਟਿਸੁਤਾਨੈ

ਅੰਤਰਿ ਬਿਆਪੈ ਲੇਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥

ਓਦਰੇ ਦੁਰਾਸੈ ਨਾਯੀ ਅਵਨ ਮਨਸ਼ਿਨ ਮੇਲੈ ਓਤ੍ਤਡ ਹੋਰੁਤ੍ਤਿਦੈ, ਬਯਕੈਯੁ
ਬੰਕਿਯੁ ਅਵਨ ਦੇਹਦਲ੍ਹਿਦੈ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਨ ਦੇਹਦ ਹੋਰਭਾਗਦਲ੍ਹਿ ਤ੍ਯਾਗਦ
ਭਸ਼੍ਯਵਿਦੈ

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹ ॥

ਦੇਹದಲ್ಲಿ, ਬਿੰਦੂ ਬਿੰਦੂ ਬਿੰਦੂ, ਅਤੇ ਦੇਹದ ਹೊਰಗೆ ਤਾਗਦ ਬੂਦਿ ಇਦੈ.

ਗਲਿ ਪਾਥਰ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ਅਥਾਹ ॥

ਚਾਮਵੰਬ ਕਲ੍ਹਨੁ ਕੋਰਲ੍ਹਿਟ੍ਵਕੋਂਡੁ ਆਲਵਾਦ ਸਾਗਰਵਨੁ ਦਾਟੁਵੁਦੁ
ਹੋਗੈ?

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਯਾਰ ਹ੍ਰਦਯਦਲ੍ਹਿ, ਦੇਵਰੁ ਸ੍ਵਤ: ਨੇਲੇਸਿਦ੍ਵਾਨੇਯੋ

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਿ ॥੫॥

ਅੰਤਰਿ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਦੇਵਰੋਂਦਿਗੈ ਸੁਲਭਵਾਗਿ ਵਿਲੇਨਗੋਲ੍ਘ੍ਯੁਤਾਨੈ. 5॥

ਸੁਨਿ ਅੰਧਾ ਕੈਸੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥

ਚੁਰੁਡਨੁ ਕੇਵਲ ਕੇਲੁਵ ਮੂਲਕ ਤਨੁ ਦਾਰਿਯਨੁ ਹੋਗੈ ਕੰਡੁਕੋਲ੍ਘ੍ਯੁਤਾਨੈ?

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਓੜਿ ਨਿਬਹਾਵੈ ॥

ਕੋਨੇਯਵਰੇਗੁ ਪ੍ਰੀਤਿਯਨੁ ਊਲੇਸਿਕੋਲ੍ਘ੍ਯੁ ਅਵਨ ਕ੍ਯੋਨੁ ਹਿਡਿਦੁਕੋਲ੍ਘ੍ਯੁ

ਕਹਾ ਬੁਝਾਰਤਿ ਬੁਝੈ ਭੋਰਾ ॥

ਕੇਵੁਡ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਮਾਤਨੁ ਹੋਗੈ ਅਰਥਮਾਡਿਕੋਲ੍ਘ੍ਯੁਬਹੁਦੁ?

ਨਿਸਿ ਕਹੀਐ ਤਉ ਸਮਝੈ ਭੋਰਾ ॥

ਨਾਵੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਏਂਦੁ ਹੋਲੇਦਾਗ ਅਵਨੁ ਹਗਲੁ ਏਂਦੁ ਭਾਵਿਸੁਤਾਨੈ

ਕਹਾ ਬਿਸਨਪਦ ਗਾਵੈ ਗੁੰਗ ॥

ਮੂਚਨੁ ਭਕ੍ਤਿ ਗੇਤ੍ਯਨੁ ਹੋਗੈ ਹਾਡਬਲ੍ਲਨੁ?

ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਉ ਭੀ ਸੁਰ ਭੰਗ ॥

ਅਵਨੁ ਪ੍ਰਯਤ੍ਨਿਸਿਦਰੁ, ਅਵਨ ਧ੍ਵਨਿ ਭੰਗਵਾਗੁਤ੍ਤਦੈ

ਕਹ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰ ਭਵਨ ॥

ਚੁੰਟਨੁ ਪਰਵਤਵਨੁ ਯਾਵ ਰੇਤਿ ਸੁਤ੍ਤੁਤਾਨੈ?

ਨਹੀ ਹੋਤ ਉਹਾ ਉਸੁ ਗਵਨ ॥

ਅਲ੍ਹਿਗੈ ਹੋਗੇਲੁ ਅਵਨਿੰਦ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲ੍ਲ

ਕਰਤਾਰ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਦੀਨੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਚਰੁਣਾਮਯਿ, ਓ ਵਿਨਮ੍ਰੁ ਸੇਵਕਨੁ ਪ੍ਰਾਰਥਿਸੁਤਾਨੈ

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ ॥੬॥

ਨਿನ್ನ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਮਾਤ੍ਰ ਜੀਵಿಯੁ ਅਸ੍ತಿತ್ਵದ ਸਾਗਰਵਨ੍ਨੁ ਦਾಟਬਲ੍ਲਨੁ. 6॥

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਸੁ ਆਵੈ ਨ ਚੀਤਿ ॥

ਜੀਵਾತ್ਮਦ ਜ਼ੋਤਗਾਰਨೂ ਸਹਾਯਕਨੂ ਓਦ ਪਰਮਾਤ੍ਮਨਨ੍ਨੁ ਅਵਨੁ
ਮਨਸ਼ਿਨਲ੍ਲਿ ਸ੍ਮਰਿਸੁਵੁਦਿਲ੍ਲ

ਜੇ ਬੈਰਾਈ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਓਦਰੇ ਅਵਨੁ ਤਨ੍ਨੁ ਭਰਵਨ੍ਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿਸੁਤਾਨੇ

ਬਲੁਆ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ॥

ਅਵਨੁ ਮਰਭੁ ਮਨੇਯਲ੍ਲਿਯੇ ਵਾਸਿਸੁਤ੍ਰਿਦਾਨੇ

ਅਨਦ ਕੇਲ ਮਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਸੈ ॥

ਅਵਨੁ ਵਿਨੋਦਦ ਓਟਗਲਨ੍ਨੁ ਮਤ੍ਤੁ ਸਪਤ੍ਰਿਨ ਬਣ੍ਣਗਲਨ੍ਨੁ ਓਨੰਦਿਸੁਤਾਨੇ

ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥

ਓ ਰੰਗੁਰੰਗਿਨ ਬਦੁਕਿਨ ਨੰਬਿਕੇ ਤਨ੍ਨੁ ਮਨਸ਼ਿਨਲ੍ਲਿ ਬਲਵਾਗਿਦੇ ਏਂਦੁ ਅਵਨੁ
ਪਰਿਗਠਿਸੁਤਾਨੇ

ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੂੜੇ ਚੀਤਿ ॥

ਓਦਰੇ ਮੂਰ੍ਖ ਜੀਵਿ ਤਨ੍ਨੁ ਮਨਸ਼ਿਨਲ੍ਲਿ ਭਾਸ਼੍ਵਤ ਮਰਣਵਨ੍ਨੁ ਏਂਦਿਗੂ
ਨੇਨਪਿਸ਼ਿਕੋਲ੍ਲੁਵੁਦਿਲ੍ਲ

ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ॥

ਹਗੇਤਨ ਵਿਰੋਧ ਕਾਮ ਕੋਪ ਮੋਹ

ਬੁਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲੇਭ ਪ੍ਰੇਹ ॥

ਸੁਲ੍ਲੁ, ਪਾਪਗਲੁ, ਦੁਰਾਭੇ ਮਤ੍ਤੁ ਵਞਚਨੇਯ

ਇਆਹੁ ਜੁਗਤਿ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ ਜਨਮ ॥

ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਅਨੇਕ ਜਨ੍ਮਗਲਨ੍ਨੁ ਤੰਤ੍ਰਗਲ੍ਲਿ ਕਲੇਦਿਦਾਨੇ

ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੭॥

ਓ ਕਰ੍ਤਰੇ, ਨਿਮ੍ਮੁ ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ ਓ ਬਡਜੀਵਵਨ੍ਨੁ ਭਾਵਸਾਗਰਦਿੰਦ ਰਕ੍ਸ਼ਿਸ਼ਿ
ਏਂਬੁਦੁ ਨਾਨਕਰ ਕੋਰਿਕੇ. 7॥

ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ਓ ਦੇਵਰੇ, ਨੀਵੁ ਨਮ੍ਮੁ ਰਾਕੂਰਰੁ ਮਤ੍ਤੁ ਨਮ੍ਮੁ ਪ੍ਰਾਰਥਨੇਗਲੁ ਨਿਨਗੇ ਨਿਮ੍ਮੁਲ੍ਲਿ
ਮਾਤ੍ਰ

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥

ಈ ಆತ್ਮ ಮತ್ತು ದೇಹ ಎಲ್ಲವೂ ನಿಮ್ಮ

ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥

ನೀವೇ ਨಮ್ಮ ਪೋಷಕರು ಮತ್ತು ਨಾವು ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆ

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥

ನಿನ್ನ ಕೃਪೆಯಲ್ಲಿ, ਅನೇਕ ਸੁಖಗಳಿವੇ

ਕੇਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥

ಓ ಕರ್ತರೇ, ನಿನ್ನ ಅಂತ್ಯ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ

ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਭਗਵੰਤ ॥

ನೀವೇ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದ ದೇವರು

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੂਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥

ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸೂತ್ರ (ದಾರ)ದಲ್ಲಿ ಪೋಷಿಸಲಾಗಿದೆ

ਤੁਮ ਤੇ ਹੇਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

॥ ನೀವೇ ನಾಯಕರು. ಯಾವ ಸೃಷ್ಟಿಯು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದೆಯೋ ಅದು ನಿಮಗೆ ವಿಧೇಯವಾಗಿದೆ

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥

ನಿಮ್ಮ ವೇಗ ಮತ್ತು ಮಿತಿಗಳು ನಿಮಗೆ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿದೆ

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬಾನੀ ॥੮॥੪॥

ಓ ನಾನಕ್, ನಿಮ್ಮ ಸೇವಕ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮಗಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ਸਲੋಕੁ ॥

ಸಲೋಕು ॥ ಪದ್ಯ ॥

ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੇਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥

ದಾਤರಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ಜೀವಿಯು ಇತರ ಅಭಿರುಚಿಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ (ಆದರೆ)

ਨਾਨਕ ਕਹੂ ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥੧॥

ಓ ನಾನಕ್, ಅಂತಹ ಜೀವಿ ಎಂದಿಗೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಭಗವಂತನ ಹೆಸರಿಲ್ಲದೆ ಗೌರವವಿಲ್ಲ. 1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਘੋਰਪਦੀ

ਦਸ ਬਸਤੁ ਲੇ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਦੋਵਰਿੰਦ ਹਥੁ ਵਸਤੁਗਲਨੁ ਤੇਗੇਦੁਕੋਂਡੁ ਜੀਵਨਵਨੁ
ਨੋਡਿਕੋਲ੍ਹੁਤਾਨੇ

ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੇਟਿ ਗਵਾਵੈ ॥

(ਓਦਰੇ) ਓਂਦੇ ਓਂਦੁ ਵਸਤੁਵਿਨ ਸਲੁਵਾਗਿ ਅਵਨੁ ਤਨੁ ਨੰਬਿਕੇਯਨੁ
ਕਲੇਦੁਕੋਲ੍ਹੁਤਾਨੇ

ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥

ਦੋਵਰੁ ਓਂਦੇ ਓਂਦੁ ਵਸਤੁਵਨੁ ਕੋਡਦੇ ਹਥੁਨੁ ਕਸਿਦੁਕੋਂਡਰੇ

ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ ॥

ਓਗ ਓ ਮੂਰਖ ਏਨੁ ਮਾਡਬਹੁਦੁ ਹੇਲੇ?

ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ॥

ਯਾਵ ਠਾਕੁਰਰ ਮੁੰਦੇ ਯਾਵੁਦੇ ਸ਼ਕਿ ਮੇਲੁਗੇ ਸਾਧਿਸਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲ੍ਹਵੇ

ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥

ਯਾਵਾਗਲੁ ਅਵਰ ਮੁੰਦੇ ਤਲੇਬਾਗਬੇਕੁ

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥

ਯਾਰ ਹ੍ਯਦਯਵੁ ਦੋਵਰਨੁ ਸਿਹਿਯਾਗਿ ਕਾਠੁਤੁਦੇਯੇ

ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੁ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥

ਸਰਬ ਸੰਤੋਸ਼ਵੁ ਅਵਨ ਮਨਸਿਨਲੀ ਨੇਲੇਸੁਤੁਦੇ

ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਯਾਵ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਗਲ ਮੂਲਕ ਦੋਵਰੁ ਤਨੁ ਓਦੇਸ਼ਗਲ ਪਾਲਨੇ
ਮਾਡਿਸੁਤਾਨੇਯੇ

ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ਅਵਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚਦ ਏਲਾ ਵਸਤੁਗਲਨੁ ਸਾਧਿਸਿਦ੍ਧਾਰੇ. 1॥

ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥

ਸਾਹੁਕਾਰਰਾਦ ਭਗਵੰਤ ਜੀਵਿਗਲੀਗੇ ਭੌਤਿਕ ਵਸਤੁਗਲ ਅਸੰਖ੍ਯਾਤ ਸੰਪਤ੍ਤਨੁ
ਓਦਗਿਸੁਤੁਦੇ

ਖਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ॥

ಪ್ರಾಣಿಯು ಇವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸೇವಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮತ್ತು ಬಳಸುತ್ತದೆ.

ਅਪੁನੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇਇ ॥

ಸಾಹುಕಾರ ಭಗವಂತ ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಯಿಂದ ಏನನ್ನಾದರೂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ

ਅಗਿਆನੀ ਮನಿ ರੇಸು ಕರೇਇ ॥

ಮೂರ್ಖ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೋಪಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ

ಅਪನੀ ਪರತੀತಿ ਆਪ ਹੀ ਖੇਵੈ ॥

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನಿಂದಾಗಿಯೇ ತನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ

ਬਹੁਰਿ ਉਸ ਕਾ ਬਿਸ್ವਾਸੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥

ಭಗವಂತ ಮತ್ತೆ ಅವನನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ

ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤು ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥

ಒಂದು ವಸ್ತು ಯಾರಿಗೆ ಸೇರಿದೆಯೋ ಅವರ ಮುಂದೆ ಅದನ್ನು (ತಾನಾಗಿಯೇ ಸಂತೋಷದಿಂದ) ಇಡಬೇಕು

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ਮਾਥੈ ॥

ಮತ್ತು ಭಗವಂತನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅವನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪಾಲಿಸುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ

ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ದೇವರು ಅವನನ್ನು ಮೊದಲಿಗಿಂತ ನಾಲ್ಕು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥੨॥

ಓ ನಾನಕ್, ದೇವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಕರುಣಾಮಯಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. 2॥

ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ਸਰਪਰ ਹੋਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ ॥

ಮಾಯೆಯ ಭ್ರಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ವಿಧಗಳಿವೆ, ಆದರೆ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ

ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ

ಮನುಷ್ಯನು ಮರದ ನೆರಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ. (ಆದರೆ)

ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਉਹੁ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥

ಅದು ನಾಶವಾದಾಗ ಅವನು ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುತ್ತಾನೆ

ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੇ ਚਾਲਨਹਾਰੁ ॥

ਗೋਚਰ ਪ੍ਰਪಂਚਵੁ ਛੁਣੀਕਵਾਗਿਦੇ

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਹ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥

ਜ਼ਾਨਵੀਲ੍ਹਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਓ ਪ੍ਰਪੰਚਦੋਂਦਿਗੇ ਬਾਧਵ੍ਯਵਨ੍ਨੁ ਬੇਲੇਸਿਦ੍ਧਾਨੇ.

ਬਟਾਉ ਸਿਉ ਜੇ ਲਾਵੈ ਨੇਹ ॥

ਯਾਵ ਪੁਰੁਸ਼ ਯਾਤ੍ਰਿਯਨ੍ਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿਸੁਤ੍ਯਨੇਯੋ

ਤਾ ਕਉ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹ ॥

ਅੰਤਿਮਵਾਗਿ ਅਵਨਿਗੇ ਏਨੋ ਸਿਗੁਵੁਦਿਲ੍ਹ

ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਓ ਨਨ੍ਨ ਮਨਸ੍ਸੇ, ਦੋਵਰ ਨਾਮਦ ਪ੍ਰੀਤਿਯੁ ਆਪ੍ਰਾਯਮਾਨਵਾਗਿਦੇ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਲਏ ਲਾਈ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੋਵਰੁ ਯਾਰਿਗੇ ਤਮ੍ਮ ਆਲੀਵਾਦਵਨ੍ਨੁ ਨੀਡੁਤ੍ਯਾਰੋ ਅਵਰਨ੍ਨੁ
ਤਨ੍ਨੋਂਦਿਗੇ ਸੰਯੋਜਿਸੁਤ੍ਯਾਰੇ. 3॥

ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥

ਓ ਦੋਹ, ਸੰਪਤ੍ਤੁ ਮਤ੍ਤੁ ਕੁਟੁੰਬੁ ਏਲ੍ਲਵੁਰੁ ਸੁਲ੍ਘੁ

ਮਿਥਿਆ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ॥

ਅਹੰਕਾਰ, ਮਮਤੈ ਮਤ੍ਤੁ ਭ੍ਰਮੇ ਕੂਡ ਸੁਲ੍ਘੁ

ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੇਬਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥

ਰਾਜ੍ਯ, ਯੌਵਨ, ਸੰਪਤ੍ਤੁ ਮਤ੍ਤੁ ਆਸ੍ਤਿ ਏਲ੍ਲਵੁਰੁ ਸੁਲ੍ਘੁ

ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਕਾਮ ਮਤ੍ਤੁ ਵਿਪਰੀਤ ਕ੍ਰੋਧ ਏਲ੍ਲਵੁਰੁ ਮਰ੍ਤ੍ਯੁ

ਮਿਥਿਆ ਰਥ ਹਸਤੀ ਅਸ਼ੁ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥

ਸੁੰਦਰਵਾਦ ਰਥਗਲ੍ਹ, ਆਨੇਗਲ੍ਹ, ਕੁਦੁਰੇਗਲ੍ਹ ਮਤ੍ਤੁ ਸੁੰਦਰਵਾਦ
ਬੱਝੇਗਲ੍ਹੇਲ੍ਲਵੁਰੁ (ਮਿਧੇ) ਸੁਲ੍ਘੁ

ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ ॥

ਜਨਰਨ੍ਨੁ ਨਗਿਸੁਵੰਤਹ, ਸੰਪਤ੍ਤੁ ਕੂਡਿਡੁਵ ਪ੍ਰੀਤਿਯੁ ਸੁਲ੍ਘਾਗਿਦੇ

ਮਿਥਿਆ ਧ੍ਰੋਹ ਮੇਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਵੰਚਨੇ, ਲੋਕਿਕ ਬਾਧਵ੍ਯ ਮਤ੍ਤੁ ਅਹੰਕਾਰਵੁਰੁ ਛੁਣੀਕ

ਮਿਥਿਆ ਆਪਸ ਉਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ਤਨ੍ਹ ਬਗੈਂ ਹੰਮੈ ਪਡੁਵುದੁ ਸੁಳ್ಳੁ

ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨ ॥

ਅਸਤਿਰੁ ਭਕਤਿ ਭਕਤਨ ਆਸ਼੍ਰਿਤੁ. ਦੈਵਰ ਮੇਲਿਨ ਭਕਤਿ ਮੁਕਤੁ ਸੰਤਰਨੁ
ਆਸ਼੍ਰਿਤੁਸੁਵਦੁ ਅਚਲਵਾਗਿਦੈ.

ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਪਰਭ, ਭਗਵਾਨ ਹਰਿਯ ਪਾਦਗਲਨੁ ਪਰਿਸੁਵਦੁ.4॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੈਵਰ ਪਾਦਗਲਨੁ ਪਰਿਸੁਵ ਮੂਲਕ ਮਾਤ੍ਰ ਜੀਵੰਤ ਜੀਵਿ ਨਿਜ
ਜੀਵਨਵਨੁ ਨਡੇਸੁਤਦੈ. 4॥

ਮਿਥਿਆ ਸੂਣ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨਹਿ ॥

ਸੁಳ್ಳੁ ਸੁਵਿਸੁਵਿਕੈਯ ਮੇਲੈ ਯਾਵੁਦੈ ਖੰਡਨੈਯਨੁ ਕੋਲਬੇਡਿ.

ਭਨੋਬੁਰ ਟੀਕੈ ਕੀ ਕੀਗੋਡੁਵ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨ ਕੀਵਿਗਲੁ ਸੁಳ್ಳੁ

ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

ਪਰਰ ਹਠਵਨੁ ਕਦਿਯੁਵ ਕੈਗਲੋ ਸੁਲੈ

ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦ ॥

ਭਨੋਬੁਰ ਹੰਠੈ ਸੌਂਦਯਵਨੁ ਨੋਡੁਵ ਆ ਕੰਨੁਗਲੁ ਸੁਲੈ

ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨ ਸ੍ਵਾਦ ॥

ਆਹਾਰ ਮੁਕਤੁ ਭਤਰ ਰੁਚਿਗਲਨੁ ਆਨੰਦਿਸੁਵ ਨਾਲੀਗੈਯੋ ਸੁਲੈ

ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ॥

ਭਤਰਰਿਗੈ ਕੰਟ੍ਰਿਦ੍ਵਨੁ ਮਾਡਲੁ ਓਡੁਵ ਆ ਪਾਦਗਲੁ ਸੁਲੈਗਾਰਰੁ

ਮਿਥਿਆ ਮਨ ਪਰ ਲੇਭ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥

ਭਨੋਬੁਰ ਸੰਪਤਨੁ ਅਪੈਕ੍ਸਿਸੁਵ ਮਨਸੁ ਕੋਡ ਸੁਲੈ

ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਨਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥

ਯਾਵ ਦੈਹਵੁ ਦਾਨ ਮਾਡੁਵੁਦਿਲ੍ਲਵੋ ਅਦੁ ਸੁਲੈ

ਮਿਥਿਆ ਬਾਸੁ ਲੇਤ ਬਿਕਾਰਾ ॥

ਭੰਦ੍ਰਿਯ ਅਸ੍ਵਸ੍ਵਤੈਵਿਕਾਰਗਲੰਤਹ ਵਾਸਨੈਯਨੁ ਹੋਂਦਿਰੁਵ ਆ ਮੂਗੁ
ਵ੍ਯਧਵਾਗਿਦੈ

ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ॥

ਅੰਤਹ ਤਿਲਵਲਿਕੈਯਿਲ੍ਲਦੈ ਪ੍ਰਤਿਯੋਂਦੁ ਭਾਗਵੋ ਮਰ੍ਯਵਾਗਿਰੁਤ੍ਤਦੈ

ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੫॥

ಓ ನಾನಕ್, ಭಗವಂತ ಹರಿಯ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುವಂತಹ ದೇಹವೇ
ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ . 5॥

ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥

ದುರ್ಬಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೀವನವು ಅರ್ಥಹೀನವಾಗಿದೆ

ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਕਹ ਹੋਵਤ ਸੂਚਾ ॥

ಸತ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಅವನು ಹೇಗೆ ಶುದ್ಧನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ

ਬਿਰਥਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧ ॥

ನಾಮ ಇಲ್ಲದ ಅಜ್ಞಾನದ ದೇಹವು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ

ਮੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧ ॥

ಆತನ ಬಾಯಿಂದ ದುರ್ವಾಸನೆ ಬರುತ್ತದೆ

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਹਾਇ ॥

ದೇವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸದೆ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿಗಳು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಳೆಯುತ್ತವೆ

ਮੇਘ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾਇ ॥

ಮಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬೆಳೆ ਨਾಶವಾದಂತೆ

ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥

ಗೋವಿಂದನ ಸ್ತೋತ್ರವಿಲ್ಲದೆ, ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳು ವ್ಯರ್ಥ

ਜਿਉ ਕਿਰਪਨ ਕੇ ਨਿਰਾਰਥ ਦਾਮ ॥

ಜಿಪುಣನ ಸಂಪತ್ತು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋਜಕವಾದಂತೆ

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਹ ਘਟਿ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ಯಾರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ, ದೇਵਰ ಹೆಸರು ನೆಲೆਸಿದೆಯೋ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅತ್ಯಂತ
ಅದೃಷ್ಟਵಂತ

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥

ಓ ನಾನಕ್, ನಾನು ಅವರಿಗಾಗಿ ನನ್ನನ್ನೇ ತ್ಯਾਗ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. 6॥

ਰਹਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ ॥

ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ
ವಿಭಿನ್ನವಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ

ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਹੁ ਗੰਢ ਲਾਵਤ ॥

ਅਵਨ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ, ਦੈਵਰ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ಇਲ੍ਹ, ਆਦਰੇ ਅਵਨੁ ਤਨ੍ਹ ਬਾਯੀਯ
ਮੂਲਕ ਨਿਸ਼੍ਪ੍ਰਯੋਜਕ ਵਿਸ਼ਯਗਲਨ੍ਹ ਮਾਤਨਾਡੁਤਾਨੇ

ਜਾਨਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਬੀਨ ॥

ਏਲ੍ਹਵਨ੍ਹੁ ਤੀਲੀਦਿਰੁਵ ਦੈਵਰੁ ਬਹਲ ਬੁਦ੍ਹਿਵੰਤ

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਨ ਕਾਹੁ ਭੀਨ ॥

ਯਾਰ ਬਾਹ੍ਯ ਨੋਟਿਦਿੰਦ ਅਵਰੁ ਸੰਤੁਸ਼ਟਰਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਹ

ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ॥

ਭਤਰਰੀਗੇ ਊਪਦੇਸ਼ ਮਾਡੁਵਵਨੁ ਮਤ੍ਹੁ ਅਦਨ੍ਹੁ ਸ੍ਵਤਃ ਅਨੁਸਰਿਸਦਵਨੁ

ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

ਜਗਤ੍ਰਿਨਲੀ, ਬੰਦੁ ਹੋਗੁਤਾਨੇ ਮਤ੍ਹੁ ਹੁਟ੍ਰੁਤਾ ਸਾਯੁਤ੍ਰਲੇ ਭਰੁਤਾਨੇ

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰਰ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ, ਨੇਲੇਸਿਰੁਵ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀ, ਅਵਨ ਬੋਧਨੇਗਲੀਂਦ ਭਡੀ
ਪ੍ਰਪੰਚਵੁ ਅਸ੍ਵਸ੍ਥਤਗਲੀਂਦ ਰਕ੍ਸ਼ਿਸਲ੍ਪਡੁਤ੍ਰਦੇ

ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਅਵਰ ਬੋਧਨੇਗਲੀਂਦ ਭਡੀ ਜਗਤ੍ਰੁ ਅਵ੍ਯਵਸ੍ਥੇਯੀਂਦ ਮੁਕ੍ਤਵਾਗਿਦੇ.

ਜੇ ਤੁਮ ਭਾਨੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥

ਓ ਕਰ੍ਤਰੇ, ਨਿਮ੍ਰੁਨ੍ਹੁ ਭਸ਼ਪਡੁਵਵਰੁ ਮਾਤ੍ਰ ਨਿਮ੍ਰੁਨ੍ਹੁ ਤੀਲੀਦੁਕੋਲ੍ਭਹੁਦੁ

ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਨੁ ਅੰਤਹ ਭਕ੍ਤਰ ਪਾਦਗਲਨ੍ਹ ਮੁਟ੍ਰੁਤ੍ਰੇਨੇ. 7॥

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥

ਏਲ੍ਹਵਨ੍ਹੁ ਤੀਲੀਦਿਰੁਵ ਪਰਮਾਤ੍ਮਨਨ੍ਹੁ ਨਾਨੁ ਪ੍ਰਾਰਥਿਸੁਤ੍ਰੇਨੇ

ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪਹਿ ਮਾਨੈ ॥

ਅਵਰੇ ਸ੍ਰੁਸ਼੍ਟਿਸਿਦ ਜੀਵੀਗਲੀਂਗੇ ਗੌਰਵ ਕੋਡੁਤਾਨੇ

ਆਪਹਿ ਆਪ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥

ਜੀਵੀਗਲ ਕਾਯਗਲ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੈਵਰੁ ਸ੍ਵਤਃ ਨ੍ਯਾਯਵਨ੍ਹੁ ਨੀਡੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ ॥

ਕੇਲਵਰੀਗੇ ਦੈਵਰੁ ਨਮਗੇ ਹਤ੍ਰਿਰਵਾਗਿਦ੍ਵਾਰੇ ਏਂਬ ਭਾਵਨੇਯਨ੍ਹੁ ਨੀਡੁਤ੍ਰਾਰੇ

ಮತ್ತು ಇತರರಿಗೆ ದೇವರು ದೂರವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ
ನೀಡುತ್ತಾರೆ

ਉಪಾವ ಸਿਆನು ಸಗಲ ತೆ ರಹತ ॥

ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಮೀರಿದವರು

ಸಬ್ ಕಹು ಜಾನೆ ಆತಮ ಕੀ ರಹತ ॥

ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ

ਜಿಸು ಠಾವೆ ತಿಸು ಲಏ ಲಝಿ ಲಾಏ ॥

ತನಗೆ ಯಾವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಡಿತೋ ಅದನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ
ಸಂಯೋಜಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

ಭಗವಂತನು ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿ
ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਜಿಸು ਕਿರਪਾ ਕਰੀ ॥

ದೇವರು ಯಾರ ಮೇಲೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವನೇ ಅವರ ಸೇವಕ

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥੮॥੫॥

ಓ ನಾನಕ್, ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣವೂ ಹರಿಯನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಿರಿ. 8॥ 5॥

ਸਲੋಕು ॥

ಸಲೋಕು ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ॥

ಓ ದೇವರೇ, ನನ್ನ ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ, ಲೋಭ, ಮೋಹ ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರ ದೂರವಾಗಲಿ

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸಾದੁ ਗੁರਦੇਵ ॥੧॥

ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ, ಓ ಗುರುದೇವ, ದಯವಿಟ್ಟು ಅಂತಹ
ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಧಾರೆಯೆರೆಯಿರಿ. 1॥

ਅਸਟಪದಿ ॥

॥ ಅಷ್ಟಪದಿ

ਜਿਹ ਪ੍ਰಸಾದਿ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ॥

ಓ ಜೀವಿಯೇ, ಯಾರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನೀನು ಮೂವತ್ತಾರು ವಿಧದ ರುಚಿಕರವಾದ
ಭಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತೀಯೆ

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ಆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸು

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸಾದਿ ਸੁਗੰਧਤ ਤਨਿ ਲਾਵਹਿ ॥

ಯಾರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನೀನು ನಿನ್ನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಸುಗಂಧವನ್ನು ಹಚ್ಚುತ್ತೀಯ

ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

ಆತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದರಿಂದ ನೀನು ಪರಮ ಆನಂದವನ್ನು ಹೊಂದುವೆ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸಾದਿ ਬਸਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ ॥

ಯಾರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನೀನು ಅರಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತೀಯ

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥

ಸದಾ ಆತನನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ਧ್ಯಾನಿಸು

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸಾದਿ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖ ਬਸਨਾ ॥

ಯಾರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ਸಂತೋಷದಿಂದ ਵಾਸಿಸುತ್ತೀಯ

ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ॥

ಪ੍ਰਤੀ ಕ್ಷಣ ಅವਰನ್ನು ਤನ್ನ ਨಾಲಗೆಯಿಂದ ਸ್ಮರಿಸು., ಓ ನಾನಕ್, ಯಾರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ವರ್ಣರಂಜಿತ, ರುಚಿಕರವಾದ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೀನು ಪಡೆಯುತ್ತೀಯೋ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸಾದਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಅವನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ವರ್ಣರಂಜಿತ, ರುಚಿಕರವಾದ ಆಹಾರಗಳು ಮತ್ತು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗ ॥੧॥

ಸ್ಮರಣೀಯವಾದ ಆ ದೇವರನ್ನು ಸದಾ ਧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು. 1॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸಾದਿ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਹਢਾਵਹਿ ॥

ಯಾರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನೀನು ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತೀಯ

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥

ನೀನೇಕೆ ಅವನನ್ನು ಮರೆತು ಇತರರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತೀಯಾ?

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸಾದਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੇਈਜੈ ॥

ಯಾರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನೀನು ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಸುಖವಾಗಿ ಮಲಗುತ್ತೀಯ

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੀਜੈ ॥

ਓ ਨਨ੍ਹ ਮਨਸ਼ੈ, ਨਾਨੁ ਪ੍ਰਤੀ ਕ੍ಷਣਵೂ ਓ ਭਗਵಂತਨ ਸ੍ਰੁਤੀਯਨ੍ਹੁ ਹਾਡਬੈਕੁ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਸਭੁ ਕੇਉ ਮਾਨੈ ॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਪ੍ਰਤੀਯੋਭ੍ਧੁ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਯੁ ਨਿਮ੍ਰੁਨ੍ਹੁ ਗੌਰਵਿਸੁਤ੍ਰਾਨੈਯੋ

ਮੁਖਿ ਤਾ ਕੇ ਜਸੁ ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ ॥

ਨਿਮ੍ਰੁ ਬਾਯੀ ਮੁਤ੍ਰੁ ਨਾਲੀਗੈਯਿੰਦ ਯਾਵਾਗਲੂ ਅਵਰਨ੍ਹੁ ਸ੍ਰੁਤੀਸੀ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਰਹਤਾ ਧਰਮੁ ॥

ਯਾਰ ਕ੍ਰਪੈਯਿੰਦ ਨਿਨ੍ਹੁ ਨੀਤੀਯੁ ਚਾਪਾਡਲ੍ਧ੍ਵਿਦੈਯੋ

ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਓ ਨਨ੍ਹ ਮਨਸ਼ੈ, ਓ ਪਰਮਾਤ੍ਮਨਨ੍ਹੁ ਸਦਾ ਧ੍ਯਾਨਿਸੁ

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ ॥

ਪ੍ਰੋਯ੍ਯੁ ਦੈਵਰਨ੍ਹੁ ਓਰਾਧਿਸੁਵ ਮੂਲਕ, ਨੀਵੁ ਅਵਰ ਓਸ਼ਾਨਦਲੀ
ਵ੍ਯੋਭਵਵਨ੍ਹੁ ਪਡੈਯੁਤ੍ਰੀਰੀ

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਰੀਤੀਯਲੀ ਨੀਵੁ ਘਨਤੈਯਿੰਦ ਮੁੰਦਿਨ ਜਗਤੀਨਲੀ ਨਿਮ੍ਰੁ
ਨਿਵਾਸਕ੍ਯੋ ਹੋਗੁਤ੍ਰੀਰੀ. 2॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੋਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ॥

ਓ ਮਨਵੈ, ਯਾਰ ਕ੍ਰਪੈਯਿੰਦ ਨੀਨੁ ਬੰਗਾਰਦੰਤਕ ਸੁੰਦਰ ਦੈਹਵਨ੍ਹੁ
ਪਡੈਦਿਰੁਵੈਯੋ

ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥

ਓ ਪ੍ਰੀਤੀਯ ਰਾਮਨ ਵ੍ਯੁਤਦਲੀ ਲੀਨਨਾਗੁ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਓਲਾ ਰਹਤ ॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਨਿਨ੍ਹੁ ਭਦ੍ਰੁ ਮੁਸੁਕੁ ਊਲੀਦਿਰੁਤ੍ਰਦੈਯੋ

ਮਨ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥

ਓ ਭਗਵੰਤਨਨ੍ਹੁ ਸ੍ਰੁਤੀਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਨਿਨਗੈ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤੀਯਾਗੁਤ੍ਰਦੈ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਛਿਦ੍ਰ ਢਾਕੇ ॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਨਿਨ੍ਹੁ ਪਾਪਗਲ੍ਲਵੂ ਅਡਗੁਤ੍ਰਵੈਯੋ

ਮਨ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੈ ॥

ਓ ਮਨਸ਼ੇ, ਆ ਭਗਵੰਤ ਦೇਵਰਨੂੰ ਆਭੁਯੀਸੀ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝ ਕੇ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥

ਯਾਰ ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ ਯਾਰੋ ਨਿਨਗੇ ਸਰਿਸਾਟੀਯਾਗਲਾਰਰੋ

ਮਨ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਉਚੈ ॥

ਓ ਨਨ੍ਹ ਮਨਸ਼ੇ, ਪ੍ਰਤਿ ਊਸਿਰਾਟਿਦਲ੍ਹੋ ਆ ਸਰਵਵ੍ਯਾਪੀਯਾਦ ਪਰਮਾਤ੍ਮਨਨ੍ਹ ਸ੍ਰਰਿਸੀ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ॥

ਯਾਰ ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ ਨਿਨਗੇ ਅਪਰੋਪਦ ਮਾਨਵ ਦੇਹ ਸਿੱਧੀ

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਭਗਵੰਤਨ ਭਕਤੀ ਮਾਫ਼ੁ. 3॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਭੂਖਨ ਪਹਿਰੀਜੈ ॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਆਭਰਣਗਲਨੂੰ ਧਰਿਸਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇਯੋ

ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ ॥

ਓ ਮਨਵੇ, ਅਵਰਨੂੰ ਪ੍ਰੋਯਸੁਵਾਗ ਸੋਮਾਰਿਤਨਵੇਚੇ?

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸੁ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਨੀਵੁ ਕੁਦੁਰੇਗਲ ਮਤ੍ਤੁ ਆਨੇਗਲਨੂੰ ਸਵਾਰੀ ਮਾਫ਼ੁਤ੍ਤੀਰੋ

ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ॥

ਓ ਮਨਸ਼ੇ, ਆ ਦੇਵਰਨੂੰ ਏਂਦਿਗੋ ਮਰੇਯਬੇਫ਼

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਧਨਾ ॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਤੋਫ਼, ਭੋਮੀ ਮਤ੍ਤੁ ਸੰਪਤ੍ਤੁ ਲਭਿਸਿਦੇਯੋ

ਰਾਖੁ ਪਰੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ॥

ਆ ਦੇਵਰਨੂੰ ਮਨਸ਼ਿਨਲ੍ਲਿਟ੍ਵਕੋਲ੍ਲੀ

ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥

ਓ ਮਨਸ਼ੇ, ਯਾਵ ਦੇਵਰੁ ਨਿਨ੍ਹਨੂੰ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸਿਰੁਵਰੋ

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਕ੍ਲਣਵੋ ਅਵਰਨੂੰ ਧ੍ਯਾਨਿਸੁਤ੍ਤਿਰਬੇਕੁ

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਜੇ ਏਕ ਅਲਖੈ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਒ಬ್ಬ ਅਦ੍ਯਾਤਮ ਭਗਵಂತਨ ਬਗੈਂ, ਚਿੰਤਨੇ ਮਾਡੁ

ਈਹਾ ਉਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੪॥

ಇਹ ਊਹਾ ਨਾਨਕ, ਨਾਨੁ ਨਿੰਨਵਨੁ ॥੪॥ ਅਵਰੁ ਨਿੰਨਨੁ ਓ ਪ੍ਰਪੰਚਦਲੀ, ਮਤ੍ਰ ਮੁੰਦਿਨ ਪ੍ਰਪੰਚਦਲੀ, ਰਕ੍ਸ਼ਿਸੁਤਾਰੇ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਨੀਨੁ ਦੇਊਡਾ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਮਾਡੁਤੀਯੋ

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ॥

ਓ ਮਨਸ਼ੈ, ਦਿਨਦ ਏਂਟੁ ਤਾਸੁ ਸਹ ਆਤਨਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਧਿਆਨਿਸਬੈਕੁ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਨੀਨੁ ਧਾਰਮਿਕ ਆਚਾਰਣੀਗਲਨੁ ਮਤ੍ਰ ਲੋਕਿਕ ਚੱਟੁਵੱਟੀਕੀਗਲਨੁ ਮਾਡੁਤੀਯੋ

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥

ਨਿੰਨ ਪ੍ਰਤਿ ਊਸਿਰਿਨਲੂ, ਓ ਭਗਵಂತਨ ਬਗੈਂ, ਯੋਚਿਸਬੈਕੁ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਨੀਨੁ ਓ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪਵਨੁ ਹੋਂਦਿਦੀਯੋ

ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੁਪੁ ॥

ਓ ਅਨੰਤ ਦੇਵਰਨੁ ਸਦਾ ਸ್ಮਰਿਸੁਤੀਰਬੈਕੁ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥

ਯਾਰ ਕਰੁਣੀਯਿੰਦ ਨੀਨੁ ਓ ਊਨ੍ਨਤ ਮਾਨਵ ਜਾਤੀਯਨੁ ਪਡੇਦੀਯੋ

ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥

ਓ ਭਗਵಂತਨਨੁ ਹਗਲੀਰੁਲੁ ਸਦਾ ਸ್ಮਰਿਸੁ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥

ਯਾਰ ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ ਨਿੰਮ੍ਰ ਖ੍ਯਾਤਿ ਨਿਰੰਤਰਵਾਗਿਦੀਯੋ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਰੈ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵਿਨ ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ ਅਵਰ ਮਹਿਮੇਯਨੁ ਹੋਗਲੁ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ ॥

ਯਾਰ ਕਰੁਣੀਯਿੰਦ ਨੀਨੁ ਨਿੰਨੁ ਕੀਕੀਲਿੰਦ ਪਦਗਲਨੁ ਕੋਲੁਤੀਰੋ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਯਾਰ ਕਰੁਣੇਯੀਂਦ ਨੀਨੁ ਆਤਮਾਯਕਰ ਅਦ੍ਭੁਤਗਲਨੁ ਨੋਡੁਤੀਯੋ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੇਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥

ਯਾਰ ਕਰੁਣੇਯੀਂਦ ਨੀਨੁ ਨਿੰਨ ਨਾਲੀਗੇਯੀਂਦ ਮਧੁਰਵਾਦ ਮਾਤੁਗਲਨੁ
ਆਡੁਤੀਯੋ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਨੀਨੁ ਸਹਜਵਾਗਿ ਸੰਤੋਝਦਿੰਦ ਬਦੁਕੁਤੀਯੋ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥

ਯਾਰ ਕਰੁਣੇਯੀਂਦ ਨਿੰਨ ਕ੍ਰੋਗਲੁ ਝਲੀਸੁਤਵੇ ਮਤੁ ਕਲਸ ਮਾਡੁਤਵੇਯੋ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਹਿ ॥

ਯਾਰ ਕਰੁਣੇਯੀਂਦ ਨਿੰਨ ਂਲਾ, ਕਲਸਗਲੁ ਯਲਸ਼ਿਯਾਗੁਤਵੇਯੋ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

ਯਾਰ ਕਰੁਣੇਯੂ ਨਿਨਗੇ ਪਰਿਪੂਰਨਤੇਯਨੁ ਨੀਡੁਤਵੇਯੋ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

ਯਾਰ ਕਰੁਣੇਯੀਂਦ ਨੀਨੁ ਸਹਜਵਾਗਿ ਸੰਤੋਝਦਲੀ, ਮੁਲੁਗੁਤੀਯੋ

ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਹੁ ॥

ਅੰਤਹ ਦੇਵਰਨੁ ਬਿਛੁ, ਬੇਰੋਭੁਰਨੁ ਏਕੇ ਹੁਡੁਕੁਤੀਦੀਯੋ?

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗਹੁ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵਿਨ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਦੇਵਰ ਕਡੇਗੇ ਨਿੰਨ ਮਨਸ਼ਨੁ
ਜਾਗ੍ਰਤਗੋਲੀਸੁ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਨੀਨੁ ਜਗਤੀਨਲੀ, ਜਨਪ੍ਰਿਯਰਾਗਿਦੀਯੋ

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿ ॥

ਓ ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਹ੍ਰਦਯਦਿੰਦ ਮਰੇਯਬੇਡ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥

ਯਾਰ ਕ੍ਰਪੇਯੀਂਦ ਨਿੰਨ ਮਹਿਮੇ ਊਨ੍ਨਤੀਸਿਦੇਯੋ

ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ ॥

ਓ ਨਨੁ ਮੂਰਖ ਮਨਸ਼ੋ, ਅਵਨਨੁ ਆਰਾਧਿਸੁਤਵੇਯੋ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥

ਯਾਰ ਕਰੁਣೆಯಿಂದ ਨਿਮ੍ਰ ਏਲਾ ਕਲਸਗਲੁ ਪੁਰਾਣਗੋਂਡਿਵੇਯੋ

ਤਿਸਹਿ ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਹਜ਼ੂਰੇ ॥

ਅਵਨਨ੍ਹੁ ਯਾਵਾਗਲਾ ਨਿਨ੍ਹੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲ੍ਹਿ ਹਤ੍ਤਿਰਦਲ੍ਹਿ ਟੁੱਕੁਯੋ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ॥

ਯਾਰ ਕਰੁਣೆಯಿಂದ ਨੀਨੁ ਸਤ੍ਯਵਨ੍ਹੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਰਿਯੋ

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥

ਓ ਨਨ੍ਹੁ ਹ੍ਰਦਯ, ਨੀਨੁ ਨਨ੍ਹੁ ਆਤ੍ਮ. ਓ ਨਨ੍ਹੁ ਹ੍ਰਦਯਵੇ, ਆ ਦੇਵਰਨ੍ਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿਸੁ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਏਲ੍ਹਰਾ
ਚਲਿਸੁਤ੍ਰਾਯੋ

ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਭਗਵੰਤਨ ਹੇਸਰਨ੍ਹੁ ਜਪਿਸਬੇਕੁ. 7 ॥

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੇ ਨਾਉ ॥

ਅਵਰੁ ਸ੍ਵਤ੍ਯ: ਯਾਰਿੰਦ ਅਵਰ ਹੇਸਰਨ੍ਹੁ ਜਪਿਸੁਵੰਤ ਮਾਡੁਤ੍ਰਾਯੋ, ਅਦੇ
ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਦੇਵਰ ਨਾਮਵਨ੍ਹੁ ਜਪਿਸੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਆਪਿ ਗਾਵਾਏ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਅਵਰੁ ਸ੍ਵਤ੍ਯ: ਯਾਰਿੰਦ ਅਵਰ ਯੇਲੋਗਾਨ ਮਾਡਿਸੁਤ੍ਰਾਯੋ, ਅਵਨੁ ਦੇਵਰ
ਯੇਲੋਗਾਨਵਨ੍ਹੁ ਮਾਡੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

ਦੇਵਰ ਦਯੇਯਿੰਦ ਬੇਲਕੁ ਹਰਿਯੁਤ੍ਰਦੇ

ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥

ਦੇਵਰ ਦਯੇਯਿੰਦ ਹ੍ਰਦਯ ਕਮਲ ਅਰਯੁਤ੍ਰਦੇ

ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥

ਦੇਵਰੁ ਸੰਤੋਸ਼ਗੋਂਡਾਗ, ਅਵਰੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨ ਹ੍ਰਦਯਦਲ੍ਹਿ ਨੇਲਿਸੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵਰ ਕਰੁਣੇਯਿੰਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨ ਬੁਦ੍ਧਿਵੰਤਿਕੇ ਯੁਤ੍ਰਮਵਾਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥

ਓ ਕਰਤਾ ਨੇ, ಎਲਾ ਸੰਪਤੀಗಳು ਨਿੰਨ ਕਰੁਣੇਯਲੀਵੇ

ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੁ ਲਇਆ ॥

ਯਾਰਾ ਸ੍ਵੰਤਵਾਗਿ ਏਨਨ੍ਹੋ ਸਾਧਿਸੁਵੁਦਿਲ੍ਹ

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥

ਓ ਹਰਿ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ, ਨੀਨੁ ಎਲੀਗੇ ਜੀਵਿਗਲਨ੍ਹ ਕਲੁਹਿਸੁਤੀਯੋ, ਅਲੀਯੋ
ਭਰੁਤਵੇ

ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੂ ਨ ਹਾਥ ॥੮॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਜੀਵਿਗਲ ਨੀਯੰਤ੍ਰਣਦਲੀ ਯਾਵੁਦਾ ਭਲ੍ਹ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕ

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥

ਓ ਪਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁਵੁ ਅਗਮ੍ਯੁ ਮਤ੍ਤੁ ਅਨੰਤ

ਜੇ ਜੇ ਕਰੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥

ਯਾਰਾ ਅਵਰ ਨਾਮਵਨ੍ਹੁ ਜਪਿਸੁਤਾਰੋ ਅਵਰਿਗੇ ਮੋਕ੍ਸ਼ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤੀਯਾਗੁਤ੍ਤਵੇ

ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਧਿਸੁਤਾਨੇ, ਓ ਨਨ੍ਹੁ ਸ਼੍ਰੋਹਿਤ, ਏਛ੍ਰਿਕੰਯਿੰਦ ਆਲਿਸੁ

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥੧॥

ਮੁਖਿਗਲ ਕਥੇ ਬਹਲ ਅਦ੍ਭੁਤਵਾਗਿਦੇ. 1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਅਸ਼੍ਟਪਦਿ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਮੁਖ ਕਾੰਤੀਯੁਤਵਾਗੁਤ੍ਤਵੇ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ಎਲਾ ਦੁਰ੍ਗੁਣਗਲੁ ਦੂਰਵਾਗੁਤ੍ਤਵੇ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਅਹੰਕਾਰ ਮਾਯਵਾਗੁਤ੍ਤਵੇ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥

ਮੁಷੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਆਤਮਜਾਨਾਨਾਨੁ ਪ੍ਰਕਟਵਾਗੁਤ੍ਤਵ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥

ਮੁਖਿਮੁਨੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਦੇਵਰੁ ਹਤਿਰਦਲੀਯੇ ਭਰੁਤਾਰੇ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਹੇਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਏਲਾ, ਵਿਵਾਦਗਲੁ ਪਰਿਹਾਰਵਾਗੁਤ੍ਤਵ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿਯਾਗੁਤ੍ਤਵ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਲੀ, ਮਨੁਸ਼ਯੁ ਫਭੁ, ਦੇਵਰਿਗਾਗਿ ਮਾਤ੍ਰੁ ਸ਼੍ਰਮਿਸੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਮਹਿਮੇਯਨੁ ਯਾਵ ਜੀਵੀ ਵਰਨਿਸਬਲਦੁ?

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਭਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸੰਤਰ ਸੌਂਦਯਵੁ ਭਗਵੰਤਨ ਮਹਿਮੇਯਲੀਯੇ ਲੀਨਵਾਗਿਦੇ. 1॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਕਾਨਦ ਦੇਵਰੁ ਕਾਨੁਤਾਰੇ, ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਲੀ, ਭਰੁਵਦੁ ਸਦਾ ਸੰਤੋਸ਼ਵਨੁ ਨੀਡੁਤ੍ਤਵ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰ ਫਲੁਟਦਲੀ, ਫਭੁਰੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਸੰਤੋਸ਼ਦਿੰਦ ਤੁੰਬਿਰੁਤ੍ਤਾਰੇ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਭਦੁ ਸ਼੍ਰੇਣੀਗਲੁ - ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਮੋਹ ਮਤ੍ਰੁ, ਅਹੰਕਾਰ - ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਕੈ ਭਰੁਤ੍ਤਵ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਮਨੁਸ਼ਯੁ, ਅਮ੍ਰੁਤ ਅਮ੍ਰੁਤ ਰੋਪਦ ਨਾਮਦ ਰਸਵਨੁ, ਸਵਿਯੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ॥

ਮੁਖਿਮੁਨੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ, ਏਲਰ ਧੁਲਾਗੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰ ਬੈਨ ॥

ਮੁಷਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਮਾਤੁ ਸੁಂದਰਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵੈ ॥

ਮੁಷਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਮਨਸੁ, ಎਲ੍ਹੇਲ੍ਹਿ, ਅਲੇਦਾਡੁਵੁਦਿਲ੍ਹ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਮੁಷਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਮਨਸੁ, ਸ੍ਰਿਰਤੰਯਨੁ, ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਦੇ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥

ਮੁಷਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ, ਅਦੁ ਮਾਯੇਯਿੰਦ ਮੁਕ੍ਤਿ ਹੋਂਦੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੁಷਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਦੇਵਰੁ ਪ੍ਰਸੰਨਰਾਗੁਤ੍ਤਾਰੇ. 2॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥

ਮੁಷਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਭਤ੍ਰੁਗਲ੍ਹ, ਮਿਤ੍ਰਰਾਗੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥

ਮੁಷਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਒ਭ੍ਯੁ, ਵ੍ਯੁਕ੍ਤਿ, ਅਤ੍ਯੰਤ ਭੁਦ੍ਧਨਾਗੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਿਸ ਸਿਉ ਨਹੀ ਬੈਰੁ ॥

ਮੁಷਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਅਵਨੁ ਯਾਰੋਂਦਿਗੁ, ਦੇਵੇਸ਼ਵਨੁ, ਹੋਂਦੁਵੁਦਿਲ੍ਹ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੁ ॥

ਮੁಷਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯ, ਕੋਟ੍ਯੁ, ਦਾਰਿਯੁਤ੍ਤ, ਹੋਯ੍ਯੁ, ਹਾਕੁਵੁਦਿਲ੍ਹ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੇ ਮੰਦਾ ॥

ਮੁಷਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਯਾਵੁਦੇ, ਹਾਨੀ, ਭਲ੍ਹ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥

ਮੁಷਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ, ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ, ਮਹਾਨਾਂ, ਆਨੰਦਦ, ਒ਡੇਯਨਾਦ, ਦੇਵਰਨੁ, ਮਾਤ੍ਰ, ਤੀਲੀਦਵਨਾਗੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪੁ ॥

ਮੁಷਿਗਲ ਮਾਰਗਵਨੁ, ਅਨੁਸਰਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨ, ਅਹੰਕਾਰਦ, ਤਾਪ, ਕਡਿਮੇਯਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ ॥

ਮੁಷਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯ, ਏਲ੍ਹਾ, ਅਹੰਕਾਰਵਨੁ, ਤੋਰੇਯੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧ ਬਡਾਈ ॥

ਸಂತਰ ਮਹਿਮੇਯਨੁ ਦೇਵਰੇ ਬਲ੍ਹ

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੁਖਿ ਮਤ੍ਰੁ ਦੇਵਰ ਮੇਲਿਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਬੁਦ੍ਹਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ. 3॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥

ਮੁਖਿਯੋਂਦਿਗੇ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਜੀਵਿਯ ਮਨਸ੍ਸੁ ਏਂਦਿਗੋ ਅਲੇਦਾਡੁਵੁਦਿਲ੍ਹ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਅਵਨੁ ਸਦਾ ਸੁਖਵਨੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੈ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਨਾਮਦੰਤਹ ਅਦ੍ਰੁਸ੍ਯ ਵਸ੍ਤੁਵਨੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ ॥

ਮੁਖਿਮੁਨਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਦੁਬਲਨਾਗਦ ਸ਼ਕ੍ਤਿਯਨੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਥਾਨਿ ਉਚੈ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਜੀਵਿਯੁ ਅਤ੍ਯੁਨ੍ਨਤ ਸ਼ਾਨਦਲ੍ਹਿ ਨੇਲੇਸੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਲਿ ਪਹੁਚੈ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਤਨ੍ਨ ਨਿਜਵਾਦ ਆਤ੍ਮਵਨੁ ਤਲੁਪੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

ਮੁਖਿਮੁਨਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯ ਧਰਮੁ ਸੰਪੂਰਨੁ ਬਲਗੋਲ੍ਯੁਤ੍ਤਦੇ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

ਮੁਖਿਮੁਨਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਲ੍ਹਿ ਇਦ੍ਰੁਕੋਂਡੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਪਰਬ੍ਰਹ੍ਮਰਨ੍ਯੇ ਆਰਾਧਿਸੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਓਂਕ੍ਰੁ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਨਾਮਦ ਸੰਪਤ੍ਤਨੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਨਾਨਕ ਸਾਧੁ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਨੁ ਨਨ੍ਨੁ ਦੇਹ ਮਤ੍ਰੁ ਮਨਸ੍ਸਨੁ ਆ ਮੁਖਿਗਲਿਗੇ ਅਪ੍ਰਿਸਿਦ੍ਰੇਨੇ. 4॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਇਡੀ ਮਨੁਕੁਲ ਊਦ੍ਧਾਰਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥

ਮੁਖੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ, ਓਭਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਤਰੁ ਮਤ੍ਰੁ ਕੁਟੁੰਬਵੁ ਅਸ੍ਰਿਤ੍ਵਦ
ਸਾਗਰਦਿੰਦ ਰਕ੍ਸ਼ਿਸਲ੍ਪਡੁਤ੍ਰਦੈ

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੇ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਮੁਖੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਲਭਿਸੁਵ ਸੰਪਤ੍ਰੁ

ਜਿਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਕੇ ਵਰਸਾਵੈ ॥

ਪ੍ਰਤਿਯੋਭ੍ਯੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਪਡੇਯੁਵ ਮਤ੍ਰੁ ਸੰਤ੍ਰਪ੍ਰਨਾਗੁਵ
ਸੰਪਤ੍ਰਾਗਿਰੁਤ੍ਰਦੈ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ॥

ਯਮਰਾਜਨੁ ਮੁਖੀਗਲ ਸੰਗਦਲ੍ਲਿਯੇ ਭਦ੍ਰੁ ਸੇਵੇ ਮਾਡੁਤ੍ਰਾਨੈ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੇਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ॥

ਮੁਖੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਲ੍ਲਿ, ਵਾਸਿਸੁਵਵਨਨ੍ਨੁ, ਦੇਵਦੂਰੁ ਮਤ੍ਰੁ ਦੇਵਤ੍ਰਗਲੁ
ਸਹ ਹਾਡਿ ਹੋਗਲੁਤ੍ਰਾਨੈ

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ॥

ਮੁਖੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਏਲ੍ਲਾ ਪਾਪਗਲੁ ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਤ੍ਰਵੈ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨ ॥

ਮੁਖੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦ ਮੂਲਕ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਅਮ੍ਰਿਤਮਯਿ ਨਾਮਵਨ੍ਨੁ ਹਾਡਿ
ਹੋਗਲੁਤ੍ਰਾਨੈ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੂਬ ਥਾਨ ਗੰਮਿ ॥

ਮੁਖੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨਿਗੇ ਏਲ੍ਲਾ ਸੂਭਗਲਿਗੁ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੋਰੇਯੁਤ੍ਰਦੈ

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਨੰਮ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੁਖੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਮਾਨਵ ਜਨ੍ਮ ਸਫਲਵਾਗੁਤ੍ਰਦੈ. 5॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥

ਮੁਖੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਕਞ੍ਞਪਡਬੇਕਾਗਿਲ੍ਲ

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੇਤ ਨਿਹਾਲ ॥

ਸੰਤਰ ਦਰ੍ਸ਼ਨ ਪਡੇਯੁਵਦਰਿੰਦ ਮਤ੍ਰੁ ਭੇਟਿਯਾਗੁਵਦਰਿੰਦ ਓਭ੍ਯੁ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ
ਸਾਧਕਨਾਗੁਤ੍ਰਾਨੈ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਲੁਖਤ ਹਰੈ ॥

ਮੁਖੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਏਲ੍ਲਾ ਪਾਪਗਲੁ ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਤ੍ਰਵੈ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਰਕ ਪਰਹਰੈ ॥

ਮੁਸ਼ਿਕਾਂ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਨਰਕਦਿੰਦ ਪਾਰਾਗੁਤਾਨੈ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਈਹਾ ਉਹਾ ਸੁਹੇਲਾ ॥

ਮੁਸ਼ਿਕਾਂ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਜੀਵਿਯੁ ਮੁੰਦਿਨ ਪ੍ਰਪੰਚਦਲੀ, ਸੁਖਿਯਾਗੁਤਾਨੈ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਛੁਰਤ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ॥

ਮੁਸ਼ਿਕਾਂ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਪਰਮਾਤਮਾਨਿੰਦ ਬੇਪਛਾਣੁਵਰੁ ਅਵਰੋਂਦਿਗੇ
ਭੰਦਾਗੁਤਾਰੈ

ਜੇ ਇਛੈ ਸੇਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥

ਮੁਸ਼ਿਕਾਂ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਭਯਸਿੰਦ ਭਲਿਤਾਨੁਸ਼ਵਨੁ ਪਛੇਯੁਤਾਨੈ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥

ਮੁਸ਼ਿਕਾਂ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਅਵਨੁ ਭਰਿਗ੍ਯਲੀ, ਹੋਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧ ਰਿਦ ਬਸੈ ॥

ਪਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁਵੁ ਸੰਤਰ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ, ਨੇਲੇਸਿੰਦਾਰੈ

ਨਾਨਕ ਉਧਰੈ ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਰਸੈ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੁਸ਼ਿਕਾਂ ਨਾਲੀਗੇਯਿੰਦ ਦੇਵਰ ਹੇਸਰਨੁ ਕੇਲੀਦਾਗ ਆਤਮੁ
ਮੋਕ੍ਸ਼ਵਨੁ ਪਛੇਯੁਤਦੇ. 6॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਮੁਸ਼ਿਕਾਂ ਸਹਵਾਸਦਲੀਦੁ, ਦੇਵਰ ਨਾਮਵਨੁ ਕੇਲੁ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਸੰਤਰ ਸਹਵਾਸਦਲੀ, ਦੇਵਰਨੁ ਸੁਤਿਸੁ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ ॥

ਸੰਤਰ ਸਹਵਾਸਦਲੀ, ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਤਨੁ ਹ੍ਰਦਯਦਿੰਦ ਦੇਵਰਨੁ ਮਰੇਯੁਵੁਦਿਲੁ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਰਪਰ ਨਿਸਤਰੈ ॥

ਮੁਸ਼ਿਕਾਂ ਸਹਵਾਸਦਲੀ, ਅਵਨੁ ਖੰਡਿਤਵਾਗਿਯੁ ਅਸ੍ਤਿਤ੍ਵਦ ਸਾਗਰਦਿੰਦ
ਮੁਕੁਨਾਗੁਤਾਨੈ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਲਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥

ਮੁਸ਼ਿਕਾਂ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਦੇਵਰੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੀਗੇ ਮਧੁਰਵਾਗਿ ਕਾਠਤੋਡਗੁਤਾਰੈ

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥

ਸಂತਰ ਸਹਵਾਸਦਲੀ, ਭਗਵಂತ ਪ੍ਰਤੀ ಹೃದಯਦਲੀಯೂ ਗೋਚਰಿಸುತ್ತಾರೆ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਏ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਮੁਸੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਲੀ, ਮਨੁಷ್ಯ ਦੇਵਰੀಗೆ ਵਿਧੇਯਨਾਗੁਭਾਨੇ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥

ਮੁਸੀਗਲ ਸੰਗਦਲੀ, ਨਮ੍ਹ ਗਤੀ ਆਗਿਦੇ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥

ਮੁਸੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ಎਲਾ, ਰೋਗਗਲੁ ਗੁਠਵਾਗੁਭਵੇ

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਭੇਟੇ ਸੰਜੋਗ ॥੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੁਸੀਗਲੁ ਸੁਯੋਗਦਿੰਦ ਮਾਤ੍ਰ ਕੰਡੁਬਰੁਭਾਰੇ. 7॥

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥

ਵੇਦਗਲੀਗੂ ਸੰਤਨ ਮਹਿਮੇ ਗੋਤੀਲੁ

ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ ਬਖਿਆਨਹਿ ॥

ਅਵਰ ਬਗੈ, ਕੇਲੀਦਘੁ, ਅਵੁਗਲੁ ਹੇਲੁਭਵੇ

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

ਮੁਸੀਯ ਸਾਮ੍ਹ੍ਯੁ ਮਾਯੇਯ ಎਲਾ, ਮੂਰੁ ਗੁਠਗਲੀੰਦ ਦੂਰਵਿਦੇ

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਸੰਨ੍ਯਾਸੀਯ ਸਾਦ੍ਯੁਭੁ ਸਰਵਤ੍ਰਵਾਗਿਦੇ, , ਸੰਤਨ ਸੌਂਦਰਯੁਕੇ, ਕੋਨੇਯੀਲੁ

ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਭਾ ਕਾ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰਨ ਮਹਿਮੇਯਨੁ, ਅੰਦਾਜੁ ਮਾਡਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵੀਲੁ.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਭਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ ॥

ਸੰਤਨ ਮਹਿਮੇ ਯਾਵਾਗਲੂ, ਭਾਭੁਤ

ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਭਾ ਊਚ ਤੇ ਊਚੀ ॥

ਸੰਤਨ ਸੌਂਦਰਯੁ ਸਰਵਭ੍ਰੇਸ਼.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਭਾ ਮੁਚ ਤੇ ਮੁਚੀ ॥

ਭ੍ਰੇਸ਼ੁਰਲੀ, ਮੁਸੀਯ ਸੌਂਦਰਯੁਵੇ ਭ੍ਰੇਸ਼.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ਮੁਖਿਯ ਸੌਂਦਰਯਵੁ ਮੁਖਿਗੇ ਮਾਥੁ ਸਰਿਹੋਂਦੁਤੁਦੇ

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੮॥੭॥

ਨਾਨਕ ਹੋਏਤੁਰੇ, ਓ ਨਨ੍ਹ ਸਹੋਦਰ, ਸੰਤ ਮਤੁ ਦੋਵਰ ਨਡੁਵੇ ਯਾਵੁਦੇ
ਵ੍ਯਾਥਾਸਵਿਲ੍ਹ. 8॥ 7॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਪਦ੍ਯ

ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

ਤਨ੍ਹੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲ੍ਹਿ ਸਤ੍ਯਵਨ੍ਹੁ ਹੋਂਦਿਰੁਵਵਨੁ ਮਤੁ ਅਵਨ ਬਾਯਲ੍ਹਿ ਅਦੇ
ਸਤ੍ਯਵਨ੍ਹੁ ਹੋਂਦਿਰੁਵਵਨੁ

ਅਵਰੁ ਨ ਪੇਖੈ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ॥

ਮਤੁ ਦੋਵਰਨ੍ਹੁ ਹੋਰਤੁਪਡਿਸਿ ਬੇਰੇ ਯਾਰਨ੍ਹੁ ਯਾਰੁ ਨੋਡੁਵੁਦਿਲ੍ਹਵੇ

ਨਾਨਕ ਇਹ ਲਛਣ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਵੁ ਬ੍ਰਹ੍ਮਜ਼ਾਨੀਯ ਗੁਣਗਣੁ. 1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਅ਷੍ਟਪਦਿ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪ ॥

ਬ੍ਰਹ੍ਮਜ਼ਾਨੀ ਯਾਵਾਗਲੁ ਨਿਰ੍ਵਿਪ੍ਤਵਾਗਿਰੁਤੁਦੇ

ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪ ॥

ਕਮਲਦ ਹੋਵੁ ਨੀਰਿਨਲ੍ਹਿ ਸੁਦ੍ਧਵਾਗਿਰੁਵੰਤੇ, ਬ੍ਰਹ੍ਮਜ਼ਾਨੀ ਸਦਾ
ਨਿਰਪਰਾਧਿਯਾਗਿਰੁਤੁਨੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੋਖ ॥

ਓਤ੍ਮਸਾਸ਼੍ਵਿਯ ਵ੍ਯਸ਼੍ਵਿਯੁ ਭਤਰਰਿਗੇ ਤਮ੍ਹੁ ਪਾਪਗਣਨ੍ਹੁ ਹੋਰਹਾਕਲੁ ਸਹਾਯੁ
ਮਾਡੁਤੁਨੇ ਮਤੁ ਅਦੇ ਸਮਯਦਲ੍ਹਿ ਤਮ੍ਹੁਨ੍ਹੁ ਤਾਵੁ ਮੁਢ੍ਯਕੋਲ੍ਹਦੇ
ਭਰੁਤੁਨੇ,

ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਸੋਖ ॥

ਸੂਰ੍ਯਨੁ ਏਲ੍ਹਾ ਰਸਵਨ੍ਹੁ ਭੁਗਿਸਿਦੰਤੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਸਮਾਨਿ ॥

ਬ੍ਰਹ੍ਮਜ਼ਾਨੀ ਏਲ੍ਹਰਨ੍ਹੁ ਭੰਦੇ ਕਣ੍ਠੀਨਿੰਦ ਨੋਡੁਤੁਨੇ

ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਰੰਕ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤੁਲਿ ਪਵਾਨ ॥

ਗਾಳੀಯੁ ਰਾਜ ਮੁತ್ತು ਬਡਵਨੀಗೆ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಹೇಗೆಬೀಸುತ್ತದೆಯೋ

ਬ੍ਰಹ್ಮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਧੀਰਜੁ ਏਕ ॥

ಬ੍ਰಹ್ಮಜ್ಞಾನੀಯ ಸಹನೆಯೂ ಅಷ್ಟೇ

ਜਿਉ ਬਸੁਧਾ ਕੇਉ ਖੇਦੈ ਕੇਉ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ॥

ಯಾರೋ ಭೂಮಿಯನ್ನು ਅੰਗੇਦ ಹಾಗੇ ಮತ್ತು ಯಾರೋ ಶ್ರೀಗಂಧದ ಲೇಪನ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ

ਬ੍ਰಹ್ಮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਇਹੈ ਗੁਨਾਉ ॥

ಇದು ಬ੍ਰಹ್ಮಜ್ಞಾನੀಯ ಗುಣ

ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਕਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ॥੧॥

ಓ ನಾನಕ್, ಬೆಂಕಿಯು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಹಾಗೆ. 1॥

ਬ੍ਰಹ್ಮ ਗਿਆਨੀ ನಿರਮਲ ਤੇ ನಿರਮਲಾ ॥

ಬ੍ਰಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯು ಶುದ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಪರಿಶುದ್ಧ

ਜੈਸੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲಾಗੈ ਜਲਾ ॥

ನೀರಿಗೆ ಕೊಳಕು ತಾಕದಂತೆಯೇ

ਬ੍ਰಹ್ಮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨಿ ਹੋਇ ਪ੍ਰಗಾਸು ॥

ಬ੍ਰಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಬೆಳಕು ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ

ਜੈਸੇ ਧਰ ਉਪਰਿ ਆਕਾਸੁ ॥

ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಆಕಾಶವಿದ್ದಂತೆ

ਬ੍ਰಹ್ಮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਤ੍ਰੁ ਸਮਾਨਿ ॥

ಬ੍ਰಹ್ಮಜ್ಞಾನੀಗೆ ಮಿತ್ರ ಮತ್ತು ಶತ್ರು ಸಮಾನರು. , ಬ੍ਰಹ್ಮಜ್ಞಾನੀಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಹೆಮ್ಮೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ

ਬ੍ਰಹ್ಮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥

ಬ੍ਰಹ್ಮಜ್ಞಾನੀಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಅಹಂಕಾರವಿಲ್ಲ.

ਬ੍ਰಹ್ಮ ਗਿਆਨੀ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ಬ੍ਰಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯು ಅತ್ಯುನ್ನತವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ

ਮਨਿ ਅਪਨੈ ਹੈ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ॥

ಆದರೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಅತ್ಯಂತ ಕೆಳಮಟ್ಟದವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੇ ਜਨ ਭਏ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਮਨੁಷ್ಯ ਮਾਤ੍ਰ ਬ੍ਰਹ್ಮਜ್ಞਾਨੀਯਾਗੁਤਾਨੇ

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥

ਯਾਰਨੂੰ ਦੇਵਰੁ ਤਾਵੇ ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠਿਸਿਰੁਤਾਰੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥

ਬ੍ਰਹ್ಮਜ਼ਾਨੀਗਲੇਲਰ ਪਾਦਗਲੁ ਧੂਲੁ

ਆਤਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ ॥

ਬ੍ਰਹ್ಮਜ਼ਾਨੀਯੁ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਆਨੰਦਵਨੂੰ ਅਨੁਭਵਿਸੁਤਾਨੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਉਪਰਿ ਮਇਆ ॥

ਬ੍ਰਹ್ಮਜ਼ਾਨੀਯੁ ಎਲ੍ਲਰਿਗੁ ਦਯੇਯੁਲ੍ਲਵਨੁ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਭਇਆ ॥

ਬ੍ਰਹ್ಮਜ਼ਾਨੀਗੇ ਦੁਸ਼ਟਨਵਿਲ੍ਲੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਕੇਟ੍ਵਦ੍ਵਨੂੰ ਮਾਡੁਪ੍ਰਦਿਲ੍ਲੁ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ॥

ਬ੍ਰਹ್ಮਜ਼ਾਨੀ ਯਾਵਾਗਲੁ ਸਮਚਿਤ੍ਤਨਾਗਿਰੁਤਾਨੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ ॥

ਬ੍ਰਹ್ಮਜ਼ਾਨੀਯੁ ਦਰ੍ਸ਼ਨਦਿੰਦ ਅਮ੍ਰੁਤ ਮਲੇਯਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹ್ಮਜ਼ਾਨੀਯੁ ਬੰਧਨਗਲੇੰਦ ਮੁਕ੍ਤਨਾਗਿਰੁਤਾਨੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹ್ಮਜ਼ਾਨੀਯੁ ਜੀਵਨਦ ਨਡਤੈ ਅਤ੍ਯੰਤ ਪਵਿਤ੍ਰਵਾਦੁਦੁ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨ ॥

ਬ੍ਰਹ್ಮਜ਼ਾਨੀਯੁ ਆਹਾਰਵੁ ਜ਼ਾਨਵਾਗਿਰੁਤ੍ਤਦੇ

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਬ੍ਰਹ್ಮਜ਼ਾਨੀਯੁ ਦੇਵਰ ਧ੍ਯਾਨਦਲ੍ਲਿ ਮੁਗ੍ਧਨਾਗਿਰੁਤਾਨੇ. 3॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਉਪਰਿ ਆਸ ॥

ਓਭ੍ਧੁ ਬ੍ਰਹ್ಮਜ਼ਾਨੀਯੁ ਓਭ੍ਧੁ ਦੇਵਰਲ੍ਲਿ ਮਾਤ੍ਰ ਭਰਵਸੇ ਹੋਂਦਿਦ੍ਵਾਨੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯੂ ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਹ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ ॥

ਓਓ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵੀਨਯਦਲ੍ਹਿ ਦ੍ਰੁਢਵਾਗਿ ਊਲੀਯੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਮਾਹਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯੂ ਦਾਨ ਮਾਡੁਵੁਦਰਲ੍ਹਿ ਊਤ੍ਸੁਕਨਾਗਿਰੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯੂ ਲੌਕਿਕ ਵਿਵਾਦਗਲ੍ਹਨ੍ਹੁ ਮੀਰਿਦਵਨਾਗਿਰੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਲੇ ਧਾਵਤੁ ਬੰਧਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯੂ ਤਨ੍ਹੁ ਓਡੁਵ ਮਨਸ੍ਹਨ੍ਹੁ ਨੀਯੰਤ੍ਰਿਸੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯੂ ਕਾਯਫਲ੍ਹ ਅਤ੍ਯੁਤ੍ਤਮਵਾਦਵੁ, ਅਵਨੁ ਏਨੁ ਮਾਡਿਦਰੁ
ਅਵਨੁ ਓਲ੍ਹੀਯਦਨ੍ਹੁ ਮਾਡੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਬਹਲ੍ਹ ਯਸ਼ਸ੍ਵੀਯਾਗਿਰੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯੂ ਸਾਙਤ੍ਯਦਿੰਦ ਏਲ੍ਹਰੁ ਮੋਕ੍ਸ਼ਵਨ੍ਹੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਡੀ ਜਗਤ੍ਤੁ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯਨ੍ਹੁ ਸੁਤ੍ਰਿਸੁਤ੍ਤਦੇ. 4॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਓਓ ਦੋਵਰਨ੍ਹੁ ਮਾਤ੍ਰ ਪ੍ਰੀਤਿਸੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗ ॥

ਦੋਵਰੁ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯੋਂਦਿਗੇ ਵਾਸਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਗੇ ਦੋਵਰ ਨਾਮਵੋ ਆਧਾਰ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥

ਦੋਵਰ ਹੇਸਰੋ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯ ਮਨੇਤਨ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ

ਬ੍ਰಹಮ ಗਿਆನੀ ಅਹੰਬੁಧಿ ತਿਆಗತ ॥

ಒಬ್ಬ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿ ತನ್ನ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತಾನೆ

ਬ੍ਰಹಮ ಗਿਆನੀ ಕೈ ಮನಿ ಪರಮಾನಂದ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಆನಂದ ನೆಲೆಸಿರುತ್ತದೆ

ಬ್ਰಹಮ ಗਿਆನੀ ಕೈ ಘರಿ ಸದಾ ಅನಂದ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯ ಹೃದಯದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸುಖವಿದೆ

ಬ್ਰಹಮ ಗਿਆನಿ ಸುಖ ಸರಜ ನಿವಾಸ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯು ಯಾವಾಗಲೂ ಸರಳ ಸುಖದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುತ್ತಾನೆ

ನಾನಕ ಬ್ರುಹಮ ಗਿਆನಿ ಕಾ ನಗಿ ಬಿನಾಸ ॥೪॥

ಓ ನಾನಕ್, ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ವಿನಾಶವಿಲ್ಲ.॥5॥

ಬ್ರುಹಮ ಗਿਆನಿ ಬ್ರುಹಮ ಕಾ ಬೇತಾ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿ ಎಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿದವನು

ಬ್ರುಹಮ ಗਿਆನಿ ಏಕ ಸಂಗಿ ಹೇತಾ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿ ಒಬ್ಬ ದೇವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ

ಬ್ರುಹಮ ಗਿਆನಿ ಕೈ ಹೇಡಿ ಅಚಿಂತ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಜಾಗರೂಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ

ಬ್ರುಹಮ ಗਿਆನಿ ಕಾ ನಿರಮಲ ಮೆತ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯ ಮಂತ್ರವು ಶುದ್ಧೀಕರವಾಗಿದೆ

ಬ್ರುಹಮ ಗਿਆನಿ ಜಿಸು ಕರೈ ಪುತ್ರ ಆಪಿ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿ ಎಂದರೆ ದೇವರು ತಾನೇ ಜನಪ್ರಿಯಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ

ಬ್ರುಹಮ ಗਿਆನಿ ಕಾ ಬಡ ಪರತಾಪ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿ ಯ ಮಹಿಮೆ ದೊಡ್ಡದು

ಬ್ರುಹಮ ಗਿਆನಿ ಕಾ ದರಸು ಬಡಭಾಗಿ ಪಾಣಿ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯ ದರ್ಶನವು ಅದೃಷ್ಟವಂತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಿಗುತ್ತದೆ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥

ਨਾਵੁ ਯਾਵਾਗਲਾ ਬ੍ਰਹ್ಮಜ್ಞਾਨੀಗೆ ਸਮರ್ਪਿਤਰਾਗਿਰਬੰਧੁ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਖੇਜਹਿ ਮਹੇਸੁਰ ॥

ಶਿਵಶಂਕਰੁ ਕೂਡ ਬ੍ਰਹ್ಮਜ್ಞਾਨੀਗਾਗਿ ಹੁਡੁਕੁਤੁਲੈ ಇਰੁਤੁਰੇ

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰੁ ਸ੍ਵਤ: ਬ੍ਰਹ್ಮਜ್ಞਾਨੀਯਾਗਿਦ੍ਵਾਰੇ. 6॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥

ਬ੍ਰਹ್ಮਜ್ಞਾਨੀਯੁ ਗੁਣਗਲ ਮੌਲ੍ਯਮਾਪਨ ਮਾਡਲਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਹ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਬ੍ਰਹ್ಮਜ್ಞਾਨੀਯੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲ੍ਹਿ ಎਲ੍ਹ ਗੁਣਗਲੋ ಇਰੁਤੁਵੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥

ਬ੍ਰਹ್ಮਜ್ਞਾਨੀਯੁ ਰਹਸ੍ਯਵਨ੍ਨੁ ਯਾਰੁ ਤਿਲੀਯਬਲ੍ਹਰੁ?

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥

ਬ੍ਰਹ್ಮਜ੍ਞਾਨੀಗೆ ਸਦਾ ਨਮਨ ਸਲ੍ਹਿਸਬੰਧੁ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਅਧਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹ್ಮਜ੍ਞਾਨੀਯੁ ਮਹਿਮੇਯਨ੍ਨੁ ਅਰਧ ਅਕ੍ਸ਼ਰਦਿੰਦਲਾ ਵਰ੍ਣਿਸਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲ੍ਹ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹ್ಮਜ੍ਞਾਨੀਯੁ ಎਲ੍ਹਾ ਜੀਵਿਗਲ ਪੂਜ੍ਯ ਗੁਰੁ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉਨੁ ਬਖਾਨੈ ॥

ਬ੍ਰਹ್ಮਜ੍ਞਾਨੀਯਨ੍ਨੁ ਯਾਰੁ ਊਹਿਸਬਲ੍ਹਰੁ?

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ ॥

ਬ੍ਰਹ್ಮਜ੍ਞਾਨੀਗਣ੍ਞੈ ਬ੍ਰਹ੍ਮਜ੍ਞਾਨੀਯੁ ਗਤਿ ਗੋਤੁ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹ੍ਮਜ੍ਞਾਨੀਯੁ ਗੁਣਗਲੀਗੇ ਮ੍ਰਿਤ੍ਰਿਯਿਲ੍ਹ

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਯਾਵਾਗਲਾ ਬ੍ਰਹ੍ਮਜ੍ਞਾਨੀಗೆ ਨਮਸ੍ਕ੍ਰਿਸੁਤ੍ਰਿਰਿ. 7 ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಜೀವಂತವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ

ਬ੍ਰಹਮ ಗਿਆਨੀ ಮੁਕਤਿ ਜੁಗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦಾತਾ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯು ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಮತ್ತು ಜೀವನವನ್ನು ನೀಡುವವರು

ਬ੍ਰಹಮ ಗਿਆਨੀ ಪುರನ ಪುರਖು ਬಿਧਾਤਾ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪುರುಷ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ

ਬ੍ਰಹਮ ಗਿਆਨੀ ਅਨಾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿ ಅನಾಥರ ಒಡೆಯ. , ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯ ರಕ್ಷಣಾತ್ಮಕ ಹಸ್ತ ಇಡೀ ಮಾನವ ಕುಲದ ಮೇಲಿದೆ

ਬ੍ਰಹಮ ಗਿਆਨੀ ಕਾ ਸਭ ಊਪರಿ ਹಾਥੁ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಗಣಿಯ ರಕ್ಷಣಾತ್ಮಕ ಹಸ್ತವು ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವಕುಲದ ಮೇಲಿದೆ. , ಪ್ರಪಂಚದ ಈ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಸ್ತರಣೆಯು ಬ್ರಹ್ಮಗಣಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ਬ੍ਰಹಮ ಗਿਆਨੀ ಕਾ ಸಗਲ ಅਕਾਰು ॥

ಈ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವ ವಿಸ್ತರಣೆಯು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೇರಿದೆ

ਬ੍ਰಹಮ ಗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯೇ ನಿರಂಕಾರರು

ਬ੍ਰಹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸੇਭਾ ਬ੍ਰಹਮ ਗਿਆਨੀ ਬਨੀ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿ ಯ ಮಹಿಮೆಯು ಕೇವಲ ಭಗವಂತನ ಜಗರೂಪತೆಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰಹਮ ಗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਧਨੀ ॥੮॥੮॥

ಓ ನಾನಕ್, ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಡೆಯ. 8॥ 8॥

ਸਲੋಕು ॥

ಶ್ಲೋಕ

ਉਰਿ ਧਾਰੈ ਜੇ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥

ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ

ਸਰਬ ਮੈ ਪੇਖੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

ਯਾਰੁ ਏਲ੍ਹਦਰਲ੍ਹੁ, ਦੈਵਰਨ੍ਹੁ ਨੋਊਡੁਤਾਰੈ ਮੁਤ੍ਹੁ

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥

ਯਾਰੁ ਪ੍ਰਤਿ ਕ੍ਲੇਣਵ੍ਹੁ ਭਗਵੰਤਨਨ੍ਹੁ ਆਰਾਧਿਸੁਤ੍ਹਾਰੈ

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਪਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅੰਤਹ ਸਤ੍ਯਵੰਤ ਮੁਤ੍ਹੁ ਨੀਰੀਪੁ ਮੁਹਾਪੁਰੁਸਨੁ ਏਲ੍ਹਾ
ਜੀਵੀਗਲ੍ਹਨ੍ਹੁ ਅਸ੍ਤ੍ਰਿਤ੍ਵੁ ਸਾਗਰਦਿੰਦ ਰਕ੍ਸ਼ਿਸੁਤ੍ਹਾਨੈ. 1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਅ਷੍ਵਪਦੀ

ਮਿਥਿਆ ਨਾਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸ ॥

ਤਨ੍ਹੁ ਨਾਲੀਗੇਯਿੰਦ ਸੁਲ੍ਹੁ, ਹੇਝਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀ

ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰ ਭਗਵੰਤਨਨ੍ਹੁ ਨੋਊਡੁਵ ਬਯਕੇ ਯਾਰੁ ਹ੍ਯਦਯਦਲ੍ਹਿ, ਊਲ੍ਹਿਦਿਦੇਯੋ

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪੁ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰੁ ॥

ਯਾਰੁ ਕਣ੍ਹੁਗਲ੍ਹੁ ਭਨ੍ਹੋਬ੍ਹੁ, ਮੁਹਿਝੇਯੁ ਸੌਂਦਯਵਨ੍ਹੁ ਨੋਊਡੁਵੁਦਿਲ੍ਹਵ੍ਹੋ
ਹਾਗੁ ਭ੍ਰਿਦ੍ਯਾਭਕ੍ਤੀਯਿੰਦ ਸੰਤਰੁ ਸੇਵੇ ਮਾਡੁਵਵਨੁ ਮੁਤ੍ਹੁ ਸੰਤਰੁ
ਸਹਵਾਸਵਨ੍ਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿਸੁਵਵਨੋ

ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥

ਸੰਤਰੀਗੇ ਨਿਞ੍ਹੇਯਿੰਦ ਸੇਵੇ ਸਲ੍ਹਿਸੁਵ ਮੁਤ੍ਹੁ ਸੰਤਰੁ ਸਹਵਾਸਵਨ੍ਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿਸੁਵ
ਵ੍ਯਕ੍ਤੀ.

ਕਰਨ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥

ਭਤਰਰੁ ਟੀਕੇਯਨ੍ਹੁ ਤਨ੍ਹੁ ਚਿਵੀਯਿੰਦ ਕੇਝੁਵੁਦਿਲ੍ਹਵ੍ਹੋ

ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥

ਯਾਰੁ ਤਨ੍ਹਨ੍ਹੁ ਤਾਨੁ ਕੇਟ੍ਵਵਨੁ ਮੁਤ੍ਹੁ ਚੀਝੁ ਏਂਦੁ ਪਰਿਗਣੀਸੁਵਵਨੋ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹਰੈ ॥

ਗੁਰੁਕ੍ਯਪੇਯਿੰਦ ਦੁ਷੍ਵਤਨਵਨ੍ਹੁ ਤੋਰੇਯੁਵਵਨੋ

ਮਨ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ

ਓਬ੍ਹਰੁ ਮਨਸ੍ਸਿੰਦ ਕਾਮਵਨ੍ਹੁ ਤੇਗੇਦੁਹਾਕੁਵਨੋ

ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ਪੰਚ ਦੇਖ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ਮੁੱਖਤਾ ਜਾਨਨਾਦ ਭੰਦ੍ਰਿਯਗਲਨੁ ਗੰਦ੍ਰੁ, ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਮੋਹ ਮੁੱਖਤਾ
ਅਭੰਕਾਰਗਲ ਏਲਾ ਭੰਦ੍ਰੁ ਦੁਰ੍ਗੁਣਗਲਿੰਦ ਮੁਕੁਨਾਗਿਰੁਤਾਨੋ

ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੇ ਐਸਾ ਅਪਰਸ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਲਕਸ਼ਮੀਭੰਦ੍ਰੁ ਜਨਰ ਨਡੁਵੇ, ਅਭੰਕਾਰ ਵ੍ਧਿਯੁ ਪਰਮ ਪਾਵਨ ਹਾਗੁ
ਅਪਰੋਪਦਵਨਾਗਿਰੁਤਾਨੋ. 1॥

ਬੈਸਨੇ ਸੇ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥

ਦੇਵਰੁ ਮੇਝੁਵ ਵ੍ਧਿਯੁ ਵ੍ਧਿਯੁ

ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨ ॥

ਅਵਨੁ ਵਿਝੁਵਿਨ ਭ੍ਰਮੇਗੇ ਅਭੰਕਾਰੁਤਾਨੋ

ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮ ॥

ਮੁੱਖਤਾ ਭੰਦ੍ਰੁ ਕਾਯਗਲਨੁ ਮਾਡੁਵਾਗ, ਅਵਨੁ ਨਿਸ਼੍ਠਾਧਨਾਗਿਰੁਤਾਨੋ

ਤਿਸੁ ਬੈਸਨੇ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਧਰਮ ॥

ਓ ਵ੍ਧਿਯੁਵਨ ਧਰਮੁਵੁ ਪਵਿਤ੍ਰਵਾਦੁ

ਕਾਹੂ ਫਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਬਾਛੈ ॥

ਅਵਨੁ ਯਾਵੁਦੇ ਫਲਵਨੁ ਭੰਦ੍ਰੁਵੁਦਿਲੁ

ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ॥

ਅਵਨੁ ਦੇਵਰ ਭੰਦ੍ਰੁਯਲਿ ਮੁੱਖਤਾ ਅਵਨ ਕੀਰਤਨੇਯਲਿ ਮਾਤ੍ਰ ਮੁਗੁਨਾਗਿਰੁਤਾਨੋ

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥

ਅਵਨ ਆਤ੍ਮ ਮੁੱਖਤਾ ਦੇਵਦਲਿ ਭ੍ਰਹਮਾਡੁਵੁ ਪ੍ਰੋਭਕ ਗੋਪਾਲਨ ਸ੍ਰਰਣੇ ਮਾਤ੍ਰ
ਭੰਦ੍ਰੁ

ਸਭ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਅਵਨੁ ਸਕਲ ਜੀਵਰਾਸ਼ੀਗਲਿਗੁ ਦਯੇ ਤੋਰੁਤਾਨੋ

ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥

ਤਾਨੁ ਦੇਵਰ ਨਾਮਵਨੁ ਮਨਸਿਨਲਿਭੰਦ੍ਰੁਕੋਡੁ ਭੰਦ੍ਰੁਰੁ ਨਾਮਜਪ
ਮਾਡੁਵਭੰਦ੍ਰੁ ਮਾਡੁਤਾਨੋ

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਬੈਸਨੇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਭੰਕਾਰ ਵ੍ਧਿਯੁਵਰੁ ਪਰਮ ਸ੍ਧਿਯੁਨੁ ਪਡੇਯੁਤਾਰੋ. 2॥

ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥

ਹ੍ਰਦਯਦਲੀਂ ਦੇਵਰ ਮੇਲੀਨ ਪ੍ਰੀਤੀਯਨੁ ਹੋਂਦਿਰੁਵਵਨੁ ਨਿਜਵਾਦ ਦੇਵਰ
ਭਕਤ

ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਅਵਨੁ ਏਲਾ ਦੁਸ਼ਟਰ ਸਹਵਾਸਵਨੁ ਦੂਰਵਿਡੁਤਾਨੈ

ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭਰਮੁ ॥

ਮਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਤੀਯੋਂਦੁ ਰੀਤੀਯੁ ਸੰਦਿਗ੍ਧਤਾਯੁ ਅਵਨ ਮਨਸ੍ਸੀਨਿੰਦ
ਅਭੀਸਿਹੋਗੁਤ੍ਰਦੈ

ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਅਵਨੁ ਪਰਬ੍ਰਹਮਨੁ ਏਲ੍ਲੋਂਡੋਯੂ ਭਰੁਵਨੇਂਦੁ ਪਰਿਗਣੀਸੁਤਾਨੈ ਮਤ੍ਰੁ
ਅਵਨਨੁ ਮਾਤ੍ਰੁ ਪੂਜੀਸੁਤਾਨੈ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਖੇਵੈ ॥

ਮੁਖੀ-ਮੁਨੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦੁ ਪਾਪਗਲ ਕਲ੍ਮਸ਼ਵਨੁ ਮਨਸ੍ਸੀਨਿੰਦ
ਹੋਂਗਲਾਡਿਸੁਵਵਨੁ

ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵੈ ॥

ਅੰਤਹ ਭਕਤਨ ਬੁਧਿਵੰਤੀਕੇਯੁ ਅਤ੍ਯੁਤ੍ਰਮਵਾਗੁਤ੍ਰਦੈ

ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

ਅਵਨੁ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਤਨੁ ਦੇਵਰ ਸੇਵੈ ਮਾਡੁਵੁਦਨੁ ਮੁੰਦੁਵਰਿਸੁਤਾਨੈ

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥

ਅਵਨੁ ਤਨੁ ਮਨਸ੍ਸੁ ਮਤ੍ਰੁ ਦੇਹਵਨੁ ਤਨੁ ਭਗਵੰਤਨ ਪ੍ਰੀਤੀਗੇ ਅਰਪਿਸੁਤਾਨੈ.
, ਅਵਨੁ ਤਨੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀਂ ਦੇਵਰ ਪਾਦਗਲਨੁ ਭਡੁਤਾਨੈ

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥

ਅਵਨ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀਂ ਦੇਵਰ ਪਾਦਗਲੀਵੈ.

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅੰਤਹ ਭਕਤਨੁ ਮਾਤ੍ਰੁ ਦੇਵਰਨੁ ਪਡੇਯੁਤਾਨੈ. 3॥

ਸੇ ਪੰਡਿਤੁ ਜੇ ਮਨੁ ਪਰਬੈ ॥

ਪੰਡਿਤਨੁ ਤਨੁ ਮਨਸ੍ਸੀਗੇ ਬੋਧਨੇਗਲਨੁ ਨੀਡੁਵਵਨੁ

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੇਧੈ ॥

ਅਵਨੁ ਤਨੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀਂ ਰਾਮਨ ਹੇਸਰਨੁ ਹੁਡੁਕੁਤਾਨੈ

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥

ਰਾਮਨ ਹੇਸਰਿਨ ਸਿੰਹਿ ਰਸਵਨੁ ਸੇਵਿਸੁਵਵਨੁ

ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ ॥

ਓ ਵਿਦਵਾਂਸਰ ਊਪਦੇਸ਼ਦਿੰਦਿ ਭਠੀ ਜਗਤੁ ਜੀਵਿਸੁਤੁਦੈ

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥

ਪੰਡਿਤ ਹਰਿਯ ਕਥੰਯਨੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ ਭਟੁਕੋਂਡਿਰੁਵ

ਸੇ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੇਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਅੰਤਹ ਵਿਦਵਾਂਸਰੁ ਮਤ੍ਰੇ ਯੋਨਿਯੋਲਗੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਵੁਦਿਲੁ

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੁਝੈ ਮੂਲ ॥

ਅਵਰੁ ਵੇਦਗਲੁ, ਪੁਰਾਣਗਲੁ ਮਤ੍ਰੇ ਸ੍ਰੋਤੀਗਲ ਮੂਲ ਸਾਰਵਨੁ
ਪਰਿਗਣਿਸੁਤੁਰੈ

ਸੂਖਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸਥੂਲੁ ॥

ਕਣੀਕੇ ਕਾਠਦ ਭਗਵੰਤਨਲੀ ਕਾਠੁਵ ਜਗਤੁਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸੁਤੁਨੈ

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥

ਮਤ੍ਰੇ ਏਲਾ ਨਾਲੁ, ਜਾਤੀਗਲੀਗੇ ਊਪਦੇਸ਼ਿਸੁਤੁਰੈ

ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਨੁ ਯਾਵਾਗਲਾ ਓ ਪੰਡਿਤਨੀਗੇ ਨਮਸਕਰਿਸੁਤੁਨੈ. 4॥

ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਕੇ ਗਿਆਨੁ ॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਜਪੈ ਕੇਉ ਨਾਮੁ ॥

ਨਾਲੁ, ਕ੍ਰਿਯੰਗਲੀ (ਸਾਮਾਜਿਕ ਪਰਿਸ਼੍ਠਿਤੀਗਲ) ਯਾਵੁਦਾਦਰੁ ਓਨੁ ਕ੍ਰਿਯੰਯੁ
ਦੇਵਰ ਹੇਸਰਨੁ ਊਲੇਖਿਸੁਤੁਦੇਯਾਦਰੁ, ਦੇਵਰ ਨਾਮੁਵੁ ਏਲਾ ਦ੍ਰੋਵਿਕ
ਜਾਨਦ ਮੂਲ ਏਨੁ ਓਭੁਰੁ ਨੰਬੁਤੁਰੈ. ਨਾਲੁ, ਵਰਣਗਲੀ
ਯਾਵੁਦਾਦਰੁ ਪੁਰੁਸ਼ ਹੇਸਰਨੁ ਜਪਿਸੀ. ਏਲਾ, ਮੰਤ੍ਰਗਲ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁਵੁ
ਜਾਨ. , ਏਲਾ ਨਾਲੁ, ਵਰਣਗਲੀ, ਯਾਵੁਦੇ ਪੁਰੁਸ਼ ਹੇਸਰਨੁ ਪਰਿਸਲੀ

ਜੇ ਜੇ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਯਾਰੁ ਨਾਮਵਨੁ ਜਪਿਸੁਤੁਰੁ ਏਵਰੀਗੇ ਵੇਗਵੁ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤਵਾਗੁਤੁਦੈ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

ਓਲੰਯੁ ਸੰਗਤੀਯਲੀ, ਊਲੰਯੁਵ ਮੂਲਕ ਓਭੁ ਮਨੁਸ਼, ਮਾਤ੍ਰ ਭਦਨੁ
ਸਾਧਿਸੁਤੁਨੈ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥

ਭਗਵಂತਨੁ ਤਨ੍ਹ ਕ੍ਰਪੇਯੀਂਦ ਹ੍ਰਦਯਦਲ੍ਹਿ ਨਾਮਵਨ੍ਹੁ ਨੇਲੇਗੋਲੀਸਿਦਰੇ

ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਖਦ ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਾਰੈ ॥

ਓਦ੍ਹਰਿੰਦ ਪ੍ਰਾਣੀਗਲ੍ਹ, ਪ੍ਰੇਤਗਲ੍ਹ, ਮੁਖਰੁ ਮਤ੍ਹੁ ਕਲ੍ਹੁ ਹ੍ਰਦਯਗਲ੍ਹਨ੍ਹੁ ਸਹ ਦਾਟਲਾਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਸਰਬ ਰੇਗ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ ॥

ਏਲ੍ਹੁ ਰੋਗਗਲ੍ਹੀਗੁਲ੍ਹੁ ਦੇਵਰ ਨਾਮਵੇ ਔਭਧਿ

ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

ਦੇਵਰਨ੍ਹੁ ਸ੍ਰੁਤਿਸੁਵੁਦੇ ਕਲ੍ਯਾਣ ਮਤ੍ਹੁ ਮੁਕ੍ਤਿਯੁ ਒ਂਦੁ ਰੋਪ

ਕਾਹੂ ਜੁਗਤਿ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਧਰਮਿ ॥

ਯਾਵੁਦੇ ਕੁਤੰਤ੍ਰਦਿੰਦ ਅਧਵਾ ਯਾਵੁਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਓਚਰਣੇਯਿੰਦ ਦੇਵਰ ਹੇਸਰਨ੍ਹੁ ਪਡੇਯਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲ੍ਹੁ

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰ ਹੇਸਰਨ੍ਹੁ ਮੋਦਲੀਨਿੰਦਲੁ ਬਰੇਯਲਾਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯਿੰਦ ਮਾਤ੍ਰ ਸ੍ਵੀਕਰਿਸਲਾਗੁਤ੍ਰਦੇ. 5॥

ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਯਾਰ ਮਨਸ੍ਸਿਨਲ੍ਹਿ ਦੇਵਰੁ ਨੇਲੇਸਿਦ੍ਧਾਨੇਯੋ

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥

ਅਵਰ ਹੇਸਰੁ ਸਤ੍ਯ ਰਾਮਦਾਸੁ ਏਂਦਾਗਿਰੁਤ੍ਰਦੇ

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

ਅਵਨੁ ਤਨ੍ਹੋਲ੍ਹੇਗੇ ਰਾਮਨਨ੍ਹੁ ਕੰਡਿਦ੍ਧਾਨੇ

ਦਾਸ ਦਸੰਤਣ ਭਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥

ਸੇਵਕਰ ਸੇਵਕਨਾਗਿਰੁਵ ਤਨ੍ਹੁ ਸ੍ਵਭਾਵਦਿੰਦ ਅਵਨੁ ਦੇਵਰਨ੍ਹੁ ਕੰਡੁਕੋਂਡਿਦ੍ਧਾਨੇ

ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥

ਦੇਵਰਨ੍ਹੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਤਨ੍ਹੇਗੇ ਹਤ੍ਤਿਰਵਾਗਿ ਪਰਿਗਣੀਸੁਵਵਨੁ

ਸੇ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਓ ਸੇਵਕਨੁ ਭਗਵੰਤਨ ਓਸ਼ਾਨਦਲ੍ਹਿ ਅੰਗੀਕਰਿਸਲ੍ਪਟ੍ਵਨੁ

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

ਦੇਵਰੁ ਤਨੁ ਸੇਵਕਨਨੁ ਦਯੈਯਿੰਦ ਨೋਡੁਤਾਨੇ

ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥

ਮਤੁ ਆ ਸੇਵਕਨੁ ਸੰਪੂਰਨ ਝਾਨਵਨੁ ਪਡੈਯੁਤਾਨੇ

ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥

ਭਠੀ ਚੁੰਬਦੋਂਦਿਗੇ ਵਾਸਿਸੁਤੀਦਰੁ, ਅਵਨ ਮਨਸੁਨੀਲੀਪੁਵਾਗਿਰੁਤਦੇ

ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅੰਤਹ ਜੀਵਨਲੀਲੀਯਨੁ ਹੋਂਦਿਰੁਵਵਰੁ
ਰਾਮਦਾਸਰਾਗਿਰੁਤਾਰੇ. 6॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਆਝੀਯਨੁ ਨਿਜਵਾਦ ਹ੍ਰਦਯਦਿੰਦ ਪਾਲਿਸੁਵਵਨੁ

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋਝੀ ਕਹਾਵੈ ॥

ਮੁਕਤ ਜੀਵਨਵਨੁ ਪਡੈਦਿਰੁਤਾਨੇ

ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੋਗੁ ॥

ਅਵਨੀਗੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮਾਨਵਾਗਿਰੁਤਦੇ

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥

ਅਵਨੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਸੰਤੋਸ਼ਵਨੁ ਪਡੈਯੁਤਾਨੇ ਮਤੁ ਏਂਦਿਗੁ
ਪ੍ਰਤ੍ਯੋਕਨਾਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ॥

ਓ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੀਗੇ ਚਿੰਨੁ ਮਤੁ ਧੂਲੁ ਓਂਦੇ

ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥

ਅਵਨੀਗੇ ਅਮ੍ਰਿਤਵੁ ਹੁਲੀ ਵਿਸ਼ਵੁ ਓਂਦੇ

ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਅਵਨੀਗੇ ਗੌਰਵ ਮਤੁ ਹੰਮੈ ਓਂਦੇ

ਤੈਸਾ ਰੰਗੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ॥

ਅਵਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਯਲੀ ਓਭੁ ਬਡਵ ਮਤੁ ਰਾਜ ਚੂਡ ਸਮਾਨਰੁ

ਜੇ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗਤਿ ॥

ਦੇਵਰੁ ਏਨੁ ਮਾਡਿਦਰੁ ਅਦੁ ਅਵਨ ਜੀਵਨਦ ਤੰਤ੍ਰ

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ಇಂತಹ ਮਨੁಷ್ಯਨನ್ನು ಮಾਤ੍ਰ ਜੀਵਨದಲ್ಲಿ ਮੁਕਤ ಎಂದು
ਕਰੇਯਲਾਗುತ್ತದೆ. 7 ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ॥

ಎਲਲਾ ਸ੍ਵਲੋਕਾਹੁ ਦੇਵਰੀਗੇ ਸੇਰੀਵੇ

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥

ਦੇਵਰੁ ಎਲੇਲੀ ਜੀਵੀਗਲਨੁ ਭਰਿਸੁਤਾਰੋ, ਅਵੁ ਅਦੇ ਹੇਸਰਨੁ
ਪਡੇਦੁਕੋਲੁਤਵੇ

ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ॥

ਭਗਵੰਤ ਤਾਨੇ ਏਲਵਨੋ ਮਾਡਲੁ ਸਮਥਨਾਗਿਦਾਰੋ ਮਤੁ ਜੀਵੀਗਲਨੁ
ਮਾਡੁਵੰਤ ਮਾਡੁਤਾਰੋ

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ ॥

ਦੇਵਰੀਗੇ ਏਨੁ ਭਵੁਵੋ ਅਦੁ ਨਡੇਯੁਤਵੇ

ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗੁ ॥

ਅਨੰਤ ਅਲੰਗਲੀ ਅਸ਼ਿਤਵਦਲੀਰੁਵੁਦਰਿੰਦ ਦੇਵਰੁ ਤਨੁਨੁ
ਹਰਡਿਕੋਂਡਿਦਾਰੋ

ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗੁ ॥

ਦੇਵਰ ਅਦ੍ਭੁਤਗਲਨੁ ਤੀਲੀਯਲਾਗੁਵੁਦਿਲੁ, ਦੇਵਰੁ ਓਦਗਿਸੁਵ
ਬੁਦ੍ਧਿਵੰਤੀਕੇਯ ਪ੍ਰਕਾਰਵੇ ਬੇਲਕੁ ਹਰਿਯੁਤਵੇ

ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਦੇਵਰੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੀਗੇ ਯਾਵੁਦੇ ਜਾਨਵਨੁ ਨੀਡਿਦਰੋ, ਅਵਨ ਮਨਸੁ
ਪ੍ਰਬੁਦ੍ਧਵਾਗਿਰੁਤਵੇ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਬਿਨਾਸੁ ॥

ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠੀਕਰਤ ਦੇਵਰੁ ਅਮਰ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥

ਦੇਵਰੁ ਯਾਵਾਗਲੋ ਕਰੁਣਾਮਯੀ

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲੁ ॥੮॥੯॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਨੇਕ ਜੀਵੀਗਲੁ ਓ ਦੇਵਰਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵ ਮੂਲਕ ਧਨ੍ਯਵਾਦਵੁ.

ਸਲੋਕੁ ॥

ಶ್ਲੋਕ

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

ಅನೇಕ ಜನರು ದೇਵರನ್ನು ಸ್ತੁਤಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ದೇਵರ ಗುಣಗಳಿಗೆ
ಕೊನೆಯೇ ಇಲ್ಲ

ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੧॥

ಓ ನಾನಕ್, ದೇವರು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಹಲವು ವಿಧಗಳಲ್ಲಿದೆ, ಅನೇಕ
ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. 1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ಅಷ್ಟಪದಿ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੂਜਾਰੀ ॥

ಆತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಜೀਵರಾಶಿಗಳಿವೆ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ਧਾਰ್ಮਿਕ ಮತ್ತು ਲೌਕਿਕ ਨಡਵಳಿಕೆಯನ್ನು ಆಚਰಿಸುವ ಅਨೇਕ ಕೋಟੀ ಜನರು
ಇದ್ದಾರೆ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥

ਅਨೇਕ ਕೋಟੀ ਜੀਵಿಗಳು ਯਾਤਰਾ ਸ್ಥಳಗಳ ਨਿਵਾਸੀಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ॥

ਕೋਟ್ಯಂತਰ ਜੀਵਿಗಳು ਅਰಣ್ಯದಲ್ಲಿ, ਏਕਾಂತਵਾਗੀ ਅਲੰਦਾਡੁਤਵੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤੇ ॥

ਵੇਦಗಳನ್ನು ಕೇಳುವವರು ਕੋਟੀ ਕੋਟੀ ಇದ್ದಾರೆ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ ॥

ਅਨೇਕ ਕੋਟੀ ਜਨ ਤਪਸ਼ੀਗਣੀ ਲੁਝੀਦਿਦ್ದಾರೆ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਤਮ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਹਿ ॥

ਅਨೇਕ ਕੋਟੀ ਜਨರು ਤਮ੍ਹ ਆਤਮದಲ್ಲಿ, ਭਗਵಂತਨ ਧਿਆਨਵਨੂੰ ਹੋਂਦਲੀਦ್ದಾರೆ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਬਿ ਕਾਬਿ ਬੀਚਾਰਹਿ ॥

ਅਨੇਕ ਕੋਟੀ ਕਵੀਗਣ ਕਾਵ್ಯ ਰਚਨੇਗਣ ਮੂਲਕ ਯੋਝੀਸੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ ॥

ਕੋਈ ਟਿੱਗ ਟਿੱਗ ਪੁਰੁਸ਼ਰੁ ਪ੍ਰਤਿਦਿਨ ਹੋਸ ਨਾਮੁਵਨੁ ਧ੍ਰਾਨੀਸੁਤੀਰੁਤਾਰੁ

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥

ಇನ್ನೂ, ੁ ਨਾਨਕ, ੱ ದೇਵਰ ਰಹಸ್ಯವನ್ನು ਨਾਵು ಕಂಡುಹਿಡಿಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
1॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥

ಈ ਜਗਤੀਨಲ್ಲಿ ਅਹੰਕਾਰੀಯಾದ ਲಕ್ಷਾಂತਰ ਪੁਰੁਸ਼ਰੁ ಇದ್ದಾರೆ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥

ಅਨੇਕ ਕੋਈ ਪੁਰੁਸ਼ਰੁ ਕੁਰੁਡਰੁ ਮੁਤੁ ਅਜ್ಞਾਨੀਗਲਾਗਿਦ್ದಾರೆ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕਠੋਰ ॥

ਅਨੇਕ ਕੋਈ ਪੁਰੁਸ਼ਰੁ ਕਲੁ, ಹೃਦಯੀਗਲੁ ਮੁਤੁ ਜਿਪੁਠਰੁ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗ ਆਤਮ ਨਿਕੋਰ ॥

ਕੋਈ ਟ੍ਰਾਂਸਾਂਤਰ ਮਨੁਸ਼੍ਰੁ ੁਠ ਮੁਤੁ ਸੰਵੇਦਨਾਰਹਿਤਰਾਗਿਦ್ದಾರೆ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

ਕੋਈ ਟ੍ਰਾਂਸਾਂਤਰ ਜਨਰੁ ਇਤਰਰ ਹਠਵਨੁ ਕਦਿਯੁਤਾਰੁ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦੁਖਨਾ ਕਰਹਿ ॥

ਕੋਈ ਟ੍ਰਾਂਸਾਂਤਰ ਜਨਰੁ ਇਤਰਰਨੁ ਟੀਕਿਸੁਤਾਰੁ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਸ੍ਰਮ ਮਾਹਿ ॥

ਅਨੇਕ ਕੋਈ ਪੁਰੁਸ਼ਰੁ ਸੰਪਤਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹਿਸਲੁ ਦੁਡਿਮੇਯਲੀ, ਤੋਡਗਿਦ್ದಾರೆ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇਸ ਭ੍ਰਮਾਹਿ ॥

ਕੋਈ ਟ੍ਰਾਂਸਾਂਤਰ ਜਨ ਬੇਰੇ ਦੇਸ਼ਗਲੀ, ਅਲੇਯੁਤੀਦ್ದಾರೆ

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥

ੁ ਕਰਤਰੇ, ਨੀਨੁ ੁਲੀ, ਜੀਵੀਗਲਨੁ ਨੇਮਿਸੁਤੀਯੋ, ਅਲੀ, ਅਵੁਗਲੀ
ਲੁਦ੍ਰੋਗ ਦੋਰੇਯੁਤਦੇ

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਕਰਤਾ ਰਚਨਾ ॥੨॥

ੁ ਨਾਨਕ, ਸ੍ਰੋਸ਼ਿਕਰਤਰ ਸ੍ਰੋਸ਼ਿਯ ਰਹਸ੍ਰਗਲੁ ਸ੍ਰੋਸ਼ਿਕਰਤਰੀಗೆ ਮਾਤ੍ਰ ਤੀਢਿਦੇ. 2॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ॥

ਜਗਤੀਨਲੀ, ਲਕ੍ਸ਼ਾਂਤਰ ਬ੍ਰਹ੍ਮਚਾਰੀਗਲੁ ਮੁਤੁ ਯੋਗੀਗਲੀਦ್ದಾರೆ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥

ਸੁਖਭੋਗੀਗਣਾਂਨੂੰ ਅਨੁਭਵਿਸੁਖ ਅਨੇਕ ਕੋਲੀ ਰਾਜਰਿਦਾਰੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਉਪਾਏ ॥

ਦੇਵਰੁ ਲਕਸ਼ਮਣਰ ਪੰਖੀਗਣੁ ਮਤ੍ਰੁ ਹਾਵੁਗਣਾਂਨੂੰ ਸੁਖਿਸਿਦਾਰੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਥਰ ਬਿਰਖ ਨਿਪਜਾਏ ॥

ਕੋਲੀਗਣਾਂਨੂੰ ਕਲ੍ਹ, ਮਰਗਣਾਂਨੂੰ ਬੇਲੇਸਿਦਾਰੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ॥

ਲਕਸ਼ਮਣਰ ਗਾਣੀ, ਨੀਰੁ ਮਤ੍ਰੁ ਬੈਸੰਤਰੀਗਣਾਂਨੂੰ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਸ ਭੂ ਮੰਡਲ ॥

ਲਕਸ਼ਮਣਰ ਦੇਸਗਣਾਂਨੂੰ ਮਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਦੇਸਗਣਾਂਨੂੰ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖੜੁ ॥

ਲਕਸ਼ਮਣਰ ਚੰਦ੍ਰ, ਸੂਰ੍ਯ ਮਤ੍ਰੁ ਨਖੜਗਣਾਂਨੂੰ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਸਿਰਿ ਛੜੁ ॥

ਲਕਸ਼ਮਣਰ ਦੇਵਤੇਗਣਾਂਨੂੰ, ਰਾਖਸ਼ਸਰੁ ਮਤ੍ਰੁ ਇੰਦ੍ਰਰਿਦਾਰੇ ਹਾਗੁ ਅਵਰ ਤਲੇਯੁ ਮੇਲੇ ਭੀਤ੍ਰੀਗਣਾਂਨੂੰ

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਅਪਨੈ ਸੁਤਿ ਧਾਰੈ ॥

ਦੇਵਰੁ ਤਮ੍ਹ ਆਜ਼੍ਯ ਦਾਰਦਲ੍ਹਿ, ਇਠੀ ਸੁਖਿਸਿਦਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰੁ ਯਾਵੁਦਨ੍ਹੁ ਭਾਵੈਯਦੇਂਦੁ ਭਾਵਿਸੁਤਾਰੇ ਅਦਨ੍ਹੁ ਅਸ੍ਤਿਤ੍ਵਦ ਸਾਗਰਵਨ੍ਹੁ ਦਾਖੁਵੰਤ ਮਾਡੁਤਾਰੇ. 3॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਾਤਕ ॥

ਰਜੋਗੁਣੀ, ਤਮੋਗੁਣੀ ਮਤ੍ਰੁ ਸਤੋਗੁਣੀ ਜੀਵੀਗਣਾਂਨੂੰ ਅਨੇਕ ਕੋਲੀਗਣਾਂਨੂੰ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤ ॥

ਲਕਸ਼ਮਣਰ ਵੇਦਗਣਾਂਨੂੰ, ਪੁਰਾਣਗਣਾਂਨੂੰ, ਸ੍ਰੁਤੀਗਣਾਂਨੂੰ ਮਤ੍ਰੁ ਗ੍ਰੰਥਗਣਾਂਨੂੰ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਰਤਨ ਸਮੁਦ ॥

ਸਾਗਰਗਣਾਂਨੂੰ, ਰਤਨਕੋਲੀ ਰਤਨਗਣਾਂਨੂੰ ਸੁਖਿਸਿਦਾਰੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤ ॥

ਲਕਸ਼ਮਣਰ ਵਿਵਿਧ ਰੀਤੀਯ ਪ੍ਰਾਣੀਗਣਾਂਨੂੰ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਵੇ ॥

ਕੋਈਗਿਛੁਲੇ ਜੀਵਿਗਲੁ ਹੋਛੁ ਕਾਲ ਬਦੁਕੁਵಂತੇ ਮਾਡਲਾਗਿਦੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰ ਸੁਵਰਨ ਥੀਵੇ ॥

ਦੇਵਰ ਆਦੇਸ਼ਦಂತੇ, ਹਲਵਾਰੁ ਕੋਈ ਜੀਵਗਲੁ ਚਿੰਨ੍ਹਦ ਸੁਮੇਰੁ
ਪਰਵਤਗਲਾਗਿ ਮਾਪਛੀਵੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਖੁ ਕਿੰਨਰ ਪਿਸਾਚ ॥

ਅਨੇਕ ਕੋਈ ਜੀਵਿਗਲੁ ਯਕ੍ਸ਼ਰੁ, ਨਪੁੰਸਕਰੁ ਮਤ੍ਰੁ ਪਿਸ਼ਾਚੀਗਲਿਦਾਰੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੂਕਰ ਮ੍ਰਿਗਾਚ ॥

ਹੰਦੀਗਲੁ ਮਤ੍ਰੁ ਸਿੰਹਗਲਾਂਤਹ ਲਕ੍ਸ਼ਮੰਤਰੁ ਦੇਵਗਲਿਵੇ

ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ਸਭਹੁ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

ਦੇਵਰੁ ਏਲ੍ਲੀਗਲੁ ਹਤੀਰਵਾਗਿਦਾਰੇ ਮਤ੍ਰੁ ਏਲ੍ਲੀਰਿੰਦ ਦੂਰਵਿਦਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰੁ ਪ੍ਰਤੀਯੋਬ੍ਧਰਲ੍ਲਾ ਸੰਪੂਰਨਵਾਗੁਤੀਦਾਰੇ ਮਤ੍ਰੁ ਅਵਨੁ
ਨੀਲਿਪ੍ਰਨਾਗਿਰੁਤਾਰੇ. 4॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥

ਅਨੇਕ ਕੋਈ ਜੀਵਿਗਲੁ ਪਾਤਾਲਦ ਨਿਵਾਸੀਗਲੁ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ ॥

ਅਨੇਕ ਕੋਈ ਜੀਵਿਗਲੁ ਨਰਕ ਮਤ੍ਰੁ ਸ੍ਵਰਗਲਿ ਵਾਸਿਸੁਤਵੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਨਮਹਿ ਜੀਵਹਿ ਮਰਹਿ ॥

ਕੋਈਲ੍ਲਾਮੰਤਰ ਜੀਵਿਗਲੁ ਹੁੰਨੁਤਵੇ, ਬਦੁਕੁਤਵੇ ਮਤ੍ਰੁ ਸਾਯੁਤਵੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਹਿ ॥

ਹਲਵੁ ਕੋਈ ਜੀਵਿਗਲੁ ਹਲਵੁ ਜਾਤੀਗਲਿ ਵਿਹਰਿਸੁਤੀਵੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੈਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਅਨੇਕ ਕੋਈਜੀਵਿਗਲੁ ਵ੍ਧਵਾਗਿ ਕੁਲੀਤੁ ਤਿੰਨੁਤਾਰੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਘਾਲਹਿ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥

ਕੋਈਲ੍ਲਾਮੰਤਰ ਜੀਵਿਗਲੁ ਸ਼੍ਰਮਦਿੰਦੁ ਦਠੀਦੁ ਫੁਡੈਯੁਤਵੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਧਨਵੰਤ ॥

ਕੋਈ ਕੋਈ ਜਨਰਨੁ ਸ਼੍ਰੀਮੰਤਰਨਾਗਿਸਲਾਗਿਦੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ॥

ਕੋਈ ਜੀਵਗಳੁ ਸಂಪਤਿਨ ਚਿੰਤೆಯਲੀ ਮੁਲੁਗਿਵੇ

ਜਹ ਜਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੇ ॥

ਦੇਵਰੁ ਤਨਗੇ ਬੇਕਾਦ ਕਠੇ ਜੀਵਿਗਲਨੁ ਭਰਿਸੁਤਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥੇ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ಎਲ੍ਹਵੁਰੁ ਦੇਵਰ ਕ੍ਰਿਪੇਲੀਦੇ. 5॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥

ਓ ਪ੍ਰਪੰਚਦਲੀ ਅਨੇਕ ਕੋਈ ਜੀਵਿਗਲੁ ਤਪਸ੍ਵਿਗਲਾਗਿ ਉਲੀਦਿਵੇ

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ਮਤ੍ਰੁ ਅਵਨ ਪ੍ਰਵ੍ਰਤੀਯੁ ਰਾਮਨ ਹੇਸਰਿਨਲੀ ਤੋਡਗਿਸਿਕੋਂਡਿਦੇ, ਲਕ੍ਸ਼ਮਣਰੁ
ਓਤ੍ਰਗਲੁ ਦੇਵਰਨੁ ਹੁਡੁਕੁਤਲੇ ਭਰੁਤ੍ਰਵੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਖੋਜੰਤੇ ॥

ਲਕ੍ਸ਼ਮਣਰੁ ਜਨਰਿਗੇ ਦੇਵਰੁ ਅਵਸ਼੍ਰਕਤੇ ਭਦੇ.

ਆਤਮ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਹੰਤੇ ॥

ਮਤ੍ਰੁ ਨਿਮ੍ਰੁ ਓਤ੍ਰਦਲੀਯੇ ਦੇਵਰਨੁ ਕੰਡੁਕੋਲੀ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ॥

ਕੋਈਤ੍ਰਾਤਰੁ ਜੀਵਿਗਲੁ ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਕਾਨੁਵ ਦਾਹਦਲੀਦ੍ਵਾਰੇ

ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸ ॥

ਅਵਰੁ ਅਮਰੁ ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਕਾਨੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਗਹਿ ਸਤਸੰਗੁ ॥

ਅਨੇਕ ਕੋਈ ਜੀਵਿਗਲੁ ਓਲ੍ਹੇਯੁ ਸਤ੍ਸੰਗਵਨੁ ਬੇਡੁਤ੍ਰਵੇ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥

ਅਵਰੁ ਦੇਵਰੁ ਪ੍ਰੀਤੀਯਲੀ ਮੁਲੁਗਿਰੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਰੁ ਮੇਲੇ ਦੇਵਰੁ ਸੰਤੋਸ਼ਪਡੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੬॥

ਅੰਤਹ ਜਨਰੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਅਦ੍ਰਿਸ਼ਵੰਤਰੁ. 6॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ ॥

ਭੂਮੀಯੁ ਒ಂಬತ್ತು ਭਾਗਗਲੀ, ਮੁਤੁ ਨਾਲੁ, ਦਿਕੁਗਲੀ, ਕੋਟੀ ਜੀਵੀਗਲੁ
ਹੁਟੀਵੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਲਕਸ਼ਮੀਤਰ ਆਕਾਸ਼ਗਲੁ ਮੁਤੁ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡਗਲੀਵੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰ ॥

ਕੋਟੀ ਅਵਤਾਰਗਲੁ ਬੰਦੀਵੇ

ਕਈ ਜੁਗਤਿ ਕੀਨੇ ਬਿਸਥਾਰ ॥

ਭਗਵੰਤ ਅਨੇਕ ਤੰਤ੍ਰਗਲੀਓਂਦੀਗੇ ਵਿਸ਼ਵਨੁ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀਸੀਦਾਰੇ

ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰ ॥

ਓ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹਲਵੁ ਬਾਰੀ ਵਿਸ਼ਰੀਸੀਦੇ. ਓਦਰੇ ਦੇਵਰੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਒ਂਦੇ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਰ ॥

ਓਦਰੇ ਦੇਵਰੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਒ਂਦੇ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਦੇਵਰੁ ਲਕਸ਼ਮੀਤਰ ਜੀਵੀਗਲਨੁ ਹਲਵੁ ਰੀਤੀਯਲੀ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀਸੀਦਾਰੇ

ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਤਿ ॥

ਓ ਜੀਵੀਗਲੁ ਭਗਵੰਤਨੀਂਦ ਹੁਟੀ, ਦੇਵਰਲੀ, ਵਿਲੀਨਗੋਂਡੀਵੇ

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥

ਅਦਰ ਅੰਤੁ ਯਾਰੀਗੁ ਤੀਲੀਦੀਲੁ

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਦੇਵਰੇ ਸਰਵਸ੍ਵ. 7॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸ ॥

ਓ ਲੋਕਦਲੀਰੁਵ ਅਨੇਕ ਕੋਟੀ ਜੀਵਰਾਸ਼ੀਗਲੁ ਭਗਵੰਤਨ ਦਾਸਰੁ

ਤਿਨ ਹੋਵਤ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥

ਮੁਤੁ ਅਵਰ ਆਤਮਲੀ, ਬੇਲਕੁ ਓਦੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ॥

ਕੋਟੀਤਰ ਜੀਵੀਗਲੁ ਤਤ੍ਵਜਾਨੀਗਲੁ

ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਹਿ ਏਕੇ ਨੇਤ੍ਰੇ ॥

ਮತ್ತು ਅਵਰੁ ਯਾਵਾਗਲੂ ਓਂਦੇ ਦੇਵਰਨੁ ਤਮ੍ਹ ਕਠੂਗਲਿੰਦ
ਨੋਊਡੁਤਾਰੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥

ਅਨੇਕ ਕੋਟੀ ਜੀਵਿਗਲੁ ਨਾਮਦ ਰਸਵਨੁ ਕੁਡਿਯੁਤਲੇ ਭਰੁਤਵੇ

ਅਮਰ ਭਏ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵਹਿ ॥

ਅਵਰੁ ਅਮਰਰਾਗਿ ਊਲੀਯੁਤਾਰੇ ਮਤ੍ਹੁ ਭਾਭਤਵਾਗਿ ਬਦੁਕੁਤਾਰੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥

ਕੋਟੀ ਜੀਵਗਲੁ ਨਾਮਸ੍ਰਣੇ ਮਾਡੁਤਲੇ ਭਰੁਤਵੇ

ਆਤਮ ਰਸਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

ਅਵਰੁ ਸੁਲਭਵਾਗਿ ਓਤ੍ਰ ਰਸਦ ਸੰਤੋਖਦਲੀ ਲੀਨਵਾਗੁਤਾਰੇ, ਭਗਵੰਤ
ਤਨੁ ਭਕੁਰਨੁ ਪ੍ਰਤਿ ਊਸੀਰਿਨਲੂ ਨੋਡਿਕੋਲ੍ਹੁਤਾਰੇ

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੇ ॥

ਦੇਵਰੁ ਤਨੁ ਸੇਵਕਰਨੁ ਪ੍ਰਤਿ ਊਸੀਰਿਨੋਂਦਿਗੇ ਨੋਡਿਕੋਲ੍ਹੁਤਾਰੇ.

ਨਾਨਕ ਓਇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੧੦॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅੰਤਹ ਭਕੁਰੁ ਮਾਤ੍ਰ ਦੇਵਰਿਗੇ ਪ੍ਰਿਯਰੁ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕ

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਸ੍ਰੋਸ਼ਿਯ ਮੂਲ ਮਤ੍ਹੁ ਕਾਰਣ ਓਭ੍ਰੇ ਦੇਵਰੁ ਮਤ੍ਹੁ ਅਵਰੁ ਹੋਰਤੁ ਬੇਰੇ
ਯਾਰੂ ਭਲੁ

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੇਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨੀਰੁ, ਭੂਮੀ, ਭੂਗਤ ਮਤ੍ਹੁ ਓਕਾਸ਼ਦਲੀ ਭਰੁਵ ਦੇਵਰਿਗੇ ਨਾਨੁ
ਸਰਵਸ੍ਵਵਨੂ ਅਪ੍ਰਿਸੁਤ੍ਰੇਨੇ. 1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਅਸ਼੍ਵਪਦੀ

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

ਪ੍ਰਤਿਯੋਂਦੁ ਕੇਲਸਵਨੁ ਮਾਡੁਵ ਮਤ੍ਹੁ ਅਦਨੁ ਜੀਵਿਗਲੁ ਮੂਲਕ
ਮਾਡਿਸੁਵ ਓਭ੍ਰ ਦੇਵਰੁ ਏਲ੍ਹਵਨੂ ਮਾਡਲੁ ਸਮਰਥਨਾਗਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥

ਅਵਰਿਗੇ ਯਾਵਹੁ ਫੁਲ੍ਹੇਯਦੁ ਏਨਦੁ ਅਨਿਸੁਤ੍ਤਦੇਯੋਏ ਅਦੁ ਨਡੇਯੁਤ੍ਤਦੇ

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥

ਓ ਵਿਸ਼ਵਨੁ ਕ੍ਲੇਸਮਾਤ੍ਰਦਲ੍ਹਿ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸਿ ਨਾਸ਼ ਮਾਡੁਵਵਰੇ ਭਗਵੰਤ

ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥

ਅਵਰ ਸ਼ਕ੍ਤਿਗੇ ਅੰਤ੍ਰਵਿਲ੍ਹ

ਹੁਕਮੇ ਧਾਰਿ ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ ॥

ਅਵਰ ਆਜ਼੍ਞੇਯਿੰਦ ਅਵਰੁ ਭ੍ਰਮੀਯਨੁ ਸ੍ਰਾਪਿਸਿਦਰੁ ਮਤ੍ਤੁ ਯਾਵਹੁਦੇ
ਬੰਬਲਵਿਲ੍ਹਦੇ ਅਦਨੁ ਊਲ੍ਹਿਸਿਕੋਂਡਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਹੁਕਮੇ ਉਪਜੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ਅਵਰ ਆਜ਼੍ਞੇਯਿੰਦ ਊਦ੍ਭਵਿਸਿਦ ਏਲ੍ਹਵ੍ਰਾ ਅੰਤਿਮਵਾਗਿ ਅਵਰ ਆਜ਼੍ਞੇਯਲ੍ਹਿ
ਲੀਨਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਹੁਕਮੇ ਉਚ ਨੀਚ ਬਿਉਹਾਰ ॥

ਫੁਲ੍ਹੇਯ ਮਤ੍ਤੁ ਕੰਟ੍ਰਿਕਾਯਗਲ੍ਹੁ ਅਵਰ ਭਝੇ ਮਤ੍ਤੁ ਭਝੇਗੇ
ਅਨੁਗੁਣਵਾਗਿਰੁਤ੍ਤਵੇ

ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਪਰਕਾਰ ॥

ਅਵਰ ਆਦੇਸ਼ਦਿੰਦ ਅਨੇਕ ਰੀਤਿਯ ਕ੍ਰਿਏਗਲ੍ਹੁ ਮਤ੍ਤੁ ਚਮਤਕਾਰਗਲ੍ਹੁ
ਨਡੇਯੁਤ੍ਤਿਵੇ

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਬ੍ਰਹ੍ਮਾਂਡਵਨੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸਿਦ ਨੰਤਰ ਅਵਰੁ ਤਨੁ ਮਹਿਮੇਯਨੁ ਨੋਡੁਤ੍ਤਲੇ
ਭਰੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਏਲ੍ਹਾ ਜੀਵਿਗਲ੍ਹਿ ਦੇਵਰੁ ਭਦ੍ਵਾਰੇ. 1॥

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਮਾਨੁਖ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥

ਦੇਵਰਿਗੇ ਭਝਵਾਦਰੇ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਮੋਕ੍ਸ਼ ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਾਥਰ ਤਰਾਵੈ ॥

ਦੇਵਰ ਭਝੇਯਿੰਦ੍ਵਾਰੇ ਕਲ੍ਹਨ੍ਨੋ ਦਾਟੰਬਕੁਦੁ

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥

ਭਗਵੰਤ ਭਝਪੱਟ੍ਰੇ ਊਸਿਰਾਟੰਵਿਲ੍ਹਦੇਯੋਏ ਜੀਵਵਨੁ ਸ਼ਾਵਿਨਿੰਦ ਰਕ੍ਸ਼ਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੈ ॥

ਦੇਵਰ ਭਾਖੈ ਯਿਹਦ੍ਵਾਰੇ ਮਨੁ ਭਾਖੈ ਦੇਵਰਨੁ ਸੁਤਿਸੁਤਲੇ ਭਾਖੈ

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੈ ॥

ਦੇਵਰ ਭਾਖੈ ਪਾਪੀਗਣਨੁ ਰੱਖਿਸੁਤਾਰੈ, ਦੇਵਰ ਭਾਖੈ ਨਾਨਕੁ ਤਾਵੈ
ਮਾਡੁਤਾਰੈ ਮਨੁ ਭਾਖੈ ਸੁਤਿਸੁਤਲੇ ਭਾਖੈ

ਆਪਿ ਕਰੈ ਆਪਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥

ਅਵਨੁ ਮਾਡੁਵ ਭਾਖੈ ਅਵਨੁ ਦੁਖਿਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ॥

ਪਰਮਾਤਮਨੇ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਪਰਮਾਤਮਨੇ ਭਾਖੈ

ਖੇਲੈ ਬਿਗਸੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ਅੰਤਰੰਗਦ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ
ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ

ਜੇ ਭਾਵੈ ਸੇ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ॥

ਦੇਵਰਿਯੇ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ

ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਰੁ ਨ ਆਵੈ ਭਾਖੈ ॥ 2॥

ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥

ਮਨੁ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰਾਵੈ ॥

ਦੇਵਰ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ
ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੇਇ ॥

ਅਨੁ ਮਨੁ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰੇਇ ॥

ਦੇਵਰ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ
ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ

ਅਨਜਾਨਤ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਚੈ ॥

ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ

ਜੇ ਜਾਨਤ ਆਪਨ ਆਪ ਬਚੈ ॥

ਤੀਲੀਦਰੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂਗਲਿੰਦ ਤਨੁਨੁ ਤਾਨੁ ਰਕੀਸਿਕੋਝਬੈਕੁ

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥

ਗੋਂਦਲਦਲਿ, ਕਲੇਦੁਛੋਦ ਅਵਨ ਮਨਸੁ, ਹਤੁ ਦਿਕੁਗਲਿ, ਅਲੇਦਾਡੁਤਲੇ
ਭਰੁਤੁਦੇ

ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥

ਨਾਲੁ, ਕਡੇ ਪ੍ਰਦਕੀਨੇ ਹਾਕੀ ਕੁਠਮਾਤ੍ਰਦਲਿ, ਹਿੰਤੀਰੁਗੁਤਾਨੇ, , ਅਵਰ
ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਭਗਵੰਤ ਅਵਰ ਭਕਤੀਯਨੁ, ਦਯਪਾਲਿਸੁਤਾਰੇ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਇ ॥

ਓ ਰੀਤੀਯਲੀਯੇ, ਦੇਵਰੁ ਤਨੁ ਓਰਾਧਕਰਨੁ, ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ ਓਸ਼ੀਵਦਿਸੁਤਾਨੇ.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਾਮਿ ਮਿਲੇਇ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਮਨੁਸ਼, ਹੋਸਰਿਨਲਿ, ਲੀਨਵਾਗੁਤਾਨੇ. 3॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜ ॥

ਓਦੁ ਕੁਠਦਲਿ, ਦੇਵਰੁ ਕੀਝੁ ਕੀਟਦੰਤਹ ਮਨੁਸ਼ਨੀਗੇ ਰਾਜ੍ਯਵਨੁ
ਨੀਡੁਤਾਰੇ ਮਤੁ ਅਵਨਨੁ, ਰਾਜਨਨਾਗੀ ਮਾਡੁਤਾਰੇ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥

ਦੇਵਰੁ ਬਡਵਰ ਮੇਲੇ ਦਯੇ ਤੋਰੁਤਾਰੇ

ਜਾ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਛੁ ਨ ਆਵੈ ॥

ਯਾਵੁਦੇ ਗੋਞਰ ਗੁਠਗਲਨੁ, ਹੋਂਦਿਰਦ ਜੀਵੀ

ਤਿਸੁ ਤਤਕਾਲ ਦਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥

ਓਦੁ ਕੁਠਦਲਿ, ਤਕੁਠਵੇ ਹਤੁ ਦਿਕੁਗਲਿ, ਜਨਪ੍ਰੀਯਵਾਗੁਵੰਤ ਮਾਡੁਤੁਦੇ

ਜਾ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸ ॥

ਵਿਸ਼ਵ ਓਡੇਯਨਾਦ ਜਗਦੀਸ਼ ਯਾਰ ਮੇਲੇ ਕ੍ਰਪੇਯਿਡੁਤਾਰੋ

ਤਾ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਨੈ ਜਗਦੀਸ ॥

ਅਵਨੁ ਤਨੁ, ਕਾਯਾਂਗਲ ਬਗੈ, ਨੀਗਾ ਭਡੁਵੁਦਿਲੁ

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥

ਓ ਓਤ੍ਮ, ਮਤੁ, ਦੇਹ ਏਲੁਵੁ, ਅਵਰੁ ਨੀਡਿਦ ਨੀਧੀਯਾਗਿਦੇ

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

ಪ್ರತಿ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮದ ಬೆಳಕು ಇದೆ

ਅਪਨੀ ਬਣਤ ਆਪਿ ਬਨਾਈ ॥

ಅವರೇ ಈ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ

ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥੪॥

ಓ ನಾನಕ್, ನಾನು ಅವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ

ਇਸ ಕಾ ਬਲੁ ನಾਹಿ ਇਸು ਹಾਥ ॥

ಈ ಜೀವಿಯ ಶಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ॥ ಒಬ್ಬರೇ ದೇವರು ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಒಡೆಯ ಮತ್ತು ಅವರೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುವವರು ಮತ್ತು ಜೀವಿಗಳ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಸುವವರು

ಕರਨ ಕರಾವನ ಸರਬ ಕೆ ನಾਥ ॥

ಜೀವಿಗಳ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಜೀವಂತಗೊಳಿಸುವ ದೇವರು ಒಬ್ಬನೇ, ಎಲ್ಲದರ ಪ್ರಭು.

ਆಗಿಆಕಾರੀ ಬਪುರಾ ਜੀਉ ॥

ಬಡ ಜೀವಿಯು ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ

ਜੇ ਤਿਸು ਭಾವੈ ਸੇਈ ਫੁਨਿ ਥੀਉ ॥

ಯಾವುದು ದೇವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವೋ ಅದು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ

ਕਬਹੂ ಊਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਬਸੈ ॥

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮನುಷ್ಯರು ಮೇಲ್ಮಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕೆಳಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ

ਕਬਹੂ ಸೊಗ ಹರਖ ರੰਗಿ ਹಸੈ ॥

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವನು ದುಃಖದಲ್ಲಿ ದುಃಖಿತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವನು ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಗುತ್ತಾನೆ

ਕਬਹੂ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ ॥

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದು

ਕਬਹੂ ಊਭ ਅਕಾਸ ਪਇਆਲ ॥

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾನೆ

ਕਬਹੂ ਬੇਤಾ ਬ੍ਰಹਮ ਬੀਚਾਰ ॥

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವರು ಬ್ರಹ್ಮ ಚಿಂತನೆಯ ಬಲ್ಲವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦೇਵਰੇ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨਨੁ ਤਮ੍ਹੋਂਦਿਗੇ ਓਂਦੁਗੁਡਿਸੁਵਵਰੁ. 5॥

ਕਬਹੂ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਓ ਜੀਵੀ ਕੇਲਵੋਮੈ ਅਨੇਕ ਰੀਤਿਯ ਨ੍ਯਤ੍ਯਗਲਨੁ ਪ੍ਰਦਰ੍ਸਿਤੁਰੁਤ੍ਤਾਨੈ

ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਕੇਲਵੋਮੈ ਅਵਨੁ ਹਗਲੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਮਲਗੁਤ੍ਤਾਨੈ

ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਕੇਲਵੋਮੈ ਅਵਨੁ ਤਨੁ ਮਹਾਨੁ ਕੋਪਦਲਿ ਭਯਾਨਕਨਾਗੁਤ੍ਤਾਨੈ

ਕਬਹੂ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲ ॥

ਕੇਲਵੋਮੈ ਅਵਨੁ ਐਲ੍ਲਰ ਪਾਦਦ ਧੂਲਾਗਿ ਊਲੀਯੁਤ੍ਤਾਨੈ, ਕੇਲਵੋਮੈ ਅਵਨੁ ਦੋਡ੍ਡ ਰਾਜਨਾਗੁਤ੍ਤਾਨੈ

ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡ ਰਾਜਾ ॥

ਕੇਲਵੋਮੈ ਅਵਨੁ ਓਭ੍ਧ ਮਹਾਨੁ ਰਾਜਨਾਗਿਰੁਤ੍ਤਾਨੈ.

ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ ॥

ਕੇਲਵੋਮੈ ਅਵਨੁ ਕੇਲਮਟ੍ਟਦ ਭਿਕ੍ਸ਼ੁਕਨ ਵੇਸ਼ਵਨੁ ਧਰਿਸਿਕੋਲ੍ਯੁਤ੍ਤਾਨੈ

ਕਬਹੂ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥

ਕੇਲਵੋਮੈ ਅਵਨੁ ਅਪਖ੍ਯਾਤਿਗੇ ਤੁਤ੍ਤਾਗੁਤ੍ਤਾਨੈ

ਕਬਹੂ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

ਕੇਲਵੋਮੈ ਅਵਨੁ ਤੁੰਬਾ ਓਲ੍ਯੋ ਮਾਤੁਗਲਨੁ ਹੋਲੁਤ੍ਤਾਨੈ

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹੈ ॥

ਜੀਵੀਯੁ ਭਗਵੰਤ ਅਵਨਨੁ ਕਾਪਾਡਿਦੰਤ ਬਦੁਕੁਤ੍ਤਾਨੈ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ॥੬॥

ਗੁਰੁਵਿਨ ਕ੍ਯਪੇਯਿੰਦ ਨਾਨਕੁ ਸਤ੍ਯਵੰਨੇ ਮਾਤਨਾਡੁਤ੍ਤਾਰੇ. 6॥

ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ ਬਖਾਨੁ ॥

ਕੇਲਵੋਮੈ ਓਭ੍ਧ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ ਵਿਦ੍ਵਾਂਸਨੰਤ ਨਟਿਸੁਤ੍ਤਾਨੈ ਮਤ੍ਤੁ ਊਪਦੇਸ਼ਗਲਨੁ ਨੀਡੁਤ੍ਤਾਨੈ

ਕਬਹੂ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ ॥

ਕੇਲਵੋਮੈ ਮੂਕ ਸੰਨ੍ਯਾਸਿਯੰਤ ਧ੍ਯਾਨਿਸੁਤ੍ਤਿਰੁਤ੍ਤਾਨੈ

ਕਬਹੂ ਤਟ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨ ॥

ਕੰਲਵੋਮੈ, ਤੀਰਥਕ੍ਰੋਧੁਗਲ ਦਡਕ੍ਰੋ, ਹੋਗੇਗੇ ਸ਼ਾਨ ਮਾਡੁਤਾਨੇ

ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ॥

ਕੰਲਵੋਮੈ, ਅਵਨੁ ਪਰਿਪੂਰਨ ਅਨੋਖਕਨਾਗੁਤਾਨੇ ਮਤ੍ਰੁ ਬਾਯੀਯ ਮੂਲਕ
ਜ਼ਾਨਵਨੁ, ਪਡੇਯੁਤਾਨੇ

ਕਬਹੂ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ ॥

ਕੰਲਵੋਮੈ, ਮਨੁਝ, ਹੁਲੁ, ਆਨੇ ਅਧਵਾ ਪਤੰਗਵਾਗੇ ਊਲੀਯੁਤਾਨੇ

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ ॥

ਮਤ੍ਰੁ ਅਨੇਕ ਯੋਗੀਨੀਗਲੀ, ਸਤਤਵਾਗੇ ਅਲੰਦਾਡੁਤੀਰੁਤਾਨੇ

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ ਸ੍ਵਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥

ਬਹੁਰੂਪੀਯੰਤ, ਅਵਨੁ ਅਨੇਕ ਰੂਪਗਲਨੁ, ਤੰਗੇਦੁਕੋਲੁਤਾਨੇ

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ ॥

ਭਗਵੰਤਨੀਗੇ ਹੋਗੇ ਸਰਿਹੋਂਦੁਤਦਯੋਗੇ ਹਾਗੇ ਨ੍ਯਤ੍ਯ ਮਾਡੁਤਾਨੇ

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਹੋਇ ॥

ਅਵਰੁ ਭਝਪਛੰਤ ਨਡੇਯੁਤਦੇ

ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਨਨੁ, ਬਿਛੁ, ਬੇਰੇ ਯਾਰੂ ਭਲੁ. 7॥

ਕਬਹੂ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ ॥

ਓ ਜੀਵੀ ਏਂਦਾਦਰੂ ਭਲ੍ਯ ਸਤ੍ਸੰਗਵਨੁ, ਕੰਡੁਕੋਂਡਰੇ

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਅਵਨੁ ਓ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸ੍ਥਲੰਦ ਮਤ੍ਰੁ ਹਿੰਤੀਰੁਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਅਵਨ ਹ੍ਰਦਯੰਦਲੀ, ਜ਼ਾਨਦ ਬੇਲਕੁ ਭਦੇ

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥

ਓ ਨਿਵਾਸਵੁ ਏਂਦੀਗੂ ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥

ਯਾਰ ਮਨਸੁ, ਮਤ੍ਰੁ ਦੇਹਵੁ ਦੇਵਰ ਹੇਸਰੁ ਮਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰੀਤੀਯਲੀ

ಮುಳುಗಿರುತ್ತದೆಯೋ

ਸਦಾ ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰಹ್ಮ ਕೈ ಸੰਗಿ ॥

ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ನೆಲೆಸಿದೆ

ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ॥

ನೀರು ಬಂದು ನೀರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬೆರೆತಂತೆ

ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥

ಹಾಗೆಯೇ ಅವನ ಬೆಳಕು ಪರಮ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ವಿಲೀನವಾಗುತ್ತದೆ

ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸ್ਰਾਮ ॥

ಅವನ ಆಗಮನ ನಿರ್ಗಮನ, ಜನನ ಮರಣಗಳು ಮುಗಿದು ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੮॥੧੧॥

ಓ ನಾನಕ್, ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಅಂತಹ ಭಗವಂತನಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. 11॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ಶ್ಲೋಕ

ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀನੀਆ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ ॥

ವಿನಮ್ರ ಸ್ವಭಾವದ ಮನುಷ್ಯ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ವಿನಮ್ರನಾಗುತ್ತಾನೆ

ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ॥੧॥

ಆದರೆ ಓ ನಾನಕ್, ಅತ್ಯಂತ ಸೊಕ್ಕಿನ ಜನರು ಸಹ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ, ನಾಶವಾಗುತ್ತಾರೆ. 1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ಅಷ್ಟಪದಿ

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ರਾਜ ਅਭಿਮਾਨੁ ॥

ಆಳುವ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ

ਸੇ ਨਰಕਪಾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥

ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ನಾಯಿ

ਜੇ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੇਬਨਵੰਤੁ ॥

ਅਹੰਕਾਰਦਿੰਦ ਤਨੁਨੁ ਤੁੰਬਾ ਸੁੰਦਰ ਮੁਤੁ ਯਾਵਨਦਿੰਦ ਤੁੰਬੀਰੁਵ
ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ ਏੰਦੁਕੋਂਡਵਨੁ

ਸੇ ਹੇਵਤ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ ॥

ਭਦੁ ਮੁਲਦ ਹੁਲੁਵਾਗਿਦਾਨੈ

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥

ਤਨੁਨੁ ਤਾਨੁ ਫਲੈਯੁ ਕਾਯੁਗਲ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਏੰਦੁ ਕਰੰਦੁਕੋਲੁਵ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਵੈ ॥

ਅਵਨੁ ਹੁਲੁ ਸਾਵਿਨ ਭਕ੍ਤਦਲ੍ਲਿ ਸਿਕ੍ਰਿਹਾਕਿਕੋਲੁਤਾਨੈ ਮੁਤੁ ਬਹੁਤੈਕਵਾਗਿ
ਅਲੰਦਾਡੁਤਲੈ ਭਰੁਤਾਨੈ

ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੇ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ਤਨੁ ਸੰਪਤੁ ਮੁਤੁ ਭੂਮਿਯੁ ਬਗੈ ਹੰਮੁਪਡੁਵ ਜੀਵਿ

ਸੇ ਮੂਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ ॥

ਮੂਰਖੁ, ਕੁਰੁਡ ਮੁਤੁ ਅਜਾਨੁਯਾਗਿਰੁਤਾਨੈ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ॥

ਯਾਰ ਹ੍ਰਦਯਦਲ੍ਲਿ ਦੈਵਰੁ, ਅਵਰ ਕ੍ਰਪੈਯਿੰਦ ਨਮ੍ਰੁਤੈਯਨੁ
ਨੈਲੰਗੋਲਿਸੁਤਾਰੈਯੋ

ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਮੁਕਤੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅੰਤਹ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਓ ਜਗਤ੍ਤਿਨਲ੍ਲਿ ਮੋਕ੍ਸ਼ਵਨੁ ਪਡੈਯੁਤਾਨੈ ਮੁਤੁ
ਮੁੰਦਿਨ ਪ੍ਰਪੰਚਦਲ੍ਲਿ ਸੰਤੋਸ਼ਵਨੁ ਪਡੈਯੁਤਾਨੈ. 1॥

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ॥

ਸ੍ਰੀਮੰਤ ਮੁਤੁ ਤਨੁ ਸੰਪਤ੍ਤਿਨ ਬਗੈ ਹੰਮੁਪਡੁਵ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੋਂਦਿਗੈ

ਭ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥

ਭੰਦੁ ਹੁਲੁ ਕੂਡ ਹੋਗੁਵੁਦਿਲ੍ਲੁ

ਬਹੁ ਲਸਕਰ ਮਾਨੁਖ ਉਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸ ॥

ਦੋਡੁ ਸ੍ਯੈਨ੍ਯੁ ਮੁਤੁ ਜਨਰ ਮੈਲੈ ਤਨੁ ਭਰਵਸੈਯਨੁ ਭਰਿਸੁਵ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ

ਪਲ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥

ਭੰਦੁ ਛੰਨਦਲ੍ਲਿ ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਤਾਨੈ

ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ ॥

ਤਨੁਨੁ ਤਾਨੁ ਅਭੰਤੁ ਲੋਕੀਆਲੀ ਏਨੁ ਪਰਿਗਣੀਸੁਵ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀ

ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ ॥

ਅਵਨੁ ਏਨੁ ਛੇਨਦਲੀ ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਤਾਨੇ

ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ਅਹੰਕਾਰਦਲੀ ਯਾਰ ਬਗੰਯੂ ਤਲੇਕੰਡੀਸੀਕੋਲ੍ਹਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੀਗੇ

ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥

ਯਮਰਾਜਨੁ ਕੋਨੇਯਲੀ ਬਹਲ ਦੁਖਵਨੁ ਕੋਡੁਤਾਨੇ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂਵੀਨ ਕ੍ਰੋਧੇਯਿੰਦ ਅਹੰਕਾਰ ਨਾਸ਼ਵਾਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀ

ਸੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

ਅੰਤਹ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਯਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਦੇਵਰ ਦਰਬਾਰੀਨਲੀ ਓਪੀਕੋਲ੍ਹਲਾਗੁਤਦੇ. 2॥

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਧਾਰੇ ॥

ਓਭੁ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਯੁ ਲਕ੍ਸ਼੍ਮੰਤਰ ਓਲ੍ਹੇਯ ਕਾਰਯਗਲ੍ਹਨੁ ਮਾਡੁਤਾਨੇ ਏਨੁ
ਹੇਮ੍ਰੇਪਡੁਤਾਨੇ

ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ॥

ਓਦ੍ਰਿੰਦ ਅਵਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਬਲਲੁਤੀਦਾਨੇ ਮਤ੍ਰੁ ਅਵਨ ਏਲਾ ਪ੍ਰਯਤ੍ਨਗਲ੍ਹ
ਵ੍ਯਥਵਾਗੁਤਵੇ

ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰ ॥

ਅਨੇਕ ਤਪਸ੍ਯੁਗਲ੍ਹਨੁ ਮਾਡੀ ਅਹੰਕਾਰੀਯਾਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀ

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥

ਅਵਨੁ ਮਤ੍ਰੁ ਮਤ੍ਰੁ ਨਰਕ ਮਤ੍ਰੁ ਸ੍ਵਰ੍ਗਦਲੀ ਜਨ੍ਮ ਪਡੇਯੁਤ੍ਰਲੇ ਭਰੁਤਾਨੇ

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦ੍ਰਵੈ ॥

ਏਸ਼੍ਵੁ ਪ੍ਰਯਤ੍ਨਪਟ੍ਰਰੋ ਯਾਰ ਹ੍ਯਦਯਵੁ ਵੀਨਮ੍ਰਵਾਗੀਲ੍ਹ

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ ॥

ਹਾਗਾਦਰੇ ਓ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਦੇਵਰ ਦਰਬਾਰੀਗੇ ਹੇਗੇ ਹੋਗੁਤਾਨੇ ਹੇਲੀ?

ਆਪਸ ਕਉ ਜੇ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

ਤਨੁਨੁ ਤਾਨੁ ਓਲ੍ਹੇਯਵਨੇੰਦੁ ਕਰੇਦੁਕੋਲ੍ਹਵ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀ

ಒಳ್ಳೆಯತನ ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಸುಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ

ಓ ನಾನಕ್ಕ, ಯಾರ ಮನಸ್ಸು ಎಲ್ಲರ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಾಗುತ್ತದೆಯೋ

ಅವನು ಶುದ್ಧ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ. 3||

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನನ್ನ ಮೂಲಕ ಏನಾದರೂ ಸಂಭವಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವವರೆಗೆ

ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಂತೋಷ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನಾನು ಏನನ್ನಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವವರೆಗೆ

ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಶತ್ರು ಎಂದು ಮತ್ತು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಸ್ನೇಹಿತ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವವರೆಗೆ

ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ

ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುತ್ತಾನೆ

ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಯಮರಾಜ ಅವನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ

ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ, ಮನುಷ್ಯನ ಬಂಧಗಳು ಮುರಿದುಹೋಗುತ್ತವೆ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂਵੀਨ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਅਹੰਕਾਰਵੁ ਮਾਯਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ. 4॥

ਸਹਸ ਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥

ਸ਼ਾਹੀਰ ਸੰਪਾਦਿਸਿਦਰੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਲਖਕੈ ਓਡੁਤਾਨੈ

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

ਸੰਪਤ੍ਤਿਨ ਹੁਡੁਕਾਟਿਦਲ੍ਹਿ ਅਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪ੍ਤਨਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਹਿ

ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਕਰੈ ॥

ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਹੋਛਾਕਿ ਭੋਗਿਯੁ ਸੁਖਗਲ ਭੋਗਿਦਲ੍ਹਿ ਤੋਡਗਿਰੁਤਾਨੈ

ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ ॥

ਓਦਰੈ ਅਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪ੍ਤਨਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਹਿ ਮਤ੍ਤੁ ਅਦਕਾਕਿ ਹੰਬਲਿਸੁਤਾ ਸਾਯੁਤਾਨੈ

ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ਨਹੀ ਕੋਉ ਰਾਜੈ ॥

ਸੰਤੋਖਵਿਲ੍ਹਦੈ ਯਾਰੁ ਤ੍ਰਿਪ੍ਤਰਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਹਿ

ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਬਿਥੈ ਸਭ ਕਾਜੈ ॥

ਅਵਨ ਏਲਾ ਕ੍ਰਿਯੇਗਲੁ ਕਨਸਿਨ ਓਸੇਗਲੰਤ ਨਿਰਥਕਵਾਗਿਵੈ

ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਸ੍ਮਰਣਿਯਿੰਦ ਸਕਲ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤਿਯਾਗੁਤ੍ਤਦੈ

ਬਡਭਾਗੀ ਕਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ਅਦ੍ਯੁਸ਼੍ਟਵੰਤ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਗੇ ਮਾਤ੍ਰ ਨਾਮਦ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤਿਯਾਗੁਤ੍ਤਦੈ

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

ਭਗਵੰਤ ਏਲ੍ਲਵਨ੍ਨੁ ਮਾਡਲੁ ਮਤ੍ਤੁ ਜੀਵਿਗਲ ਮੂਲਕ ਅਦਨ੍ਨੁ ਮਾਡਿਸਲੁ
ਸਮਥਨਾਗਿਦ੍ਵਾਰੈ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸਦਾ ਹਰਿਯ ਨਾਮਵਨ੍ਨੁ ਜਪਿਸੁ

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਦੇਵਰੁ ਮਾਤ੍ਰ ਮਾਡਬਹੁਦੁ ਮਤ੍ਤੁ ਭਤਰਰਨ੍ਨੁ ਮਾਡੁਵੰਤੈ ਮਾਡਬਹੁਦੁ

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਅਦਰ ਬਗ੍ਨਿ ਯੋਭਿਸਿ, ਯਾਵੁਦੁ ਜੀਵਿਯ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਦਲ੍ਹਿਲ੍ਹਿ ਏਨੁ ਤੀਝੀਰਿ

ਜੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಮನುಷ್ಯ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗುತ್ತಾನೆ

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ ॥

ಆ ಭಗਵಂತನೇ ಸರ್ವಸ್ವ

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਨੇ ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੀਗਿ ॥

ಅವರು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅವರ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ

ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭਹੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ಅವರು ಎಲ್ಲರಿಂದ ದೂਰವಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೂ ಇದ್ದಾರೆ

ਬੁਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ॥

ಅವರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ

ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ ॥

ದೇਵರು ಒಬ್ಬರೇ ಮತ್ತು ಸ್ವತಃ ಅನೇಕ ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ

ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥

ದೇವರು ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ

ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ಓ ನಾನಕ್, ದೇವರು ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತಾರೆ

ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪਿ ॥

ಅವರೇ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸ್ವತಃ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ

ਆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥

ದೇವರು ತಾನೇ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಐಕ್ಯವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ

ਆਪਿ ਕੀਨੇ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ

ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ಎಲ್ಲವೂ ಅವರದು, ಅವರೇ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ

ਉਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

ಅವರಿಂದ ಏನಾದರೂ ಬೇರೆಯಾಗಿರುವುದೇ, ಹೇಳಿ?

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥

ಒಬ್ಬನೇ ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. , ಅವರ ಕಾಲಕ್ಷೇಪವನ್ನು ತಾವೇ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಿದ್ದಾರೆ

ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥

ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಪಕ್ಕಲುಬುಗಳನ್ನು ಉರುಳಿಸಲು ಬಿಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਆਪਾਰ ॥

ಅವನು ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಬಣ್ಣಗಳು ಅನಂತವಾಗಿವೆ

ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਹਿ ॥

ತಾನೂ ಜೀವಿಗಳ ಮನದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಜೀವಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ

ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੭॥

ಓ ನಾನಕ್, ಆ ದೇವರ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 7॥

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥

ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರಭು, ದೇವರು, ಯಾವಾಗಲೂ ಸತ್ಯ

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿਆਨੀ ॥

ಅಪರೂಪದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನು ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ

ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੀਨਾ ॥

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ದೇವರು ಕೂಡ ಸತ್ಯ

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ ॥

ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಅವನನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೆ

ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ॥

ಓ ಕರ್ತਰೇ, ನಿಮ್ಮ ರೂಪವು ತುಂಬਾ ಸುಂದರವಾಗಿದೆ

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ॥

ಓ ದೇವರೇ, ನೀವು ತುಂಬਾ ಸುಂದರ, ಅಗಾಧ ಮತ್ತು ಅನನ್ಯ

ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥

ಓ ದೇವರೇ, ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಅತ್ಯಂತ ಶುದ್ಧ, ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ಮಧುರವಾಗಿದೆ

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸੁਵਨ ਬਖਾਣੀ ॥

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಕಿವಿಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು
ಅರ್ಥೈಸುತ್ತಾನೆ

ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁನੀਤ ॥

ಅವನು ಶುದ್ಧ ಮತ್ತು ಪಾವನನಾಗುತ್ತಾನೆ. , , ಓ ನಾನಕ್, ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು
ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಜಪಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ. , 8॥ 12 ॥

ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨಾನਕ ਮਨಿ ਪ੍ਰੀತಿ ॥੮॥੧੨॥

ಓ ಭಗವಾನ್ ನಾನಕ್ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ. 8|12||

ਸಲੋಕ ॥

॥ ಶ್ಲೋಕ

ਸੰਤ ਸਰਨಿ ਜೆ ਜਨੁ ਪರੈ ಸೆ ಜਨು ਉਧਰਨਹਾਰ ॥

ಸಂತರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಸಿಗುತ್ತದೆ

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦಾ ਨಾನਕಾ ਬਹੁਰಿ ਬਹੁਰಿ ਅਵਤಾರ ॥੧॥

ಓ ನಾನಕ್, ಸಂತರನ್ನು ಟೀಕಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಜೀವಿಯು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಜನ್ಮ
ಪಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. 1॥

ਅಸਟಪದಿ ॥

॥ ಅಷ್ಟಪದಿ

ਸੰਤ ಕੈ ਦੁਖನಿ ಆರಜಾ ਘਟੈ ॥

ಒಬ್ಬ ಸಂತನನ್ನು ಅಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸುವುದರಿಂದ, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಯುಷ್ಯವು
ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ

ਸੰਤ ಕੈ ਦੁਖನಿ ਜਮ ਤੇ ನਹੀ ਛੁਟੈ ॥

ಒಬ್ಬ ಸಂತನನ್ನು ನೋಯಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮನುಷ್ಯ ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು
ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ

ਸੰਤ ಕੈ ਦੁਖನಿ ਸੁਖੁ ಸਭੁ ਜਾਇ ॥

ಸಂತನನ್ನು ಅಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸುವುದರಿಂದ, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಸಂತೋಷವು
ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖನಿ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥

ಒಬ್ಬ ಸಂತನನ್ನು ನೋಯಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨ ॥

ਸಂತਨਨੂੰ ਅਸਮਾਧਾਨਗੋਲੀਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਬੁਦਿਯੂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਗੋਲ੍ਹੁਤ੍ਤਦੇ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਸੇਭਾ ਤੇ ਹੀਨ ॥

ਸಂತਨਨੂੰ ਅਸਮਾਧਾਨਗੋਲੀਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨ ਘਨਤ
ਕਲੇਦੁਹੋਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਸੰਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥

ਸੰਤਨਿੰਦ ਤਿਰਸਕਾਰਗੋਲੰਡ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨਨੂੰ ਯਾਰੂ ਰਕੀਸਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲ੍ਹ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਥਾਨ ਭ੍ਰਸਟ ਹੋਇ ॥

ਸੰਤਨਨੂੰ ਅਸਮਾਧਾਨਗੋਲੀਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਸ੍ਵਲ੍ਹਵੁ ਭ੍ਰਿਸ਼ਗੋਲ੍ਹੁਤ੍ਤਦੇ, ਸੰਤਨੁ
ਸ੍ਵਤਃ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦ ਮਨੇਯਨੂੰ ਆਸ਼ੀਰਵਦਿਸਿਦਰੇ

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ॥

ਓਦਰੇ ਕ੍ਰਪੇਯੁਲ੍ਹ ਧਰਮਵੁ ਤਨ੍ਹੁ ਸਦ੍ਗੁਣਗਲਨੂੰ ਤੋਰਿਸਿਦਰੇ,

ਨਾਨਕ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓਲ੍ਹੇਯ ਜਨਰ ਸਹਵਾਸਦਲ੍ਹਿ, ਦੂਸ਼ਕਨੁ ਸਹ ਅਸ੍ਤਿਤ੍ਵਦ ਸਾਗਰਵਨੂੰ
ਦਾਟੁਤ੍ਤਾਨੇ. 1॥

ਸੰਤ ਕੇ ਦੁਖਨ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ ॥

ਸੰਤਨਨੂੰ ਅਸਮਾਧਾਨਗੋਲੀਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਓਭ੍ਰੁ ਮੁਖਵੁ ਕੋਲਕੁ ਆਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥

ਸੰਤਨਨੂੰ ਨੋਯੀਸੁਵਵਨੁ ਕਾਗੇਯੰਤ ਟੀਕਿਸੁਤ੍ਤਲੇਯੇ ਯਰੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਸਰਪ ਜੇਨਿ ਪਾਇ ॥

ਓਭ੍ਰੁ ਸੰਤਨਨੂੰ ਅਸਮਾਧਾਨਗੋਲੀਸੁਵੁਦਰਿੰਦ, ਓਭ੍ਰੁ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੂ ਸਰਪ
ਜਗਤ੍ਤਿਨਲ੍ਹਿ ਬੀਲੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੇਨਿ ਕਿਰਮਾਇ ॥

ਓਭ੍ਰੁ ਸੰਤਨਨੂੰ ਨੋਯੀਸੁਵਵਨੁ ਕੀਟਗਲੁ ਯਤ੍ਯਾਦਿਗਲ ਜਗਤ੍ਤਿਨਲ੍ਹਿ
ਅਲੇਦਾਡੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ ॥

ਸੰਤਨਨੂੰ ਨੋਯੀਸੁਵਵਨੁ ਬਾਯਾਰਿਕੇਯ ਬੰਕਿਯਲ੍ਹਿ ਯੁਰਿਯੁਤ੍ਤਲੇਯੇ
ਯਰੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਭੁ ਕੇ ਛਲੈ ॥

ಸಂತನನ್ನು ಅಸಂತೋಷಪಡಿಸುವವನು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

ಒಬ್ಬ ಸಂತನನ್ನು ಅಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸುವುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ವೈಭವವೆಲ್ಲ
ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ॥

ಒಬ್ಬ ಸಂತನನ್ನು ಅಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸುವುದರಿಂದ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟವನಾಗುತ್ತಾನೆ

ਸੰਤ ਦੇਖੀ ਕਾ ਥਾਉ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥

ಸಂತನ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲ

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਓਇ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

ಓ ನಾನಕ್ಕ, ಒಬ್ಬ ಸಂತನು ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿದ್ದರೆ, ವಿರೋಧಿಯೂ ಸಹ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. 2॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ ॥

ಒಬ್ಬ ಸಂತನನ್ನು ಅವಮಾನಿಸುವವನು ಅತ್ಯಂತ ದುಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿ

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥

ಸಂತನನ್ನು ನಿಂದಿಸುವವನಿಗೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಸುಖ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ ॥

ಸಂತನನ್ನು ಅವಮಾನಿಸುವವನು ಮಹಾ ಕೊಲೆಗಾರ

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਮਾਰਾ ॥

ಒಬ್ಬ ಸಂತನನ್ನು ಅವಮಾನಿಸುವವನು ದೇವರಿಂದ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ॥

ಒಬ್ಬ ಸಂತನನ್ನು ಟೀಕಿಸುವವನು ಆಡಳಿತದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨੁ ॥

ಒಬ್ಬ ಸಂತನನ್ನು ಟೀಕಿಸುವವನು ಅತ್ಯಪ್ಪ ಮತ್ತು ಬಡವನಾಗುತ್ತಾನೆ

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗ ॥

ಒಬ್ಬ ಸಂತನನ್ನು ನಿಂದಿಸುವವನು ಎಲ್ಲಾ ರೋಗಗಳಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಾನೆ

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗ ॥

ಒಬ್ಬ ಸಂತನನ್ನು ಟೀಕಿಸುವವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦಾ ਦੇਖ ਮਹಿ ਦੇਖು ॥

ಸಂತನನ್ನು ಖಂಡಿಸುವುದು ಕೂಡ ಮಹಾಪಾಪ

ਨಾನಕ ಸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ ॥੩॥

ಓ ನಾನಕ್, ಒಬ್ಬ ಸಂತನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನೂ ಮುಕ್ತಿ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. 3॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ಸਦಾ ਅਪਵಿತ್ರು ॥

ಸಂತನ ಅಪರಾಧಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಶುದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਕਿਸੈ ಕਾ ਨਹੀ ಮಿತ್ರು ॥

ಸಂತನ ಅಪರಾಧಿ ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ನೇಹಿತನಲ್ಲ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ಕਉ ಡಾನ್ಹು ಲಾಗੈ ॥

ಸಾಧುವಿನ ಅಪರಾಧಿಯು ಧರ್ಮರಾಜನಿಂದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ

ਸੰਤ ಕੇ ਦੇਖੀ ಕਉ ಸਭ ਤਿਆਗੈ ॥

ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತನ ಅಪರಾಧಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತಾರೆ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ಸಂತನ ಅಪರಾಧಿಯು ತುಂಬಾ ಅಹಂಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ಸਦಾ ਬਿਕਾਰੀ ॥

ಸಂತನ ಅಪರಾಧಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಪಾಪಿ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਜਨಮੈ ਮਰੈ ॥

ಸಂತನ ಅಪರಾಧಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಸಾಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ

ਸੰਤ ਕੀ ਦੂਖನਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥

ಸಂತನ ವಿಮರ್ಶಕ ಸಂತೋಷದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥

ಸಂತನ ಅಪರಾಧಿಗೆ ವಾಸಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ

ਨಾನਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

ನಾನಕ್! ಒಬ್ಬ ಸಂತನನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸಿದರೆ, ಅವನು ಅವನನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੂਟੈ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿ ਮੁਧ੍ਯਦਲੀ ਓਡੇਦੁ ਹੋਗੁਤਾਨੇ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿ ਯਾਵੁਦੇ ਕਲਸਦਲੀ ਯਸ਼ਸ਼ਿਯਾਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿ ਭਯਾਨਕ ਕਾਡੁਗਲੀ ਅਲੇਦਾਡੁਤਲੇ ਭਰੁਤਾਨੇ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਉਝੜਿ ਪਾਈਐ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿਯਨੁ ਦੁਝ ਮਾਰਗਯੋ ਏਸੇਯਲਾਗੁਤੁਦੇ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਥੋਥਾ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿ ਓਲਗਿਨਿੰਦ ਖਾਲੀਯਾਗਿਰੁਤਾਨੇ

ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ ॥

ਸਤੁ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯ ਮ੍ਰੁਤ ਦੇਹਵੁ ਊਸਿਰਾਟਵਿਲੁਦੰਤੈ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕੀ ਜੜ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿ ਮੂਲਵੇ ਭਲੁ

ਆਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਤਾਨੁ ਬਿਤ੍ਤਿਦੁਨੁ ਤਾਨੇ ਤਿਨੁਤਾਨੇ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

ਤਪ੍ਰਿਤਸ਼ਨਾਦ ਸੰਤਨਿਯੇ ਯਾਰੋ ਰਕ਼ਕਰਾਗਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲੁ

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸੰਤਨੁ ਓਲ੍ਯਵਨਾਗਿਦੁਰੈ ਅਵਨੁ ਅਵਨਨੁ ਰਕ਼ਿਸੁਤਾਨੇ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਇਉ ਬਿਲਲਾਇ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿਯੁ ਹੇਗੇ ਦੁਖਿਸੁਤਾਨੇਂਦਰੈ

ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮਛਲੀ ਤੜਫੜਾਇ ॥

ਨੀਰਿਲੁਦ ਮੀਨੁ ਨੇਹਿਨਿੰਦ ਨਰਲੁਵੰਤੈ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਭੂਖਾ ਨਹੀ ਰਾਜੈ ॥

ਓਭ੍ਯੁ ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿ ਯਾਵਾਗਲੋ ਹਸਿਵਿਨਿੰਦ ਭਰੁਤਾਨੇ ਮਤੁ ਏਂਦਿਗੋ
ਤ੍ਯੁਪ੍ਰਨਾਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥

ਅਗ್ਨੀਯੁ ਭੰਡਨਦਿੰਦ ਭੁਪਤਵਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਲਵੇਂ ਹਾਗੇਯੇ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਛੁਟੈ ਇਕੇਲਾ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿ ਏਕਾਂਗਿਯਾਗਿ ਬਿਦ੍ਵਿਰੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਜਿਉ ਬੁਆੜੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਦੁਹੇਲਾ ॥

ਭੁਲਗਿਨਿੰਦ ਸੁਟ੍ਰ ਏਲ੍ਲਿਨ ਗਿਡ ਗਦ੍ਵੇਯਲ੍ਲਿ ਨਿਸ਼੍ਪ੍ਰਯੋਯਕਵਾਗਿ ਬਿਦ੍ਵੰਤ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ਭਭ੍ਰੁ ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿਯੁ ਧਰ੍ਮਦਿੰਦ ਭ੍ਰਸ਼ਣਾਗੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿ ਯਾਵਾਗਲ੍ਰੁ ਸੁਲ੍ਲ੍ਰੁ ਹੇਲ੍ਲ੍ਰੁਤ੍ਤਲੇ ਭਰੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਇਆ ॥

ਵਿਮਰ੍ਯਕਨ ਹਣੰਬਰਹਵਨ੍ਨੁ ਮੋਦਲਿਨਿੰਦਲ੍ਰੁ ਹੇਗੇ ਬਰੇਯਲਾਗਿਦ

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਿਆ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਗਵੰਤਨਿਗੇ ਯਾਵੁਦੁ ਭਸ਼੍ਵਵੇਂ ਅਦੁ ਨਡੇਯੁਤ੍ਤਦੇ. 6॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿ ਕੁਰ੍ਰੁਪਿਯਾਗੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

ਭਭ੍ਰੁ ਸੰਤਨਨ੍ਨੁ ਦੁਰ੍ਰਿਸੁਵਵਨੁ ਦੇਵਰ ਨ੍ਰਾਯਾਲਯਦਲ੍ਲਿ ਸ਼ਿਕ੍ਣੇਯਨ੍ਨੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿ ਯਾਵਾਗਲ੍ਰੁ ਸਾਵਿਨ ਸਮੀਪਦਲ੍ਲਿਦ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿ ਜੀਵਨ ਮੁਤ੍ਤੁ ਸਾਵਿਨ ਨਡੁਵੇ ਨੇਤਾਡੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿਯ ਆਸ਼ਯਵੁ ਆਡੇਰੁਵੁਦਿਲ੍ਲ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿ ਨਿਰਾਸ਼ੇਯਿੰਦ ਦੁਰ੍ਰੁ ਹੋਗੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੇਖਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ॥

ਤਪ੍ਰਿਤਸ੍ਥਰੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਸੰਤਰੁ ਸ੍ਰਿਰਤ੍ਰੇਯਨ੍ਨੁ ਪਡੇਯੁਵੁਦਿਲ੍ਲੁ

ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵਰੁ ਬਯਸਿਦੰਤੰ ਮਨੁਸ਼ਯ ਆਗੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥

ਯਾਵੁਦੈ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ ਤੰਨ੍ਹ ਹਿੰਦਿਨ ਜਨ੍ਮਦ ਕਰ੍ਮਵਨ੍ਨੁ ਅਲਿਸਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲ੍ਲੁ... , ਓ
ਨਾਨਕ, ਨਿਜਵਾਦ ਭਗਵੰਤਨਿਗੇ ਂਲ੍ਲਵੁਰੁ ਤਿਲਿਦਿਦੇ. 7 ॥

ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਿਜਵਾਦ ਦੇਵਰੁ ਂਲ੍ਲਵਨ੍ਨੁ ਤਿਲਿਦਿਦ੍ਵਾਨੇ. 7॥ਮ੍ਯੁਗ

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਸਕਲ ਜੀਵਰਾਸ਼ੀਗਲੋ ਆ ਪਰਮਾਤ੍ਮਨਿਗੇ ਸੇਰਿਦ੍ਵੁ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥

ਸਦਾ ਆਤਨਿਗੇ ਨਮਸ੍ਕਰਿਸੁਤ੍ਰਿ

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਹਗਲੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਦੇਵਰਨ੍ਨੁ ਸ੍ਰੁਤਿਸੁਤ੍ਰਾ ਭਰਿ

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥

ਨਿਮ੍ਰੁ ਪ੍ਰਤਿ ਊਸਿਰੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਬਾਯੀਯਿੰਦ ਅਦਰ ਬਗ੍ਨੇ ਧ੍ਯਾਨਿਸੁਤ੍ਰਿ

ਸਭੁ ਕਛੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ॥

ਂਲ੍ਲਵਨ੍ਨੁ ਆ ਦੇਵਰੇ ਮਾਡੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੋ ਥੀਆ ॥

ਦੇਵਰੁ ਮਨੁਸ਼ਯਨ੍ਨੁ ਮਾਡੁਵੰਤੰ, ਅਵਨੁ ਆਗੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਅਵਨੁ ਤੰਨ੍ਹਦੇ ਆਦ ਆਟਦ ਸ੍ਯੁਸ਼੍ਟਿਕਰ੍ਤ

ਦੂਸਰ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਅਵਨ ਬਗ੍ਨੇ ਬੇਰੇ ਯਾਰੁ ਯੋਭਿਸਬਲ੍ਲਰੁ?

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥

ਦੇਵਰੁ ਯਾਰਨ੍ਨੁ ਆਸ਼ੀਰ੍ਵਦਿਸੁਤ੍ਰਾਨ੍ਨੋ ਅਵਰਿਗੇ ਤੰਨ੍ਹ ਹੇਸਰਨ੍ਨੁ ਨੀਡੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੇਇ ॥੮॥੧੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅੰਤਹ ਵਧ੍ਯੁਕ੍ਤਿ ਤੁੰਬਾ ਅਦ੍ਯੁਸ਼੍ਠਾਲੀ. 8॥ 13॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੋਤ੍ਰ

ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਪ ਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

ਹੇ ਸ੍ਵਾਨਪ, ਨਿਮ੍ਰ ਜਾਨਤਨਵਨ੍ਨੁ ਬਿੰਦੁ, ਭਗਵੰਤ ਹਰਿਯਨ੍ਨੁ ਸ੍ਰਿਸਿਰਿ

ਏਕ ਆਸ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥੧॥

ਨਿਮ੍ਰ ਮਨਸ੍ਸਿਨਲੀ, ਦੇਵਰ ਮੇਲੇ ਭਰਵਸੇ ਭਰਲੀ. ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਰੀਤੀਯਲੀ, ਦੁਖ, ਗੋਂਦਲ ਮਤ੍ਤੁ ਭਯਵੁ ਦੂਰਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ. 1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਅਸ਼੍ਵਪਦੀ

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ॥

ਓ ਜੀਵੀ, ਯਾਵੁਦੇ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨਨ੍ਨੁ ਨੰਬੁਵੁਦੁ ਵਧ੍ਯੁਧ

ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

ਏਵਨ੍ਨੁ ਕੋਡੁਵਵਨੁ ਓਭ੍ਰੇ ਦੇਵਰੁ

ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥

ਨੀਡੁਵੁਦੁ ਤ੍ਧ੍ਵੀ ਨੀਡੁਤ੍ਤਦੇ

ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥

ਤਦਨੰਤਰ ਕਡੁਬਯਕੇ ਬਰੁਵੁਦਿਲ੍ਲ

ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੈ ਆਪਿ ॥

ਓਭ੍ਰੇ ਦੇਵਰੁ ਤਾਵੇ ਕੋਲ੍ਲੁਤ੍ਤਾਰੇ ਮਤ੍ਤੁ ਰਕ੍ਸ਼ਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ॥

ਮਨੁਸ਼੍ਯਨ ਨੀਯੰਤ੍ਰਣਦਲੀ, ਯਾਵੁਦੂ ਭਲ੍ਲ, ਅਵਨ ਓਦੇਸ਼ਗਲ੍ਨੁ, ਅਧਮਾਡਿਕੋਲ੍ਲੁਵ ਮੂਲਕ ਸੰਤੋਸ਼ਵਨ੍ਨੁ ਸਾਧਿਸਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਓਜ੍ਞ੍ਯਨ੍ਨੁ ਅਧਮਾਡਿਕੋਲ੍ਲੁਵੁਦਰਿੰਦ ਮਤ੍ਤੁ ਸ੍ਵੀਕਰਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਰੁਤ੍ਤਦੇ.

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੇਇ ॥

ಹೆಸರಿಟ್ಟು, ಕಂಠದಲ್ಲಿ, ಪೋಣಿಸಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ಸਿਮਰਿ ਪ੍ਰಭು ਸੇਇ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸದಾ ಸ್ಮರಿಸಿ

ਨಾನਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੇਇ ॥੧॥

ಯಾವುದೇ ಅಡೆತಡೆಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. 1॥

ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ನಿਰੰಕਾਰ ॥

ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿರಿ

ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਰಾರ ॥

ಓ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೇ, ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸು

ਨಿರಮಲ ರಸನಾ ਅੰਮ੍ਰಿತੁ ਪੀਉ ॥

ನಾಮದ ಅಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ನಾಲಿಗೆಯು ಶುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ

ਸਦಾ ಸುರೇಲಾ ಕರਿ ಲೇಹಿ ಜੀਉ ॥

ಮತ್ತು ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮವನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಸಂತೋಷಪಡಿಸುತ್ತೀರಿ

ನೈನಹು ಪೆಖು ಠಾಕುರ ಕಾ ರಂಗು ॥

ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ದೇವರ ಅದ್ಭುತವನ್ನು ನೋಡಿ

ಸಾಧಸੰਗಿ ಬಿನಸೈ ಸಬ ಸಂಗು ॥

ಉತ್ತಮ ಸತ್ಸಂಗದಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾಗುವುದರಿಂದ, ಎಲ್ಲಾ ಇತರ ಸಂವಹನಗಳು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತವೆ

ਚರನ ਚਲਉ ਮಾರಗಿ ಗೊਬਿੰਦ ॥

ನಿಮ್ಮ ಪಾದಗಳಿಂದ ಗೋವಿಂದನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ

ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿੰਦ ॥

ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಹರಿಯನ್ನು ಜಪಿಸುವುದರಿಂದ ಪಾಪಗಳು ಮಾಯವಾಗುತ್ತವೆ

ਕਰ ਹਰਿ ਕರਮ ਸ್ವਣਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥

ಭಗವಂತನ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಕಿವಿಗಳಿಂದ ಹರಿಕಥೆಯನ್ನು ಆಲಿಸಿ. , , ಓ ನಾನಕ್, ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಶಿರವು ಭಗವಂತನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. 2॥

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਾਨਕ ਉਜਲ ਮਥਾ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਰੀਤੀਯਾਗੀ ਦੇਵਰ ਆਸ਼ਾਨਦਲੀ, ਓਭ੍ਯੋ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਯੂ
ਗੌਰਵਿਸਲ੍ਪਡੁਤਾਨੇ. |੨||

ਬਡਭਾਗੀ ਤੇ ਜਨ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥

ਅਠਹ ਜਨਰੁ ਜਗਤੀਨਲੀ, ਅਦ੍ਯੋ਷੍ਵਵਠਰੁ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥

ਯਾਰੁ ਯਾਵਾਗਲੂ ਦੇਵਰ ਮਹਿਮੇਯਨ੍ਯੁ, ਹਾਡੁਤਾ ਭਰੁਤਾਰੁ

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੇ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥

ਰਾਮਨ ਨਾਮਦ ਬਗੈ, ਯੋਯੋਚਿਸੁਤ੍ਰਲੇ ਭਰੁਵਵਰੁ

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ ॥

ਅਠਹ ਜਨਰਨ੍ਯੁ ਮਾਤ੍ਰ ਜਗਤੀਨਲੀ, ਸ੍ਰੀਮਠਰੁ ਏਨ੍ਦੁ ਪਰਿਗਣੀਸਲਾਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ ॥

ਤਮ੍ਯੁ ਮਨਸ੍ਯੁ, ਦੇਹ ਮਤ੍ਯੁ ਬਾਯੀਯੀਨ੍ਦ ਦੇਵਰ ਹੇਸਰਨ੍ਯੁ ਊਞ੍ਞਰਿਸੁਵ
ਜਨਰੁ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨਹੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ॥

ਯਾਵਾਗਲੂ ਸਠ੍ਯੋ਷ਵਾਗਿਰੁਤ੍ਰਾਰੁ ਏਨ੍ਬੁਦਨ੍ਯੁ, ਅਰ੍ਧਮਾਡਿਕੋਲੀ

ਏਕੇ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ ॥

ਓਭ੍ਯੋਨੇ ਦੇਵਰਨ੍ਯੁ, ਤੀਲੀਦਿਰੁਵ ਮਨੁ਷੍ਯੁ

ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ ਸੇਝੀ ਜਾਨੈ ॥

ਅਵਨੁ ਭਹਲੋਕ ਮਤ੍ਯੁ ਮੁਨ੍ਦਿਨ ਪ੍ਰਪਠਚਦ ਯ੍ਯਾਨਵਨ੍ਯੁ, ਪਡੇਯੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਰ ਮਨਸ੍ਯੁ, ਦੇਵਰ ਹੇਸਰਿਨਲੀ, ਓਨ੍ਦੁਗੂਡਿਦੇ

ਨਾਨਕ ਤਿਨਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥

ਅਵਨੁ ਭਗਵਠਨਨ੍ਯੁ, ਗੁਰੁਤਿਸੁਤ੍ਰਾਨੇ. 3||

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ ॥

ਗੁਰੁਵਿਨ ਕ੍ਯੋਪੇਯੀਨ੍ਦ ਤਨ੍ਯੁਨ੍ਯੁ, ਤਾਨੁ ਅਰ੍ਧ ਮਾਡਿਕੋਨ੍ਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀ

ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

ਅਵਨ ਦਾਹਵੁ ਨੀਗਿਦੇ ਏਨ੍ਦੁ ਤੀਲੀਯੀਰਿ., ਸਠਰ ਸਹਵਾਸਦਲੀ, ਹਰਿ ਦੇਵਰਨ੍ਯੁ

ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥

ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತುತಿಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುವ ಪವಿತ್ರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ,

ਸਰਬ ਰੋਗ ਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤ ॥

ಆ ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ರೋಗಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲ ਬਖਾਨੁ ॥

ಹಗಲಿರುಳು ದೇವರ ಸ್ತುತಿ ಮಾತ್ರ ಹಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿ

ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥

ಅವನು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ

ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥

ಒಬ್ಬ ದೇವರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವ ಮನುಷ್ಯ

ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥

ಆತನಿಗೆ ಸಾವಿನ ಕುಣಿಕೆ ತುಂಡಾಗುತ್ತದೆ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ ॥

ಮನದಲ್ಲಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮದ ಹಸಿವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವನು

ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖ ॥੪॥

ಓ ನಾನಕ್, ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ದುಃಖವಿಲ್ಲ. 4॥

ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥

ಮನದಲ್ಲಿ, ಹರಿ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವವನು

ਸੋ ਸੰਤੁ ਸੁਹੇਲਾ ਨਹੀ ਡੁਲਾਵੈ ॥

ಆ ಸಂತನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಎಂದಿಗೂ
ಚಂಚಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

ದೇವರು ಯಾರನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰੈ ॥

ಆ ಸೇਵಕನು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೆದਰಬಹುದು ಹೇಳು?

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

ਦੇਵਰੁ ਅਵਨੀಗೆਂ ಇದ್ದੁಂತੇ ಕಾಣੀਸੁਤਾਰੇ

ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥

ਅਵਨ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਯਲੀ, ਦੇਵਰੇਂ ಇਦ੍ਹਾਰੇ

ਸੇਧਤ ਸੇਧਤ ਸੇਧਤ ਸੀਝਿਆ ॥

ਹਲਵੁ ਬਾਰੀ ਯੋਝਿਸਿਦੇ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੁਝਿਆ ॥

ਗੁਰੁਵੀਨ ਕ੍ਰਪੇਯੀਂਦ ਨਾਨੁ ਸੰਪੂਰਨ ਸਤ੍ਯਵਨੁ ਅਰਧਮਾਡਿਕੋਂਡਿਦ੍ਵੇਨੇ

ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੂਲੁ ॥

ਨਾਨੁ ਨੋਡਿਦਾਗ, ਏਲ੍ਹਵੁਰ ਦੇਵਰੇਂ

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੁਖਮੁ ਸੇਈ ਅਸਥੂਲੁ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਰੇਂ ਸੁਕ੍ਸ਼ਮੁ ਮਤ੍ਤੁ ਸੁਕ੍ਸ਼ਮੁ. 5॥

ਨਹ ਕਿਛੁ ਜਨਮੈ ਨਹ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ॥

ਯਾਵੁਦੁਰੁ ਹੁਟ੍ਵੁਵੁਦਿਲ੍ਹੁ ਮਤ੍ਤੁ ਸਾਯੁਵੁਦਿਲ੍ਹੁ

ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ ॥

ਦੇਵਰੁ ਤਨ੍ਨਦੇ ਨਾਟਕ ਮਾਡੁਤਾਰੇ

ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਜਨਨ ਮਰਨਦ ਸਾਗਣੇਂ ਗੋਚਰ ਮਤ੍ਤੁ ਅਦ੍ਰੁਸ਼੍ਯ ਅਗੋਚਰ

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਅਵਨੁ ਈ ਇਡੀ ਜਗਤ੍ਤਨੁ ਅਵਨੀਗੇਂ ਵਿਧੇਯਵਾਗਿਰੁਵਾਂਤ ਮਾਡਿਦ੍ਹਾਰੇ

ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਆਪਿ ॥

ਅਵਰੁ ਏਲ੍ਹਵਨੁਨੁ ਤਾਵੇਂ ਮਾਡੁਤਾਰੇ. ਅਵਰੇਂ ਸਕਲ ਜੀਵਿਗਲ੍ਹਲ੍ਹੁ, ਇਦ੍ਹਾਰੇ

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

ਵਿਵਿਧ ਵਿਧਾਨਗਲ੍ਹ ਮੂਲਕ ਅਵਰੁ ਵਿਸ਼ਵਨੁਨੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਯਸੁਤਾਰੇ ਮਤ੍ਤੁ ਨਾਸ਼ਮਾਡੁਤਾਰੇ

ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਖੰਡ ॥

ਓਦਰੇਂ ਅਮਰ ਦੇਵਰੀਂਦ ਯਾਵੁਦੁਰੁ ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਹੁ

ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਅਵਰੁ ਵਿಶ਼ਵਨੁ ਬੰਬਲਿਸੁਤੀਦ੍ਵਾਰੇ

ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਮਹਿਮੇ ਮੁਤ੍ਤੁ ਮਹਿਮੇਯੁ ਗੁਰੀਯੀਲ੍ਲਦ੍ਵਾ ਮੁਤ੍ਤੁ ਯਾਵੁਦੇ
ਤਾਰਤਮ੍ਯਵਿਲ੍ਲਦ੍ਵਾਗਿਦੇ

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਰੁ ਫੁਝ੍ਯੁ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਯਿੰਦ ਜਪ ਮਾਡਿਸਿਦਰੇ ਮਾਤ੍ਰ ਆਤਨੁ ਜਪਵਨੁ
ਮਾਡੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥

ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਤੀਲੀਦਵਰੁ ਸੁੰਦਰਰੁ

ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ ॥

ਅਵਰ ਮੰਤ੍ਰ ਊਪਦੇਸ਼ਦਿੰਦ ਭਡੀ ਜਗਤ੍ਤੁ ਊਦ੍ਵਾਰਵਾਗੁਤ੍ਤਵੇ

ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥

ਦੇਵਰ ਸੇਵਕਰੁ ਐਲ੍ਲਰਿਗੁ ਕਲ੍ਯਾਣਵਨੁ ਨੀਡੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਸੇਵਕਰ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਦੁਖਗਲੁ ਮਰੇਤੁਹੋਗੁਤ੍ਤਵੇ

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਦਯਾਮਯਨਾਦ ਭਗਵੰਤ ਅਵਰਨੁ ਤਮ੍ਯੋਂਦਿਗੇ ਸੰਯੋਜਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥

ਗੁਰੁਵਿਨ ਵਚਨਗਲਨੁ ਪਰਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਅਵਰੁ ਧਨ੍ਯਰਾਗੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥

ਅੰਤਹ ਅਦ੍ਯੁਸ਼੍ਟਵੰਤਰੁ ਮਾਤ੍ਰ ਅਵਰ ਸੇਵੇਯਲ੍ਲਿ ਤੋਡਗਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਡਭਾਗੈ ॥

ਯਾਰੀਗੇ ਭਗਵੰਤ ਤਨੁ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦਵਨੁ ਨੀਡੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵਹਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥

ਅੰਤਹ ਭਗਵੰਤਨ ਨਾਮਵਨੁ ਜਪਿਸੁਵਵਰੁ ਸੁਖਵਨੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਉਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਪੁਰੁਸ਼ਰਨੁ ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠਵੰਦੁ ਪਰਿਗਣੀਸੀ. 7॥

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

ਯਾਰੂ ਏਨੁ ਮਾਡਿਦਰੂ ਅਦਨੁ ਦੈਵਰ ਚਿਤ੍ਰਦੰਤ ਮਾਡੁਤਾਨੈ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥

ਹਾਗੂ ਅਵਨੁ ਭਾਸ਼ਤਵਾਗਿ ਭਗਵੰਤਨੋਂਦਿਗੈ ਵਾਸਿਸੁਤਾਨੈ

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਹੋਵੈ ਸੇ ਹੋਇ ॥

ਏਨੇ ਆਗਲੀ ਸਹਜਵਾਗਿਯੇ ਆਗੁਤ੍ਰਦੈ

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥

ਅਵਨੁ ਆ ਸ੍ਰੋਸ਼ਿਕਰਤ ਦੈਵਰਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਗੁਰੁਤਿਸੁਤਾਨੈ

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਜਨ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥

ਦੈਵਰੁ ਮਾਡਿਦੁ ਤਨੁ ਸੇਵਕਰਿਗੈ ਸਿੰਘਿਯਾਗਿਦੈ

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥

ਦੈਵਰੁ ਅਵਨਿਗੈ ਤਾਵੁ ਭਦ੍ਰੰਤਯੇ ਚਾਣਿਸੁਤਾਰੈ

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥

ਅਵਨੁ ਯਾਵੁਦਰਿੰਦ ਹੁਛਿਕੋਂਡਨੋਂਦੈ ਅਦਰਲੀ ਲੀਨਨਾਗੁਤਾਨੈ

ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਉਨਹੁ ਬਨਿ ਆਏ ॥

ਅਵਰੁ ਸੰਤੋਝਦ ਯੁਗਾਯ ਨਿਧਿਯਾਗਿਦ੍ਵਾਰੈ. ਓ ਖ੍ਯਾਤਿਯੁ ਅਵਰਿਗੈ ਮਾਤ੍ਰ ਸਰਿਹੋਂਦੁਤ੍ਰਦੈ

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਿ ਦੀਨੈ ਮਾਨੁ ॥

ਭਗਵੰਤਨੇ ਤਮੁ ਸੇਵਕਨਨੁ ਆਸ਼ੀਰਵਦਿਸਿਦ੍ਵਾਰੈ

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਏਕੈ ਜਾਨੁ ॥੮॥੧੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਗਵੰਤ ਮਤ੍ਰੁ ਅਵਰ ਸੇਵਕ ਒ਂਦੇ ਏਂਦੁ ਅਧਮਾਡਿਕੋਲੀ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕ

ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰ ॥

ਦੈਵਰੁ ਸੰਪੂਰਨਰੁ ਮਤ੍ਰੁ ਨਮੁ ਦੁਖਗਲਨੁ ਤੀਲੀਦਿਰੁਤ੍ਰਾਰੈ

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓਘੁ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਗੈ ਮੋਕੁਵਨੁ ਨੀਡੁਵਵਰਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਤਾ, ਨਾਨੁ

ಅವರಿಗಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ

ਅಸਟಪದಿ ॥

॥ ಅಷ್ಟಪದಿ

ਟੂਟಿ ಗಾಢನಹಾರ ಗੁਪಾಲ ॥

ಒಡೆದವರನ್ನು ಜೋಡುವವರೇ ಜಗತ್ಪಾಲಕ ಗೋಪಾಲರು

ಸರಬ ಜੀਆ ಆಪೆ ಪುತಿಪಾಲ ॥

ಅವರೇ ಸಕಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ

ಸಗಲ ಕಿ ಚಿಂತಾ ಜಿಸು ಮನ ಮಾರಿ ॥

ಎಲ್ಲರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸುವವರು

ತಿಸ ತೆ ಬಿರਥಾ ಕೇਈ ನಾರಿ ॥

ಅದರಿಂದ ಯಾರೂ ಖಾಲಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಂತಿರುಗುವುದಿಲ್ಲ

ರೆ ಮನ ಮೇರೆ ಸದಾ ಹರಿ ਜಾಪಿ ॥

ಓ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೇ, ಯಾವಾಗಲೂ ದೇವರನ್ನು ಜಪಿಸು

ಅಖಿನಾಸಿ ಪುತ್ರ ಆಪೆ ಆಪಿ ॥

ಅಮರನಾದ ಭಗವಂತ ಸರ್ವಸ್ವವೂ ಅವರೇ

ਆಪನ ಕੀਆ ಕಹು ನ ಹೇಡಿ ॥

ಜೀವಿಗಳ ಸ್ವಂತ ಕೆಲಸದಿಂದ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ

ಜೆ ಸਉ ಪುನಿ ಲೇಛೆ ಕೇಡಿ ॥

ನೂರಾರು ಸಲ ಹಾರೈಸಿದರೂ

ತಿಸು ಬಿਨು ನಾಗೆ ತೇರೆ ಕಿಛು ಕಾಮ ॥

ಅದರ ಹೊರತಾಗಿ, ನಿಮಗೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ

ಗತಿ ನಾನಕ ಜಪಿ ಏಕ ಹರಿ ನಾಮ ॥೧॥

ಓ ನಾನಕ, ಒಬ್ಬನು ದೇವರ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸುವುದರಿಂದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ

ರೂವೆತು ಹೇಡಿ ನಾಗೆ ಮೇರೆ ॥

ಜೀವಿಯು ತುಂಬಾ ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವನು ತಾನಾಗಿಯೇ ಇತರರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਘਟ ਸੋਹੈ ॥

ਦੇਵਰ ਬੇਲਕੁ ਮਾਭੁ ਏਲਾ, ਦੇਹਗਲੀ, ਸੁੰਦਰਵਾਗਿ ਚਾਨੁਤ੍ਵਦੇ

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੇ ਗਰਬੈ ॥

ਸ਼੍ਰੀਮੰਤਨਾਦ ਨੰਤਰ ਮਨੁਸ਼, ਏਕੇ ਹੇਮੇ, ਪਡਬੇਕੁ?

ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈ ॥

ਏਲਾ, ਹਥਵੁ ਅਵਨਦੇ, ਕੋਡੁਗੇਯਾਗਿਦਾਗ

ਅਤਿ ਸੂਰਾ ਜੇ ਕੇਉ ਕਹਾਵੈ ॥

ਓਭ, ਮਨੁਸ਼, ਤਨੁਨੁ, ਤਾਨੁ ਮਹਾਨ, ਯੋਧੇ, ਏਨੁ, ਕਰੇਦਰੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥

ਦੇਵਰ, ਕਲਾਤ੍ਮਕ, ਸ਼ਕਤੀਯਿਲ੍ਹਦੇ, ਅਵਨੁ, ਏਨੁ, ਪ੍ਰਯਤ੍ਨਿ, ਸਬਕੁਦੁ?

ਜੇ ਕੇ ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥

ਮਨੁਸ਼, ਦਾਨੀਯਾਦਰੇ

ਤਿਸੁ ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ ॥

ਦਾਨੀ, ਭਗਵੰਤ, ਅਵਨਨੁ, ਮੂਰਖ, ਏਨੁ, ਪਰਿਗਣਿਸੁਤ੍ਵਾਰੇ

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ॥

ਗੁਰੁਵੀਨ, ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ, ਯਾਰ, ਅਹੰਕਾਰਦ, ਚਾਯੀਲੇ, ਵਾਸੀਯਾਗੁਤ੍ਵਦੇਯੋ, ਓ, ਨਾਨਕ, ਓ, ਮਨੁਸ਼, ਯਾਵਾਗਲੂ, ਓਰੋਗ੍ਯਾਗਿਰੁਤ੍ਵਾਨੇ. 2॥

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ ॥੨॥

ਓ, ਨਾਨਕ, ਓ, ਵ੍ਯਕ੍ਤੀ, ਯਾਵਾਗਲੂ, ਓਰੋਗ੍ਯਾਗਿਰੁਤ੍ਵਾਨੇ. ੧॥, ਦੇਵਾਲਯਵਨੁ, ਬੰਬਲਿਸੁਵ, ਕੰਬਦੰਤ

ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ ॥

ਸੁੰਭਵੁ, ਦੇਵਾਲਯਵਨੁ, ਬੰਬਲਿਸੁਵੰਤ

ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੰਮਨੁ ॥

ਹਾਗੇਯੇ, ਗੁਰੁਵੀਨ, ਮਾਤੁਗਲੂ, ਮਨਸ਼ੀ, ਸਹਕਾਰੀ

ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ॥

ਦੋਯੀਯਲੀ, ਈਲ੍ਯ, ਕਲ੍ਯ, ਦਾਥੀ, ਹੋਯਦੰਤ

ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥

ਹਾਗੇਯੇ, ਗੁਰੁਵੀਨ, ਪਾਦਗਲਨੁ, ਸ੍ਵਰ੍ਣਿਸੁਵ, ਮੂਲਕ, ਜੀਵੀਯੁ, ਅਸ੍ਤਿਤ੍ਵਦ

ਸਾਗਰਵਨ੍ਨੁ ਦਾਟੁਤਾਨੇ

ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਦੀਪਵੁ ਕਤਲੇਯਨ੍ਨੁ ਬੇਲਗਿਸੁਵ ਹਾਗੇ

ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥

ਹਾਗੇਯੇ ਗੁਰੁਵਨ੍ਨੁ ਕੰਡ ਨੰਤਰ ਮਨਸ੍ਸਿਗੇ ਆਨੰਦਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥

ਭਭ੍ਧੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਦੋਡ੍ਧੁ ਕਾਡਿਨਲ੍ਲਿ ਮਾਰਗਵਨ੍ਨੁ ਕੰਡੁਕੋਂਡਨੰਤ

ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥

ਹਾਗੇਯੇ ਊਤ੍ਤਮੁ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨਲ੍ਲਿ ਦੇਵਰ ਬੇਲਕੁ ਗੋਚਰਿਸੁਤ੍ਤਦੇ

ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥

ਓ ਸੰਤਰ ਪਾਦਧੂਲੀਯਨ੍ਨੁ ਨਾਨੁ ਕੇਲੁਤ੍ਤ੍ਰੇਨੇ

ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੩॥

॥ ॥ ਓ ਕਰਤਾਰੇ, ਨਾਨਕਰ ਆਕਾਂਕ੍ਸ਼ੇਯਨ੍ਨੁ ਪੂਰ੍ਯੋਸਿ. 3॥

ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਾਹੇ ਬਿਲਲਾਈਐ ॥

ਓ ਮੂਰਖੁ ਮਨਸੁ, ਨੀਨੁ ਯਾਕੇ ਲੋਚਿਸੁਵੇ?

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥

ਨਿਸ਼੍ਠੁ ਹਿੰਦਿਨ ਜਨ੍ਮਦ ਕਰਮਗਲਿੰਦੁ ਬਰੇਦਦ੍ਵਨ੍ਨੁ ਨੀਵੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਤ੍ਰੇਰਿ

ਦੂਖ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ॥

ਦੇਵਰੁ ਦੁਖੁ ਮਤ੍ਤੁ ਸੰਤੋਸ਼ਵਨ੍ਨੁ ਕੋਡੁਵਵਰੁ

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਤੂ ਤਿਸਹਿ ਚਿਤਾਰੁ ॥

ਊਲੇਦਦ੍ਵਨ੍ਨੇਲ੍ਲੁ ਬਿਟ੍ਠੁ ਅਵਰਨ੍ਨੇ ਆਰਾਧਿਸਿ

ਜੇ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ ॥

ਦੇਵਰੁ ਏਨੁ ਮਾਡਿਦਰੁ ਅਦਨ੍ਨੁ ਸੰਤੋਸ਼ਵੇਂਦੁ ਪਰਿਗਣਿਸਿ

ਭੂਲਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨੁ ॥

ਓ ਮੂਰਖਨੇ, ਨੀਨੁ ਯਾਕੇ ਅਲੇਦਾਡੁਤ੍ਤ੍ਰੇਰੁਵੇ?

ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗੁ ॥

ਨਿਸ਼੍ਠੋਂਦਿਗੇ ਯਾਵ ਵਸ੍ਤੁ ਬੰਦਿਦੇ?

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਰਸਿ ਲੋਭੀ ਪਤੰਗ ॥

ਓ ਦੁਰਾਸੇਯ ਪਤੰਗ, ਨੀਨੁ ਲੋਕਿਕ ਭੋਗਿਗਲ੍ਹਿ ਤੋਡਗਿਰੁਵੇ

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥

ਨਿੰਨੁ ਮਨਸਿਨਲ੍ਹਿ ਰਾਮਨ ਹੇਸਰਨੁ ਜਪਿਸੁ

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਰੀਤੀਯਲ੍ਹਿ ਨੀਨੁ ਗੌਰਵਯੁਤਵਾਗਿ ਮੁੰਦਿਨ ਜਗਤੀਨਲ੍ਹਿ ਨਿੰਨੁ ਨਿਵਾਸਕੈ ਹੋਗੁਵੇ. 4॥

ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ॥

ਓ ਜੀਵੀ, ਯਾਵ ਰਾਮ ਨਾਮਵਨੁ ਪਡੇਯਲੁ ਨੀਨੁ ਓ ਜਗਤੀਗੇ
ਬੰਦਿਰੁਵੇਯੋ

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥

ਰਾਮਨ ਹੇਸਰਿਨ ਰੋਪਦਲ੍ਹਿ ਓ ਓਪੁੰਦਵਨੁ ਸੰਤਰ ਮਨੇਯਿੰਦ
ਪਡੇਯਲਾਗੁਤੁਦੇ

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੇਲਿ ॥

ਨਿੰਮ੍ਹੁ ਹੇਮ੍ਹੇਯਨੁ ਬਿਛੁਝਿਬਿਡਿ

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੇਲਿ ॥

ਰਾਮਨ ਨਾਮਵਨੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲ੍ਹਿ ਅਝੇਦੁ ਮਨਸਿਛੁਝਿ ਕੋਝੀ

ਲਾਇ ਖੇਪ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ॥

ਸੰਤਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਗਦਲ੍ਹਿ ਨਡੇਦੁ ਦੇਵਰ ਨਾਮ ਰੋਪਦ ਧਨਵਨੁ ਧ੍ਯਾਨਦ
ਮੂਲਕ ਧਰਿਸੀ.

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲ ॥

ਮਾਯੇਯ ਭਤਰ ਤੋਡਕੁਗਲ੍ਹਿ ਬਿਛੁਝਿਬਿਡਿ

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਏਲ੍ਹਰੋ ਨਿੰਨੁਨੁ ਧਨ੍ਯੁ ਏੰਦੁ ਕਰੇਯੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਮੁਖ ਉਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਇ ॥

ਓ ਭਗਵੰਤਨ ਓਸ਼ਾਨਦਲ੍ਹਿ ਨਿੰਨੁ ਮੁਖ ਬੇਝਗੁਵੁਦੁ

ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥

ਅਪਰੋਪਦ ਯੁਦ੍ਯਮੀ ਮਾਤ੍ਰ ਓ ਵ੍ਯਵਹਾਰਵਨੁ ਮਾਡੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਨੁ ਯਾਹਾਗਲਾ ਅੰਤਹ ਵਾਧਾਰੀਗੇ ਭਰਣਾਗੁਤੈਨੇ. 5॥

ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ ॥

ਓ ਜੀਵੀ, ਮੁਖੀਗਲ ਪਾਦਗਲਨੁ ਤੋਲੈਦੁ ਕੁਡੀਯੀਰੀ

ਅਰਪਿ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ ॥

ਨਿਮ੍ਰ ਆਤਮਵਨੁ ਸੰਤਰੀਗੇ ਅਪਿਸੀ

ਸਾਧ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਮੁਖੀਗਲ ਪਾਦਦ ਧੁਲੀਨਲੀ ਸ਼ਾਨ ਮਾਡੀ

ਸਾਧ ਊਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥

ਸੰਤਰੀਗੇ ਤਨ੍ਹਨ੍ਹੇ ਅਪਿਸੁ

ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

ਸੰਤਰ ਸੇਵੇਯੁ ਅਦ੍ਰਿਸ਼ਤਿੰਦ ਮਾਤ੍ਰ ਬਰੁਤ੍ਤਦੇ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥

ਮੁਖੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਲੀ ਹਰੀਯੁ ਸ਼੍ਰੋਤ੍ਰਵਨੁ ਹਾਡਬੈਕੁ. , ਮੁਖੀਯੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨਨੁ ਅਨੈਕ ਅਡੇਤਡੇਗਲੀਂਦ ਰਕ੍ਸ਼ਿਸੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੂ ਰਾਖੈ ॥

ਬੁਦ੍ਰਿਵੰਤ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਯੁ ਅਨੈਕ ਅਡੇਤਡੇਗਲਨੁ ਤਪ੍ਸਿਸੁਤ੍ਤਾਨੇ.

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥

ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਸੁਤ੍ਰਿਸੁਵਵਨੁ ਅਮ੍ਰੁਤਦ ਰਸਵਨੁ ਸਵੀਯੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥

ਯਾਰੁ ਸੰਤਰ ਬੰਬਲਵਨੁ ਤੰਗੇਦੁਕੋਂਡਿਦ੍ਵਾਰੇ ਮਤ੍ਰੁ ਅਵਰ ਬਾਗੀਲੀਗੇ ਬੰਦੁ ਬਿਦ੍ਰਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਨੁ ਐਲਾ ਸੰਤ੍ਰੋਸ਼ਵਨੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਾਨੇ. 6॥

ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲਨਹਾਰ ॥

ਦੇਵਰੁ ਸਤ੍ਰ ਜੀਵੀਯਨੁ ਮਤ੍ਰੁ ਬਦੁਕਿਸਲੀਦ੍ਵਾਰੇ

ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ ॥

ਹਸਿਦਵਰੀਗੇ ਅਨ੍ਨਵਨੁ ਕੋਡੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥

ਏਲਾ ਸੰਪਤ੍ਰਗਲੁ ਅਵਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਯਲੀਵੇ

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥

ਓਦਰੇ ਜੀਵੀਗਲੁ ਤਮ੍ਹੁ ਹਿੰਦਿਨ ਜਨ੍ਮਦਲੀ ਮਾਡਿਦ ਕਰਮਗਲ ਪਰਿਣਾਮਗਲਨ੍ਹੁ
ਅਨੁਭਵੀਸੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

ਏਲ੍ਲਵ੍ਹੋ ਦੋਵਰੀਗੇ ਸੇਰੀਦ੍ਹੁ ਮਤ੍ਰੁ ਅਵਰੁ ਏਲ੍ਲਵਨ੍ਹੋ ਮਾਡਲੁ
ਸਮਧਨਾਗਿਦ੍ਹਾਰੇ

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥

ਅਵਰ ਹੋਰਤਾਗਿ ਬੇਰੇ ਯਾਰੋ ਭਰਲੀਲ੍ਹੁ ਅਧਵਾ ਭਰੁਵੁਦੀਲ੍ਹੁ

ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥

ਓ ਜੀਵੀਯੋ, ਹਗਲੀਰੁਲੁ ਸਦਾ ਅਵਰਨ੍ਹੁ ਪ੍ਰੋਜੀਸੁ

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥

ਓ ਜੀਵਨ ਨਡਵਲੀਕੇਯੁ ਅਤ੍ਯੁਨ੍ਨਤ ਮਤ੍ਰੁ ਸੁਦ੍ਧਵਾਗਿਦੇ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥

ਦੋਵਰੁ ਓਸ਼ੀਵਦੀਸਿਦ ਮਤ੍ਰੁ ਅਵਰ ਹੇਸਰਨ੍ਹੁ ਨੀਡਿਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀ, ਓ ਨਾਨਕ,
ਅਵਰੁ ਸੁਦ੍ਧਨਾਗੁਤ੍ਰਾਨੇ. 7 ॥

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਦੁ ਸੁਦ੍ਧਵਾਗੁਤ੍ਰਾਨੇ. 7॥ਮ੍ਯੁਗ

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ਗੁਰੁਗਲ ਮੇਲੇ ਨੰਬੀਕੇ ਭਰੁਵਵਨੁ

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

ਓ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀ ਭਗਵਾਨ ਹਰੀਯਨ੍ਹੁ ਸ੍ਰਰੀਸਤੋਡਗੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥

ਅਵਨੁ ਮੂਰੁ ਲੋਕਗਲੀਲੀਯੁ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਧ ਭਕ੍ਤਨਾਗੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੇ ਹੋਇ ॥

ਯਾਰ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ, ਦੋਵਰੀਦ੍ਹਾਰੇਯੋ

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ ॥

ਅਵਨ ਚਾਯਫਗਲੁ ਨਿਜ ਮਤੁ ਅਵਨ ਜੀਵਨ ਮਛੁਗਲੁ ਸਹ ਨਿਜ

ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤ ॥

ਅਵਨ ਹ੍ਰਦਯਦਲ੍ਹਿ ਸਤ੍ਯਵਿਦੈ ਮਤੁ ਅਵਨੁ ਤਨ੍ਹੁ ਬਾਯੀਯਿੰਦ ਸਤ੍ਯਵਨ੍ਹੁ
ਮਾਤ੍ਰ ਮਾਤਨਾਡੁਤਾਨੈ

ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ ॥

ਅਵਨ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਿ ਸਤ੍ਯਵਾਗਿਦੈ ਮਤੁ ਅਵਨ ਰੋਪਵ੍ਰੋ ਸਤ੍ਯਵਾਗਿਦੈ

ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥

ਅਵਨੁ ਸਤ੍ਯਵਨ੍ਹੁ ਹੰਚਿਕੋਲ੍ਹੁਤਾਨੈ ਮਤੁ ਸਤ੍ਯਵਨ੍ਹੁ ਹਰਡੁਤਾਨੈ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪਰਮਾਤ੍ਮਨਨ੍ਹੁ ਸਤ੍ਯਵੰਦੁ ਅਧਮਾਡਿਕੋਲ੍ਹੁਵ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥੮॥੧੫॥

ਓ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਸਤ੍ਯਦਲ੍ਹਿਯੈ ਵਿਲੀਨਗੋਲ੍ਹੁਤਾਨੈ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੋਤ

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖੁ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣੁ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਭਿੰਨੁ ॥

ਦੈਵਰਿਗੇ ਯਾਵੁਦੈ ਰੋਪ ਅਧਵਾ ਚਿਹ੍ਨੁ ਅਧਵਾ ਯਾਵੁਦੈ ਬੰਨ੍ਹਵਿਲ੍ਹੁ. ਅਵਰੁ
ਮਾਯੇਯ ਮੂਰੁ ਗੁਣਗਲਨ੍ਹੁ ਮੀਰਿਦਵਰੁ

ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੈਵਰੇ ਤਾਨੁ ਯਾਰ ਮੇਲੈ ਸੰਤੋਸ਼ਪਡੁਤਾਨੋ ਓ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯਨ੍ਹੁ
ਅਧਮਾਡਿਕੋਲ੍ਹੁਤਾਨੈ. 1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਅਸ਼੍ਵਪਦਿ

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥

ਓ ਜੀਵਿਯੈ, ਅਮਰਨਾਦ ਭਗਵੰਤਨਨ੍ਹੁ ਮਨਸ਼ਿਨਲ੍ਹਿ ਸ੍ਮਰਿਸਿ

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥

ਮਤੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨ ਪ੍ਰੀਤਿਗੇ ਬਾਂਧਵ੍ਯਵਨ੍ਹੁ ਬਿਛੁਰਿ

అదరాచేగే ఓనూ ఇల్లు

ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದೇವರು ಇದ್ದಾರೆ

ಅವರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುವವರು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ವತಃ ತಿಳಿದಿರುವವರು

ದೇವರು ಅಳೆಯಲಾಗದಷ್ಟು ಆಳವಾದ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ

॥ ಅವನು ಪರಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರು ಮತ್ತು ಗೋವಿಂದ

ಕೃಪೆಯ ನಿಧಿ ತುಂಬಾ ಕರುಣಾಮಯಿ ಮತ್ತು ಕ್ಷಮಾಶೀಲವಾಗಿದ್ದಾರೆ

ಓ ಕರ್ತರೇ, ನಿನ್ನ ಸಂತರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸೋಣ

ನಾನಕರ ಮನದಲ್ವಿರುವ ಆಸೆ ಇದೇ. 1॥

ಭಗವಂತ ಆಶಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವವರು ಮತ್ತು ಆಶ್ರಯದಾತರು

ದೇವರು ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಏನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೋ ಅದು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ

ಅವನು ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸುವುದರೊಳಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಾಶಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ರಹಸ್ಯ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.

ಅವರು ಸಂತೋಷದ ಸಾಕಾರ ಮತ್ತು ಅವರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಮಂಗಳಕರವಾದ ಸಂತೋಷ ಇರುತ್ತದೆ

ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಾಗ್ರಿಗಳಿವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ

ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥

ਅਵਰੁ ਰਾਜਰਲੀ, ಶ੍ਰੇਞ੍ਯੁ ਰਾਜ ਮਤ੍ਤੁ ਯੋਗੀਗਲੀ, ਮਹਾਨਾ ਯੋਗੀ

ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥

ਯਤੀਗਲੀ, ਸ੍ਰੇਞ੍ਯੁ ਤਪਸ਼੍ਵਿਯੁ ਗ੍ਰਹਸਤਰਲੀ, ਗ੍ਰਹਸਤਰੁ ਆਗਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਭਗਤਰੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਓ ਫੁਲੁ, ਦੈਵਰਨੁ ਧਿਆਨੀਸੀ ਭਕਤਰੁ ਸੁਖਵਨੁ ਪਛੇਦਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਦੈਵਰ ਅਭਿਯੋਗਨੁ ਯਾਰੁ ਕੰਡੁਕੋਂਡਿਲੁ. 2॥

ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨਾਹਿ ॥

ਅਵਨ ਸ੍ਰੇਞ੍ਯੁ ਅਭਿਯੋਗੁ

ਸਗਲ ਦੇਵ ਹਾਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥

ਦੈਵਤਗਲੁ ਕੋਠੁ ਅਵਰਨੁ ਹੁਣੁਕੀ ਸੁਸ਼ਾਗਿਦ੍ਵਾਰੇ, ਏਕੰਦਰੇ ਮਗਨੀਗੇ ਤਨੁ
ਤੰਦੇਯੁ ਜਨਮੁ ਬਗੈ, ਏਨੁ ਗੋਤੁ?

ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਕਿ ਜਾਨੈ ਪੂਤੁ ॥

ਓਨੁ ਮਗੁ ਤਨੁ ਤੰਦੇਯੁ ਜਨਨਦ ਰਹਸ਼੍ਵਨੁ ਤੀਲੀਯਲੁ ਸਾਧ੍ਯੁਵਿਲੁ,
ਹਾਗੇਯੇ ਓਨੁ ਜੀਵਿਯੁ ਤਨੁ ਸ੍ਰੇਞ੍ਯੁਕਰਤਨ ਜਨਨਵਨੁ ਤੀਲੀਯਲੁ
ਸਾਧ੍ਯੁਵਿਲੁ.

ਸਗਲ ਪਰੇਈ ਅਪੁਨੈ ਸੂਤਿ ॥

ਭਠੇ ਸ੍ਰੇਞ੍ਯੁਯਨੁ ਦੈਵਰੁ ਤਨੁ ਆਦੇਸ਼ਗਲੁ ਏਲੀਯਲੀ, ਨੇਯੀਦ੍ਵਾਰੇ

ਸੁਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ॥ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇਇ ॥

ਯਾਰੀਗੇ ਭਗਵੰਤਨੁ ਸੁਮਤੀ ਜਾਨੁ ਮਤ੍ਤੁ ਧਿਆਨਵਨੁ ਓਦਗਿਸੁਤਾਰੇ, ਅਵਰ
ਸੇਵਕਰੁ ਮਤ੍ਤੁ ਦਾਸਰੁ ਅਵਰਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਧਿਆਨਿਸੁਤਾਰੇ

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ ਭਰਮਾਏ ॥

ਮਾਯੇਯੁ ਮੂਰੁ ਗੁਣਗਲੀ, ਭਗਵੰਤ ਯਾਰਨੁ ਦਾਰੀ ਤਪ੍ਪਿਸੁਤਾਰੇਯੋ

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥

ਅਵਨੁ ਜਨਨ ਮਤ੍ਤੁ ਮਰਨਵਨੁ ਤੰਗੇਦੁਕੋਲੁ, ਤਲੇ ਭਰਮਾਨੇ ਮਤ੍ਤੁ ਬਰੁਵ
ਮਤ੍ਤੁ ਹੋਗੁਵ ਚਕ੍ਰਦਲੀ, ਲੀਯੁਤਾਨੇ

ਉਚ ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥

ਏਤਰੁ ਮਤ੍ਤੁ ਪ੍ਰਪਾਤਦਸ਼੍ਯੁਗਲੀਵਰੁ ਅਵਰ ਸ੍ਰੇਞ੍ਯੁਗਲੁ

ਜੈਸਾ ਜਨਾਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਜਾਨ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਰੁ ਨੀਛੁਵ ਬੁਦ੍ਹਿਵੰਤਿਕੈ ਪੁਕਾਰ, ਫੁਲ੍ਹਨੁ
ਜਾਨੀਯਾਗੁਤਾਨੈ.3॥

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ॥

ਦੇਵਰਿਗੇ ਹਲਵੁ ਰੂਪਗਲੀਵੇ ਮੁਤੁ ਅਵਰ ਬਠੂਗਲੁ ਹਲਵੁ

ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗ ॥

ਅਵਰੁ ਅਨੇਕ ਵੇਸ਼ਗਲਨੁ ਹੋਇਦਿਦ੍ਹਰੁ, ਅਵਰੁ ਭਨੂ ਹਾਗੇਯੇ
ਭੁਲੀਦਿਦ੍ਹਰੁ

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਅਵਰੁ ਤਮ੍ਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਯਨੁ ਵਿਵਿਧ ਵਿਧਾਨਗਲ ਮੂਲਕ ਹਰਦਿਦ੍ਹਰੁ

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

ਫੁਲ੍ਹਰੇ ਫੁਲ੍ਹਰੁ ਅਮਰ ਪ੍ਰਭੁ

ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥

ਅਵਰੁ ਫੁਲ੍ਹ ਫੁਲ੍ਹਦਲੀ ਵਿਵਿਧ ਆਖਗਲਨੁ ਰਚਿਸੁਤਾਰੁ

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨੁ ਸਭ ਠਾਇ ॥

ਪਰਮਾਤ੍ਮਾ ਏਲ੍ਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਗਲ੍ਹਾ ਭਦ੍ਰੁ

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥

ਅਵਰੁ ਵਿਸ਼ਵਨੁ ਅਨੇਕ ਰੀਤਿਯਲੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਸਿਦ੍ਹਰੁ

ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ ॥

ਅਵਰੁ ਤਮ੍ਹਦੇ ਆਦਿ ਮਾਯਾਮਾਪਨਵਨੁ ਕੰਡੁਕੋਇਦ੍ਹਰੁ

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ ॥

ਏਲ੍ਹਾ ਹੋਦਯਗਲੁ ਅਵਰਦ੍ਹੁ ਮੁਤੁ ਏਲ੍ਹਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਗਲੁ ਅਵਰਦੇ

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਨੁ ਹਰਿਯ ਨਾਮਵਨੁ ਜਪਿਸੁਵਦਰਿੰਦ ਮਾਤ੍ਰ ਬਦੁਕੁਤ੍ਤੈਨੈ

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਨਾਮਵੇ ਸਕਲ ਜੀਵਰਾਸ਼ੀਗਲੀਗੇ ਆਸਰੇਯਾਗਿਦੇ

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਭੂਮੀਯ ਮੁਤੁ ਬ੍ਰਹਮਾੰਡਦ ਭਾਗਗਲੁ ਦੇਵਰ ਹੋਸਰਿਨਿੰਦ ਮਾਤ੍ਰ

ಉಳಿಯುತ್ತವೆ

ನಾಮ ಕೆ ಧಾರೆ ಸಿಮ್ಹಿತಿ ಬೇದ ಪುರಾಣ ॥

ದೇವರ ಹೆಸರೇ ಸ್ಮೃತಿ, ವೇದ ಮತ್ತು ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿದೆ

ನಾಮ ಕೆ ಧಾರೆ ಸುನನ ಗಿಆನ ಧಿಆನ ॥

ನಾಮದ ಸಹಾಯದಿಂದ, ಜೀವಿಗಳು ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ

ನಾಮ ಕೆ ಧಾರೆ ಆಗಾಸ ಪಾತಾಲ ॥

ದೇವರ ನಾಮವು ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಪಾತಾಲಲೋಕದ ಆಸರೆಯಾಗಿದೆ

ನಾಮ ಕೆ ಧಾರೆ ಸಗಲ ಆಕಾರ ॥

ದೇವರ ನಾಮವು ಎಲ್ಲಾ ದೇಹಗಳಿಗೆ ಆಸರೆಯಾಗಿದೆ

ನಾಮ ಕೆ ಧಾರೆ ಪುರೀಆ ಸಭ ಭವನ ॥

ಎಲ್ಲಾ ಮೂರು ಕಟ್ಟಡಗಳು ಮತ್ತು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳು ಭಗವಂತನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಸ್ಥಿರವಾಗಿವೆ

ನಾಮ ಕೆ ಸಿಂಗಿ ಉಥರೆ ಸುನಿ ಸ್ವನ ॥

ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಕಿವಿಗಳಿಂದ ಕೇಳುವ ಮೂಲಕ, ಮಾನವರು ಅತೀತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. , ಭಗವಂತನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ

ಕರಿ ಕಿರಪಾ ಜಿಸು ಆಪನೈ ನಾಮಿ ಲಾಏ ॥

ಕರ್ತನು ಅವರನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ತನ್ನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಓ ನಾನಕ್, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನಾಲ್ಕನೇ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ೫॥

ನಾನಕ ಛುಛೆ ಪದ ಮಹಿ ಸೆ ಜನು ಗತಿ ಪಾಏ ॥೫॥

ಓ ನಾನಕ್, ಆ ಮನುಷ್ಯನು ನಾಲ್ಕನೇ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. 5॥

ರೂಪು ಸತಿ ಜಾ ಕಾ ಸತಿ ಅಸಥಾನ್ ॥

ಯಾವ ದೇವರ ರೂಪ ನಿಜವೋ ಆ ದೇವರ ನೆಲೆಯೂ ಸತ್ಯ

ಪುರಖು ಸತಿ ಕೇವಲ ಪರಥಾನ್ ॥

ಆ ಸದ್ಗುಣವು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ

ಕರತುತಿ ಸತಿ ಸತಿ ಜಾ ಕಿ ಬಾಣಿ ॥ಸತಿ ಪುರಖ ಸಭ ಮಹಿ ಸಮಾಣಿ ॥

ಅವರ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಸತ್ಯ. ಸತ್ಯದ ಸ್ವರೂಪನಾದ

ದೇವರು ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾರೆ

ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ ॥

ಅವರ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಅವರ ಸೃಷ್ಟಿ ಕೂಡ ಸತ್ಯ

ਮੂಲੁ ಸਤਿ ಸਤਿ ಉತಪತಿ ॥

ಅದರ ಮೂಲವು ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸುವ ಎಲ್ಲವೂ ಸಹ ಸತ್ಯ

ਸਤਿ ಕರಣಿ ನಿರಮಲ ನಿರಮಲಿ ॥

ಅವರ ಕಾರ್ಯಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಪವಿತ್ರವಾದವುಗಳಿಗಿಂತ ಪವಿತ್ರ ಹಾಗೂ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ

ਜਿਸರಿ ਬುಝಾಏ ತಿಸರಿ ಸਭ ਭਲੀ ॥

ದೇವರು ಯಾರಿಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ

ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ದೇವರ ನಿಜವಾದ ಹೆಸರು ಸಂತೋಷವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ

ਬਿਸ್ವಾਸੁ ಸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੬॥

ಓ ನಾನಕ್, ಜೀವಿಯು ಗುರುವಿನಿಂದ ಈ ನಿಜವಾದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.
6॥

ਸਤਿ ਬਚਨ ಸಾಧು ಉಪದೇಸ ॥

ಮುಷಿಗಳ ಉಪದೇಶಗಳು ನಿಜವಾದ ಮಾತುಗಳು

ਸਤਿ ತੇ ਜਨ ਜಾ ಕೈ ರಿಡೈ ਪ੍ਰದೇಸ ॥

ಯಾರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಆ ಮನುಷ್ಯರು ಸತ್ಯವಂತರು. ,
ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಸಿದರೆ

ਸਤਿ ನಿರತಿ ಬುಝೆ ਜೆ ಕೊਇ ॥

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರೀತಿಸಿದರೆ

ਨಾਮು ಜਪತ ತಾ ಕੀ ಗತಿ ಹೊਇ ॥

ಆದ್ದರಿಂದ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸುವುದರಿಂದ ಅದರ ವೇಗವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ

ਆಪಿ ಸਤਿ ಕੀਆ ಸਭੁ ಸਤਿ ॥

ದೇವರು ಸ್ವತಃ ಸತ್ಯದ ಸಾಕಾರವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲವೂ
ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ

ਆಪೆ ਜಾನੈ ಅਪನಿ ಮಿತಿ ಗತಿ ॥

ಅವರ ಸ್ವಂತ ಅಂದಾಜು ಮತ್ತು ಸ್ಥಿತಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ

ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥

ಈ ಸೃಷ್ಟಿ ಯಾರಿಗೆ ಸೇರಿದೆಯೋ ಅವರೇ ਅਦਰ ਸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ

ਅਵਰ ਨ ਬੁਝਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ದೇವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ರಕ್ಷಕ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಡಿ.

ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ ॥

ಅವರು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಜೀವಿಯು ತನ್ನ ಕರ್ತಾರನ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾರದು

ਨਾਨਕ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇ ਵਰਤੀਆ ॥੭॥

ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಯಾವುದು ಹಿತವೆನಿಸುವುದೋ ಅದೇ ಇಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ7॥

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ದೇವರ ಆಶ್ಚರ್ಯಜನಕ ಅದ್ಭುತ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಕಂಡು ನಾನು ಬೆರಗಾಗಿದ್ದೇನೆ

ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸ੍ਵਾਦ ॥

ಭಗವಂತನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸುಖ
ಪ್ರਾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਚਿ ਜਨ ਰਹੇ ॥

ಭಗವಂತನ ಸೇವಕರು ಆತನ ਪ੍ਰೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ ॥

ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶದಿಂದ ಅವರು (ಹೆಸರಿನ) ಸತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ

ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰ ॥

ಅವರು ದಾನಿ ಮತ್ತು ದುಃಖವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವವನಾಗುತ್ತಾರೆ

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥

ಅವರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತು ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ

ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥

ಅಂತಹ ಸೇವಕರ ಸೇವಕನು ಅದ್ಭುಷ್ಯವಂತನು

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ಅವರ ಸೇವಕನ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ವರ್ತನೆ ದೇವರಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತದೆ

ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥

ಭಗವಂತನ ಸೇವಕನು ಅವರ ಸ್ತੁತಿ ಮತ್ತು ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾನೆ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂਵੀਨ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਅਵਨੁ ਫਲਿਤਾಂਸ਼ਵਨੁ ਸਾਧਿਸੁਤਾਨੈ. 8॥
16॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਦ੍ਯੁ ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥

ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਿ ਰਚਨੇਯ ਮੋਦਲੁ ਦੇਵਰੁ ਸਤ੍ਯਵਾਗਿਦ੍ਵਰੁ, ਯੁਗਗਲ ਪ੍ਰਾਰੰਭਦ
ਮੋਦਲੁ ਅਵਰੁ ਸਤ੍ਯਵਾਗਿਦ੍ਵਰੁ

ਰੈ ਭਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੇਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ॥੧॥

ਓਗ ਪ੍ਰਸ੍ਯੁਤਦਲਿ ਸਹ ਅਵਰ ਅਸ੍ਯਿਤ੍ਵਵਿਦੈ. ਓ ਨਾਨਕ, ਭਗਵੰਤਨ ਸਤ੍ਯਸ੍ਵਰੂਪਦ
ਅਸ੍ਯਿਤ੍ਵੁ ਭਵਿਸ਼੍ਯਦਲਿਯੁ ਭਰੁਤ੍ਵਦੈ

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਅਸ਼੍ਵਪਦਿ

ਚਰਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਰਸਨਹਾਰ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਪਾਦਗਲੁ ਸਤ੍ਯੁ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਰ ਪਾਦਗਲਨੁ ਮੁਖਿਵਵਨੁ ਸਤ੍ਯੁ

ਪੂਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰ ॥

ਅਵਰ ਆਰਾਧਨੈ ਸਤ੍ਯੁ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਰਨੁ ਪੂਜਿਸੁਵਵਨੁ ਸਤ੍ਯੁ

ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੇਖਨਹਾਰ ॥

ਅਵਰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਤ੍ਯੁ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਰ ਦਰਸ਼ਨ ਮਾਡੁਵਵਨੁ ਸਤ੍ਯੁ

ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਧਿਆਵਨਹਾਰ ॥

ਅਵਰ ਹੋਸਰੁ ਸਤ੍ਯੁ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਰਨੁ ਧਿਆਨਿਸੁਵਵਨੁ ਸਤ੍ਯੁ

ਆਪਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥

ਅਵਰੈ ਸਤ੍ਯੁਦ ਮੂਰ੍ਥਰੂਪ, ਅਵਰਿੰਦ ਆਸਰੇਯਾਦਦੈਲੁ ਸਤ੍ਯੁ

ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥

ਅਵਰੁ ਸ੍ਵਤ੍ਃ ਗੁਣਵੁ ਹੋਦੁ ਗੁਣਕਾਰਿਯੁ ਹੋਦੁ

ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਤਾ ॥

ਦੇਵਰ ਵਾਕ੍ਯੁ ਸਤ੍ਯੁਵਾਗਿਦੈ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਰ ਯੁਗੇਗਾਨ ਮਾਡੁਵ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ
ਸਤ੍ਯੁਵੰਤਨੁ

ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ ॥

ਸತ್ਪುರುಷನ ಹೊಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳುವ ಕಿವಿಗಳು ಸತ್ಯ

ਬੁਝਨਹਾਰ ਕਉ ਸਤਿ ਸਭ ਹੋਇ ॥

ದೇವರನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವನಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸತ್ಯವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ

ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ ॥੧॥

ನಾನಕ ಸತಿ ಸತಿ ಪ್ರಭು ಸೋಇ ॥1॥ ੁ ਨਾਨਕ, ಆ ಭಗವಂತ ಯಾವಾಗಲೂ ಸತ್ಯ.

ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਰਿਦੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿਆ ॥

ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨಿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥

ಕರನ ಕರವನ ತೀನಿ ಮುಲು ಪಚನೀಯಾ ॥ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುವ ಮತ್ತು
ಮಾಡಿಸುವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಮೂಲವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸ್ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ॥

ಯಾರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ನಂಬಿಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆಯೋ

ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥

॥ ತಾತು ಗಿಯನು ਤਿਸು ಮಣಿ ಪ್ರಗತ್ಯೆಯಾ ॥ ತತ್ತ್ವ ಜ್ಞಾನವು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ

ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ ॥

ಭೈ ತೇ ನಿರ್ಭೌ ಹೋಇ ಬಸನਾ ॥ ಭಯವನ್ನು ತೊರೆದು ಅವನು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ
ಬದುಕುತ್ತಾನೆ

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥

ಇದು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ, ಇದು ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಹಾಗೆ. ಮತ್ತು ಲ್ಲಿಂದ ಅವನ
ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಯಿತೋ ಅಲ್ಲಿಯೇ ವಿಲೀನವಾಗುತ್ತಾನೆ

ਬਸਤು ਮਾਹਿ ಲੇ ಬಸਤು ಗಡಾਈ ॥ ತಾ ਕਉ ਭਿੰਨ ਨ ਕਹਨਾ ਜਾਈ ॥

ಒಂದು ವಸ್ತುವು ಅದರ ರೀತಿಯ ಇನ್ನೊಂದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾದಾಗ, ಅದು
ಅದಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ਬੁਝੈ ਬੁਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ ॥

ಒಬ್ಬ ಬುದ್ಧಿವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಈ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ

ਨಾರਾਇਨ ಮಿಲೆ ನಾನਕ ਏਕ ॥੨॥

ಓ ನಾನಕ, ನಾರಾಯಣನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದ ಜೀವಿಗಳು ಅವರೊಂದಿಗೆ

ಒಂದಾಗಿದ್ದಾರೆ. 2॥

ಠಾಕುರ ಕಾ ಸೇವಕು ಆಗಿರಾಕಾರಿ ॥

ದೇವರ ಸೇವಕನು ಅವರಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ

ಠಾಕುರ ಕಾ ಸೇವಕು ಸದಾ ಪೂಜಾರಿ ॥

ದೇವರ ಸೇವಕನು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ

ಠಾಕುರ ಕೇ ಸೇವಕ ಕೈ ಮನಿ ಪರತೀತಿ ॥

ದೇವರ ಸೇವಕನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ

ಠಾಕುರ ಕೇ ಸೇವಕ ಕಿ ನಿರಮಲ ರೀತಿ ॥

ದೇವರ ಸೇವಕನ ಜೀವನ ನಡವಳಿಕೆಯು ಪವಿತ್ರವಾಗಿದೆ

ಠಾಕುರ ಕਉ ಸೇವಕು ಜಾನೈ ಸಿಂಗಿ ॥

ಭಗವಂತನ ಸೇವಕನು ತನ್ನ ಭಗವಂತ ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಇರುತ್ತಾರೆ
ಎಂದು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾನೆ

ಪುತ ಕಾ ಸೇವಕು ನಾಮ ಕೈ ರಿಂಗಿ ॥

ದೇವರ ಸೇವಕನ ಹೆಸರು ಯಾವ ಬಣ್ಣ? ದೇವರ ಸೇವಕನು ಅವರ ಹೆಸರಿನ
ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾನೆ

ಸೇವಕ ಕਉ ಪುತ ಪಾಲನಹಾರಾ ॥

ಸೇವಕ, ಯಜಮಾನ, ಪೋಷಕ ಯಾರು? ಭಗವಂತ ತನ್ನ ಸೇವಕನನ್ನು
ಪೋಷಿಸುವವನು

ಸೇವಕ ಕಿ ರಾಖೆ ನಿರೇಕಾರಾ ॥

ನಿರಂಕಾರ ಪ್ರಭು ತಮ್ಮ ಸೇವಕನನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರೆ

ಸೇ ಸೇವಕು ಜಿಸು ದਇਆ ಪುತು ಧಾರೈ ॥

ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾದವರೇ ಅವರ ಸೇವಕರು

ನಾನಕ ಸೇ ಸೇವಕು ಸಾಸಿ ಸಾಸಿ ಸಮಾರೈ ॥೩॥

ಓ ನಾನಕ, ಆ ಸೇವಕನು ಪ್ರತಿ ಉಸಿರಿನಲ್ಲೂ ದೇವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. 3॥

ಅಪುನೇ ಜನ ಕಾ ಪರದಾ ಢಾಕೈ ॥

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರನ್ನು ಕವರ್ ಮಾಡಿ. ದೇವರು ತನ್ನ ಸೇವಕನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು
ಕಾಪಾಡುತ್ತಾರೆ

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ਰਾਖੈ ॥

ਅਵਰੁ ਖੰਡਿਤਵਾਗਿਯੂ ਤਨ੍ਹ ਸੇਵਕਰਨ੍ਹੁ ਗੌਰਵਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥

ਦੇਵਰੁ ਤਮ੍ਹੁ ਸੇਵਕਨਿਗੇ ਗੌਰਵ ਮੁਤ੍ਤੁ ਪ੍ਰਤਿਭੇਦਨ੍ਹੁ ਨੀਡੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥

ਅਵਰੁ ਤਮ੍ਹੁ ਸੇਵਕਨਨ੍ਹੁ ਤਮ੍ਹੁ ਹੇਸਰਨ੍ਹੁ ਜਪਿਸੁਵੰਤ ਮਾਡੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥

ਅਵਰੁ ਤਨ੍ਹੁ ਸੇਵਕਨ ਬਗੈ ਹੇਮ੍ਹੁਪਡੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੈ ॥

ਅਵਰ ਵੇਗ ਮੁਤ੍ਤੁ ਅੰਦਾਜੁ ਯਾਰਿਗੁ ਤੀਝਿਦਿਲ੍ਹ

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੇ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥

ਯਾਵ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਭਗਵੰਤਨ ਸੇਵਕਨਿਗੇ ਸਮਾਨਨਾਗਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲ੍ਹ

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਉਚ ਤੇ ਉਚੇ ॥

ਦੇਵਰ ਸੇਵਕਰੁ ਐਲ੍ਹਰਿਗਿੰਤ ਭ੍ਰੇਸ਼੍ਠਰੁ. ਦੇਵਰ ਸੇਵਕਰੁ ਸਰਵਭ੍ਰੇਸ਼੍ਠਰੁ

ਜੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥

ਯਾਰਨ੍ਹੁ ਭਗਵੰਤ ਤਮ੍ਹੁ ਸੇਵੇਯਲ੍ਹਿ ਭਰਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਸੇਵਕਨੁ ਹੇਤੁ ਦਿਖੁਗਲ੍ਹਿ ਜਨਪ੍ਰਿਯਨਾਗੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮਹਿ ਕਲ ਰਾਖੈ ॥

ਦੇਵਰੁ ਓੰਦੁ ਸੰਨ੍ਹੁ ਭਰੁਵੇਗੇ ਲੋਕੀ ਤੁੰਬਿਦਰੇ

ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ ॥

ਅਦੁ ਲਕ੍ਸ਼੍ਮਣਰ ਮੁਤ੍ਤੁ ਕੋਟੀ ਸ੍ਯੰਯਗਲ੍ਹਨ੍ਹੁ ਬੂਦਿਯਨ੍ਹਾਗਿ ਮਾਡੁਬਹੁਦੁ

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਢਤ ਆਪਿ ॥

ਯਾਰ ਮਾਵ ਤਲੇਕੇਡਿਸਿਕੋਲ੍ਹੁਵੁਦਿਲ੍ਹ. ਯਾਵ ਜੀਵੀ ਯੁਸਿਰੁ ਦੇਵਰੇ ਸ੍ਵਤ੍ਃ
ਹੋਰ ਤੇਗੇਯੁਵੁਦਿਲ੍ਹਵੇਰੇ

ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥

ਅਵਨਿਗੇ ਕੈ ਨੀਡਿ ਅਵਰੁ ਕਾਪਾਡੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਮਨੁಷ್ಯ ਹਲਵੁ ਰੀਤੀਯਲੀ, ਪ੍ਰਯਤੀਸੁਤਾਨੇ

ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤਬ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ ॥

ਓਦਰੇ ਅਵਨ ਕੰਲਸਗਲੁ ਵਿਭਲਵਾਗੁਤਵੇ

ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਇ ॥

ਦੇਵਰਨੁ ਹੋਰਤੁਪਡਿਸੀ ਬੇਰੇ ਯਾਰਹ ਕੋਲੁਲੁ ਅਧਵਾ ਊਲੀਸਲੁ
ਸਾਧ੍ਯਵਿਲੁ, ਦੇਵਰੁ ਸਕਲ ਜੀਵਰਾਠੀਗਲ ਰਕ਼ਕਰੁ

ਕਾਰੇ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥

ਓ ਮਰ੍ਯੁ ਜੀਵੀਯੇ, ਨੀਨੇਕ ਚਿੰਤਿਸੁਵੇ?

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਦ੍ਯੁਲ੍ਯ ਮਤ੍ਤੁ ਅਦ੍ਯੁਤ ਦੇਵਰਨੁ ਨੇਨਪਿਸੀਕੋਲੀ. 5॥

ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭ ਜਪੀਐ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਵਨੁ ਮਤ੍ਤੁ ਮਤ੍ਤੁ ਜਪਿਸਬੇਕੁ

ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰੁਪੀਐ ॥

ਨਾਮਦ ਅਮ੍ਰੁਤਵਨੁ ਕੁਡੀਯੁਵੁਦਰਿੰਦ ਮਨਸੁ ਮਤ੍ਤੁ ਦੇਹਵੁ
ਤ੍ਯੁਪ੍ਰਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥

ਨਾਮਦ ਰਤ੍ਨਵਨੁਪਡੇਦ ਗੁਰੁਮੁਖ

ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

ਅਵਨੁ ਦੇਵਰਨੁ ਬਿਟ੍ਰੁ ਬੇਰੇ ਯਾਰਨੁ ਨੋਡੁਵੁਦਿਲੁ

ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ॥

ਨਾਮਵੁ ਅਵਨ ਸੰਪਤ੍ਤੁ ਮਤ੍ਤੁ ਹੇਸਰੁ ਅਵਨ ਸੌਂਦਰ੍ਯੁ

ਨਾਮੋ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਨਾਮਵੇ ਅਵਨ ਸੰਤੋਯ ਮਤ੍ਤੁ ਹਰੀਯ ਹੇਸਰੇ ਅਵਨ ਓਡਨਾਡੀ, ਨਾਮਦ
ਅਮ੍ਰੁਤਦਿੰਦ ਤ੍ਯੁਪ੍ਰਰਾਦਵਰ

ਨਾਮ ਰਸਿ ਜੋ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥

ਅਵੁ ਬੇਨਮ੍ ਅਮ੍ਰੁਤਕ੍ ਹਤ੍ਤਿਰਦਲੀਵੇ.

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥

ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ದೇಹವು ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಲೀನವಾಗುತ್ತದೆ

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਨਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾਮ ॥੬॥

ಓ ನಾನಕ್, ಎದ್ದೊಳುವಾಗ, ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಮಲಗುವಾಗ ಯಾವಾಗಲೂ ದೇವರ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಸೇವಕರ ಕರ್ತವ್ಯ

ਬੋਲਹੁ ਜಸು ਜਿਹಬಾ ದಿਨು ರಾತಿ ॥

ನಿಮ್ಮ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿರಿ

ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਨ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥

ದೇವರು ತಮ್ಮ ಸೇವಕನಿಗೆ ಈ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ

ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ ॥

ಅವನು ಹೃದಯದ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾನೆ

ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਰਹਿ ਸਮਾਇ ॥

ಮತ್ತು ಅವನ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತಾನೆ

ਜੇ ਹੋਆ ਹੇਵਤ ಸੇ ਜಾನੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥

ದೇವರ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಭಗವಂತನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾನೆ

ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਉਨ ਬਖਾਨਉ ॥

ಅವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಯಾರು ವರ್ಣಿಸಬಲ್ಲರು

ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ಕਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ ॥

ಅವರ ಒಂದು ಹೊಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ವಿವರಿಸಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਬਸਹਿ ਹਜ਼ੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥੭॥

ಓ ನಾನಕ್, ದಿನವಿಡೀ ಭಗವಂತನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮನುಷ್ಯ. 7 ॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ ॥

ಓ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೇ, ಅವರಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆ

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ ॥

ಅಂತಹ ಪುರುಷರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ದೇಹವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸು

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੈ ਜਨੁ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ਯਾਰੂ ਤਨ੍ਹ ਭਗਵੰਤਨਨ੍ਹ ਗੁਰੁਤਿਸਿਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨਾਗਿਦ੍ਵਾਰੇ, ਅਵਰੁ ਨਿਨਗੇ
ਏਲ੍ਹਵਨ੍ਹ ਕੋਡੁਵਵਨੁ

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥

ਅਵਨ ਆਸ਼੍ਰਯਦਲ੍ਹਿ ਨੀਨੁ ਏਲ੍ਹਾ ਸੰਤ੍ਰੋਸ਼ਵਨ੍ਹ ਪਡੇਯੁਤ੍ਰੀਯ

ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥

ਅਵਨ ਦਰ੍ਸ਼ਨਦਿੰਦ ਪਾਪਗੇਲ੍ਹ ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਤ੍ਰਵੇ

ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਛਾਡੁ ॥

ਭਤਰ ਬੁਦ੍ਹਿਵੰਤਿਕੇਯਨ੍ਹ ਤ੍ਯਜਿਸਿ

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੂ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥

ਓ ਭਗਵੰਤਨ ਸੇਵਕਨ ਸੇਵਗੇ ਨਿਨ੍ਹਨ੍ਹ ਅਪੀਸੁ

ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਸਦ ਪੈਰਾ ॥੮॥੧੭॥

ਓਗਮਨ ਨਿਰ੍ਗਮਨ ਕਣ੍ਹਰੇਯਾਗੁਤ੍ਰਦੇ. ਓ ਨਾਨਕ, ਯਾਵਾਗਲ੍ਹਾ ਓ ਸੇਵਕਨ
ਪਾਦਗੇਲ੍ਹ ਪ੍ਰੋਜਿਸੁ. 8॥ 17 ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਲੋਕ

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਨਿਜਵਾਦ ਰੂਪਵਨ੍ਹ ਤੀਲਿਦਵਨਿਗੇ ਸਦ੍ਗੁਰੁ ਏਂਦੁ ਕਰੇਯੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਿਖੁ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਨ ਸਹਵਾਸਦਲ੍ਹਿ ਦੇਵਰਨ੍ਹ ਸ੍ਤੁਤਿਸੁਵ ਮੂਲਕ, ਅਵਨ ਸ਼ਿਸ਼੍ਯ
ਕੂਡ ਪਾਰਾਗੁਤ੍ਰਾਨੇ. 1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਅਸ਼੍ਟਪਦਿ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਓਭ੍ਧੁ ਸਦ੍ਗੁਰੁ ਤਨ੍ਹ ਸ਼ਿਸ਼੍ਯਨਨ੍ਹ ਪ੍ਰੋਸ਼ਿਸੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਸੇਵਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥

ਗੁਰੁਗੇਲ੍ਹ ਤਮ੍ਹ ਸੇਵਕਰਿਗੇ ਸਦਾ ਦਯੇ ਤ੍ਰੋਰੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੈ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਤਨ੍ਹੁ ಶਿಷ್ಯਨ ਮੁಂದਗਤਿਯੁ ਕੋਲੈਯਨ੍ਹੁ ਸ੍ਵਭ੍ਰਮਗੋਲੈਸੁਤ੍ਰਾਨੈ

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥

ਅਵਨੁ ਤਨ੍ਹੁ ਗੁਰੁਗਲ ਊਪਦੇਸ਼ੁਦ ਮੂਲਕੁ ਹਰਿਯੁ ਨਾਮੁਵਨ੍ਹੁ ਜਪਿਸੁਤ੍ਰਾਨੈ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥

ਭਭ੍ਰੁ ਸਦ੍ਗੁਰੁ ਤਨ੍ਹੁ ਸ਼ਿਸ਼੍ਯਨ ਬੰਧਨਗਲਨ੍ਹੁ ਬਿਡਿਸੁਤ੍ਰਾਨੈ

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ॥

ਗੁਰੁਵਿਨ ਸ਼ਿਸ਼੍ਯੁ ਦੁਸ਼੍ਚਰਿਤਗਲਿੰਦ ਦੂਰੁ ਸਰਿਯੁਤ੍ਰਾਨੈ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ ॥

ਸਦ੍ਗੁਰੁਗਲੁ ਤਮ੍ਹੁ ਸ਼ਿਸ਼੍ਯਨਿਗੇ ਦੇਵਰੁ ਹੇਸਰਿਨ ਰੂਪਦਲ੍ਹਿ ਸੰਪਤ੍ਰਨ੍ਹੁ
ਦਯੁਪਾਲਿਸੁਤ੍ਰਾਰੈ

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੇ ॥

ਗੁਰੁਵਿਨ ਸ਼ਿਸ਼੍ਯੁ ਮੁਕਤਾ ਭਾਗ੍ਯਵੰਤੁ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥

ਸਦ੍ਗੁਰੁ ਤਨ੍ਹੁ ਸ਼ਿਸ਼੍ਯਨਨ੍ਹੁ ਆਲੋਚਕੁ ਮੁਕਤੁ ਮੁੰਦਿਨ ਪ੍ਰਪੰਚਦਲ੍ਹਿ ਵਰਿਸੁਤ੍ਰਾਰੈ

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸਦ੍ਗੁਰੁਗਲੁ ਤਮ੍ਹੁ ਸ਼ਿਸ਼੍ਯਨਨ੍ਹੁ ਹ੍ਰਦਯਕ੍ਯੁ ਹਤ੍ਤਿਰਵਾਗਿਭ੍ਰੁਕੋਲ੍ਯੁਤ੍ਰਾਰੈ.
1॥

ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਰਹੈ ॥

ਯਜਮਾਨਨ ਮਨੇਯਲ੍ਹਿ ਵਾਸਿਸੁਵ ਸੇਵਕੁ

ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਹੈ ॥

ਗੁਰੁਵਿਨ ਆਜ਼੍ਞਾਯਨ੍ਹੁ ਸੰਤ੍ਰੋਘਦਿੰਦ ਸ੍ਵੀਕਰਿਸੁਤ੍ਰਾਨੈ

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ ॥

ਅਵਨੁ ਤਨ੍ਹੁ ਬਗ੍ਯੁ ਹੇਮ੍ਯੁਪਡੁਵੁਦਿਲ੍ਹੁ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵੈ ॥

ਸਦਾ ਤਨ੍ਹੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲ੍ਹਿ ਹਰਿਯੁ ਨਾਮੁਵਨ੍ਹੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸੁਤ੍ਤਿਰੁਤ੍ਰਾਨੈ

ਮਨੁ ਬੇਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥

ਸਦ੍ਗੁਰੁਵਿਗੇ ਤਨ੍ਹੁ ਮਨਸ੍ਯਨ੍ਹੁ ਮਾਰੁਵਵਨੁ

ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥

ಆ ಸೇವಕನ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳು ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ

ਸੇವಾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥

ತನ್ನ ಯಜಮಾನನ ಸೇವೆಯನ್ನು ನಿಸ್ವಾರ್ಥವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸೇವಕ

ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪರಾਪਤਿ ਸੁਆಮੀ ॥

ಅವನು ದೇವರನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ

ਅਪਨੀ ਕ੍ਰಿಪಾ ਜਿਸು ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಯಾರ ಮೇಲೆ ಗುರೂಜಿ ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಇರುತ್ತದೆಯೋ

ਨಾನਕ ਸੇ ಸੇਵಕು ಗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ ॥੨॥

ಆ ಸೇವಕನು ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. 2॥

ਬੀਸ ਬಿಸವೇ ಗੁರ ಕಾ ਮਨು ਮಾನੈ ॥

ಸೇವಕನು ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗೆಲ್ಲುತ್ತಾನೆ

ಸೆ ಸੇವಕು ಪರಮೇਸੁರ ಕੀ ਗತಿ ಜಾನੈ ॥

ಅವನು ದೇವರ ಚಲನೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ

ಸೆ ಸਤਿಗುರು ಜਿਸು ರಿದੈ ಹರಿ ನಾਉ ॥

ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಹರಿಯ ನಾಮವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರೇ ಸದ್ಗುರುಗಳು

ਅನಿਕ ਬಾರ ಗುರ ಕਉ ਬಲಿ ಜಾਉ ॥

ನಾನು ನನ್ನ ಗುರುಗಳ ಬಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ

ਸರਬ ನಿਧਾਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤಾ ॥

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಜೀವನವನ್ನು ಒದಗಿಸುವವರು ಗುರು ಜಿ

ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗಿ ਰਾਤਾ ॥

ಅವರು ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣವೋ ದೇವರ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ರಂಜಿತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰಹਮੁ ॥

ಭಕ್ತನು ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಭಕ್ತನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ ॥

ದೇವರು ಒಬ್ಬರೇ, ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ

ਸਹਸ ਸਿਆਨਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈਐ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸਾਵਿਰਾਰੁ ਤੰਤ੍ਰਗਲ ਮੂਲਕ ਗੁਰੁਵਨੁ ਪಡੈਯਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲੁ

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥

ਅੰਤਹ ਗੁਰੁਪੁ ਅਦ੍ਯੁਸ਼੍ਟਿੰਦ ਮਾਤ੍ਰ ਸਿਗੁਤ੍ਤਾਰੈ. 3॥

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤ ॥

ਗੁਰੁਵਿਨ ਦਰਸਨ ਫਲਪ੍ਰਦਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ ਮਤ੍ਤੁ ਕੇਵਲ ਦਰਸਨੰਦਿੰਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ
ਸੁਦ੍ਧਨਾਗੁਤ੍ਤਾਨੈ

ਪਰਸਤ ਚਰਨ ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

ਅਵਰ ਪਾਦਗਲਨੁ ਸ੍ਵਰ੍ਣੀਸੁਵ ਮੂਲਕ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਸ੍ਥਿਤਿ ਮਤ੍ਤੁ ਜੀਵਨ
ਨਡਵਲੀਕੇਯੁ ਸੁਦ੍ਧਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੇ ॥

ਗੁਰੁਵਿਨ ਸਹਵਾਸੰਦਿੰਦ ਜੀਵਿਯੁ ਰਾਮਨਨੁ ਸ੍ਤੁਤਿਸੁਤ੍ਤਾਨੈ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥

ਮਤ੍ਤੁ ਪਰਬ੍ਰਹ੍ਮਰ ਆਸ਼ਾਨਵਨੁ ਤਲੁਪੁਤ੍ਤਾਨੈ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥

ਪਰਬ੍ਰਹ੍ਮਨ ਆਸ਼ਾਨਵਨੁ ਤਲੁਪੁਤ੍ਤਾਨੈ.

ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਆਖਾਨੇ ॥

ਗੁਰੁਗਲ ਮਾਤੁਗਲਨੁ ਕੇਲੀ ਕੀਵੀਗਲੁ ਤ੍ਯਪ੍ਰਵਾਗੁਤ੍ਤਵੇ ਮਤ੍ਤੁ

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀਆਨੇ ॥

ਮਨਸਿਨਲੀ ਤ੍ਯਪ੍ਰਿ ਭਦੇ ਮਤ੍ਤੁ ਆਤ੍ਮਵੁ ਤ੍ਯਪ੍ਰਿਯਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਅਖੌ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ॥

ਗੁਰੁ ਪਰਿਪੂਰਨ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਰ ਮੰਤ੍ਰ ਯਾਵਾਗਲੁ ਦ੍ਯੁਫਵਾਗਿਰੁਤ੍ਤਦੇ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੈ ਹੋਇ ਸੰਤ ॥

ਯਾਰਨੁ ਅਵਨੁ ਤਨੁ ਅਮ੍ਰੁਤਦ੍ਯੁਸ਼੍ਟਿਯਿੰਦ ਨੋਡੁਤ੍ਤਾਨੋਡੁ ਅਵਨੁ
ਸੰਤਨਾਗੁਤ੍ਤਾਨੈ

ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵਿਨ ਗੁਣਗਲੁ ਅਪਰਿਮਿਤਵਾਗਿਦ੍ਯੁ ਅਦਰ ਮੌਲ੍ਯਮਾਪਨ ਮਾਡਲੁ
ਸਾਧ੍ਯਵਿਲੁ

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰੁ ਯਾਵ ਜੀਵੀਯਨੁ ਭਯੋਪਾਏਤਾਰੋ, ਅਵਨਨੁ
ਗੁਰੁਵਿਨੋਦਿਗੇ ਸੇਰਿਸੁਤਾਰੇ. 4॥

ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ ॥

ਨਾਲਗੇ ਓਦੇ ਓਦਰੇ ਦੇਵਰ ਗੁਣਗਲੁ ਅਨੰਤ

ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕ ॥

ਓ ਸਤ੍ਪੁਰਖਨੁ ਪੂਰਨ ਵਿਵੇਚਨੇ ਹੋਦਿਰੁਵਨਾਗਿਰੁਤਾਨੇ

ਕਾਹੂ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥

ਜੀਵੀਯੁ ਯਾਵੁਦੇ ਵਚਨਦ ਮੂਲਕ ਦੇਵਰ ਗੁਣਗਲੁ ਤਲੁਪਲੁ
ਸਾਧ੍ਯਵਿਲੁ

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥

ਦੇਵਰੁ ਦੁਰਗਮ, ਅਗੋਚਰ ਮਤੁ ਪਵਿਤ੍ਰ

ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਭਗਵੰਤਨੀਗੇ ਅਨੁਦ ਅਵਲੋਕਤੋ ਭਲੁ, ਅਵਰੁ ਸਤ੍ਪੁਰਖਦਿਨ ਮੁਕਤਨਾਗਿਰੁਤਾਰੇ
ਮਤੁ ਸੰਤੋਸ਼ਵਨੁ ਨੀਡੁਤਾਰੇ

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥

ਯਾਵ ਜੀਵੀਯੁ ਅਵਰ ਮੌਲ੍ਯਮਾਪਨ ਮਾਡਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲੁ

ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ॥

ਅਨੇਕ ਭਕਤੁ ਪ੍ਰਤੀਨਿਤ੍ਯ ਅਵਰਨੁ ਪੂਜਿਸੁਤਾਰੇ

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹਿ ॥

ਅਵਨੁ ਤਨੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲ੍ਹਿ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲ੍ਯੁਤਾਨੇ

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਨੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਨਨੁ ਸਦ੍ਗੁਰੁਵੀਗੇ ਸਰਨਾਗੁਤ੍ਰੇਨੇ

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭ ਜਪਨੇ ॥੫॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿਨ ਅੰਤਹ ਭਗਵੰਤਨ ਨਾਮਸ੍ਮਰਣੀਯਨੁ ਅਵਨੁ
ਮਾਡੁਤਾਨੇ. 5॥

ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੇਇ ॥

ਅਪਰੋਪਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੀਗੇ ਮਾਤ੍ਰ ਓ ਹਰਿ ਰਸ ਸਿਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੇ ਰੋਇ ॥

ಈ ਅಮೃਤವನ್ನು ಕುಡಿಯುವವನು ಅਮਰನಾಗುತ್ತಾನೆ

ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥

ಆ ಪುರುಷನು ಎಂದಿಗೂ ਨಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨਤਾਸ ॥

ಯಾರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ, ਗುಣಗಳ ನಿಧಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ ॥

ಪ੍ਰਤੀ ಕ್ಷಣವೂ ಅವರು ಹರಿಯ ਨਾਮ ਜਪಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ਤನ್ನ ಸੇਵಕನಿಗೆ
ਨਿਜਵਾਦ ਸਲಹೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ

ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥

ಅವನು ਤನ್ನ ਸੇਵಕನಿಗೆ ਨਿਜਵਾਦ ਸਲಹೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. , ಅದು ಎಂದಿಗೂ
ಬಾಂਧਵ್ಯ ಮತ್ತು ಭ੍ਰਮೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ॥

ਮೋਹ ਮਾਯೆಯೊಂದಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಅವਰ ਨಂಟಿರುವುದಿಲ್ಲ

ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ॥

ಒಬ್ಬ ಹರಿ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ

ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥

ಅಜ್ಞಾನದ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ, ಅವನಿಗೆ ನਾਮದ ದೀಪವು ಪ್ರಕਾಶಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ

ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥੬॥

ಓ ನಾನಕ್, ಸಂದಿಗ್ಧತೆ, ಬಾಂਧವ್ಯ ಮತ್ತು ದುಃಖವು ಅವನಿಂದ ದೂರಹೊಗುತ್ತದೆ. 6॥

ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥

ಗುರುಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಉಪದೇಶಗಳು ಭ੍ਰಮೆಯ ಬೆಂಕಿಗೆ ತಂಪು ಎರೆಯುತ್ತವೆ

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ ॥

ಸಂತೋಷವು ಹುಟ್ಟಿತು ಮತ್ತು ದುಃಖವು ದೂರವಾಯಿತು

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥

ಹುಟ್ಟು, ಸಾವಿನ ಭಯ ಮಾಯವಾಯಿತು

ਸਾਧੂ ਕੇ ਪੂਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥

ಗುರುಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಲಹೆಯಿಂದ

ਭਉ ਚੁਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥

ਭਯੋਂ ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਤ੍ਰਦੇ ਮੁਤ੍ਰੁ ਓਭ੍ਯੁਨੁ ਨਿਭੀਤਨਾਗਿਰੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੇ ॥

ਏਲ੍ਲਾ ਰੋਗੋਗਗਲੁ ਨਾਸ਼ਵਾਗਿਵੇ ਮੁਤ੍ਰੁ ਮਨਸ੍ਸਿਨਿੰਦ ਕਣ੍ਰੁਰੋਯਾਗਿਵੇ

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

ਓਤਨਿਗੇ ਸ਼ੇਰਿਦ ਗੁਰੁਗਲੁ ਓਸ਼ੀਵਾਦ ਮਾਡਿਦ੍ਦਾਰੇ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥

ਸਤ੍ਸੰਗਤਿਯਲ੍ਲਿ ਓਵਰੁ ਮੁਰਾਰਿਯੁ ਹੇਸਰਨ੍ਨੁ ਜਪਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ. , ਭਯੋਂ ਮੁਤ੍ਰੁ ਗੋਂਦਲ ਮਾਯਵਾਗਿਦੇ

ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਚੂਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ ॥

ਭਯੋਂ ਮੁਤ੍ਰੁ ਗੋਂਦਲ ਮਾਯਵਾਯਿਤੁ. , ਓ ਨਾਨਕ, ਹਰਿ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਨ ਮਹਿਮੇਯਨ੍ਨੁ ਨਨ੍ਨੁ ਓਵਿਗਲਿੰਦ ਕੇਲੁਵ ਮੂਲਕ ਨਨਗੇ ਸ਼ਾਂਤਿ ਸਿਕ੍ਰਿਦੇ. ੨.

ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ ॥੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਨ੍ਨੁ ਓਵਿਗਲਿੰਦ ਹਰਿ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਨ ਮਹਿਮੇਯਨ੍ਨੁ ਕੇਲਿਦ ਨੰਤਰ ਨਾਨੁ ਸ਼ਾਂਤਿਯਨ੍ਨੁ ਕੰਡੁਕੋਂਡੇ.॥7॥

ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ॥

ਓਵਰੇ ਨਿਗੁਨ ਸ੍ਵਾਮਿ ਮੁਤ੍ਰੁ ਓਵਰੇ ਸਗੁਨ

ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥

ਤਨ੍ਨੁ ਕਲਾਤ੍ਮਕ ਲਕ੍ਰਿਯਨ੍ਨੁ ਬਹਿਰੰਗਪਡਿਸੁਵ ਮੂਲਕ ਓਡੀ ਜਗਤ੍ਰਿਗੇ ਮੋਹਿ ਮਾਡਿਦਵਰੁ

ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥

ਭਗਵੰਤ ਸ੍ਵਤਃ ਤਨ੍ਨੁ ਓਦ੍ਯੁਤਗਲਨ੍ਨੁ ਸ੍ਰੁਸ਼੍ਟਿਸਿਦ੍ਦਾਰੇ

ਅਪੁਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥

ਓਵਰ ਸ੍ਵੰਤ ਮੌਲ੍ਯਮਾਪਨ ਓਵਰਿਗੇ ਤਿਲਿਦਿਦੇ

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਦੇਵਰ ਹੋਰਤੁ ਬੇਰੇ ਯਾਰੁ ਓਲ੍ਲੁ

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੇ ਸੋਇ ॥

ਓ ਓਕਾਲ ਪੁਰੁਸ਼ਰੁ ਏਲ੍ਲਰੋਲਗੋ ਓਦ੍ਦਾਰੇ

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਰਵਿਆ ਰੂਪ ਰੰਗ ॥

ਬੱਟੀਯੋਂਤ, ಇದು ಎਲਾ, ਰೂਪਗಳು ਮੁਤ੍ਤੁ ਬਠਗਲਨ੍ਹੁ ਹਿਰਿਕੋਲ੍ਹੁਤ੍ਤਦੇ

ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ॥

ਸੰਤਰ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਅਦੁ ਪ੍ਰਕਟਿਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਂਡਵਨ੍ਹੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸੁਵ ਮੂਲਕ ਦੇਵਰੁ ਤਨ੍ਹੁ ਲਕ੍ਸ਼ਿਯਨ੍ਹੁ ਸ੍ਰਾਪਿਸਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੮॥੧੮॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਨੁ ਓ ਭਗਵੰਤਨੀਗੇ ਅਨੇਕ ਬਾਰੀ ਸਰਵਸ੍ਵਵਨ੍ਹੁ ਸਮਰਪਿਸੁਤ੍ਤ੍ਰੇਨੇ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਲੋਕ

ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥

ਹੇ ਜੀਵਿਯੇ, ਭਗਵੰਤਨ ਸ੍ਰੁਤਿਯਨ੍ਹੁ ਹੋਰਤੁਪਡਿਸਿ ਬੇਰੇਨੋ ਨਮੋਂਦੀਗੇ
ਹੋਗੁਵੁਦਿਲ੍ਹ, ಎਲਾ, ਵਿਘਨਗਲੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਦੁਰ੍ਗੁਣਗਲੁ ਧੁਲੀਨੰਤਿਰੁਤ੍ਤਵੇ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਹਰਿ ਦੇਵਰ ਨਾਮਸ੍ਰੁਣੇਯਿੰਦ ਓਗੁਵ ਧਨਸੰਪਾਦਨੇਯੇ ਲ੍ਰੇਸ਼ੁ
ਸੰਪਤ੍ਤੁ.1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਅਸ਼੍ਵਪਦਿ

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਸੰਤਰ ਸਹਵਾਸਦਿਲ੍ਹ, ਓ ਬਗੇਂ ਯੋਯੋਚਿਸੁ

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ॥

ਓਏ ਦੇਵਰਨ੍ਹੁ ਸ੍ਰੁਰਿਸਿ ਮੁਤ੍ਤੁ ਨਾਮਵਨ੍ਹੁ ਓਲ੍ਰਯਿਸੁ

ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥

ਓ ਨਨ੍ਹੁ ਸ੍ਰੇਹਿਤ, ಎਲਾ, ਓਤਰ ਪ੍ਰਯੁਤ੍ਨਗਲਨ੍ਹੁ ਮਰੇਤੁਬਿਡੁ

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥

ਨਿਮ੍ਰੁ ਮਨਸ੍ਰੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਹ੍ਰੁਦਯਦਿਲ੍ਹ, ਦੇਵਰ ਪਾਦਕਮਲਗਲੁ ਨੇਲੇਸਲੀ

ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ॥

ਓ ਪਰਮਾਤ੍ਮਨੀਗੇ ಎਲ੍ਹ, ਕੇਲਸਗਲਨ੍ਹੁ ਮਾਡੁਵ ਮੁਤ੍ਤੁ ਜੀਵਿਗਲੀੰਦ ਮਾਡਿਸੁਵ

ಶಕ್ತಿಯಿದೆ

ਦਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਬੁ ॥

ದೇವರ ಹೆಸರಿನ ವಸ್ತುವನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಿ, ಈ ಭಗವಂತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಅದೃಷ್ಟವಂತರಾಗಿ

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਭਗਵੰਤ ॥

ಈ ನಾಮದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಮತ್ತು ತುಂಬಾ ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿಯಾಗು.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥

ಸಂತರ ಮಂತ್ರವು ಪವಿತ್ರ ಮತ್ತು ಪಾವನವಾಗಿದೆ

ਏਕ ਆਸ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆ ಇರಲಿ

ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥

ಓ ನಾನಕ್, ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಯಿಲೆಗಳು ಗುಣವಾಗುತ್ತವೆ. 1॥

ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਧਾਵਹਿ ॥

ಓ ಸ್ನೇಹಿತ, ಯಾವ ಧನಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಓಡಾಡುತ್ತೀಯೋ

ਸੇ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥

ದೇವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಆ ಸಂಪತ್ತು ಸಿಗುತ್ತದೆ

ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀਤ ॥

ಓ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ, ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ಬಯಸುವ ಸಂತೋಷ

ਸੇ ಸುਖੁ ಸಾਧು ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥

ಸಂತರ ಸಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆ ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುವಿ

ਜਿਸੁ ਸੇਭਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ॥

ಯಾವ ಶೋಭೆಗಾಗಿ ನೀನು ಶುಭಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತೀಯೋ

ਸਾ ਸੇਭਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥

ಆ ಶೋಭೆಯು ದೇವರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವುದರಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ಅನೇಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಂದ ಗುಣಪಡಿಸಲಾಗದ ರೋಗ

ਰੋਗੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਅਵਖਧੁ ਲਾਇ ॥

ಹರಿ ನಾಮದ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಔಷಧ ಸೇವಿಸುವುದರಿಂದ ವಾಸಿಯಾಗುತ್ತದೆ

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ಎಲ್ಲಾ ಸಂಪತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ, ದೇವರ ನಾಮವು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ನಿಧಿಯಾಗಿದೆ

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

ಓ ನಾನಕ್, ಅವನ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸುವುದರಿಂದ ನೀವು ದೇವರ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತೀಯೆ

ਮਨੁ ਪਰਬೆਧਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥

ದೇವರ ಹೆಸರಿನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸು

ਦਹ ਦਿਸಿ ਧਾਵਤ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥

ಹೀಗೆ ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ, ಅಲೆದಾಡುವ ಈ ಮನಸ್ಸು, ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಮರಳುತ್ತದೆ

ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥

ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದಿಲ್ಲ

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥

ಯಾರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ, ದೇವರು ನೆಲೆಸಿದ್ದಾನೆ

ਕਲਿ ਤਾਤੀ ਠਾਂਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ಈ ಕಲಿಯುಗವು ಬಿಸಿಯಾದ ಬೆಂಕಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಹರಿಯ ಹೆಸರು ತಂಪಾಗಿದೆ

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥

ಸದಾ ಆತನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಿ

ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਆਸ ॥

ನಾಮਸ್ಮਰಣೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಭಯ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಭರವಸೆ ಈಡೇರುತ್ತದೆ

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥

ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದೇವರನ್ನು ਪ੍ਰೀತಿಸುವುದರಿಂದ ಆತ್ಮವು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ನಾಮਸ್ಮਰಣೆ ಮಾಡುವವನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ, ಅಮਰರಾದ ಭಗವಂತ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥੩॥

ಓ ನಾನಕ್! ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸುವುದರಿಂದ ಯಮನ ಗಲ್ಲು, ಕಡಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ. 3॥

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਰੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ॥

ਸਤ੍ਵਦ ਸ੍ਵਰਣੰਯੁ ਭੋਧੇਦਿਸੁਵਵਨੇ ਨਿਜਵਾਦ ਮਨੁਘੜ

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੇ ਕਾਚੇ ਕਾਚਾ ॥

ਹੁੱਟੁ ਸਾਵਿਨ ਚਕ੍ਰਦਲੀ ਭੀਝੁਵਵਨੇ ਸੁਝੁਗਾਰਨਾਗਿਦਾਨੇ

ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਸੇਵੇ ਮਾਡੁਵੁਦਰਿੰਦ ਆਗਮਨ ਨਿਰਮਨ ਮਾਯਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥

ਨਿਮ੍ਰੁ ਅਹੰਕਾਰਵਨੁ ਭਿੱਖੁਭਿਡਿ ਮੁਤ੍ਤੁ ਗੁਰੁਦੇਵਨਲੀ ਆਸ਼੍ਰਯੁ ਪਡੇਯੀਰਿ

ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥

ਓ ਮੂਲਕ ਅਮੂਲ੍ਯੁ ਜੀਵਨਦ ਊਦ੍ਧਾਰਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰੁ ॥

ਨਿਮ੍ਰੁ ਜੀਵਨਕ੍ਯੁ ਆਧਾਰਵਾਗਿਰੁਵ ਹਰਿਯਨੁ ਆਰਾਧਿਸੀ

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੂਟਨਹਾਰੇ ॥

ਅਨੇਕ ਪਰਿਹਾਰਗਲਨੁ ਪ੍ਰਯੁਤ੍ਤਿਸਿਦਰੁ ਯਾਵੁਦੇ ਪਰਿਹਾਰਦੋਰੇਯੁਵੁਦਿਲੁ

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਨੇਨਪੁਗਲੁ, ਧਰਮ੍ਗ੍ਰੰਥਗਲੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਵੇਦਗਲਨੁ ਪਰਿਗਣਿਸਲੁ ਪ੍ਰਯੁਤ੍ਤਿਸੀ

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥

ਨਿਮ੍ਰੁ ਪੁਰੁਭੁ ਹ੍ਰਦਯਦਿੰਦ ਦੇਵਰਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਆਰਾਧਿਸੀ

ਮਨਿ ਬੰਛਤ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਇ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਕ੍ਤਿਯਨੁ ਮਾਡੁਵਵਨੁ ਬਯਸਿਦ ਫਲਿਤਾੰਸ਼ਵਨੁ
ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਾਨੇ॥੪॥

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਸਿ ਤੇਰੈ ਧਨਾ ॥

ਸੰਪਤ੍ਤੁ ਨਿਮ੍ਰੋਂਦਿਗੇ ਹੋਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਤੂੰ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮਨਾ ॥

ਹਾਗਾਦਰੇ ਅਯੋਯੁ ਮੂਰਖੁ ਮਨਸੇ, ਨੀਨੇਕੇ ਭਵੁਗਲਿਗੇ ਅੰਠੀਕੋਂਡੇ?

ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ ॥

ਮਗ ਸ੍ਨੇਹਿਤ ਕੁਟੁੰਬੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਹੰਡਤਿ

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ ॥

ಇವರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ ಯಾರು ಹೇಳಿ? ರಾಜ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತಿನ ವಿಸ್ತರಣೆ

ਰਾਜ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥

ਰਾಜ್ಯದ ಆನಂದ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಲು. ಯಾರು ಹೋದರು ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ?

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੁਟਕਾਰ ॥

ಯಾರು ಉಳಿದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಎಂದು ಹೇಳಿ?

ਅਸು ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ ॥

ಕುದುರೆಗಳು, ಆನೆಗಳು ಮತ್ತು ರಥಗಳನ್ನು ಸವಾರಿ ಮಾಡುವುದು

ਝੂਠਾ ਡੰਫ਼ ਝੂਠਾ ਪਾਸਾਰੀ ॥

ಇದೆಲ್ಲ ಸುಳ್ಳು, ಆಡಂಬರ

ਜਿਨಿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥

ಮೂರ್ਖನಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಈ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟ ದೇವರನ್ನು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੫॥

ಓಹ, ನಾನಾಹ ಹೆಸರನ್ನು ಮರೆತು, ಜೀವಂತ ಜೀವಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುತ್ತಾನೆ. 5॥

ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਇਆਨੇ ॥

ಓ ಮೂರ್ಖನೇ, ನಿನ್ನ ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು

ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਡੂਬੇ ਸਿਆਨੇ ॥

ದೇವರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಬುದ್ಧಿವಂತರೂ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥

ಓ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನೇ, ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸು

ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਚੀਤ ॥

ಅದು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ಭಗವಂತನ ಪಾದಕಮಲಗಳು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುವಂತೆ ಮಾಡು

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹਿ ॥

ਨਿಮ್ಮੁ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ಪಾಪಗಳು ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತವೆ

ਆਪಿ ਜਪਹੁ ਅਵರಾ ನಾਮੁ ਜਪಾವਹੁ ॥

ದೇವರ ನಾಮವನ್ನು ನೀವೇ ಜಪಿಸಿ ಮತ್ತು ಇತರರೂ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ

ਸੁನತ ਕਹತ ರਹਤ ಗತಿ ಪಾವਹು ॥

ಈ ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಕೇಳುವ, ಮಾತನಾಡುವ ಮತ್ತು ಬದುಕುವ ಮೂಲಕ ಮುಕ್ತಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ

ਸಾರ ਭੂਤ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੇ ਨಾਉ ॥

॥ ಸರ್ವೋತ್ ಎಂಬುದು ಹರಿಯ ನಿಜವಾದ ಹೆಸರು

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੬॥

ನಾನಕ್, ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿ. 6॥

ਗੁਨ ਗಾವਤ ತੇਰੀ ਉਤರಸಿ ਮੈਲು ॥

ಓ ಜೀವಿಯೇ, ಭಗವಂತನ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಹಾಡುವುದರಿಂದ, ನಿನ್ನ ಪಾಪಗಳ ಕಲ್ಮಶವು ತೊಳೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ

ਬਿਨಸಿ ਜಾਇ ಹਉಮੈ ਬಿਖು ಫੈಲು ॥

ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರದಂತಹ ವಿಷದ ಹರಡುವಿಕೆ ಕೂಡ ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ

ਹೆಹಿ ಅਚಿಂತು ಬಸੈ ಸುಖ ನಾಲಿ ॥

ಅವನು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬದುಕುವನು

ಸಾಸಿ ಗ್ಹಾಸಿ ಹರಿ ನಾਮು ಸಮಾಲಿ ॥

ಯಾರು ಪ್ರತಿ ಉಸಿರು ಮತ್ತು ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹರಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ

ਛਾਡಿ ਸਿਆਨਪ ਸਗಲੀ ਮਨਾ ॥

ಓ ಮನಸ್ಸೇ, ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು

ਸಾਧਸੰਗਿ ਪಾವਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥

ಉತ್ತಮ ಒಡನಾಟದಿಂದ ನೀವು ನಿಜವಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀಯೆ

ਹਰਿ ਪੁੰಜಿ ಸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬಿਉਹਾਰು ॥

ದೇವರ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಅದರಲ್ಲೇ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡು

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰੁ ॥

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನೀವು ಈ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಿರಾ ಮತ್ತು ದೇವರ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಗೌರವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತೀರಾ

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੇ ਦੇਖੁ ॥

ಅವನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ದೇವರನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾನೆ

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ॥੭॥

ಓ ನಾನಕ್, ಯಾರ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಅದೃಷ್ಟವಿದೆಯೋ. 7 ॥

ਏਕੇ ਜਪਿ ਏਕੇ ਸਾਲਾਹਿ ॥

ಒಬ್ಬ ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಪಠಿಸು ಮತ್ತು ಆತನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸ್ತುತಿಸು

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੇ ਮਨ ਆਹਿ ॥

ಒಬ್ಬ ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸು ಮತ್ತು ಅವರು ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಲಿ

ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ ॥

ಆ ಅನಂತ ಏಕ ದೇವರ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಹಾಡು

ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤ ॥

ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ದೇಹದಿಂದ ಒಬ್ಬ ದೇವರನ್ನು ಜಪಿಸು

ਏਕੇ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥

ಆ ದೇವರು ನೀವೇ

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆਪਿ ॥

ಭಗವಂತನು ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲೆಡೆ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ

ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ ॥

ಅನೇಕರು ಒಂದೇ ದೇವರಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ

ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਛਤ ਗਏ ॥

ದೇವರ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಪಾಪಗಳು ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತವೆ

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ ॥

ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ದೇಹವು ಒಬ್ಬ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿಯೇ ಲೀನವಾಗಿದೆ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ॥੮॥੧੯॥

ಓ ನಾನಕ್, ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅವನು ಒಬ್ಬರೇ ದೇವರನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೆ

ਸਲੋਕੁ ॥

ಶ್ਲੋਕ

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ ॥

ਓ ਪ੍ਰਯੋਗ, ਭਗਵੰਤ, ਅਲੰਦਾਡਿਦ ਨੰਤਰ, ਨਾਨੁ ਨਿੰਨ੍ਹਨੁ ਆਸ਼੍ਰਿਤਸਲੁ
ਬੰਦਿਦ੍ਵੇਨੇ

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧॥

ਓ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ, ਨਨਕੇ ਓਂਦੇ ਓਂਦੁ ਬਿਨੰਤੀ ਭਦੇ - ਦਯਵਿਭੁ ਨਨ੍ਹਨੁ ਨਿੰਨ੍ਹ
ਭਕਤੀਯਲੀ, ਤੋਡਗਿਸਿਕੋਲੀ

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਅ਷ਟਪਦੀ

ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥

ਓ ਚਰਚਰੇ, ਨਾਨੁ, ਭਿਕ੍ਸ਼ੁਕ, ਨਿਮ੍ਰੁ ਹੇਸਰਿਨਲੀ, ਭਿਕ੍ਸ਼ੁਯਨੁ ਕੇਲੁਤ੍ਰੇਨੇ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

ਓ ਹਰਿ, ਦਯਵਿਭੁ ਨਨਕੇ ਨਿਮ੍ਰੁ ਹੇਸਰਨੁ ਕੋਡਿ

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੂਰਿ ॥

ਨਾਨੁ ਖੁਸ਼ੀਗਲ ਪਾਦਧੋਲੀਯਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਕੇਲੁਤ੍ਰੇਨੇ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ॥

ਓ ਪਰਬ੍ਰਹਮ, ਨਨ੍ਹ ਭਕਤੀਯਨੁ ਪੁਰਾਣਗੋਲੀਸਿ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥

ਨਾਨੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਦੇਵਰਨੁ ਸੁਤਿਸੁਤਲੇ ਭਰਬੇਕੁ

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ ॥

ਓ ਚਰਚਰੇ, ਨਾਨੁ ਨਿਮ੍ਰੁਨੁ ਪ੍ਰਤਿ ਭੁਸਿਰਿਨੋਂਦਿਗੇ ਆਰਾਧਿਸੁਤ੍ਰੇਨੇ

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਨਾਨੁ ਭਗਵੰਤਨ ਪਾਦਦਲੀ, ਪ੍ਰੀਤੀਯਲੀ ਭਦ੍ਵੇਨੇ

ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

ਨਾਨੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਆਰਾਧਿਸਬੇਕੁ

ਏਕ ਓਟ ਏਕੇ ਆਧਾਰੁ ॥

ਓ ਦੇਵਰੇ, ਨੀਪੁ ਨਨ੍ਹ ਆਸ਼੍ਰਿਤੁ ਮਤ੍ਤੁ ਨਨ੍ਹ ਬੰਬਲੁ

ਨਾਨਕੁ ਮਾਰੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ਓ ਨਨਕ ਮਾਲੀਕ ਨਾਨਕ! ਨਿਮ੍ਰ ਊਤ੍ਰਮੁ ਹੋਸਰਿਗਾਗਿ ਪ੍ਰਾਧਿਸੁਤਾਨੇ. 1॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਕਰੁਣੀਯਿੰਦ ਪਰਮੁ ਸੰਤੋਸ਼ਵਨੁ ਸਾਧਿਸਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥

ਅਪਰੋਪਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯੁ ਮਾਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਰਸਵਨੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥

ਅਦਨੁ ਸਵਿਯੁਵਵਰੁ ਤ੍ਰਿਪ੍ਤਰਾਗੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ ॥

ਅਵਰੁ ਸੰਪੂਰਨੁ ਪੁਰੁਸ਼ਰਾਗੁਤ੍ਤਾਰੇ ਮਤ੍ਤੁ ਭ੍ਰਮੇਯਲ੍ਲਿ ਂਦਿਗੁ
ਭ੍ਰਮੁਡੁਪੁਦਿਲ੍ਲੁ

ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ॥

ਅਵਨੁ ਸੰਪੂਰਨੁਵਾਗਿ ਦੇਵਰ ਪ੍ਰੀਤਿਯੁ ਮਾਧੁਯੁ ਮਤ੍ਤੁ ਸੰਤੋਸ਼ਦਿੰਦ
ਤੁੰਬਿਦ੍ਵਾਨੇ

ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਮੁਸ਼ਿਗਲ੍ਲ ਸਹਵਾਸਦਲ੍ਲਿ ਅਵਰ ਮਨਸ਼ਿੰਨਲ੍ਲਿ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਬਯਕੇ ਮੁਡੁਤ੍ਤਦੇ

ਪਰੇ ਸਰਨਿ ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥

ਂਲ੍ਲਵਨੁ ਤ੍ਯਜਿਸਿ ਭਗਵੰਤਨਲ੍ਲਿ ਆਸ਼੍ਰਯੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਾਨ

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥

ਅਵਨੁ ਹ੍ਰਦਯੁਵੁ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਨੁ ਹਗਲੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਦੇਵਰਿਗੇ
ਤੰਨੁਨੁ ਅਪਿਸਿਕੋਲ੍ਲੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਬਡਭਾਗੀ ਜਪਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਅਦ੍ਯੁਸ਼੍ਟਵੰਤਰੁ ਮਾਤ੍ਰੁ ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਜਪਿਸਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਗਵੰਤਨ ਹੋਸਰਿੰਨਲ੍ਲਿ ਮੁਲ੍ਗਿਰੁਵਵਰੁ ਸੰਤੋਸ਼ਵਨੁ
ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਾਰੇ. 2॥

ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ ॥

ਸੇਵਕਨ ਆਸੇ ਆਡੇਰਿਦੇ

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ ॥

ਅੰਦੀਨੀਂਦ ਨਾਨੁ ਸਦ੍ਗੁਰੂਵੀਨੀਂਦ ਭੁਧੁ ਬੋਧਨੇਗਲਨੁ ਤੰਗੇਦੁਕੋਂਡੀਦ੍ਵੇਨੇ

ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਓ ਦਇਆਲੁ ॥

ਭਗਵੰਤ ਤਨ੍ਹੁ ਸੇਵਕਨੀਂਗੇ ਦਯੇ ਤੋਰੀਦ੍ਵਾਨੇ

ਸੇਵਕੁ ਕੀਨੇ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ਓਤਨੁ ਤਨ੍ਹੁ ਸੇਵਕਨਨੁ ਭਾਭੁਤਵਾਗੀ ਓਭੀਵਦਿਸੀਦ੍ਵਾਨੇ

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇਆ ॥

ਸੇਵਕਨ ਭ੍ਰਮੇਯੁ ਬੰਧਗਲਨੁ ਤੋਰੇਦੁ ਮੋਕ੍ਸ਼ਵਨੁ ਪਡੇਦੀਦ੍ਵਾਨੇ

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੂਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ॥

ਅਵਨ ਜਨਨ, ਮਰਨ, ਦੁਖੁ ਮਤ੍ਤੁ ਸੰਦਿਗ੍ਧਤੈ ਦੂਰਵਾਯੀਤੁ

ਇਛੁ ਪੁਨੀ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ॥

ਅਵਰ ਓਸੇ ਓਡੇਰੀਦੈ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਰ ਨੰਬੀਕੇਯੂ ਓਡੇਰੀਦੈ

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦ ਸੰਗਿ ਹਜ਼ੂਰੀ ॥

ਦੇਵਰੁ ਯਾਵਾਗਲੂ ਨਿਮ੍ਰੋਂਦੀਂਗੇ ਓਰੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥

ਤਨਗੇ ਸੇਰੀਦ੍ਵਾਨੁ ਤਨ੍ਰੋਂਦੀਂਗੇ ਤੰਗੇਦੁਕੋਂਡੁ ਹੋਗੀਦ੍ਵਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਗਵੰਤਨ ਭਕਤੀਯੀਂਦ, ਸੇਵਕਨੁ ਨਾਮਦਲੀ ਮਗ੍ਨਾਗੀਦ੍ਵਾਨੇ. 3॥

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ॥

ਮਨੁਸ਼੍ਯਨ ਸੇਵੇ ਮਤ੍ਤੁ ਭਕਤੀਯਨੁ ਨੀਲਕ੍ਸ਼ਿਤਦ ਓ ਦੇਵਰਨੁ ਏਕੇ ਮਰੇਯਬੇਕੁ

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ॥

ਮਾਡੀਦ੍ਵਾਨੁ ਬਲ੍ਲਦੇਵਰਨੁ ਏਕੇ ਮਰੇਯਬੇਕੁ

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ॥

ਏਲ੍ਲਵਨ੍ਰੂ ਕੋਠ੍ਯੁ ਦੇਵਰਨੁ ਨਾਵੇਕੇ ਮਰੇਯਬੇਕੁ?

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ ॥

ਜੀਵੀਗਲ ਬਦੁਕੀਂਗੇ ਓਧਾਰਵਾਗੀਰੁਵ ਓ ਦੇਵਰਨੁ ਏਕੇ ਮਰੇਯਬੇਕੁ?

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ॥

ਗರ್ಭದ ਅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ, ਨಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಆ ਅಕਲਪੁರುಷನನ್ನು ਨಾವੇਕೆ
ਮರೆಯಬೇಕು?

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੇ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ ॥

ಅಪರೂಪದ ಮನುಷ್ಯ, ಮಾತ್ರ ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಇದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥

ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಪಾಪದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವ ದೇವರನ್ನು, ಏಕೆ ಮರೆಯಬೇಕು?

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਢੈ ॥

ಮತ್ತು, ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳ ಮೂಲಕ ತನ್ನಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟದ್ದನ್ನು, ತನ್ನೊಂದಿಗೆ
ಒಂದುಗೂಡಿಸುವವರನ್ನು, ಏಕೆ ಮರೆಯಬೇಕು?

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਤੁ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਆ ॥

ಸಂಪೂರ್ಣ ಗುರುಗಳು, ಈ ವಾಸ್ತವವನ್ನು ನನಗೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥

ಓ ನಾನಾ, ಅವನು ತನ್ನ ಭಗವಂತನನ್ನು, ಮಾತ್ರ ಧ್ಯಾನಿಸಿದ್ದಾನೆ

ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹੁ ಕਾਮੁ ॥

ಉದಾತ್ತ, ಸಂತರೇ, ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿ

ਆਨ ਤਿਆਗಿ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ನಾಮੁ ॥

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು, ದೇವರ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸಿ

ਸਿਮਰਿ ಸಿಮਰਿ ಸಿಮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥

ದೇವರ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ, ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಿ

ਆਪಿ ਜਪਹੁ ਅਵರಹ ನಾಮੁ ਜਪಾವਹੁ ॥

ನೀವು ಸಹ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಇತರರು ಸಹ ನಾಮವನ್ನು
ಜಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ, ಈ ಲೌಕಿಕ ಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಬಹುದು

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਰੁ ॥

ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಈ ದೇಹ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੂਖ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਨਾਮਵੁ ਏਲਾ ਕਲਾਯਾਨ ਮਤੁ ਸੰਤੋਯਦ ਨਿਧਿਯਾਗਿਦੇ

ਬੂਡਤ ਜਾਤ ਪਾਏ ਬਿਸ਼ਾਮੁ ॥

ਮੁਲੁਗੁਵ ਜੀਵੀ ਕੁਠ ਅਦਰਲੀ, ਸੰਤੋਯਵਨੁ ਕੰਡੁਕੋਲੁਤੁਦੇ

ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਹੇਵਤ ਨਾਮੁ ॥

ਏਲਾ, ਦੁਖਗਲੁ ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਤੁਵੇ

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਨਤਾਸੁ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸਦ੍ਗੁਣਗਲ ਭੰਡਾਰਦ ਹੇਸਰਨੁ ਜਪਿਸੁਤਾ, ਭਰਿ. 5॥

ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਚਾਉ ॥

ਦੇਵਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਤੁ ਵਾਤਲੁਧ ਲੁਤਾਹਵੁ ਹੁਟੀਕੋਠਿਦੇ

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹੀ ਸੁਆਉ ॥

ਓ ਰੁਚੀ ਨਨੁ ਮਨਸੁ ਮਤੁ ਦੇਹਵਨੁ ਤੁੰਬਿਦੇ

ਨੇਤ੍ਰੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵਰਨੁ ਕਣ੍ਠਾਰੇ ਕਾਠੁਵ ਮੂਲਕ ਸੰਤੋਯਵਨੁ ਕਾਠੁਤ੍ਰੇਨੇ

ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਇ ॥

ਸੰਤਰ ਪਾਦਗਲਨੁ ਤੋਲੇਦ ਨੰਤਰ ਨਨੁ ਹ੍ਰਦਯਵੁ ਸੰਤੋਯਵਾਯਿਤੁ

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥

ਭਕ੍ਤਰ ਆਤ੍ਮ ਮਤੁ ਦੇਹਦਲੀ, ਦੇਵਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਰੁਤੁਦੇ

ਬਿਰਲਾ ਕੇਉ ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ ॥

ਅਪਰੋਪਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ ਮਾਤ੍ਰ ਅਵਰ ਸਹਵਾਸਵਨੁ ਪਡੇਯੁਤਾਨੇ

ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥

ਓ ਦੇਵਰੇ, ਦਯਵਿਟ੍ਥੁ ਨਮਗੇ ਓਂਦੁ ਹੇਸਰਨੁ ਨੀਡਿ ਆਦ੍ਰਿੰਦ ਗੁਰੁਵਿਨ
ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ ਨਾਵੁ ਨਿਮ੍ਰ ਨਾਮਵਨੁ ਜਪਿਸੁਤ੍ਰੇਵੇ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥

ਗੁਰੁਗਲ ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ ਨਾਵੁ ਨਿਮ੍ਰ ਹੇਸਰਨੁ ਹਾਡਬਹੁਦੁ.

ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ਅਦਰ ਹੋਲੀਕੇਯਨੁ ਵਿਵਰਿਸਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲੁ

ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦೇਵਰੁ ਸਰਵਵ್ಯਾਪੀ. 6॥

ਪ੍ਰਭ ਬਖਸੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

ਦੇਵਰੁ ਕ੍ಷਮਿਸੁਵ ਮੁਕਤੁ ਕਰੁਣਾਮਯੀ

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਅਵਨੁ ਨਿਯੋਗਵੰਤ ਮੁਕਤੁ ਯਾਵਾਗਲਾ ਦਯੈਯੁਝਵਨੁ

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥

ਓ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਅਨਾਥ ਮੁਕਤੁ ਤੰਦੇ

ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਅਵਨੁ ਏਲਾ ਜੀਵਿਗਲੰਨੁ ਪ੍ਰੋਖਿਸੁਤਾਨੇ

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰ ॥

॥ ਅਵਨੁ ਮੋਦਲ ਮਨੁਝੁ ਮੁਕਤੁ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਯੁ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕਰਤ

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥

ਅਵਨੁ ਭਕਤੁ ਜੀਵਨਕੈ ਆਧਾਰ

ਜੇ ਜੇ ਜਪੈ ਸੁ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ॥

ਯਾਰੁ ਅਦੰਨੁ ਜਪਿਸੁਤਾਰੋ ਅਵਰੁ ਸੁਦ੍ਧਰਾਗੁਤਾਰੇ

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਲਾਵੈ ਮਨ ਹੀਤ ॥

ਅਵਨੁ ਤੰਨੁ ਮਨਸਿਨ ਪ੍ਰੀਤਿਯੰਨੁ ਦੇਵਰੁ ਭਕਤਿਯੁ ਮੇਲੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿਸੁਤਾਨੇ

ਹਮ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਨੀਚ ਅਜਾਨ ॥

ਨਾਵੁ ਨਿਘ੍ਰਿਯੋਜਕਰੁ, ਤਿਰਸ੍ਕ੍ਰਿਤਰੁ ਮੁਕਤੁ ਮੁਖਰੁ

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਿ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ ॥੭॥

ਓ ਸਰਵਸ਼ਕਤੁ ਦੇਵਰੇ, ਨਾਨੁ ਨਿਮ੍ਰੰਨੁ ਆਸ਼੍ਰਿਯਿਸਲੁ ਬੰਦਿਦੇਵੇਂ ਏਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹੋਯੁਤਾਨੇ. 7॥

ਸਰਬ ਬੈਕੁੰਠ ਮੁਕਤਿ ਮੇਖ ਪਾਏ ॥

ਅਵਨੁ ਏਲਾ ਸ੍ਵਰ੍ਗ ਮੁਕਤੁ ਮੋਖਵੰਨੁ ਪਛੇਦਿਦਾਨੇ

ਏਕ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥

ਕ੍ਰਿਯਕਾਲਵ੍ਰੇ ਭਗਵੰਤਨ ਮਹਿਮੰਯੰਨੁ ਕੋਂਡਾਡਿਦ ਜੀਵੀ

ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਬਡਿਆਈ ॥

ਅਵਨੁ ਅਨੇਕ ਰਾਜ್ಯ ਸੰਤೋਖਗਲਨੁ ਮੁਤੁ ਸਾਧਨੇਗਲਨੁ ਪਡੇਯੁਤਾਨੇ

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥

ਹਰਿਯੁ ਹੇਸਰਿਨ ਚਥੇ ਯਾਰ ਮਨਸੀਗੇ ਭਯਵਾਗੁਤਾਨੇ

ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾਪਰ ਸੰਗੀਤ ॥

ਅਵਰੁ ਵਿਵਿਧ ਰੀਤਿਯ ਆਹਾਰ, ਬਝੈ ਮੁਤੁ ਸੰਗੀਤਵਨੁ ਆਨੰਦਿਸੁਤਾਰੇ

ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥

ਯਾਰ ਸਾਰਵੁ ਯਾਵਾਗਲਾ ਭਗਵੰਤ ਹਰਿਯੁ ਨਾਮਵਨੁ ਜਪਿਸੁਤੀਰੁਤਾਨੇ

ਭਲੀ ਸੁ ਕਰਨੀ ਸੇਭਾ ਧਨਵੰਤ ॥

ਅਵਨ ਕਾਯਗਲੁ ਮੰਗਲਕਰਵਾਗਿਰੁਤਾਨੇ, ਅਵਨੁ ਸੌਂਦਯਵਨੁ ਪਡੇਯੁਤਾਨੇ ਮੁਤੁ ਅਵਨੁ ਸ਼੍ਰੀਮੰਤਨਾਗੁਤਾਨੇ

ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥

ਯਾਰ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ, ਸੰਪੂਰਨ ਗੁਰੁਵਿਨ ਮੰਤ੍ਰਵਿਦੇ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥

ਓ ਦੇਵਰੇ, ਨਿਮ੍ਰੁ ਸੰਤਰ ਸਹਵਾਸਦਲੀ, ਨਨਗੇ ਸ਼ਾਨ ਕੋਡੀ

ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੮॥੨੦॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓਲੰਧੁ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਓਭੁਨੁ ਸਕਲ ਸੰਤੋਖਦਿੰਦ ਪ੍ਰਬੁਦ੍ਧਨਾਗੁਤਾਨੇ.8॥20॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕ

ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਆਪਿ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਵਥੇ: ਸਗੁਨ ਮੁਤੁ ਨਿਗੁਨ. ਅਵਨੇ ਸ਼ੁਨ੍ਯ ਸਮਾਧਿਯਲੀ, ਭਰੁਤਾਨੇ

ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਜਾਪਿ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਭੁਵੇ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡਵਨੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸ਼ਿਦਾਰੇ ਮੁਤੁ ਨੰਤਰ ਅਵਰੇ ਅਦਨੁ ਜੀਵਿਗਲ ਮੂਲਕ ਜਪਿਸੁਤਾਰੇ. 1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਅਸ਼ਟਪਦੀ

ਜਬ ਅਕਾਰੁ ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

ಈ ਸ੍ਰੁਸ਼ਟੀಯ ਵਿਸ਼ਾਰਦਲੀ, ਏਨਾ ਚਾਣੀਸਦਿਦਾਗ

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤਬ ਕਹ ਤੇ ਹੇਤਾ ॥

ਹਾਗਾਦਰੇ ਯਾਵ ਜੀਵੀ ਪਾਪ ਅਧਵਾ ਪੁੰਨ ਮਾਡਿਰਬਕੁਦੁ?

ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ॥

ਦੇਵਰੁ ਸ੍ਵਤਃ ਭਾਨ੍ਯ ਸਮਾਧਿਯਲੀਦਾਗ

ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਿਸੁ ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ ॥

ਓ ਸਮਯਦਲੀ, ਯਾਰੀਗਾ ਯਾਰੋਂਦੀਗੇ ਦੇਵਿਰਲੀਲੁ

ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚਦ ਯਾਵੁਦੇ ਅਕੁਰ ਅਧਵਾ ਚਿਹਨੇ ਗੋਚਰਿਸਦਿਦਾਗ

ਤਬ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ॥

ਓਗ ਸੰਤੋਸ਼ ਮਤੁ ਦੁਖ ਯਾਰਨੁ ਮੁਟ੍ਭਕੁਦੁ ਹੇਠੀ?

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

ਪਰਬ੍ਰਹਮਨੇ ਸਰਵਸ੍ਵਵਾਦਾਗ

ਤਬ ਮੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੇਵਤ ਭਰਮ ॥

ਓਗ ਏਲੀ, ਬਾਧਵ੍ਯਵਿਰਬਕੁਦੁ ਮਤੁ ਯਾਰੀਗੇ ਸੰਦਿਗ੍ਧੇਤਿ ਭਦ੍ਰਿਰਬਕੁਦੁ?

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਸ਼ ਸ੍ਵਤਃ ਸ੍ਰੁਸ਼ਟੀਯ ਰੂਪਦਲੀ, ਤਮ੍ਹਦੇ ਓਦ ਨਾਟਕਵਨੁ ਰਚਿਸਿਦਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥

ਭਵਰਨੁ ਬਿਟ੍ਧਰੇ ਮਤ੍ਰੋਬ੍ਧੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ਟੀਕਰਤ ਭਲੁ. 1॥

ਜਬ ਹੇਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਧਨੀ ॥

ਦੇਵਰੇ ਜਗਤੀਗੇ ਭਠੇਯਨਾਗਿਦਾਗ

ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ ॥

ਯਾਰਨੁ ਬੰਧਿਸਲਾਗਿਦੇ ਮਤੁ ਯਾਰਨੁ ਮੁਕ੍ਤਵੇਂਦੁ ਪਰਿਗਣਿਸਲਾਗਿਦੇ
ਏਂਦੁ ਤੀਲੀਸੀ?

ਜਬ ਏਕਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥

ਓਗਮ੍ਯ ਮਤੁ ਅਪਾਰਵਾਦ ਹਰਿ ਮਾਤ੍ਰ ਭਦ੍ਰਾਗ

ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉਨ ਅਉਤਾਰ ॥

ਹਾਗಾದਰੇ ਨਰਕ ਮੁਤੁ ਸੁਰਗਕੇ ਬੰਦ ਜੀਵੀਗਲੁ ਯਾਰੁ ਏਨੁ ਹੇਲੀ

ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥

ਨਿਗੁਨ ਪਰਮਾਤਮਾਨੁ ਤਨੁ ਸਹਜ ਸੁਭਾਵਦੋਂਦੀਐ ਭਦ੍ਰਾਗ

ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥

ਹਾਗਾਦਰੇ ਸ਼ਿਵਸ਼ਕਤਿ ਯਾਵ ਸੁਖਦਲੀਦ੍ਵਾਰੁ ਏਨੁ ਹੇਲੀ

ਜਬ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਧਰੈ ॥

ਦੇਵਰੁ ਤਾਵੇ ਤਮੁ ਬੇਲਕਨੁ ਬੇਲਗਿਸੁਤੀਦ੍ਵਾਗ

ਤਬ ਕਵਨ ਨਿਡਰੁ ਕਵਨ ਕਤ ਡਰੈ ॥

ਓਗ ਯਾਰੁ ਨਿਭੀਤਰੁ ਮੁਤੁ ਯਾਰੁ ਯਾਰੀਐ ਹੋਦਰੁਤੀਦ੍ਵਾਰੁ?

ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰੁ ਦੁਸ਼ਟਰ ਮੁਤੁ ਅਗਾਧ

ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥

ਏਵਰੁ ਤਨੁ ਅਦ੍ਭੁਤਗਲਨੁ ਮਾਡਲੀਦ੍ਵਾਰੇ ॥੧॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਆਪਨ ਆਸਨ ॥

ਏਮਰ ਦੇਵਰੁ ਤਨੁ ਹਿਤਵਾਦ ਆਸਨਦ ਮੇਲੇ ਕੁਲੀਤੀਦ੍ਵਾਗ

ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹੁ ਕਹਾ ਬਿਨਾਸਨ ॥

ਹੁਟੁ, ਸਾਵੁ, ਬਿਨਾਸ ਕਾਲਗਲੁ ਏਲੀਦ੍ਵਾਵੁ ਹੇਲੀ?

ਜਬ ਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਏਕਾਲ ਪੁਰੁਸ਼ਰੇ ਸੰਪੂਰਨ ਚਰਚਾਰੀਰੁਵਾਗ

ਤਬ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਹੋਇ ॥

ਸਾਵੀਐ ਯਾਰੁ ਹੋਦਰੁਬਹੁਦੁ ਹੇਲੀ?

ਜਬ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕਾ ॥

ਕੇਵਲ ਏਲਕੁ, ਹਾਗੂ ਅਗੋਚਰ ਪਰਮਾਤਮਾਦ੍ਵਾਗ

ਤਬ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪੂਛਤ ਲੇਖਾ ॥

ਓਗ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਨੁ ਯਾਰੀਂਦ ਲੇਖੁ ਕੇਲੀਦਨੁ?

ਜਬ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਅਗੋਚਰ ਅਗਾਏ ॥

ਨਿਰಂਜਨ ਅਦ੍ਯੁਸ਼੍ਠ ਮੁਕਤੁ ਅਲੰਕਾਰਾਗਦ ਭਗਵੰਤਨਾਦ ਦੇਵਰੁ ਮਾਤ੍ਰਵਿਦ੍ਵਾਗ

ਤਬ ਕਉਨ ਛੁਟੇ ਕਉਨ ਬੰਧਨ ਬਾਏ ॥

ਮਾਯੇਯ ਬੰਧਨਦਿੰਦ ਮੁਕੁਤਰਾਦਵਰੁ ਮੁਕਤੁ ਅਦਰਲ੍ਹਿ ਸਿੱਧਿਬਿਦ੍ਵਾਵਰੁ
ਯਾਰੁ?

ਆਪਨ ਆਪ ਆਪ ਹੀ ਅਚਰਜਾ ॥

ਦੇਵਰੁ ਤਾਵੇ ਸਰਵਸ੍ਵ, ਅਵਰੁ ਤਮ੍ਹਲ੍ਹਿਯੇ ਅਦ੍ਭੁਤ

ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਉਪਰਜਾ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਰੁ ਤਮ੍ਹਦੇ ਆਦਿ ਰੋਪਵਨ੍ਹੁ ਸ੍ਯੋਸ਼ਿਸਿਕੋਂਡਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਜਹ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਹੇਤਾ ॥

ਅਲ੍ਹਿ ਫਭ੍ਯੁ ਸ਼ੁਦ੍ਧ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਮਾਤ੍ਰ ਪੁਰੁਸ਼ਰ ਪਤਿਯਾਗਿਰੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਤਹ ਬਿਨੁ ਮੈਲੁ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਧੋਤਾ ॥

ਮੁਕਤੁ ਅਲ੍ਹਿ ਯਾਵੁਦੇ ਕੋਲਕੁ ਭਰਲ੍ਹਿ, ਆਗਿ ਸ੍ਵਭ੍ਯੁਗੋਲਿਸਲੁ ਏਨਿਤੁ ਹੇਲੇ

ਜਹ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨ ॥

ਅਲ੍ਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਮਾਤ੍ਰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਮੁਕਤੁ ਨਿਰ੍ਵਿਪ੍ਤਿ ਦੇਵਰਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਤਹ ਕਉਨ ਕਉ ਮਾਨ ਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨ ॥

ਅਲ੍ਹਿ ਯਾਰਿਗੇ ਗੌਰਵ ਮੁਕਤੁ ਹੇਮ੍ਯੁ ਭਿਤ੍ਤੁ?

ਜਹ ਸਰੂਪ ਕੇਵਲ ਜਗਦੀਸ ॥

ਬ੍ਰਹ੍ਮਾਂਡਦ ਅਧਿਪਤਿ ਜਗਦੀਸ਼ ਰੋਪ ਮਾਤ੍ਰ ਭਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਤਹ ਛਲ ਛਿਦ੍ਰੁ ਲਗਤ ਕਹੁ ਕੀਸ ॥

ਅਲ੍ਹਿ ਮੋਸ਼ ਮੁਕਤੁ ਪਾਪ ਯਾਰਿਗੇ ਨੋਵੁਭੰਧੁ ਮਾਡਿਤੁ ਹੇਲੇ?

ਜਹ ਜੇਤਿ ਸਰੂਪੀ ਜੇਤਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ਅਲ੍ਹਿ ਬੇਲਕਿਨ ਰੋਪਵੁ ਤਨ੍ਹਦੇ ਬੇਲਕਿਨਿੰਦ ਆਵਰਿਸਲ੍ਪ੍ਭ੍ਯੁਤੁ

ਤਹ ਕਿਸਹਿ ਭੂਖ ਕਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥

ਆਗਿ ਅਲ੍ਹਿ ਯਾਰਿਗੇ ਹਸਿਵੇਯਾਯਿਤੁ ਮੁਕਤੁ ਯਾਰਿਗੇ ਤ੍ਰਿਪ੍ਤਿਯਾਯਿਤੁ?

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹ੍ਮਾਂਡਦ ਸ੍ਯੋਸ਼ਿਕਰ੍ਤਰਾਦ ਕਰ੍ਤਾਰਰੁ ਅਲ੍ਹਵਨ੍ਨੋ ਮਾਡੁਵਵਰੁ ਮੁਕਤੁ
ਅਦਨ੍ਨੁ ਜੀਵਿਗਲ ਮੂਲਕ ਮਾਡਿਸੁਵਰੁ

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਜਗਤਨੂੰ ਸ੍ਰਾਸ਼ਿਤੀਦ ਦੇਵਰੀಗೆ ਅਠਤ੍ਰਵੀਲ੍ਹ

ਜਬ ਅਪਨੀ ਸੇਭਾ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਬਨਾਈ ॥

ਦੇਵਰੁ ਤਮ੍ਹ ਮਹਿਮੇਯਨ੍ਹੁ ਤਮ੍ਹੋਂਦੀਗੇ ਸ੍ਰਾਸ਼ਿਤੀਦਾਗ

ਤਬ ਕਵਨ ਮਾਇ ਬਾਪ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥

ਓਗ ਤੰਦੇ-ਤਾਯੀ, ਸ੍ਰੇਹਿਤਰੁ, ਪੁਤ੍ਰਰੁ ਮਤ੍ਰੁ ਸਹੋਦਰਰੁ ਯਾਰੁ?

ਜਹ ਸਰਬ ਕਲਾ ਆਪਹਿ ਪਰਬੀਨ ॥

ਅਵਰੇ ਸਕਲ ਕਲੇਗਲ੍ਹਿ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਵੀਨਰਾਗਿਦਾਗ

ਤਹ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਾ ਕੇਉ ਚੀਨ ॥

ਓ ਸਮਯਦਲ੍ਹਿ ਯਾਰੁ ਵੇਦਗਲ੍ਹਿ ਮਤ੍ਰੁ ਕਤੇਬ ਅਨ੍ਹੁ ਗੁਰੁਤਿਸਲ੍ਹਿ

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਸ਼ ਤਮ੍ਹਨ੍ਹੁ ਤਾਪੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲ੍ਹਿ ਭਟ੍ਰਕੋਂਡਾਗ

ਤਉ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੈ ॥

ਸੁਭ ਮਤ੍ਰੁ ਅਸੁਭਗਲ੍ਹਿ ਬਗੇ ਯਾਰੁ ਯੋਭਿਸੁਤ੍ਰਿਦ੍ਵਰੁ?

ਜਹ ਆਪਨ ਉਚ ਆਪਨ ਆਪਿ ਨੇਰਾ ॥

ਅਲ੍ਹਿ ਦੇਵਰੁ ਸ੍ਵਤਃ ਏਤ੍ਰ ਮਤ੍ਰੁ ਹਤ੍ਰਿਰ ਭਦ੍ਰਰੁ

ਤਹ ਕਉਨ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਕਹੀਐ ਚੇਰਾ ॥

ਅਲ੍ਹਿ ਯਾਰਨ੍ਹੁ ਯੋਜਮਾਨ ਏਨ੍ਹੁ ਕਰੋਯੁਬਹੁਦੁ ਮਤ੍ਰੁ ਯਾਰਨ੍ਹੁ ਸੇਵਕ ਏਨ੍ਹੁ ਕਰੋਯੁਬਹੁਦੁ?

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਦੇਵਰ ਅਦ੍ਰੁਤ ਪਵਾਡਗਲ੍ਹਿ ਕੰਡੁ ਬੇਰਗਾਗਿਦ੍ਵੇਨੇ

ਨਾਨਕ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਿ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਹੇਠੁਤਾਨੇ ਓ ਦੇਵਰੇ, ਨਿਮ੍ਹ ਵੇਗ ਨਿਮ੍ਹਗੇ ਮਾਤ੍ਰੁ ਤੀਢਿਦਿ

ਜਹ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇਆ ॥

ਅਲ੍ਹਿ ਵਿਸ਼੍ਵਾਸਦ੍ਰੋਹਿ ਮਤ੍ਰੁ ਅਵਿਭਯਿਤ ਦੇਵਰੁ ਤਨ੍ਹਲ੍ਹਿਯੇ ਲੀਨਵਾਦਰੋ

ਉਹਾ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ਮਾਇਆ ॥

ਅਲ੍ਹਿ ਮਾਯੇਯਿੰਦ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤਰਾਦਵਰੁ ਯਾਰੁ?

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਆਦੇਸੁ ॥

ਸ੍ਵਤಃ ದೇਵਰੇ ਨਮਸ್ಕਰಿಸಿದਾਗ

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ ॥

ಆ ਸਮಯਦਲੀ ਮਾਯੇਯ ਮੂਰੁ ਵਿਧਾਨਗਲੁ ਪ੍ਰਪಂਚਵਨੁ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਰਲੀਲੁ

ਜਹ ਏਕਹਿ ਏਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥

ਲੀ ਨੀਵੁ ਒ਭ੍ਧਰੇ ਦੇਵਰੁ

ਤਹ ਕਉਨੁ ਅਚਿੰਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਤਾ ॥

ਅਲੀ ਯਾਰੁ ਨਿਰਾਤੰਕਰਾਗਿਦ੍ਧਰੁ ਮਤ੍ਤੁ ਯਾਰੁ ਚਿੰਤਿਤਰਾਗਿਦ੍ਧਰੁ?

ਜਹ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਤੀਆਰਾ ॥

ਅਲੀ ਦੇਵਰੁ ਤਨ੍ਯਯਕ੍ਯੇ ਤ੍ਯਪ੍ਤਿਪੱਤ੍ਰੇ

ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉਨੁ ਸੁਨਨੈਹਾਰਾ ॥

ਹੇਲੁ ਯਾਰਿਦ੍ਧਰੁ ਮਤ੍ਤੁ ਕੇਲੁ ਯਾਰੁ?

ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰੁ ਅਨੰਤ ਮਤ੍ਤੁ ਸਰਵਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠੁ

ਨਾਨਕ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਪਹੂਚਾ ॥੬॥

ਅਵਰੁ ਮਾਤ੍ਰ ਤਮ੍ਯਨੁ ਤਾਵੁ ਤਲੁਪੁਤ੍ਤਾਰੇ. 6॥

ਜਹ ਆਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰੁ ॥

ਦੇਵਰੁ ਸ੍ਵਤಃ ਵਿਸ਼ਵਨੁ ਸ੍ਰਸ਼ਿਸ਼ਿਦਾਗ

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਕੀਨੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਮਤ੍ਤੁ ਮਾਯੇਯ ਮੂਰੁ ਗੁਣਗਲਨੁ ਜਗਤੀਨਲੀ ਹਰਡਿਦਾਗ

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤ ॥

ਅਗ ਅਦੁ ਪਾਪਵ੍ਰੇ ਪੁੰਨਵ੍ਰੇ ਅੰਦੁ ਜਨਜਨਿਤਵਾਯਿਤੁ

ਕੇਉ ਨਰਕ ਕੇਉ ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤ ॥

ਕੇਲਵਰੁ ਨਰਕਕ੍ਯੇ ਹੋਗਲੁ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਸ਼ਿਦਰੁ ਮਤ੍ਤੁ ਕੇਲਵਰੁ ਸ੍ਵਰ੍ਗਕ੍ਯੇ
ਹੰਬਲਿਸਲੁ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਸ਼ਿਦਰੁ

ਆਲ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥

ਦੇਵਰੁ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਵਿਵਾਦਗਲਨੁ ਮਤ੍ਤੁ ਸੰਪਤ੍ਤਨੁ ਨਾਸ਼ਪਡਿਸ਼ਿਦ੍ਧਾਰੇ

ਹਉਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ॥

ਅਹੰਕਾਰ, ਬਾਧਵਯ, ਸੰਦਿਗ੍ਧਤਾ ਅਤੇ ਭਯਾਨਕ ਹੋਰਿਆਨਾ ਸੁਖਸ਼ਿਪੀਦੇ

ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥

ਦੁਖ, ਸੰਤੋਸ਼, ਗੌਰਵ ਅਤੇ ਅਵਮਾਨ

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖਾਨ ॥

ਵਿਵਰਣਨਾਂ ਹਲਕੇ ਵਿਧਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥

ਦੇਵਰੀ ਅਵਨ ਨਾਟਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਖਸ਼ਿਪੀ ਨੋਟੁਤਾਰੇ

ਖੇਲੁ ਸੰਕੇਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰੀ ਤਨੂੰ ਕਾਲਕ੍ਰੇਪਵਨੂੰ ਮੁਝੀਦਾਗ, ਅਵਰੀ ਮਾਤ੍ਰ
ਊਲੀਯੁਤਾਰੇ

ਜਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ ॥

ਏਲੀਲੀ ਅਪਰਿਮਿਤ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤ੍ਵਰੀ ਏਲੀ ਅਵਰ ਭਕ੍ਤਨਿਦਾਨੇ ਅਤੇ ਏਲੀਲੀ
ਭਕ੍ਤਨਿਦਾਨੀ ਏਲੀਲੀ ਦੇਵਰੀ ਭਗਤ੍ਵਰੀ

ਜਹ ਪਸਰੈ ਪਾਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥

ਅਵਰੀ ਸੁਖਸ਼ਿਪੀ ਨੂੰ ਏਲੀਲੀ ਹਰਦਿਦਰੀ ਅਦੁ ਅਵਨ ਸੰਤਨ ਮਹਿਮੇਗਾਗੀ

ਦੁਹੁ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥

ਅਵਰੀ ਏਰਡੂ ਪੱਖਾਂ ਓਡੀਯ

ਉਨ ਕੀ ਸੇਭਾ ਉਨਹੁ ਬਨੀ ॥

ਅਦਰ ਸੌਂਦਯਵੁ ਅਵਨੀਗੇ ਮਾਤ੍ਰ ਸ਼ੋਭੇ ਨੀਡੁਤ੍ਵਦੇ

ਆਪਹਿ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਅਨਦ ਚੇਜ ॥

ਦੇਵਰੀ ਲੀਲੇਰਚਿਸੁਤਾਰੇ ਅਤੇ ਓਡੁਤਾਰੇ

ਆਪਹਿ ਰਸ ਭੋਗਨ ਨਿਰਜੇਗ ॥

ਅਵਰੀ ਸ੍ਵਤਃ ਓਨੰਦਿਸੁਤਾਰੇ ਅਤੇ ਭਨਨੀ ਨੀਲੀਪ੍ਰਨਾਗੀਰੁਤਾਰੇ

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ ਲਾਵੈ ॥

ਅਵਰੀ ਯਾਰਨੂੰ ਬੀਕਾਦਰੀ ਤਨੂੰ ਹੋਸਰੀਨੋਂਦੀਗੇ ਹੋਸਰਿਸੁਤਾਰੇ

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲੁ ਖਿਲਾਵੈ ॥

ਤਮਗੇ ਬੀਕਾਦਵਰਨੂੰ ਪ੍ਰਪੰਚਦ ਓਲਵਾਡੁਵੰਤ ਮਾਡੁਤਾਰੇ

ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੇਲੈ ॥

ਓ ਅਨੰਤ, ਅਝੰਧਲਾਗਦ, ਹੋਲੀਸਲਾਗਦ ਦੇਵਰੁ ಎੰਦੁ ਨਾਨਕ ਹੇਝੁਤਾਰੁ

ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੇਲੈ ॥੮॥੨੧॥

ਓ ਗੁਲਾਮੁ ਨੀਵੁ ਆਦੇਸ਼ਿਸਿਦੰਤ ਮਾਤਨਾਡੁਤਾਨੈ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੋਤ

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰ ॥

ਓ ਦੇਵਰੇ, ਜੀਵਿਗਝ ਪ੍ਰੋਭਕ, ਨੀਵੇ ਸਰਵਵਾਧੀ

ਨਾਨਕ ਏਕੇ ਪਸਰਿਆ ਦੂਜਾ ਕਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓਭ੍ਧਰੇ ਦੇਵਰੁ ਸਰਵਵਾਧੀ. ਭਦਨੁ ਬਿਛਰੈ ਬੇਰੇਯਵਰੁ ಎਲੀ
ਕਾਠੀਸੁਤਾਰੁ? 1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਅ਷੍ਵਪਦੀ

ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨਨੈਹਾਰੁ ॥

ਅਵਰੇ ਮਾਤੁਗਾਰ ਮਤੁ ਅਵਰੇ ਕੇਝੁਗ

ਆਪਹਿ ਏਕੁ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਅਵਰੁ ਓਭ੍ਧਰੇ ਮਤੁ ਅਵਰੇ ਅਵਰ ਵਿਸ਼ਰਣੈ

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥

ਅਵਰੁ ਓਝੰਧਦਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸਿਦਾਗ, ਅਵਰੁ ਵਿਸ਼ਵਨੁ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਸੁਤਾਰੁ

ਆਪਨੈ ਭਾਣੈ ਲਏ ਸਮਾਏ ॥

ਅਵਰੁ ਅਦਨੁ ਤਨੁ ਭਝੰਧੰਤ ਤਨੋਝੰਗੇ ਹੀਰਿਕੋਝੁਤਾਰੁ

ਤੁਮ ਤੇ ਭੀਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

ਓ ਦੇਵਰੇ, ਨੀਵਿਲਦੈ ਏਨੋ ਮਾਡਲੁ ਸਾਧਵਿਲੁ

ਆਪਨ ਸੂਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥

ਨੀਵੁ ਭਧੀ ਜਗਤਨੁ ਓਦੈ ਦਾਰਦਲੀ ਕਠੀਧੀਰੀ

ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥

ਯਾਰੀਗੇ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਰੁ ਸ੍ਵਤਃ ਜਾਨਵਨੁ ਨੀਡੁਤਾਰੁ

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥

ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಸತ್ಯನಾಮವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ

ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

ಅವನು ದಾರ್ಶನಿಕ ಮತ್ತು ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ

ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥੧॥

ಓ ನಾನಕ್, ಅವನು ಇಡೀ ಜಗತ್ತನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವವನು

ਜੀਅ ਜੰਤು ಸਭ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥ ॥

ಸಕಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳೂ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿವೆ

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥੁ ॥

ಅವರು ವಿನಮ್ರ ಮತ್ತು ಅನಾಥರ ಪ್ರಭು

ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥

ದೇವರು ರಕ್ಷಿಸುವವನನ್ನು ಯಾರೂ ಕೊಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ

ਸੋ ਮੁਆ ਜਿਸੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥

ಅವರು ತನ್ನ ಹೃದಯದಿಂದ ಯಾರನ್ನು ಮರೆಯುವರೋ ಅವನು ಈಗಾಗಲೇ ಸತ್ತಿದ್ದಾನೆ

ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੇ ਜਾਇ ॥

ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಯವರ ಬಳಿಗೆ ಏಕೆ ಹೋಗಬೇಕು?

ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ॥

ಎಲ್ಲರ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ನಿರಂಜನ ಪ್ರಭು ಇದ್ದಾರೆ. , ಜೀವಿಗಳ ಎಲ್ಲಾ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ತನ್ನ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವರು

ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ ॥

ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳು ಅವನ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿವೆ. ಅದು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೂ ಮತ್ತು ಹೊರಗೂ ಇದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ ॥

ಅವರು ಒಳಗೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗೆ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ

ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥

ಆ ಗುಣಗಳ ನಿಧಿಯು ಅನಂತ ಮತ್ತು ಅಪರಿಮಿತ ದೇವರ ಮೇಲಿದೆ

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥

ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਯਾਵਾਗਲਾ ਸੰਪೂਰਨ ਸਮੁਪਾਨੇ ਮਾਡੁਤਾਰੇ. 2॥

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਦਇਆਲ ॥

ਕਰੁਣਾਮਯੀ ਦੇਵਰੁ ಎਲੈਡੇ ਭਦ੍ਰਾਰੇ ਮੁਤੁ

ਸਭ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਸਕਲ ਜੀਵਰਾਸ਼ੀਗੰਗੂ ਦਯੈਯੁਝਵਰੁ

ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ॥

ਅਵਰੁ ਮਾਤ੍ਰ ਤਮ੍ਹ ਲੀਲੇਗਲਨੁ ਤੀਲੀਦਿਦਾਰੇ

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥

ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਦੇਵਰੁ ಎਲੈਦਰਲੂ ਭਦ੍ਰਾਰੇ

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਅਵਨੁ ਜੀਵੀਗਲਨੁ ਅਨੇਕ ਰੀਤੀਯਲੀ ਪ੍ਰੋਸਿਸੁਤਾਰੇ

ਜੇ ਜੇ ਰਹਿਓ ਸੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਤਿ ॥

ਅਵਨੁ ਏਨਨੁ ਸ੍ਰੋਸਿਸਿਦਰੋ ਅਦਨ੍ਹੇ ਧ੍ਯਾਨਿਸੁਤਲੇ ਭਰੁਤਾਰੇ

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

ਦੇਵਰਨੁ ਮੇਝਿਸੁਵਵਨਨੁ ਅਵਰੁ ਤਨ੍ਹੋਂਦੀਗੇ ਸੇਰਿਸਿਕੋਲ੍ਹੁਤਾਰੇ

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

ਅੰਤਹ ਭਕਤਨੁ ਭਗਵਾਨ ਹਰਿਯਨੁ ਪ੍ਰੋਸਿਸੁਤਾਨੇ ਮੁਤੁ ਸੁਤਿਸੁਤਾਨੇ

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਤਨ੍ਹੇ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ ਸ੍ਰਦ੍ਧੇਯਿੰਦ ਦੇਵਰਨੁ ਨੰਬਿਦਵਨੁ

ਕਰਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥

ਅਵਨੁ ਓਘੁ ਸ੍ਰੋਸਿਸਿਕਰਾਦ ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਤੀਲੀਦਿਦਾਨੇ. 3॥

ਜਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਏਕੈ ਨਾਇ ॥

ਦੇਵਰ ਓਂਦੁ ਨਾਮਦਲੀ ਨਿਰਤਨਾਦ ਭਕਤ

ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥

ਅਵਨ ਭਰਵਸੇ ਵ੍ਧਵਾਗੁਵੁਦਿਲੀ

ਸੇਵਕ ਕਉ ਸੇਵਾ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ਸੇਵਕਨੀಗೆ ਸੇਵਾ ਸਲಿಸುವುದੁ ಮಾਤ੍ਰ ಶೋਭੇ ਨੀਡੁਤੁਦੇ

ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਆਜ਼੍ਯੋਗਲੰਨੁ ਪਾਲਿਸੁਵ ਮੂਲਕ ਅਵਨੁ ਮੋਝਦ ਪਰਮ
ਸ੍ਰੀਤੀਯੰਨੁ ਪਡੇਯੁਤਾਨੇ

ਇਸ ਤੇ ਉਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਅਵਨੁ ਭਦੰਨੁ ਮੀਰਿ ਬੇਰੇਨਨਨੁ ਯੋਭਿਸੁਵੁਦਿਲੁ

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਯਾਰ ਫੁਦਯਦਲਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਭਗਵੰਤ ਨੇਲੇਸਿਦਾਨੇਯੋ

ਬੰਧਨ ਤੇਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥

ਅਵਨੁ ਤੰਨੁ ਬੰਧਗਲੰਨੁ ਤੋਰੇਦੁ ਨਿਭਯਨਾਗੁਤਾਨੇ

ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰੁ ॥

ਮਤ੍ਰੁ ਹਗਲਿਰੁਲੁ ਗੁਰੁਵਿਨ ਪਾਦਪੂਜੇ ਮਾਡੁਤਾਰੇ

ਇਹ ਲੋਕੁ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕੁ ਸੁਰੇਲੇ ॥

ਅਵਨੁ ਭਲੋਕਦਲਿ ਸੁਖਵਾਗਿਰੁਤਾਨੇ ਮਤ੍ਰੁ ਮੁੰਦਿਨ ਪ੍ਰਪੰਚਦਲਿ
ਸੁਖਵਾਗਿਰੁਤਾਨੇ

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਨੰਨੁ ਤਮੋਂਦਿਗੇ ਓਂਦੁਗੂਡਿਸੁਤਾਰੇ. 4॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦੁ ॥

ਸਤ੍ਸੰਗਦਲਿ ਚੂਡਿ ਓਟ੍ਰਿਗੇ ਆਨੰਦਿਸਿ

ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥

ਮਤ੍ਰੁ ਪੂਜਯੁ ਭਗਵੰਤਨੰਨੁ ਸੁਤਿਸੁਤਾ ਭਰੁ

ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਰਾਮਾ ਹੇਸਰਿਨ ਅੰਸ਼ਵੰਨੁ ਪਰਿਗਣਿਸੁ

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥

ਓ ਰੀਤੀਯਾਗਿ, ਅਪਰੋਪਦ ਮਾਨਵ ਦੇਹਫਲੁ ਓਲ੍ਯੰਦੰਨੁ ਮਾਡੁ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਦੇਵਰ ਮਹਿਮੰਯ ਅਮ੍ਰਿਤਵੰਨੁ ਹਾਡਿ

ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

ಇದು ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ ॥

ਪਤੀ ಕ್ಷਣವೂ ಭਗਵಂತನನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡು

ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥

ಇದರಿಂದ ਅಜ್ಞಾನ ತೊಲಗಿ ਅಂಧಕਾਰ ਨਾಶವಾಗುತ್ತದೆ

ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ॥

ಗುರುಗಳ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಕೇಳಿದ ನಂತರ ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ
ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿ

ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੫॥

ಓ ನಾನಕ್, ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಬಯಸಿದ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀಯ

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਲੇਹੁ ਸਵಾರಿ ॥

ಈ ಜಗತ್ತು ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಪ್ರಪಂಚ ಎರಡನ್ನೂ ಪಾಲಿಸು

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ರಾಮನ ಹೆಸರನ್ನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳು

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ ॥

ಇದು ಪೂರ್ಣ ಗುರುವಿನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಲಹೆಯಾಗಿದೆ

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ ॥

ಯಾರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅದು ನೆಲೆಸಿದೆಯೋ ಅವರು ಸತ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು

ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ದೇಹದಿಂದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಗವಂತನ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸಿ

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ ॥

ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ದುಃಖ, ನೋವು, ಭಯ ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ

ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥

ಓ ಉದ್ಯಮಿ, ನಿಜವಾದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡು

ਦರಗਹੁ ನಿਬರੈ ਖੇਪ ਤੁਮਾਰੀ ॥

ನಿಮ್ಮ ಒಪ್ಪಂದವು ದೇವರ ಸಭೆಯನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ತಲುಪುತ್ತದೆ

ਏਕਾ ਟੇਕ ਰਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਨਿನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳು.

ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥

ಓ ನಾನಕ್, ಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಸಾವಿನ ಚಕ್ರದ ಮೂಲಕ ನಿನ್ನ ಪ್ರಯಾಣವು ಮತ್ತೆ ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. 6॥

ਤਿਸ ತੇ ਦੂਰਿ ಕਹಾ ਕೆ ਜಾਇ ॥

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅದರಿಂದ ಹೇಗೆ ದೂರ ಹೋಗಬಹುದು?

ਉਬರೈ ರಾಖನಹಾರು ਧਿਆਇ ॥

ರಕ್ಷಕ ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಉಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ

ਨಿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ ॥

ಆ ನಿರ್ಭೀತ ಭಗವಂತನನ್ನು ಜಪಿಸುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಭಯಗಳೂ ಮಾಯವಾಗುತ್ತವೆ

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੁਟੈ ॥

ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ॥

ದೇವರು ಯಾರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವನು ಯಾವುದೇ ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੇਵਤ ਸੁਖ ॥

ನಾಮದ ಆರಾಧನೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆನಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ

ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

ಇದರೊಂದಿಗೆ, ಚಿಂತೆಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರವು ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੇਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰੁ ॥

ಆ ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಯಾರೂ ಸಾಟಿಯಾಗಲಾರರು

ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਠਾਢਾ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಯಾರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ವೀರ ಗುರು ನಿಂತಿದ್ದಾನೆಯೋ

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ॥੭॥

ಅವನ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳು ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿವೆ.॥7॥

ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ಯಾರ ವಿವೇಕವು ಪರಿಪೂರ್ಣವೋ ಮತ್ತು ಯಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಮೃತವು

ਸੁਰਿਸੁਤ੍ਰਦೋ ਆ ਗੁਰੁ

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਉਧਰਤ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਓਤਨਨੁ ਨੋਡੁਵੁਦਰਿੰਦ ਲੋਕ ਕਲਾਯਾਨਵਾਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੁਪ ॥

ਅਵਰ ਕਮਲਦ ਪਾਦਗਲੁ ਅਨਨ੍ਯਵਾਗਿਵੇ

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਸੰਦਰ ਹਰਿ ਰੂਪ ॥

ਅਵਨ ਦਰਸਨਗਲੁ ਯੋਸ਼ਸ੍ਵਿਯਾਗੁਤ੍ਰਵੇ ਮੁਤ੍ਤੁ ਅਵਨ ਰੋਪਵੁ ਦੇਵਰੰਤ ਬਹਲੁ
ਸੁੰਦਰਵਾਗਿਰੁਤ੍ਰਦੇ

ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਅਵਨ ਸੇਵੇਯੁ ਆਰੇਵਦਿਸਲ੍ਪਟ੍ਵਿਦੇ ਮੁਤ੍ਤੁ ਅਵਨ ਸੇਵਕਨਨੁ ਸ੍ਵੀਕਰਿਸਲਾਗਿਦੇ

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥

ਅਵਨੇ ਗੁਰੁ, ਅੰਤਰੰਗ ਮੁਤ੍ਤੁ ਮੁਖ੍ਯੁ ਪੁਰੁਸ਼. , ਯਾਰ ਹ੍ਯੁਦਯਦਲ੍ਲਿ ਗੁਰੁ
ਨੇਲੇਸਿਰੁਵਨੋ ਅਵਨੁ ਫਲਵੰਤਨਾਗੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੇਤ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ਗੁਰੁਵਨੁ ਹ੍ਯੁਦਯਦਲ੍ਲਿ ਟ੍ਵਿਕ੍ਸ਼ੋਂਡਿਰੁਵ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਫਲਵਨੁ ਨੀਡੁਤ੍ਰਾਨੇ. ,
ਸਾਵੁ ਅਵਨਨੁ ਸਮੀਪਿਸੁਵੁਦਿਲ੍ਲ.

ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵਤ ਕਾਲੁ ॥

ਸਮਯੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਸਾਵੁ ਅਵਨ ਹਤ੍ਤਿਰ ਬਰੁਵੁਦਿਲ੍ਲ

ਅਮਰ ਭਏ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥

ਅਵਨੁ ਅਮਰਰਾਦਨੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਅਮਰ ਸ੍ਥਿਤਿਯਨੁ ਪਡੇਦਨੁ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੮॥੨੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਯਾਰੁ ਮੁਖਿਗਲੁ ਸਹਵਾਸਦਲ੍ਲਿ ਦੇਵਰਨੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸਿਦ੍ਧਾਰੇ. 8॥ 22 ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਲੋਕ

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥

ਅਜ੍ਞਾਨਦ ਅੰਧਕਾਰਵਨੁ ਨਾਸਪਡਿਸਿਦ ਜ੍ਞਾਨਦ ਰੋਪਦਲ੍ਲਿ ਗੁਰੁਵੁ
ਪ੍ਰਤਿਰੋਪਵਨੁ ਓਦਗਿਸਿਦ੍ਧਾਰੇ

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੇਟਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰ ਦਯੋਯਿੰਦ, ਨਨ੍ਹ ਮਨਸ੍ਹਨ੍ਹ ਜ਼ਾਨਦਿੰਦ ਬੇਲਗਿਸਿਦ ਸੰਤ
ਗੁਰੁਵਨ੍ਹ ਨਾਨੁ ਕੰਡੁਕੋਂਡਿਦ੍ਵੇਂ. 1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਅ਷੍ਵਪਦੀ

ਸੰਤਸੰਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ॥

ਸੰਤਰ ਸਹਵਾਸਦਲੀ, ਨਮ੍ਰੋਲ੍ਹਗੇ ਦੇਵਰਨ੍ਹ ਕੰਡਿਦ੍ਵੇਂ

ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥

ਨਾਨੁ ਭਗਵੰਤਨ ਹੇਸਰਨ੍ਹ ਸਿਹਿ ਮੁਤ੍ਤੁ ਮਧੁਰਵਾਗਿ ਕਾਨੁਤ੍ਰੇਂ

ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਏਕਸੁ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥

ਭਡੀ ਸ੍ਰੁਸ਼੍ਟਿ ਓਂਦੇ ਦੇਵਰ ਰੋਪਦਲੀਦੇ

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ॥

ਭਦਰਲੀ, ਹਲਵੁ ਬਗੇਯ ਬਠ੍ਠਗਲੁ ਗੋਚਰਿਸੁਤ੍ਰਵੇਂ

ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥

ਦੇਵਰ ਅਮ੍ਰੁਤਦ ਹੇਸਰੁ ਨਵਨਿਧਿ

ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸ਼ਾਮੁ ॥

ਭਦੁ ਮਾਨਵ ਦੇਹਦਲੀਯੇਂ ਨੇਲੇਸਿਦੇ

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਤ ਤਹ ਨਾਦ ॥

ਅਲੀ, ਲੋਨ੍ਯ ਸਮਾਧਿਯਲੀ, ਅਨ੍ਹਦਾ ਅਧਵਾ ਅਪਰਿਮਿਤ ਂਬੁ ਪਦਵਿਦੇ

ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਓ ਆਸ਼੍ਵਯੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਬੇਰਗੁ ਵਰ੍ਣਿਸਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲ੍ਹ

ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ॥

ਦੇਵਰੁ ਸ੍ਵਤਃ ਯਾਰਿਗੇ ਤੋਰਿਸੁਵਰੋਂ ਅਵਨੁ ਮਾਤ੍ਰੁ ਅਦਨ੍ਹੁ ਨੋਂਡੁਤ੍ਰਾਨੇਂ

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅੰਤਹ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਜ਼ਾਨਵਨ੍ਹੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਰਾਨੇਂ. 1॥

ਸੇ ਅੰਤਰਿ ਸੇ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤ ॥

ਓ ਅਨੰਤ ਭਗਵੰਤ ਮਨਸ੍ਹਿਨੋਲ੍ਹਗੁ ਹੋਰਗੁ ਭਦ੍ਰਾਦ੍ਰੇਂ

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤ ॥

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಣದಲ್ಲೂ ದೇವರು ಇದ್ದಾರೆ

ਧਰਨಿ ਮਾਹਿ ਆਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥

ಅವನು ಭೂಮಿ, ಆಕಾಶ ಮತ್ತು ಭೂಗತ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ

ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ಅವನು ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪೋಷಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ

ਬਨಿ ਤਿਨಿ ਪರਬਤਿ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰಹ್ಮ ॥

ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರಭುವು ಅರಣ್ಯ, ಹುಲ್ಲು ಮತ್ತು ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದ್ದಾರೆ

ਜೈਸੀ ਆਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ ॥

ಅವರ ಆದೇಶದಂತೆ, ಜೀವಿಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ ॥

ಗಾಳಿ, ನೀರು ಮತ್ತು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಇದ್ದಾರೆ

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸੇ ಸਮਾਹਿ ॥

ಅವನು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಮತ್ತು ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ

ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕੇ ਠਾਉ ॥

ಅವರಿಂದ ಭಿನ್ನವಾದ ಬೇರೆ ಜಾಗವಿಲ್ಲ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥

ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಾನಾಕ ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.2॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥

ವೇದ, ಪುರಾಣ ಮತ್ತು ಸ್ಮೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆ ದೇವರನ್ನು ನೋಡು

ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖੜੁ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥

ಚಂದ್ರ, ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ನಕ್ಷತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅವರೊಬ್ಬರೇ ದೇವರು

ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ ਕੇ ਬੋਲੈ ॥

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಯೂ ದೇವರ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ

ਆਪਿ ਅਡੋਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲੈ ॥

ಅವರು ದೃಢನಿಶ್ಚಲ ಮತ್ತು ಎಂದಿಗೂ ಕದಲುವುದಿಲ್ಲ

ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥

ਪ੍ਰਤಿಯੋਂਦੁ ਕਲੇਯਨੁ ਰਚਿਸੁਵ ਮੂਲਕ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਯ ਆਵਨੁ ਆਡੁਤਾਰੇ

ਮੇਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣਹ ਅਮੇਲ ॥

ਅਦਰ ਗੁਣਗਲੁ ਅਮੂਲ੍ਯਵਾਦ ਚਾਰਣ ਅਦਰ ਮੌਲ੍ਯਮਾਪਨ
ਮਾਡਲਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਹ

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥

ਏਲ੍ਹਾ ਦਿਪਗਲ੍ਹਿ ਦੇਵਰ ਬੇਲਕੁ ਊਰਿਯੁਤ੍ਤਿਦੇ

ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੇਤਿ ॥

ਦੇਵਰੁ ਤਮ੍ਹ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਦਲ੍ਹਿ ਪ੍ਰਪੰਚਦ ਰਚਨੇਯਨੁ ਹੋਂਦਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵਿਨ ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ ਯਾਰ ਭਯ ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇਯੋ

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ॥੩॥

ਭਦੁ ਅਵਨਲ੍ਹਿ ਬਲਵਾਦ ਨੰਬਿਕੇਯਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ॥

ਸੰਤਰੁ ਏਲ੍ਹੇਲ੍ਹਾ ਦੇਵਰਨੁ ਚਾਨੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

ਸੰਤਰ ਮਨਸ੍ਸਿਨਲ੍ਹਿ ਕੇਵਲ ਧਰਮਵਿਦੇ

ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚਨ ॥

ਸੰਤਰੁ ਭਲ੍ਹੇਯੁ ਮਾਤੁਗਲਨੁ ਕੇਲੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਰਚਨ ॥

ਅਵਰੁ ਸਰਵਵ੍ਯਾਪਿਯਾਦ ਰਾਮਨਲ੍ਹਿ ਲੀਨਵਾਗਿ ਊਲ੍ਹਿਯੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਹਤ ॥

ਭਦੁ ਦੇਵਰਨੁ ਅਧਮਾਡਿਕੋਂਡ ਪ੍ਰਤਿਯੋਭ੍ਧੁ ਸੰਤ ਮਤ੍ਤੁ ਧਾਰਮਿਕ ਆਤ੍ਮਦ
ਜੀਵਨ ਨਡਵਲ੍ਹਿਕੇਯਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਕਹਤ ॥

ਮੁਖਿ ਯਾਵਾਗਲੂ ਸਤ੍ਯਵਨ੍ਨੇ ਹੇਲੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਜੇ ਜੇ ਹੋਇ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ॥

ਏਨੇ ਨਡੇਦਰੂ ਅਦਨੁ ਸੁਖਵੇਂਦੁ ਪਰਿਗਣਿਸੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥

ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವನು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವವನು ದೇವರು
ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ

ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ ॥

ಸಂತರಿಗೆ, ದೇವರು ಒಳಗೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾನೆ

ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਮੋਹੀ ॥੪॥

ಓ ನಾನಕ್, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ ನಂತರ
ಮೋಡಿಮಾಡುತ್ತಾನೆ

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥

ದೇವರು ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಅವನ ಸೃಷ್ಟಿ ಕೂಡ ಸತ್ಯ

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਸਗਲੀ ਉਤਪਤਿ ॥

ಆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಇಡೀ ಜಗತ್ತು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದಾಗ, ಅವನು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

ದೇವರು ಅದನ್ನು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡರೆ ಅದು ಸ್ವತಃ ಒಂದು
ರೂಪವಾಗುತ್ತದೆ

ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨਹ ਜਾਇ ॥

ಅವರ ಅನೇಕ ಕಲೆಗಳು ವಿವರಿಸಲಾಗದ ಶಕ್ತಿಗಳಾಗಿವೆ

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

ಅವರು ಯಾರನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ

ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀਐ ਦੂਰਿ ॥

ಆ ಪರಬ್ರಹ್ಮರನ್ನು ಒಂದರಿಂದ ದೂರವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವರಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿದೆ
ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದೇ?

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ಆದರೆ ದೇವರು ತಾವೇ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ

ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಅವರು ಆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತನ್ನ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿತ್ವದ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುತ್ತಾರೆ

ಯಾವ ದೇವರು ಸ್ವತಃ ಉನ್ನತ ಆಂತರಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ

ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ಜನರಲ್ಲಿ ದೇವರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರೇ ಎಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ

ಅವನು ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಅವರ ದೇಹವಾಗಿದೆ

ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ

ಜನರ ಚಲನೆ, ಹುಟ್ಟು ಸಾವು ದೇವರು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಆಟ

ಮಾಯೆಯನ್ನು ತನಗೆ ವಿಧೇಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ

ಎಲ್ಲರೊಳಗಿದ್ದರೂ ದೇವರು ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ

ಏನು ಹೇಳಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಅವರೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ

ಜೀವಿಯು ಅವರ ಆದೇಶದಂತೆ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಆದೇಶದಂತೆ ಸಾಯುತ್ತದೆ

ಓ ನಾನಕ್, ಅವರು ಜೀವಿಯನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸಿದಾಗ, ಅವರು ಜೀವಿಯನ್ನು
ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ . 6॥

ದೇವರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದಲ್ಲ

ਓਰੈ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥

ਓ ਦੈਵਰਨੁ ਬਿੰਨੁ ਯਾਰਾਦੁ ਏਨਾਦੁ ਮਾਡਿਦਾਰਾ ਹੋਈ?

ਆਪਿ ਭਲਾ ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥

ਦੈਵਰੁ ਸ੍ਵਥਃ ਫਲੈਯਵਰੁ ਮਤੁ ਅਵਨ ਕਾਰਯਗਲੁ ਅਤ੍ਯੁਤਮਵਾਗਿਵੇ

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥

ਅਵਰ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ ਏਨਿਦੇ ਏਨਬੁਦੁ ਅਵਰਿਗੇ ਗੋਤੁ, ਅਵਰੇ ਸਥੁ ਮਤੁ
ਅਵਰ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਯੁ ਸਥੁ

ਆਪਿ ਸਾਚੁ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥

ਅਵਨੇ ਸਥੁ, ਮਤੁ ਅਵਨ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਯੁ ਸਥੁ.

ਓਤਿ ਪੇਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥

ਬਛੈਯ ਦਾਰਦੰਤ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਯਨੁ ਤਨੋਲਗੇ ਬੇਰੇਸਿਬਿਛੈਦਾਰੇ

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ਅਦਰ ਵੇਗ ਮਤੁ ਵਿਸ਼ਾਰਵਨੁ ਵ੍ਯਕ੍ਤਪਡਿਸਲਾਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤ ਸੋਈ ਪਾਇ ॥

ਅਵਰੰਤ ਬੇਰੇਯਵਰੁ ਭਦ੍ਰਿਦ੍ਵਰੇ ਅਵਰਨੁ ਅਧੁ ਮਾਡਿਕੋਲੁ
ਸਾਧ੍ਯਵਾਗੁਤ੍ਰਿਤੁ

ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਦੈਵਰੁ ਮਾਡਿਦਨੁ ਜਨ ਫਲਿਕੋਲੁਬੇਕੁ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵਿਨ ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ ਓ ਸਥੁਵਨੁ ਅਧੁਮਾਡਿਕੋਲੁ. 7 ॥

ਜੇ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਦੈਵਰਨੁ ਅਧੁਮਾਡਿਕੋਲੁਵਵਰੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਸੰਤ੍ਰੋਸ਼ਵਨੁ
ਪਡੈਯੁਤਾਰੇ

ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪੁਤ੍ਰੁ ਸੋਇ ॥

ਓ ਦੈਵਰੁ ਅਵਰਨੁ ਤਨੋਨੰਦਿਗੇ ਏਨੁਗੁਡਿਸੁਤਾਰੇ

ਓਹੁ ਧਨਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ॥

ਅਵਨੁ ਸ੍ਰਿਮੰਤ ਮਤੁ ਗੌਰਵਾਨ੍ਵਿਤਨਾਗੁਤਾਰੇ

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ਯਾਰ ਹ੍ਯਦਯਦਲੀ, ਦੈਵਰੁ ਨ ਲੇਸਿਦਾਨੇਯੋ ਆ ਆਤਮਾ ਬਦੁਕਿਰੁਵਾਗਲੈ
ਮੋਕ੍ਸ਼ਵਨੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਦੈ

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥

ਆ ਮਹਾਪੁਰੁਸ਼ ਆ ਲੋਕਦਲੀ, ਹੁਟ੍ਵੁਦੈ ਧਨ੍ਯਤ੍ਯਾਗੁਤ੍ਤਦੈ

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਭਡੀ ਜਗਤੁ ਰਕ੍ਸ਼ਿਲ੍ਪਟ੍ਵਿਦੈ

ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

ਆ ਮਹਾਪੁਰੁਸ਼ ਆਗਮਨਦ ਅਪੇਕ੍ਸ਼ਯੇਨੰਦਰੈ

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥

ਅਵਰ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਭਤਰ ਜੀਵਿਗਲੁ ਦੈਵਰ ਹੇਸਰਨੁ ਸ੍ਰਰਿਸੁਤ੍ਤਵੈ

ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਅੰਤਹ ਮਹਾਨਾ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ ਤਨ੍ਨਨੁ ਮੁਕ੍ਤਗੋਲਿਸੁਤ੍ਤਾਰੈ ਮਤ੍ਤੁ ਜਗਤ੍ਤਨੁ
ਮੁਕ੍ਤਗੋਲਿਸੁਤ੍ਤਾਰੈ

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੮॥੨੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅੰਤਹ ਮਹਾਨਾ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਗੇ ਨਾਵੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਨਮਸ੍ਕਰਿਸੁਤ੍ਤਵੈ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਲੋਕ

ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ਆ ਸੰਪੂਰਨ ਹੇਸਰਿਨਿੰਦ ਸੰਪੂਰਨ ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਪੂਰਜਿਸਿਦੈ

ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਨੁ ਪਰਮਾਤ੍ਮਨਨੁ ਕੰਡੁਕੋਂਡਿਦ੍ਵੈਨੈ, ਨੀਵੁ ਪਰਮਾਤ੍ਮਨ
ਸ੍ਰੁਤਿਯਨੁ ਹਾਡਿਰਿ. 1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਅਸ਼੍ਵਪਦਿ

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ॥

ਸੰਪੂਰਨ ਗੁਰੁਵਿਨ ਬੋਧਨੇਗਲਨੁ ਆਲਿਸੁ ਮਤ੍ਤੁ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ॥

ਪਰਬ੍ਰਹਮਨੂੰ ਨਿನ್ನ ಹತ್ತಿਰ ನೋಡು

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ಪ੍ਰਤੀ ಉಸಿರಿನಲ್ಲೂ ಗೋವಿಂದನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸು

ਮਨ ਅੰਤರ ਕੀ ਉਤರੈ ਚਿੰਦ ॥

ಇದು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಚಿಂತೆಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಿಹಾಕುತ್ತದೆ

ਆਸ ਅਨਿਤ ਤਿਆਗਹੁ ਤਰੰਗ ॥

ಆಸೆಗಳ ಅಲೆಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੰਗ ॥

ಸಂತರ ಪಾದದಲ್ಲಿರುವ ಧೂಳಿಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು

ਆਪು ਛੇਡਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ ॥

ನಿನ್ನ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ॥

ಒಳ್ಳೆಯ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವ ಮೂಲಕ ದುರ್ಗುಣಗಳ ಬೆಂಕಿಯ ಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟು

ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਭੰਡਾਰ ॥

ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ನಿನ್ನ ಬೊಕ್ಕಸವನ್ನು ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳು

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥

ಓ ನಾನಕ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಗುರುವಿಗೆ ನಮನ ಮಾಡು

ਖੇਮ ਕੁಸಲ ಸਹਜ ਆਨੰਦ ॥

ನೀನು ಮುಕ್ತಿ, ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಸುಲಭ ಆನಂದವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀಯ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ಸಂತರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ

ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਹੁ ਜੀਉ ॥

ಇದು ನಿನ್ನನ್ನು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗದಂತೆ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮವು ಪಾರಾಗುತ್ತದೆ

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥

ಗೋವಿಂದನ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಹೆಸರಿನ ಅಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿಯಿರಿ

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਹੁ ਨਾਰਾਇਣ ਏਕ ॥

ਨਿਮ੍ਰ ਮੁਨਸ਼ਿਨਲੀ ਫਭ੍ਧ ਨਾਰਾਯਣਨਨ੍ਨੁ ਧ੍ਯਾਨੀਸੀ

ਏਕ ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ॥

ਯਾਰ ਰੂਪਵੁ ਫੰਦੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਬਣ੍ਯਗਲੁ ਅਨੇਕ. , ਅਵਰੇ ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ
ਦੀਨਦਯਾਲੁ

ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

ਵਿਸ਼੍ਵਦ ਅਭਿਮਾਨੀ, ਵਿਸ਼੍ਵਦ ਸ਼ਿਕ੍ਸ਼ਕ ਮੁਤ੍ਤੁ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪਦਰਸ਼ੀ,

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਅਵਰੁ ਦੁਖਗਲ ਨਾਸਕ ਮੁਤ੍ਤੁ ਸੰਪੂਰਨਵਾਗੀ ਕਰੁਣਾਮਯੀ

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਰ ਹਸਰਨ੍ਨੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਜਪਿਸੁਤ੍ਤੀਰਿ ਏਕੰਦਰੰ

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਕਾ ਇਹੈ ਅਧਾਰ ॥੨॥

ਭਦੁ ਜੀਵੀਯ ਏਕੈਕ ਆਸਰੰਯਾਗੀਦੇ. 2॥

ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ ॥

ਮੁਖੀਗਲ ਮਾਤੁਗਲੁ ਅਤ੍ਯੁਤ੍ਤਮਵਾਦ ਪਦ੍ਯਗਲੁ

ਅਮੁਲੀਕ ਲਾਲ ਏਹਿ ਰਤਨ ॥

ਭਦੁ ਅਮੁਲ੍ਯਵਾਦ ਰਤ੍ਨ ਮੁਤ੍ਤੁ ਆਭਰਣਵਾਗੀਦੇ

ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਹੇਤ ਉਧਾਰ ॥

ਓ ਮਾਤੁਗਲਨ੍ਨੁ ਕੇਲੁਵ ਮੁਤ੍ਤੁ ਅਨੁਸਰਿਸੁਵ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਯੁ ਅਸ੍ਤਿਤ੍ਵਦ ਸਾਗਰਦਿੰਦ
ਮੋਕ੍ਸ਼ਵਨ੍ਨੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕਹ ਨਿਸਤਾਰ ॥

ਅਵਨੁ ਸ੍ਵਤਃ ਅਸ੍ਤਿਤ੍ਵਦ ਸਾਗਰਵਨ੍ਨੁ ਦਾਟੁਤ੍ਤਾਨੇ ਮੁਤ੍ਤੁ ਭਤਰ ਜਨਰੀਗੇ ਕਲ੍ਯਾਣ
ਮਾਡੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਸਫਲ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਅਵਨ ਜੀਵਨਵੁ ਯੁਲ੍ਯਸ੍ਵੀਯਾਗੁਤ੍ਤਦੇ ਮੁਤ੍ਤੁ ਅਵਨ ਸੰਗਵੁ ਭਤਰਰ ਆਸੰਗਲਨ੍ਨੁ
ਪੂਰ੍ਯੋਸੁਤ੍ਤਦੇ

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥

ਯਾਰ ਹ੍ਯਦਯਦਲੀ, ਦੇਵਰ ਪ੍ਰੀਤੀ ਰੂਪੁਗੋਲ੍ਯੁਤ੍ਤਦੇ

ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ॥

ਯਾਰੀਗੇ ਅਨੰਤ ਭਭਵਿਦੇਯੋਏ ਅਵਰੀਗੇ ਜਯਵਾਗਲੀ

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ॥

ਭਦਨ੍ਹੁ ਕੇਲੀ ਸੰਤੋਸ਼ਗੋਠੁ ਭਗਵੰਤਨ ਮਹਿਮੇਯਨ੍ਹੁ ਸਾਰੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਮਹਾਂਤ ਕੈ ਮਾਥੇ ॥

ਅੰਤਹ ਮਹਾਪੁਰੁਸ਼ਰ ਹਠੇਯਲੀ ਦਿਵ੍ਯ ਭ੍ਰੋਤਨ੍ਯ ਕਾਠੀਸੀਕੋਲ੍ਯੁਤ੍ਰਦੇ

ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅੰਤਹ ਮਹਾਨਾ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੋਠੀਗੇ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਅਨੇਕ ਜਨਰੁ ਮੋਕ੍ਸ਼ਵਨ੍ਹੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਰਾਰੇ. 3॥

ਸਰਨਿ ਜੇਗੁ ਸੁਨਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ॥

ਓ ਕਰਤਾਰੇ, ਨੀਵੁ ਜੀਵੀਗੇਲੀਗੇ ਆਸ਼੍ਰਯ ਨੀਡਬਲ੍ਲੇ, ਏਂਦੁ ਕੇਲੀਦ ਨੰਤਰ ਨਾਵੁ ਨਿਮ੍ਮੁ ਬਲੀਗੇ ਆਸ਼੍ਰਯਕ੍ਯਾਗੀ ਬੰਦਿਦ੍ਵੇਵੇ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪ ਮਿਲਾਏ ॥

ਭਗਵੰਤ ਕਰੁਣੇਯਿੰਦ ਨਮ੍ਮਨ੍ਹੁ ਤਮੋਠੀਗੇ ਓਂਦੁਗੋਡੀਸੀਕੋਠੀਦ੍ਵਾਰੇ

ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੈਰ ਭਏ ਸਭ ਰੇਨ ॥

ਓਗ ਨਮ੍ਮੁ ਦ੍ਵੇਸ਼ਵੁ ਮਾਯਵਾਗੀਦੇ ਮਤ੍ਤੁ ਨਮ੍ਮੁ ਪਾਦਦ ਧੂਲੁ ਤੋਲੀਦੀਦੇ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲੈਨ ॥

ਸਦਾ ਸੰਗਤਦਿੰਦ ਅਮ੍ਰੁਤ ਨਾਮਵਨ੍ਹੁ ਪਡੇਦਵਰੀਦ੍ਵਾਰੇ

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥

ਗੁਰੁਦੇਵਰੁ ਨਮ੍ਮੁ ਬਗੈਂ ਸੰਤਸਗੋਠੀਦ੍ਵਾਰੇ ਮਤ੍ਤੁ

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵ ॥

ਸੇਵਕਨ ਸੇਵੇ ਯਸ਼ਸ੍ਵਿਯਾਗੀਦੇ

ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥

ਨਾਵੁ ਲੌਕਿਕ ਅਨ੍ਵੇਸ਼ਣੀਗਲੁ ਮਤ੍ਤੁ ਦੁਰ੍ਗੁਣੀਗਲਿੰਦ ਰਕ੍ਸ਼ਿਲ੍ਪ੍ਭ੍ਰਿਟ੍ਵੇਵੇ

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨਾ ਕਹਤੇ ॥

ਰਾਮਨ ਹੋਸਰਨ੍ਹੁ ਕੇਲੀਵ ਮੂਲਕ ਮਤ੍ਤੁ ਅਦਨ੍ਹੁ ਨਿਮ੍ਮੁ ਨਾਲੀਗੇਯਿੰਦ ਯੁਝ੍ਯਰਿਸੁਵ ਮੂਲਕ

ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥

ਦੇਵਰੁ ਨਮਗੇ ਓ ਕਰੁਣੰਯਨੁ ਦਯੰਯਿੰਦ ਤੋਰਿਸਿਦਾਰੁ ਮੁਤੁ

ਨਾਨਕ ਨਿਬਰੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰ ਆਸ਼ਾਨਦਲੀ, ਨਮ੍ਹੇ ਸ਼੍ਰਮੁ ਸਫਲਵਾਗਿਦੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤ ॥

ਓ ਸੰਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀਤਰੇ, ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਸੁਤਿਸੀ!

ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤ ॥

ਏਕਾਗਰੀਕੰਯਿੰਦ ਮੁਤੁ ਕੰਦ੍ਰਿਯਕ੍ਰਿਤਵਾਗਿ ਮਾਡਿ

ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮ ॥

ਸੁਖਮਨੀਯਲੀ, ਸਹਜ ਸੰਤੋਸ਼ ਮੁਤੁ ਗੋਵਿੰਦਨ ਮਹਿਮੇ ਮੁਤੁ ਹੇਸਰੁ
ਭਦੇ

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੇਤ ਨਿਧਾਨ ॥

ਭਦੁ ਯਾਰ ਮਨਸ਼ਿਨਲੀ, ਨੇਲੀਦੇਯੋ ਆਵਨੁ ਸ਼੍ਰੀਮੰਤਨਾਗੁਤਾਨੇ

ਸਰਬ ਇਛਾ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥

ਆਵਨ ਏਲਾ, ਆਸੇਗਲੁ ਓਡੇਰੁਤਵੇ

ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ ॥

ਆਵਨੁ ਪ੍ਰਮੁਖ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਯਾਗੁਤਾਨੇ ਮੁਤੁ ਪ੍ਰਪੰਚਦਾਦ੍ਯੰਤ
ਜਨਪ੍ਰਿਯਰਾਗੁਤਾਨੇ

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਪਾਏ ਅਸਥਾਨੁ ॥

ਆਤਨੁ ਪਰਮ ਵਾਸਸ਼ਾਨਵਨੁ ਪਡੇਯੁਤਾਨੇ

ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥

ਆਵਨੁ ਮੁਤੁ ਜੀਵਨ ਮੁਤੁ ਸਾਵਿਨ ਚਕ੍ਰਦ ਮੂਲਕ ਹੋਗਭੇਕਾਗਿਲੁ

ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥

ਓ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਹਰਿਯ ਹੇਸਰਿਨਲੀ, ਸੰਪਤੁ ਗਲੀਸੀ ਭਹਲੋਕ ਤ੍ਯਜਿਸੁਤਾਨੇ

ਨਾਨਕ ਜਿਸਰਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰਿੰਦ ਓ ਸੰਤੋਸ਼ਦ ਊਡੁਗੋਰੇਯਨੁ ਸ਼੍ਵੀਕਰਿਸੁਵ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀ

ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥

ਸੁਲਭ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤਿ ਰਿਦ੍ਹਿ ਨਵਨੀਧਿ ਏਲਾ

ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ ॥

ਓ ਜੀਵਿਯੁ ਬੁਦ੍ਹਿਵੰਤਿਕੇ, ਜਾਨੁ ਮੁਕਤੁ ਏਲਾ ਸਾਧਨੇਗਲਨੁ ਪਡੈਯੁਤਾਨੇ

ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ॥

ਵਿਦਿਆ ਤਪਸ੍ਯ ਯੋਗੇਗ ਦੇਵਰ ਧਾਨ

ਗਿਆਨੁ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਉਤਮ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਅਤ੍ਯੁਤਮ ਜਾਨੁ ਅਤ੍ਯੁਤਮ ਸ਼ਾਨ

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

ਧਰਮ, ਅਧਰਮ, ਕਾਮ, ਮੋਹ, ਏਭ ਨਾਲੁ, ਵਸਤੁਗਲੁ ਮੁਕਤੁ ਹ੍ਰਦਯ ਕਮਲ
ਅਰਭੁਵਦੁ

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਗਲ ਤੇ ਉਦਾਸ ॥

ਏਲਰ ਨਡੁਵੇ ਤਟਸ੍ਥਰਾਗਿਰੁਵਦੁ

ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

॥ ਸੌਂਦਰਯੁ ਬੁਦ੍ਹਿਵੰਤਿਕੇ ਮੁਕਤੁ ਤਤ੍ਵਵੇਤੁਤੈ

ਸਮਦਰਸੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੇਤਾ ॥

ਏਂਦਰੈ ਕਣੂ ਮੁਕਤੁ ਏਂਦਰੈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਯਲੀ ਦੇਵਰਨੁ ਨੋਡੁਵਦੁ

ਇਹ ਫਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਭਨੇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਨੁ ਓ ਏਲਾ ਫਲਗਲਨੁ ਪਡੈਯੁਤਾਨੇ

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥੬॥

ਸੰਤੋਖਦ ਰਤ੍ਨਵਨੁ ਬਾਯੀਯਿੰਦ ਜਪਿਸੁਵਵਨੁ ਮੁਕਤੁ ਗੁਰਗਲ
ਮਾਤੁਗਲਨੁ ਮੁਕਤੁ ਭਗਵੰਤਨ ਨਾਮਦ ਮਹਿਮੇਯਨੁ ਪੂਰਨ ਗਮਨਦਿੰਦ
ਕੇਲੁਵਵਨੋ. 6॥

ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥

ਯਾਵੁਦੈ ਜੀਵਿਯੁ ਓ ਗੁਣਗਲ ਭੰਡਾਰਵਨੁ ਤਨੁ ਹ੍ਰਦਯਦਿੰਦ
ਜਪਿਸੁਤਾਨੇਯੋ

ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਲਾ ਯੁਗਦਲਾ ਅਵਨੁ ਵੇਗਵਨੁ ਲੁਧਾਰਵਾਗੁਤਾਨੇ

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥

ਓ ਧ੍ਵਨਿਯੁ ਗੋਵਿੰਦਨ ਖ੍ਯਾਤਿ ਮੁਕਤੁ ਹੇਸਰਿਨ ਧ੍ਵਨਿਯਾਗਿਦ

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ॥

ਸ੍ਰੋਤੀਗಳ, ಶਾਸਤ੍ਰ, ಮತ್ತು ਵੇਦਗಳಲ್ಲಿ ਵਿਵਰਿਤਿਰੁਵಂತੇ

ਸਗਲ ਮਤਾਂਤ ਕੇਵਲ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥

ಎಲ್ಲਾ ਨಂಬਿਕੇਗಳು ಮತ್ತು ਧਰਮਗਲ ਸਾਰਾਂਸ਼ਵੁ ਦੇਵਰ ਹੇਸਰੇ ਆਗਿਦੇ ., ਓ ਹੇਸਰੁ ਗੋਵਿੰਦਨ ਭਕਤਨ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ ਨੇਲੇਸਿਦੇ

ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ਼ਾਮ ॥

ਮਤ੍ਰੁ ਓ ਹੇਸਰੁ ਸਰਵਸ਼ਕਤਨਾਦ ਦੇਵਰਾਦ ਕਰਤਨ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀਦੇ.

ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ॥

ਪੁਣ੍ਯਾਤ੍ਮਰ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਕੋਲੇਟੀ ਪਾਪਗਲੁ ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਤ੍ਰਵੇ

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ॥

ਸੰਤਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਆਤ੍ਮਵੁ ਯਮਗਲਿੰਦ ਮੁਕਤਵਾਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਏ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਹਨੇਯ ਮੇਲੇ ਦੇਵਰੁ ਹਨੇਬਰਹ ਬਰੇਦਿਰੁਵ ਵ੍ਯਕ੍ਰਿ

ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥੧॥

ਓ ਵ੍ਯਕ੍ਰਿ ਮਾਤ੍ਰ ਮੁਖਿਯਲੀ, ਆਸ਼੍ਰਯ ਪਡੇਯੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਯਾਰ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ, ਸੰਤੁਲੇਸ਼ ਨੇਲੇਸਿਦੇ ਮਤ੍ਰੁ ਅਦਨ੍ਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿਯਿੰਦ ਕੇਲੁਵ ਵ੍ਯਕ੍ਰਿ

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

ਭਗਵਾਨ ਹਰਿਯਨ੍ਨੁ ਸ੍ਰਰਿਸੁਵਵਨੁ ਅਵਨੁ

ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਾ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥

ਅਵਨ ਹੁਲ੍ਹੁ ਸ਼ਾਵਿਨ ਦੁਖਗਲੁ ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਤ੍ਰਵੇ

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ਅਵਰੁ ਓ ਅਪਰੋਪਦ ਦੇਹਵਨ੍ਨੁ ਤਕੁਣਦ ਅਸ੍ਵਸ੍ਥਤੇਗਲਿੰਦ ਰਕ੍ਸ਼ਿਸੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਨਿਰਮਲ ਸੇਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥

ਅਵਨ ਸੌਂਦਯਵੁ ਸ਼ੁਦ੍ਧਵਾਗਿਦੇ ਮਤ੍ਰੁ ਅਵਨ ਮਾਤੁ ਅਮ੍ਰੁਤਦੰਤੇ

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ਅਵਨ ਮਨਸ੍ਸਿਨਲੀ, ਓਂਦੇ ਦੇਵਰ ਹੇਸਰੁ ਲੁਲਿਦਿਦੇ

ਦੂਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੇ ਤੈ ਭਰਮ ॥

ਦੁಃಖಗಳು, ರೋಗಗಳು, ಭਯಗಳು ಮತ್ತು ਸੰਦਿਗ್ਹಗಳು ਅਵਨਿੰਦ ਦೂਰਵਾਗੁਤਵੇ

ਸਾਧ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮ ॥

ਅਵਨ ಹੇਸਰੁ ਸਾਧੁ ਆਗੁਤਵੇ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਨ ਕਾਯਾਗੁਤਵੇ ਪਵਿਤ੍ਰਵਾਗੁਤਵੇ

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਤਾ ਕੀ ਸੇਭਾ ਬਨੀ ॥

ਅਵਨ ਸੌਂਦਯਵੁ ਅਤ੍ਯੁਨ੍ਨਤਵਾਗੁਤਵੇ

ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ॥੮॥੨੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਗੁਣਗੁਣਿੰਦਾਗਿ, ਦੇਵਰ ਆ ਮਾਤਿਨ ਹੇਸਰੁ ਸੁਖਮਨੀ ਂਦਾਗਿ
॥੮॥੨੪॥

ਅਰਦਾਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹਿ ॥

ਦੇਵਰੁ ਒ਭ੍ਧਰੇ. ਏਲਾ ਗੇਲੁਵੁ ਓ ਅਦ੍ਧੁਤ ਗੁਰੁਵਿਨ (ਦੇਵਰ)ਦੁ.

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ਗੌਰਵਾਨ੍ਵਿਤ ਖਡ੍ਗ ਅਥਵਾ ਕ੍ਯਪਾਣ (ਦੁਸ਼ਟਰਨੁ ਨਾਸ਼ਮਾਡੁਵ ਰੂਪਦਲ੍ਲਿਰੁਵ ਦੇਵਰੁ) ਨਮੁਗੇ ਸਹਾਯ ਮਾਡਲੀ!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਹਤ੍ਤਨੇ ਗੁਰੁਗਲੁ ਪਰਿਸਿਦ ਗੌਰਵਾਨ੍ਵਿਤ ਖਡ੍ਗਦ ਕਵਿਤੇ.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ ॥

ਮੋਦਲੁ ਖਡ੍ਗਵਨੁ (ਦੁਸ਼ਟਰਨੁ ਨਾਸ਼ਮਾਡੁਵ ਰੂਪਦਲ੍ਲਿਰੁਵ ਦੇਵਰੁ) ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲ੍ਲੀ; ਨਤਰ ਨਾਨਕ ਅਵਰਨੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲ੍ਲੀ (ਅਵਰ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਕੋਡੁਗੇਯੁ ਬਗੇ ਯੋਯਿਸਿ).

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ ॥

ਨਤਰ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ, ਗੁਰੁ ਅਮਰ ਦਾਸ ਮਤ੍ਤੁ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸਰਨੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲ੍ਲੀ ਮਤ੍ਤੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸਿ; ਅਵਰੁ ਨਮੁਗੇ ਸਹਾਯ ਮਾਡਲੀ! (ਅਵਰ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਕੋਡੁਗੇਯੁ ਮੇਲੇ ਗਮਨ ਹਰਿਸਿ)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨ, ਗੁਰੁ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਮਤ੍ਤੁ ਗੌਰਵਾਨ੍ਵਿਤ ਗੁਰੁ ਹਰ ਰਾਯਾ ਅਵਰਨੁ ਸ੍ਮਰਿਸਿ ਮਤ੍ਤੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸਿ. (ਅਵਰ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਕੋਡੁਗੇਯੁ ਕਡੇਗੇ ਗਮਨ ਹਰਿਸਿ)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥

ਗੌਰਵਾਨ੍ਵਿਤ ਗੁਰੁ ਹਰ ਕ੍ਯਸ਼ ਅਵਰਨੁ ਸ੍ਮਰਿਸਿ ਮਤ੍ਤੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸਿ, ਅਵਰਨੁ ਨੋਡੁਵੁਦਰਿੰਦ ਏਲਾ ਨੋਵੁਗਲੁ ਮਾਯਵਾਗੁਤ੍ਤਵੇ. (ਅਵਰ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਕੋਡੁਗੇਯੁ ਮੇਲੇ ਮਨਸ੍ਸਨੁ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿਸਿ)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥

ਗੁਰੁ ਤੇਜ ਬਹਾਦਰ ਅਵਰਨੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲ੍ਲੀ, ਆਗ ਨਿਮ੍ਮ ਮਨੇਗੇ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਸੰਪਤ੍ਤਿਨ ਒ੰਬਤ੍ਤੁ ਸ੍ਰੋਤ੍ਰਗਲੁ (ਧ੍ਯੇਯ, ਕ੍ਸ਼ਮੇ, ਪ੍ਰਾਮਾਣਿਕਤੇ, ਸ਼ੌਚ, ਭੰਦ੍ਰਿਯ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ, ਬੁਦ੍ਧਿ, ਵਿਦ੍ਯੇਯ ਸਤ੍ਯ, ਕ੍ਰੋਧਵਿਲ੍ਲਦਿਰੁਵਦੁ) ਤ੍ਵਰੇਯਾਗਿ ਬਰੁਤ੍ਤਵੇ.

ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

ਓ ਦੇਵਰੇ, ਦਯਵਿਛੁ ਨਮਗੇ ਦਾਰੀ ਤੋਰਿਸੁਵ ਮੂਲਕ ਏਲੈਡੈ ਸਹਾਯ
ਮਾਡੁ.

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ! ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

ਗੌਰਵਾਨ੍ਵਿਤ ਹੱਤ੍ਰਨੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਅਵਰਨ੍ਨ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਝੀ (ਅਵਰ
ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਕੋਡੁਗੇਯਨ੍ਨ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਝੀ). ਓ ਦੇਵਰੇ! ਦਯਵਿਛੁ ਨਮਗੇ
ਮਾਗਵਨ੍ਨ ਤੋਰਿਸੁਵ ਮੂਲਕ ਏਲੈਡੈ ਸਹਾਯ ਮਾਡੁ.

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਗੌਰਵਾਨ੍ਵਿਤ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਾਨਲੀਰੁਵ ਹੱਤ੍ਰ ਰਾਜਰ ਦ੍ਰੋਵਿਕ ਬੇਲਕਨ੍ਨ
ਯੋਭਿਸਿ ਮਤ੍ਰੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸਿ ਮਤ੍ਰੁ ਨਿਮ੍ਰੁ ਆਲੋਚਨੇਗਲਨ੍ਨ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ
ਸਾਹਿਬਾਨ ਦ੍ਰੋਵਿਕ ਬੋਧਨੇਗਲ ਕਡੇਗੇ ਤਿਰੁਗਿਸਿ ਮਤ੍ਰੁ ਆਨੰਦਵਨ੍ਨੁ ਪਡੇਯੀਰਿ;
ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! ਏਨ੍ਦੁ ਊਝ੍ਝਰਿਸਿ(ਅਦ੍ਭੁਤ ਦੇਵਰੁ)

ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਪ੍ਰਿਯ ਪੰਚਰ (ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਅਵਰ) ਨਾਲ੍ਵਰੁ ਪੁੱਤ੍ਰਰ; ਨਲਵਤ੍ਰੁ
ਹੁਤਾਤ੍ਰੁ; ਅਦਮ੍ਯੁ ਦ੍ਰੁਧਨਿਸ਼੍ਯਦ ਧ੍ਰੋਯੁਸ਼ਾਲੀ ਸਿਖ੍ਰੁ; ਨਾਮਦ ਬਣ੍ਣਦਲੀ
ਮੁਲੁਗਿਦ੍ਰੁ ਭਕ੍ਤਰ; ਨਾਮਦਲੀ ਮੁਗ੍ਰਾਦਵਰ; ਨਾਮਵਨ੍ਨੁ ਸ੍ਰੁਰਿਸਿਕੋਡੁ ਤਮ੍ਰੁ
ਆਹਾਰਵਨ੍ਨੁ ਓਡਨਾਟਦਲੀ ਹੰਭਿਕੋਡਵਰ; ਊਭਿਤ ਅਡੁਗੇਮਨੇਗਲਨ੍ਨੁ
ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਸਿਦਵਰ; (ਸਤ੍ਯਵਨ੍ਨੁ ਸੰਰਕ੍ਸਿਲੁ) ਤਮ੍ਰੁ ਖਡ੍ਗਲਨ੍ਨੁ ਹਿਡਿਦਵਰ;
ਭਤਰਰ ਨ੍ਰੋਨਤੇਗਲਨ੍ਨੁ ਕਡੇਗਣਿਸਿਦਵਰ; ਮੇਲੇ ਹੇਲਿਦਵਰੇਲ੍ਰਰੁ ਸੁਦ੍ਰੁ ਮਤ੍ਰੁ
ਨਿਭਵਾਦ ਭਕ੍ਤਿਯੁਲ੍ਯਵਰ ਕਾਯੁਗਲਨ੍ਨੁ ਯੋਭਿਸਿ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! ਏਨ੍ਦੁ
ਊਝ੍ਝਰਿਸਿ (ਅਦ੍ਭੁਤ ਦੇਵਰੁ)!

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਰੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ! ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਤਮ੍ਰੁ ਤਲੇਯਨ੍ਨੁ ਤ੍ਯਾਗ ਮਾਡਿਦਰੁ ਤਮ੍ਰੁ ਸਿਖ ਧਰਮਵਨ੍ਨੁ ਤ੍ਯਜਿਸਦ ਆ
ਧ੍ਰੋਯੁਸ਼ਾਲੀ ਸਿਖ ਪੁਰੁਸ਼ਰੁ ਮਤ੍ਰੁ ਮਹਿਲੇਯਰੁ ਸਲ੍ਲਿਸਿਦ ਅਨਨ੍ਯੁ
ਸੇਵੇਯਨ੍ਨੁ ਯੋਭਿਸਿ ਮਤ੍ਰੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਝੀ; ਦੇਹਦ ਪ੍ਰਤਿਯੋਨ੍ਦੁ ਕੀਲੁਗਲਿੰਦ
ਤਮ੍ਰੁਨ੍ਨੁ ਕਤ੍ਤਰਿਸਿਕੋਡਵਰੁ; ਤਮ੍ਰੁ ਸ਼ਿਰਵਨ੍ਨੁ ਤੇਗੇਦੁਹਾਕਿਦਵਰੁ;
ਕਟ੍ਵਿਹਾਕਿਸਿਕੋਡੁ ਚਕ੍ਰਗਲ ਮੇਲੇ ਤਿਰੁਗਿਸਿ ਤੁੰਡੁਗਲਾਗਿ ਮੁਰਿਦਵਰੁ;
ਗਰਗਲਿੰਦ ਕਤ੍ਤਰਿਸਲ੍ਪਟ੍ਵਰੁ; ਜੀਵੰਤਵਾਗਿ ਸੁਲਿਯਲ੍ਪਟ੍ਵਰੁ;

ਗੁਰੂਦਵਾਰਾਗਲ ਘੋਨਤੈਯਨੁ ਕਾਪਾਡਿਕੋਲੁ ਤਮੁਨੁ ਤ੍ਯਾਗ ਮਾਡਿਦਵਰੁ;
ਤਮੁ ਸਿਖੋ ਨੰਬਿਕੈਯਨੁ ਤ੍ਯਜਿਸਦਵਰੁ; ਤਮੁ ਸਿਖੋ ਧਰਮੁਵਨੁ
ਊਲੀਸਿਕੋਂਡਵਰੁ ਮਤੁ ਤਮੁ ਕੋਨੈਯ ਊਸਿਰਿਨਵਰੇਗੁ ਤਮੁ ਊਦ੍ਵਨੈਯ
ਕੁਦਲਨੁ ਊਲੀਸਿਕੋਂਡਵਰੁ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! ਏਨੁ ਊਛ੍ਛਰਿਸਿ(ਅਦ੍ਭੁਤ
ਦੈਵਰੁ)!

ਪੰਜਾਂ ਤਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਨਿਮ੍ਹ ਆਲੋਚਨੇਗਲਨੁ ਸਿਖੋ ਧਰਮੁਦ ਏਲਾ ਪੀਰਗਲੁ ਮਤੁ ਏਲਾ
ਗੁਰੂਦਵਾਰਗਲ ਕਡੇਗੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿਸਿ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ (ਅਦ੍ਭੁਤ ਦੈਵਰੁ) ਏਨੁ
ਊਛ੍ਛਰਿਸਿ!

**ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ,
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।**

ਮੋਦਲੁ ਭਡੀ ਗੋਰਵਾਨ੍ਵਿਤ ਖਾਲਸਾ ਨਿਮ੍ਹ ਹੋਸਰਨੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸਲੀ ਏਨੁ ਓ
ਪ੍ਰਾਰਥਨੈਯਨੁ ਮਾਡੁਤਾਰੇ; ਮਤੁ ਏਲਾ ਸੰਤੋਖਗਲੁ ਮਤੁ ਸੌਕਯਗਲੁ
ਅੰਤਹ ਧ੍ਯਾਨਦ ਮੂਲਕ ਬਰਲੀ.

**ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫਤਹਿ,
ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ!**

ਗੋਰਵਾਨ੍ਵਿਤ ਖਾਲਸਾ ਏਲਿਦ੍ਵਰੁ, ਤਨੁ ਰਕ਼ਣੇ ਮਤੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਵਨੁ ਨੀਡਲੀ;
ਊਚਿਤ ਅਡੁਗੇਮਨੇ ਮਤੁ ਖਡ੍ਗ ਏਨਿਗੁ ਏਫਲਵਾਗਦਿਰਲੀ; ਨਿਮ੍ਹ ਭਕ੍ਤਰ
ਗੋਰਵਨੁ ਕਾਪਾਡਿਕੋਲੁ; ਸਿਖੋ ਜਨਰਿਗੇ ਵਿਜਯਵਨੁ ਨੀਡੀ; ਗੋਰਵਾਨ੍ਵਿਤ
ਖਡ੍ਗਵੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਨਮ੍ਹ ਸਹਾਯਕੇ ਬਰਲੀ; ਖਾਲਸਾ ਯਾਵਾਗਲੁ
ਗੋਰਵਗਲਨੁ ਪਡੇਯਲੀ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ (ਅਦ੍ਭੁਤ ਦੈਵਰੁ) ਏਨੁ ਊਛ੍ਛਰਿਸਿ!

**ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ
ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੇ ਜੁਗ ਅਟੱਲ,
ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!!!**

ਸਿਖ੍ਹਰਿਗੇ ਸਿਖੋ ਧਰਮੁਦ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਊਦ੍ਵਨੈਯ ਕੁਦਲਿਨ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਸਿਖੋ
ਕਾਨੋਨੁਗਲਨੁ ਪਾਲਿਸੁਵ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਦ੍ਯੋਵਿਕ ਜ੍ਞਾਨਦ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਦ੍ਯੁਫ
ਨੰਬਿਕੈਯ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਨੰਬਿਕੈਯ ਊਡੁਗੋਰੇ ਮਤੁ ਨਾਮਦ ਅਤਿਦੋਡ੍ਹ
ਊਡੁਗੋਰੈਯਨੁ ਦਯਪਾਲਿਸੀ. ਓ ਦੈਵਰੇ! ਗਾਯਕਵੰਦਗਲੁ, ਮਹਲੁ
ਮਤੁ ਧ੍ਯੁਜਗਲੁ ਭਾਸ਼ਤਵਾਗਿ ਊਲੀਯਲੀ; ਸਤ੍ਯਵੁ ਏਨੰਦਿਗੁ ਜਯਗਲਿਸਲੀ;
ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ (ਅਦ੍ਭੁਤ ਦੈਵਰੁ) ਏਨੁ ਊਛ੍ਛਰਿਸਿ!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਏਲਾ ਸਿਖ੍ਹਰ ਮਨਸ੍ਯੁਗਲੁ ਵਿਨਮ੍ਰਵਾਗਿਰਲੀ ਮਤੁ ਅਵਰ ਬੁਦ੍ਧਿਵੰਤਿਕੈਯੁ
ਊਨ੍ਨਤਵਾਗਲੀ; ਓ ਦੈਵਰੇ! ਜ੍ਞਾਨਦ ਰਕ਼ਕਨੁ ਨੀਵੇ.

ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਣਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ! ਆਪ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।

ਓ ਨਿਜਵਾਦ ਤಂದੇਯੇ, ਵਾਹ ਗੁਰੂਵੇ! ਨੀਵੁ ਦਿਨਰ ਗੌਰਵ, ਅਸਹਾਯਕਰ ਲਕੀ, ਨਿਰਾਸ਼੍ਰਿਤਰੀ ਆਸ਼੍ਰਿਤ, ਨਾਵੁ ਨਿਮ੍ਹ ਸਮੁਖਦਲੀ, ਬਿਨਮੁਵਾਗਿ ਪ੍ਰਾਰਥਿਸੁਤੀਵੇ..... (ਭਲੀ, ਮਾਛਿਦ ਸੰਦਰਭ ਅਥਵਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨੇਯਨੁ ਬਦਲੀਸੀ).

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ਼ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

ਮੇਲੀਨ ਪ੍ਰਾਰਥਨੇਯਨੁ ਪਰਿਸੁਵਲੀ, ਨਮ੍ਹ ਤਪ੍ਪੁਗਲੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਨ੍ਯੋਨਤੰਗਲਨੁ ਦਯਵਿਭੁ, ਕ੍ਲਮੀਸੀ. ਏਲ੍ਲਰ ਊਦ੍ਵੇਲਗਲਨੁ ਦਯਵਿਭੁ ਪੁਰ੍ਯੋਸੀ.

ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਿਆਂ ਤੇਰਾ ਨ ਚਿੱਤਆਵੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।

ਨਾਵੁ ਨਿਨ੍ਹ ਨਾਮਵਨੁ ਸ੍ਰੀਸਿਕੋਂਡੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸਲੁ ਨੇਨਪਿਸੁਵ ਨਿਜਵਾਦ ਭਕ੍ਤਰਨੁ ਭੇਟੀਯਾਗੁਵੰਤੰ ਮਾਛੁ. ਓ ਦੋਵਰੇ, ਨਿਜਵਾਦ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਮੂਲਕ ਨਿਨ੍ਹ ਨਾਮਵੁ ਊਨ੍ਨਤੀਕਰਿਸਲ੍ਪਡਲੀ ਮੁਤ੍ਤੁ ਨਿਨ੍ਹ ਭਛੋਯ ਪੁਕਾਰ ਏਲ੍ਲਰੁ ਸਮ੍ਧਿਦ੍ਵਿਯਾਗਲੀ.

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ

ਬਾਲਾ, ਦੋਵਰੀ ਸੇਰਿਦ੍ਵੁ; ਏਲ੍ਲਾ ਗੇਲੁਵੁ ਦੋਵਰ ਗੇਲੁਵੁ.

ಸೋಲ್ ಜರ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ: ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮವನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ

ನಿಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಮತ್ತು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ.

ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಮೂರು ಮೂಲಭೂತ ತತ್ವಗಳು:

ನಾಮ್ ಜಪಾನ್: ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆ

ಕಿರಾತ್ ಕರ್ಣಿ: ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು

ದಂಡ ಛಕಾನಾ: ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಮೋಚನೆ (ಮುಕ್ತಿ) ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಯುತ ಸಮಾಜದ ಕಡೆಗೆ ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿ. ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಈ ತತ್ವಗಳು ಸಿಖ್ ಜೀವನದ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ.

4 ನೇ ಗುರು ರಾಮದಾಸ್ ಜಿ ಅವರ ದೈನಂದಿನ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ: ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ (ಪುಟಗಳು 305-306), ಅವರು ಸಿಖ್‌ನ ದೈನಂದಿನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯಾಣದ ಆಳವಾದ ಒಳನೋಟವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ:

ದಿನದ ಮೊದಲ ಕಾರ್ಯ: ಗುರುವಿನ ನಿಜವಾದ ಶಿಷ್ಯನು ಪ್ರತಿದಿನ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ.

ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೇಗನೆ ಎದ್ದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮವು ದೈವಿಕ ಅಮೃತದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.

ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿ: ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮತ್ತು ದೇವರ ನಾಮವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುವುದರಿಂದ ಲೌಕಿಕ ಮೋಹಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಸಂಕಟ ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕ ಕ್ಷೋಭೆಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ.

ಹಾಡಿ ಮತ್ತು ಆಲೋಚಿಸಿ: ನಿಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ದೇವರ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಹಾಡಿ ಮತ್ತು ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ.

ಶಾಂತಿಯ ಮೂರ್ತರೂಪವಾಗು: ಪ್ರತಿ ಉಸಿರಿನಲ್ಲೂ ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುವ ಗುರುವಿನ ಅನುಯಾಯಿಯು ಶಾಂತಿಯುತ ಮತ್ತು ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕ ಆತ್ಮವಾಗುತ್ತಾನೆ.

ದೈವಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ: ಗುರುವು ತನ್ನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಗಳಿಸಿದವರಿಗೆ ಈ ಆಳವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ.

ಇತರರಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ: ಗುರು ನಾನಕ್ ಅವರು ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಇತರರನ್ನು ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅಪರೂಪದ ಮತ್ತು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಆತ್ಮಗಳು: ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಮರ್ಪಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅಪರೂಪ, ಆದರೂ ಅವರ ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆಯು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ನಕಾರಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ: ಗುರುವಿನ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಜ್ಞಾನದ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿರುವವರಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೂರವಿಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಹಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಬೆನ್ನಿನ ಹಿಂದೆ ನಕಾರಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಹರಡುವ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರಿ.

ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ದರ್ಶನ

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವು ತರ್ಕ, ಸಮಗ್ರತೆ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕ ಪ್ರಪಂಚಗಳಿಗೆ “ಅಲಂಕಾರ ರಹಿತ” ವಿಧಾನದಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದರ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಸರಳತೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸಿಖ್ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಯಂ ಕರ್ತವ್ಯ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಪ್ರತಿ ಇರುವ ಕರ್ತವ್ಯದ (ಸಂಗತ್) ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಘರ್ಷವಿಲ್ಲ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಸುಮಾರು 500 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಗುರುನಾನಕ್ ಅವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಅತ್ಯಂತ ಕಿರಿಯ ವಯಸ್ಸಿನ ವಿಶ್ವ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಇದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಜೀವಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರ (ವಾಹಗುರು) ಮೇಲಿನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದು ಶಾಶ್ವತ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಸರಳವಾದ ನೇರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಸಹೋದರತ್ವದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಹರಡುತ್ತದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಏಕದೇವತಾವಾದದ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಮಯ ಅಥವಾ ಸ್ಥಳದ ಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡದ ಏಕೈಕ ಜೀವಿ ಎಂದು ದೇವರನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ.

ದೇವರು ಒಬ್ಬರೇ ಮತ್ತು ಅವರು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ, ಪೋಷಕ, ವಿಧ್ವಂಸಕ ಮತ್ತು ಮಾನವ ರೂಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ನಂಬುತ್ತದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವತಾರ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ. ಇದು ದೇವರು ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ, ನೈತಿಕತೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಇಡಲು, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನೈತಿಕ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಉದಾರತೆ, ತಾಳ್ಮೆ ಮತ್ತು ನಮ್ರತೆಯಂತಹ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ನಿರ್ಣಯದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಮಹಾನ್ ಗುರುಗಳ ಜೀವನವು ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪೂರ್ತಿಯ ಮೂಲವಾಗಿದೆ.

ಜನನ ಮತ್ತು ಮರಣದ ಚಕ್ರವನ್ನು ಮುರಿದು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನ ವಾಗುವುದು ಮಾನವ ಜೀವನದ ಗುರಿ ಎಂದು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಗುರುವಿನ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಪವಿತ್ರ ನಾಮವನ್ನು (ನಾಮ) ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಸೇವೆ ಮತ್ತು ದಾನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು.

ನಾಮ ಮಾರ್ಗವು ಭಗವಂತನ ದೈನಂದಿನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಐದು ಭಾವನೆಗಳಾದ ಕಾಮ (ಆಸೆ), ಕ್ರೋಧ (ಕೋಪ), ಲೋಭ (ದುರಾಸೆ), ಮೋಹ (ಲೌಕಿಕ ಬಾಂಧವ್ಯ) ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರ (ಹೆಮ್ಮೆ)ಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬೇಕು.

ಸಂಘದ ಆಚರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ನಿಯಮಿತ ಆಚರಣೆಗಳಾದ ಉಪವಾಸ ಮತ್ತು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ, ಶಕುನ್ ಮತ್ತು ತಪಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಾನವ ಜೀವನದ ಗುರಿಯು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನಗೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದ್ದು, ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಭಕ್ತಿ ಅಥವಾ ನಿಷ್ಠೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಇದು ಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗ (ಜ್ಞಾನದ ಮಾರ್ಗ) ಮತ್ತು ಕರ್ಮ ಮಾರ್ಗ (ಕ್ರಿಯೆಯ ಮಾರ್ಗ)ದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗುರಿಗಳನ್ನು ತಲುಪಲು ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಇದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಒಂದು ಆಧುನಿಕ, ತಾರ್ಕಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಕುಟುಂಬ ಜೀವನವು (ಗೃಹಸ್ಥ) ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅದು ನಂಬುತ್ತದೆ. ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಪಾಲನೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚಿಕ ದುಷ್ಟರಿಣಾಮಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಲೋಭನೆ ಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಭಕ್ತನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಒತ್ತಡಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳಿಂದ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ದೂರವಿಡಬೇಕು. ಅವನು ವಿದ್ವಾನ್ ಸೈನಿಕನಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಸಂತನಾಗಿರಬೇಕು.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ "ಜಾತ್ಯತೀತ ಧರ್ಮ" ಆಗಿದೆ ಮತ್ತು ಹೀಗಾಗಿ ಜಾತಿ, ಪಂಥ, ವಂಶ ಅಥವಾ ಲಿಂಗದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ಸಮಾನರು ಎಂದು ನಂಬುತ್ತದೆ. ಗುರುಗಳು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರಲ್ಲದೆ ಹೆಣ್ಣು ಭ್ರೂಣ ಹತ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸತಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಅವರು ವಿಧವಾ ಪುನರ್ವಿವಾಹವನ್ನು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಉತ್ತೇಜಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಪರ್ದಾ (ಮುಸುಕು ಧರಿಸಿದ ಮಹಿಳೆಯರು) ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ದೇವರ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲು ಪವಿತ್ರ ನಾಮವನ್ನು (ನಾಮ) ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸೇವೆ ಮತ್ತು ದಾನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಒಬ್ಬರ ಜೀವನೋಪಾಯವನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಕೆಲಸದಿಂದ (ಕಿರಾತ) ಗಳಿಸುವುದು ಗೌರವಾನ್ವಿತವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ, ಭಿಕ್ಷೆ ಅಥವಾ ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲ. ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಹೌದು. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ದಶವಂಧ್ (ಅವನ ಗಳಿಕೆಯ 10%) ಮೂಲಕ ಅಗತ್ಯವಿರುವವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯ ಸೇವೆ ಕೂಡ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮದ ಜನರಿಗೆ ತೆರೆದಿರುವ ಪ್ರತಿ ಗುರುದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಉಚಿತ ಸಮುದಾಯ ಅಡುಗೆಮನೆ (ಲಂಗರ್) ಈ ಸಮುದಾಯ ಸೇವೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಆಶಾವಾದ ಮತ್ತು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ನಿರಾಶಾವಾದದ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಗುರಿ ಮತ್ತು ಗುರಿ ಇದೆ ಎಂದು ಗುರುಗಳು ನಂಬಿದ್ದರು. ಇದು ಸ್ವಯಂ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸಾಧನೆಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ,

ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಜವಾಬ್ದಾರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬನು ತಾನು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಬೇಕು.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥ, ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್, ಶಾಶ್ವತ ಗುರುವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗುರುವಿನ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ನೀಡಿದ ಇದು ಏಕೈಕ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಜೀವಂತ ಮಾನವ ಗುರುವಿಗೆ (ಅವತಾರ) ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ.

ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ತತ್ವಗಳು, ಅದೇ ಮಹಿಳೆಯರು ಪುರುಷರಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಅವರು ಸಹ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅವರು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಬಹುದು, ಅಖಂಡ ಪಥದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು (ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳ ನಿರಂತರ ಪಠಣ), ಕೀರ್ತನೆ (ಸ್ತೋತ್ರಗಳ ಸಾಮೂಹಿಕ ಗಾಯನ), ಗ್ರಂಥಿಗಳಾಗಿ (ಪೂಜಾರಿಗಳು) ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದು. ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಜಾತ್ಯತೀತ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ ಮೊದಲ ಪ್ರಮುಖ ವಿಶ್ವ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಗುರು ನಾನಕ್ ಲಿಂಗ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದರು, ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ ಗುರುಗಳು ಸಿಖ್ ಆರಾಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸದ ಎಲ್ಲಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು.

ಇದನ್ನು ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಎಲ್ಲರೂ ದೇವರಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಭಗವಂತನ ಆಟವಾಗಿದ್ದು, ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರವಾಗಿದೆ" - ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಪುಟ 304

ಸಿಖ್ ಇತಿಹಾಸವು ಪುರುಷರ ಸೇವೆ, ಭಕ್ತಿ, ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಶೌರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರ ನೈತಿಕ ಘನತೆ, ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ತ್ಯಾಗದ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಸಿಖ್ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ, ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಒಂದೇ ನಾಣ್ಯದ ಎರಡು ಮುಖಗಳು. ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಅವಲಂಬನೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷನು ಮಹಿಳೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಪುರುಷನ ಬೀಜದಿಂದ ಜನಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ಪುರುಷನು ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸುರಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಪುರುಷನ ಯಶಸ್ಸು ಅವನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಹಿಳೆಯ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ. ಗುರುನಾನಕ್ ಹೇಳಿದರು: "[ಇವಳು] ಮಹಿಳೆ ಓಟವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾಳೆ " ಮತ್ತು ನಾವು " ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಶಾಪಗ್ರಸ್ತ ಮತ್ತು ಖಂಡಿಸಿದ ಮಹಿಳೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದು, [ಆಗ] ಮಹಿಳೆಯಿಂದ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ರಾಜರು ಜನಿಸುತ್ತಾರೆ." SGGS ಪುಟ 473.

ಮೋಕ್ಷ: ಒಂದು ಧರ್ಮವು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲು, ದೇವರನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅಥವಾ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಮರ್ಥರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದು ಎತ್ತಬೇಕಾದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಗುರು

ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಂದರೆ ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ, ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ" (ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್, ಪುಟ 605).

ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನ ಮೇಲಿನ ಹೇಳಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ದೇವರ ಬೆಳಕು ಎರಡೂ ಲಿಂಗಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಿಬ್ಬರೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ, ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಪುರುಷನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ಗುರುಗಳು ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. 'ಕರೆಂಟ್ ಥಾಟ್ಸ್ ಆನ್ ಸಿಖಿಸ್ಮ್ (ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಮೇಲಿನ ವರ್ತಮಾನ ವಿಚಾರಗಳು)'ದಲ್ಲಿ ಆಲಿಸ್ ಬಸಾರ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,

"ಮೊದಲ ಗುರುಗಳು ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಪುರುಷನಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಇರಿಸಿದರು ... ಮಹಿಳೆ ಪುರುಷನಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಭಗವಂತನ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹುಡುಕುವಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರಳು".

ಮದುವೆ: ಗುರು ನಾನಕ್ ದೇವ್ ಗೃಹಸ್ಥನನ್ನು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದರು - ಗೃಹಸ್ಥನ ಜೀವನ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಮತ್ತು ಪರಿತ್ಯಾಗದ ಬದಲಿಗೆ, ಪತಿ ಮತ್ತು ಪತ್ನಿ ಸಮಾನ ಪಾಲುದಾರರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರೂ ಭಗವಂತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ಪವಿತ್ರ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ, ದೇಶೀಯ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ ಆದರ್ಶವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮದುವೆಯು ದೇವರ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ರೂಪಕವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾಯಿ ಗುರುದಾಸ್, ಆರಂಭಿಕ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಕವಿ ಮತ್ತು ಸಿಖ್ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಅಧಿಕೃತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ಅವಳ ಅತ್ತೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಕುಟುಂಬದ ಆಧಾರಸ್ತಂಭವಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ಅವರ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣಳಾದವಳು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠ. ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಹಿಳೆ, ಪುರುಷನ ಅರ್ಧಾಂಗಿಯಾಗಿ ಅವನನ್ನು ವಿಮೋಚನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾಳೆ. (ವಾರಣ, v. 16).

ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನಮಾನ: ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ನಡುವೆ ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಗುರುಗಳು ದೀಕ್ಷೆ, ಸೂಚನೆ ಅಥವಾ ಸಂಗತ್ (ಪವಿತ್ರ ಸಹಭಾಗಿತ್ವ) ಮತ್ತು ಪಂಗತ್ (ಒಟ್ಟಿಗೆ ತಿನ್ನುವುದು) ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಗಳ ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಸರೂಪ್ ದಾಸ್ ಭಲ್ಲಾ ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, ಮಹಿಮಾ ಪ್ರಕಾಶ್, ಗುರು ಅಮರ್ ದಾಸ್ ಮಹಿಳೆಯರು ಮುಸುಕು ಬಳಸುವುದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರು. ಅವರು ಕೆಲವು ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಸತಿ ಪದ್ಧತಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಬೋಧಿಸಿದರು. ಸಿಖ್ ಇತಿಹಾಸವು ಮಾತಾ ಗುಜ್ರಿ ಮಾಯ್ ಭಾಗೋ,

ಮಾತಾ ಸುಂದರಿ, ರಾಣಿ ಸಾಹಿಬ್ ಕೌರ್, ರಾಣಿ ಸದಾ ಕೌರ್ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಣಿ ಜಿಂದ್ ಕೌರ್ ಅವರಂತಹ ಅನೇಕ ಮಹಿಳೆಯರ ಹೆಸರನ್ನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತದೆ, ಅವರು ಅವರ ಕಾಲದ ಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶಿಕ್ಷಣ: ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಯಶಸ್ಸಿನ ಕೀಲಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮೂರನೇ ಗುರು ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ಎಲ್ಲಾ ದೈವಿಕ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಗುರುಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ" (ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್, ಪುಟ 831).

ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಉತ್ತಮರಾಗಲು ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು. ಮೂರನೇ ಗುರು ಕಳುಹಿಸಿದ ಸಿಖ್ ಮಿಷನರಿಗಳಲ್ಲಿ ಐವತ್ತೆರಡು ಮಂದಿ ಮಹಿಳೆಯರಿದ್ದರು. 'ಸಿಖ್ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿತಿ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ, ಡಾ ಮೊಹಿಂದರ್ ಕೌರ್ ಗಿಲ್ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ, " ಮಹಿಳೆಯರು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದ ಹೊರತು ಯಾವುದೇ ಬೋಧನೆಗಳು ಬೇರೂರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗುರು ಅಮರ್ ದಾಸ್ ಅವರು ನಂಬಿದ್ದರು."

ವಸ್ತ್ರ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು: ಮಹಿಳೆಯರು ಮುಸುಕು ಧರಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ವಸ್ತ್ರ ಸಂಹಿತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸರಳವಾದ ಆದರೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಲಿಂಗವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಖ್ಖರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ದೇಹಕ್ಕೆ ಅನಾನುಕೂಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಸುವ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ."
SGGS, ಪುಟ 16

ಹೀಗಾಗಿ, ಸಿಖ್ಖರು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತುಂಬುತ್ತವೆ, ಯಾವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸಿಖ್ ಮಹಿಳೆಯರು ಕಿರ್ಪಾನ್‌ಗಳು (ಕತ್ತಿಗಳು) ಮತ್ತು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ, ಇದು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಅವರು ಪುರುಷರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ..

SGGS ಉಲ್ಲೇಖ: ಗುರುನಾನಕ್ ಜಿ ಅವರು ಹೇಳುವಂತೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ, "ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ, ನಾನು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ನಡುವೆ, ಅವರ ಬೆಳಕು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ." Sggs ಪುಟ 223. ಮಹಿಳೆಯಿಂದ, ಪುರುಷ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ; ಮಹಿಳೆಯೊಳಗೆ ಪುರುಷನನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ;

ಅವರು ಮಹಿಳೆಯೊಂದಿಗೆ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಿಳೆ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತನಾಗುತ್ತಾಳೆ; ಭವಿಷ್ಯದ ಪೀಳಿಗೆಗಳು ಮಹಿಳೆಯರ ಮೂಲಕ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತಾಗ, ಅವನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾನೆ; ಅವನು ಮಹಿಳೆಗೆ ಬದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಅದನ್ನು ಏಕೆ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಕರೆಯುತ್ತೀರಿ? ಅದರಿಂದ ರಾಜರು ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಮಹಿಳೆಯು ಮಹಿಳೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ; ಮಹಿಳೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. SGGs ಪುಟ 473

ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಗ್ಗೆ "ಓ ನನ್ನ ಕರ್ತರೇ, ನನ್ನ ಮದುವೆಯ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಮತ್ತು ವರದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡು." ಶ್ರೀ ಗುರು ರಾಮ್ ದಾಸ್ ಜಿ, ಪುಟ 78, SGGs ನ 18 ನೇ ಸಾಲು

ಪರ್ದಾ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಬಗ್ಗೆ: " ನಿಲ್ಲು, ನಿಲ್ಲು ಓ ವಧು - ನಿನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಮುಸುಕಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಧದಷ್ಟೋ ಮುಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ." ನಿನ್ನ ಮುಂಚೆ ತಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನು ಮುಸುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡವರ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಡ. ಮುಖಕ್ಕೆ ಮುಸುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಒಂದೇ ಲಾಭ ಏನೆಂದರೆ, 'ಎಂಥ ಪುಣ್ಯವಂತ ಮದುಮಗಳು ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ' ಎಂದು ಕೆಲ ದಿನಗಳು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಗಳಿ, ಹಾಡಿ ಕುಣಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನ ಈ ಮುಸುಕು ನಿಜವಾಗುತ್ತದೆ. -ಪುಟ 484, SGGs ಮಹಿಳೆಯರು

ಮಹಿಳೆಯರು, ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಬಲವಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು: "ಬನ್ನಿ, ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಹೋದರಿಯರು ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಹಚರರೇ; ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪುಗೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ. ಬನ್ನಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸರ್ವಶಕ್ತ ಪತಿ ಭಗವಂತನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ" - ಗುರುನಾನಕ್, SGGs ಪುಟ 17.

"ಸ್ನೇಹಿತರೇ, ಎಲ್ಲಾ ಇತರ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಸಂತೋಷವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತವೆ, ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿರುವುದು ನೋವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತಪ್ಪು ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತುಂಬುತ್ತದೆ" - SGGs ಪುಟ 16

ಪೇಟದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ

ಟರ್ಬನ್ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಬ್ಬ ಸಿಖ್‌ನ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಶ 1500 ರಿಂದ ಮತ್ತು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪಕ ಗುರುನಾನಕ್ ಅವರ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಸಿಖ್ಖರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಟರ್ಬನ್ ಅಥವಾ "" "ಪಗಿ" ಅನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ "ಪಗ್" ಅಥವಾ "ದಸ್ತಾರ್" ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಒಂದೇ ಬಟ್ಟೆಗೆ ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ಪದಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪದಗಳು ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ತಲೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಧರಿಸುವ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತವೆ. ಇದು ಉದ್ದನೆಯ ಸ್ಕಾರ್ಫ್ ತರಹದ ಬಟ್ಟೆಯಾಗಿದ್ದು ಅದು ತಲೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಒಳಗಿನ "ಟೋಪಿ" ಅಥವಾ ಪಟ್ಟಾವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಪುರುಷರು ಮಾತ್ರ ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ; ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಅಥವಾ ಕೆಳ ಜಾತಿಯ ಪುರುಷರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕತ್ತರಿಸಿದ ಕೂದಲನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಗುರು ಗೋಬಿಂದ್ ಸಿಂಗ್ ಜಿ ಅವರು, ಐದು ಕೆ ಅಥವಾ ಐದು ನಂಬಿಕೆಯ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಿದ್ದರೂ, ಇದು 1469 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗಿನಿಂದ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದೊಂದಿಗೆ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ವಯಸ್ಸು ಪುರುಷರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿಸಿದ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಪ್ರಪಂಚದ ಏಕೈಕ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಟರ್ಬನ್ ಧರಿಸುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಸಿಖ್ಖರು. ಸಿಖ್ ಪೇಟವನ್ನು ದಸ್ತಾರ್ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. 'ದಸ್ತಾರ್' ಎಂಬುದು ಪರ್ಷಿಯನ್ ಪದ. ಇದರರ್ಥ 'ದೇವರ ಕೈ' ಅಂದರೆ ಆತನ ಆಶೀರ್ವಾದ.

ಸಿಖ್ಖರು ತಮ್ಮ ಅನೇಕ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಪೇಟಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ, ಪೇಟವು ಗೌರವವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೀಸಲಾದ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮೊಘಲರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುವುದನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ನಿರ್ಬಂಧಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಗುರು ಗೋಬಿಂದ್ ಸಿಂಗ್ ಜಿ ಮೊಘಲರ ಈ ಸವಾಲನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಖ್ಖರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಖಾಲ್ಸಾ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾದ ಉನ್ನತ ನೈತಿಕ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅದನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಖಾಲ್ಸಾ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು ಮತ್ತು "ಜಗತ್ತಿನ ಇತರ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಎದ್ದು ಕಾಣುವಂತೆ" ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯ ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಿಖ್ ಗುರುಗಳು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ವಿಶಿಷ್ಟ

ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ, ಗುರು ಉದ್ವೇಶಿಸಿದಂತೆ ಪೇಟೆ ಧರಿಸಿದ ಸಿಖ್ ಯಾವಾಗಲೂ ಜನಸಂದಣಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ; ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ 'ಸಂತ-ಸೈನಿಕರನ್ನು' ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು.

ಸಿಖ್ ಪುರುಷ ಅಥವಾ ಮಹಿಳೆ ಪೇಟೆವನ್ನು ಧರಿಸಿದಾಗ, ಪೇಟೆವು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೇವಲ ಬಟ್ಟೆಯ ಪಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಸಿಖ್ಖರ ತಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಪೇಟೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಸಿಖ್ಖರು ಧರಿಸುವ ನಂಬಿಕೆಯ ಇತರ ನಾಲ್ಕು ವಸ್ತುಗಳು ಅಪಾರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಜಾತ್ಯತೀತ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಪೇಟೆವನ್ನು ಧರಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಅನೇಕ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಇವೆ - ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಮರ್ಪಣೆ, ಸ್ವಾಭಿಮಾನ, ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆ, ಆದರೆ!, ಸಿಖ್ಖರು ಪೇಟೆವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪಕನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ, ವಿಧೇಯತೆ ಮತ್ತು ಗೌರವವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು. ಖಾಲ್ಸಾ ಗುರು ಗೋಬಿಂದ್ ಸಿಂಗ್.

ಮೇಲಿನ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ಧರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಪದಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ 'ಇದು ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು'

ಪೇಟೆವು ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾವು ಸಿಂಹ್ ಮತ್ತು ಕೌರ್ ಎಂಬ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಉನ್ನತ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ನಮ್ಮ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಸಿಂಹಾಸನಾರೋಹಣ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಯೋಜಿತ ಗುರುತು ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಮಾನತೆ, ನಾಗರಿಕತೆ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ಶಾಶ್ವತತೆಯ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಸಮರ್ಪಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ಇದು ಇತರರಿಗೆ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ.

ಪೇಟೆವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಪೇಟೆವನ್ನು ಧರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ನೀವು ಎದ್ದು ಕಾಣಲು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ನೀವು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತೀರಿ. ಆರು ಶತಕೋಟಿ ಜನರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. (ಸಿಖ್ಖೆಟ್ಟಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ)

ನಮ್ರತೆ ನಿಮ್ಮ ಯಾತ್ರೆಯ ಮುಖ್ಯ ಸಾರವಾಗಿದೆ

ನಮ್ರತೆಯು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಮುಖ ಮನೋಭಾವವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ, ಸಿಖ್ಖರು ದೇವರ ಮುಂದೆ ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು. ನಮ್ರತೆ ಅಥವಾ ವಿನಮ್ರತೆ ಪಂಜಾಬಿಯಲ್ಲಿ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುವ ಪದಗಳಾಗಿವೆ. ನಮ್ರತೆಯು ಗುರ್ಬಾನಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಲಾಗುವ ಸದ್ಗುಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಪಂಜಾಬಿ ಪದವನ್ನು "ನಮ್ರತೆ", "ಜಿದಾಯ್" ಅಥವಾ "ವಿನಮ್ರತೆ" ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬೇರೆಯವರಿಗಿಂತ ತಾನು ಉತ್ತಮ ಅಥವಾ ಮುಖ್ಯ ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸು ವಿಚಲಿತನಾಗದ ಮನುಷ್ಯ.

ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪ್ರದೇಶ - ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯವು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲ

ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವರನ್ನು ಪೋಷಿಸಲು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಸದ್ಗುಣವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಿಖ್ಖನ ಮನಸ್ಥಿತಿಯ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಭಾಗವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಸದ್ಗುಣವು ಸಿಖ್ಖರೊಂದಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರಬೇಕು. ಸಿಖ್ ಶಸ್ತ್ರಾಗಾರದಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ನಾಲ್ಕು ಸದ್ಗುಣಗಳೆಂದರೆ: ಸತ್ಯ (ಸತ್), ಸಂತೋಖ್ (ತೃಪ್ತಿ), ಕರುಣಾ (ದಯೆ) ಮತ್ತು ಪ್ರೇಮ್ (ಪ್ರೀತಿ).

ಈ ಐದು ಗುಣಗಳು ಒಬ್ಬ ಸಿಖ್‌ಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಈ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಇವನ್ನು ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಭಾಗವಾಗಲು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಗುರ್ಬಾನಿಯನ್ನು ಪಠಿಸುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಗುರ್ಬಾನಿ ನಮಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ:

"ವಿನಮ್ರತೆಯ ಫಲವು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಪಡೆದ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಅವರು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ನಿಧಿಯಾದ ದೇವರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿಯು ನಮ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುತ್ತದೆ. ಕರುಣಾಮಯಿ ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಹೃದಯವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮ ನಮ್ರತೆಯನ್ನು ದೇವರ ಮುಂದೆ ಭಿಕ್ಷೆಯ ಬಟ್ಟಲಿನಂತೆ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಗುರು ನಾನಕ್, ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಮೊದಲ ಗುರು:

"ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಆಲಿಸಿ ಮತ್ತು ನಂಬಿ, ನಿಮ್ಮೊಳಗಿನ ಆಳವಾದ ಪವಿತ್ರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿ."- SGGGS ಪುಟ 4

"ಸಂತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕಿವಿಯೋಲೆಯಾಗಿಸಿ, ನಮ್ರತೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ

ಭಿಕ್ಷುಪಾತ್ರೆಯಾಗಿಸಿ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಅಭಿಷೇಕಿಸಲು ಬಳಸಲಾಗುವ ಬೂದಿಯನ್ನಾಗಿಸಿ." - SGGS ಪುಟ 6.

"ವಿನಮ್ರತೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಪದವು ಸೌಂದರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಸಲಾಗದ ಸೌಂದರ್ಯದ ರೂಪಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತವೆ." SGGS ಪುಟ 8

"ನಮ್ರತೆ, ಔದಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞೆಯು ನನ್ನ ಅತ್ತೆ ಮತ್ತು ಮಾವ ಆಗಿದ್ದಾರೆ" - SGGS ಪುಟ 152.

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಪಯಣ

ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್ ಶಾಶ್ವತ ಜೀವಂತ ಗುರುವಾಗಿದ್ದು, ಇದು ಸಿಖ್ ಗುರುಗಳು, ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಂತರ ಕಾವ್ಯ ಸಂಯೋಜನೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಗ್ರಹವು ದೇವರು ತನ್ನ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನ ದೃಷ್ಟಿಯು ದೈವಿಕ ನ್ಯಾಯದ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತವಾದ ಸಮಾಜದ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಪಠ್ಯವು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಗೌರವಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ಈ ಎರಡೂ ಧರ್ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ನೈತಿಕ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ, ಪುರುಷರಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪಾತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೌರವವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳೆಯರು ಪುರುಷರಂತೆ ಅದೇ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಮಾನ ಅವಕಾಶದೊಂದಿಗೆ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಮುಖ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಭೆಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಜಾತ್ಯತೀತ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಸಮಾನತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ, ಮಾನವೀಯತೆಯ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಧರ್ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ನಮ್ರತೆ ಮತ್ತು ಉದಾರತೆಯ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯವಲ್ಲೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಅಗತ್ಯ ಸಂದೇಶವಾಗಿದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಮೂರು ಮೂಲ ತತ್ವಗಳು ಎಂದರೆ ಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಬದುಕಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಆತ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. ಅನುವಾದವು ಎಂದಿಗೂ ಮೂಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ರೂಪಕಗಳ ಬಳಕೆಯು ಕೆಲಸವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ದೈವಿಕ ಸಂದೇಶದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಹ್ಲಾದ, ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಬ್ರಹ್ಮ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಇವುಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಓದಬೇಡಿ ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಮೂಲ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ದೇವರು ಒಬ್ಬರೇ ಮತ್ತು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಿಲನವು ಮಾನವ ಜೀವನದ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶದ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹಲವಾರು ಸ್ವಯಂಸೇವಕರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ದೈವಿಕ ಸಂದೇಶವನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಲುಪಿಸಬಹುದು. ನೀವು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು walnut@gmail.com ಗೆ

ಇಮೇಲ್ ಮಾಡಲು ಮುಕ್ತವಾಗಿರಿ ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸೇರಲು ನಾವು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇವೆ.